

VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMICKÁ V PRAZE
FAKULTA PODNIKOHOSPODÁŘSKÁ

**VEŘEJNÁ SPRÁVA V OBLASTI PAMÁTKOVÉ
PÉČE**

PŘÍRUČKA

ZDENĚK NOVÁK

1. vydání

PRAHA 2009

Motto:

„Ani ohněm ani mečem, ba ani válečnými pohromami se tolik krásných budov neobrátilo v trosky jako pro obyčejnou lhostejnost lidskou.“

Leon Battista Alberti (1452)

Obsah:

1. Filosofie památkové péče a metodologie, kulturní politika státu v oblasti památkové péče
2. Vývoj správního systému státní památkové péče, hlavní specifika poválečného období
3. Problémy a příčiny zhoršujícího se stavu památkových objektů po druhé světové válce, posouzení vhodnosti organizace veřejné správy
4. Orgány, kompetence a formy státní správy v oblasti památkové péče
5. Místo, role a funkce odborné organizace státní památkové péče, vývoj do roku 1989 a současná situace
6. Vztahy státní správy a místní a regionální samosprávy v oblasti památkové péče, problém subsidiarity
7. Role a výkon veřejné správy v oblasti podpory památkové péče, obnovy a využití památkového fondu
8. Metodologie památkové péče, teoretická východiska ve vztahu k funkcím, rolím a praktickému výkonu veřejné správy
9. Metody památkové péče, moderní přístupy v oblasti stavebnictví a restaurátorství
10. Metody památkové péče a role správních orgánů v oblasti ochrany památkových areálů, krajinných komplexů, zahradních a parkových úprav
11. Vhodné a nevhodné příklady využití a obnovy kulturních památek
12. Relativita přijatelnosti úprav kulturních památek a role správních orgánů
13. Simulace projektů využití kulturních památek a jejich související obnovy

Úvodem

Ochrana a uchování kulturních památek a kulturního dědictví jako celku se v druhé polovině dvacátého století staly záležitostí politické správy ať na úrovni místní, regionální, státní či mezinárodní. Jsou zajišťovány na základě obecně závazných předpisů a mezinárodních úmluv.

Národní kultura a národní kulturní dědictví se stávají stále důležitějšími v kontextu evropské integrace, neboť stojí programově mimo integrační proces. Stávají se tak vlastně jedinou oblastí, jež zachovává regionální a národní odlišnosti v jinak unifikovaném světě.

Hodnoty památek se uplatňují zejména v těchto oblastech :

- * **informace** - kulturní památky tvoří autentické dokumentační a informační databáze pro rozličné vědecké a technické obory
- * **motivace a inspirace** - kulturní památky tvoří vzory, standardy a výzvy pro současné umění, architekturu a techniku
- * **orientace** - znaky a hodnotové systémy zakódované v kulturních památkách pomáhají vytvářet obraz domova a vztah k němu, orientovat se v současném světě a v kontinuitě jeho časového vývoje
- * **ekonomika** - památky a jejich soubory jsou součástí hospodářského bohatství a zdrojem jeho růstu, jak dokládá příklad ekonomicky rozvinutých zemí. Příspěvky na obnovu kulturních památek mohou díky multiplikačnímu efektu, který působí, hrát významnou roli i v ekonomickém oživení prostředí. Modelová studie, zaměřená na městskou památkovou zónu Písek, vypracovaná pro ministerstvo kultury v roce 1996, prokázala, že 1 Kč státních prostředků vložená do obnovy kulturních památek, vytvořila v průměru minimálně 1,38 Kč nových hodnot za sledované období 1992-1996. Studie však nezohledňovala nově vytvořené hodnoty související se vzrůstem tržních cen obnovených budov a se vzrůstem atraktivity města jako celku. Ta se projevuje kupříkladu i ve velmi nízké nezaměstnanosti.¹

Veřejná správa v oblasti památkové péče je důležitým nástrojem společnosti, jak využívat výše uvedených hodnot způsobem co nejefektivnějším.

¹ Studie pro nizozemské Ministerstvo vědy, vzdělání a kultury v roce 1995 prokázala, že 1 NLG vložený státem do obnovy kulturních památek se vrátí 1,6krát, francouzská, podobně zaměřená studie prokázala, že 1 F vložený do obnovy kulturních památek vytváří třikrát více pracovních příležitostí než 1 F vložený do nové výstavby.

Na přelomu 20. a 21. století proběhla v České republice reforma veřejné správy, která dosavadní státní správu vykonávanou orgány státu přenesla (až na výjimky) na orgány samosprávy. Výjimku tvoří působnost vykonávaná ministerstvem kultury. Veřejnou správu v památkové péči zajišťují v České republice v přenesené působnosti obecní úřady obcí s rozšířenou přenesenou působností (popř. magistrátní úřady vybraných měst) a krajské úřady. Samosprávným orgánům obcí a krajů přísluší zejména rozhodování o příspěvcích na obnovu kulturních památek (popř. rozhodování o zřizování specializovaných organizací a schvalování koncepcí). Díky novému modelu stavebního řízení stanoveného zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), vstupují do rozhodování o obnově památek zásadním způsobem stavební úřady obcí s přenesenou působností, odbory regionálního rozvoje krajských úřadů a ministerstvo pro místní rozvoj. Tato příručka přibližuje soustavu nástrojů, které v České republice zajišťují výkon památkové péče. V úvodních statích se zabývá historickým kontextem oboru.

1. Filosofie památkové péče a metodologie, kulturní politika státu v oblasti památkové péče

Ochrana památek patří k důležitým civilizačním rysům a péče o ně je chápána jako výraz zodpovědnosti přítomné generace ke generacím minulým i budoucím (podobně jako u jiných neobnovitelných zdrojů). Památky, ať jako relikvie či doklady tradic a kontinuity, hrály významnou roli ve všech epochách. Nejdříve byly oceňovány předměty z drahých kovů a díla vzniklá mimořádnou souhrou talentu, řemeslné dovednosti a ekonomického potenciálu (pyramidy, visuté zahrady Semiramidiny a další divy světa, později např. katedrály). Díky úrovni techniky a technologie se vnější prostředí našich předků proměňovalo velmi pomalu. Omezené možnosti obyvatelstva vyústily v přirozenou šetrnost, která způsobila, že řada dnešních kulturních památek skutečně rostla - co bylo funkční, bylo ponecháno a doplněno potřebným novotvarem a co jen trochu sloužilo, bylo použito znovu (stavby z doby Velkomoravské říše a řada zřícenin středověkých hradů byla rozebrána na stavbu obytných domů apod.). Mnoho stavebních památek má dosud gotický základ, renesanční přízemí, barokní patro a krov a klasicistní či mladší fasádu. Známe příklady krajinářských parků, v nichž podnes rostou stromy vysázené v barokní fázi vývoje zahrady (Slavkov, Židlochovice). Teprve v 19. století dospěla technika tak daleko, že byly asanovány nejen jednotlivé budovy, ale celé části měst a byly nahrazeny zcela novými stavbami a bloky domů organizovanými podle soudobých urbanistických zásad (Paříž, Vídeň, Budapešť, v Praze část Starého města a Josefov). Tehdy se některé osobnosti (u nás kupříkladu bratři Mrštíkové) začaly ptát, zda to, co vzniká je skutečně hodnotnější než to, co beze stopy zaniká. To bylo velkým impulsem pro konstituování moderní památkové péče.

Památková péče jako cílený systém tedy vznikla v 19. století, kdy se ochrana kulturních památek na evropském kontinentu dostala do centra pozornosti vlád států. Tehdy byl také definován hlavní cíl památkové péče - uchovat ve veřejném zájmu specifickou součást kulturního dědictví - kulturní památky - pokud možno co nejdéle v původním stavu, na původním místě a v původním prostředí, aby se pokud možno nezkreslovala jejich vypovídací hodnota. Pro naši památkovou péči má zásadní význam dílo Maxe Dvořáka Katechismus památkové péče, publikované roku 1914, v českém překladu až roku 1993. Ten vychází ze zmíněných postulátů.

Pro vývoj systému státní památkové péče je určující filosofie památkové péče, tedy vztah společenských subjektů k památkovému fondu. Není totiž daný jednou provždy, ale

dynamicky se vyvíjí. Ve vyspělých zemích v Evropě i ve světě se např. v uplynulých padesáti letech společenský zájem posunul od ochrany jednotlivých památek k ochraně památkově významných sídelních útvarů a území a stoupající zájem o kulturní kvality životního prostředí se projevil zdůrazněním ochrany památkově cenných historických zahrad a parků i ochrany významných krajinných celků. Rovněž časový horizont pro hodnocení památek se výrazně posunul, takže předmětem památkové ochrany se staly i vybrané objekty moderního umění. Zhruba zde platí ono přísloví: „Co synové nenávidí, vnukové zbožňují.“. Známe přece postoj soudobé kulturní veřejnosti k umění gotickému, tedy jako „umění“ primitivních Gótů, postoj k baroku, jako k čemusi pokroucenému, znetvořenému. Pamatujeme si hodnocení umění secesního jako umění úpadkového.

Je evropskou kontinentální tradicí, že organizaci a výkon památkové péče zajišťuje stát. V tomto smyslu je česká památková péče evropsky standardní, i když co do institucionalizace vykazuje oproti sousedním státům určité zpoždění. Za první legislativní opatření na ochranu památek lze považovat nejvyšší rozhodnutí (rozuměj rozhodnutí císaře) z 31. prosince 1850, kterým byly dány stavební památky pod ochranu státu, konkrétně ministerstva pro obchod, průmysl a veřejné stavby. Nejvyšší rozhodnutí dále ukládalo zřídit Ústřední komisi pro výzkum a zachování stavitelských památek. Protektorem komise byl arcivévoda Evžen, stavebník romantické přestavby Bouzova. Ústřední komise pro výzkum a zachování stavitelských památek se sídlem ve Vídni se poprvé sešla 10. ledna 1853. Při ústřední komisi působili konzervátoři. Jejich úkolem bylo pořizovat soupis památek a upozorňovat na všechny okolnosti, které by ohrožovaly ochranu stavebních památek. Pro Čechy bylo jmenováno 14 konzervátorů, pro Moravu jeden. Ústřední komise založila ihned i archiv plánů stavebních památek. Roku 1859 byla Ústřední komise přičleněna k ministerstvu kultury a vyučování. V roce 1872 byla komise přejmenována na Ústřední komisi pro zachování památek a její zájem rozšířen i na památky movité. Za památky se považovaly věci či stavby pocházející z 18. století a starší.

Statut komise byl změněn nejvyšším rozhodnutím pro Ústřední komisi pro zachování památek, publikovaným výnosem ministerstva kultu a vyučování z 2. srpna 1911, č. 153 ř.z., kdy byl při ní zřízen ve Vídni Státní památkový úřad. V Čechách se místo názvu zemský konzervátor začal užívat název zemský konzervátorský úřad. V květnu 1918 byl nařízen název C.K. zemský památkový úřad pro Království České. Morava a Slezsko byly až do konce monarchie spravovány z vídeňské Ústřední komise.

Památkový zákon byl připravován od roku 1891 (v Uherském království platil od roku 1881 zákon č. XXXIX), ale nebyl až do konce monarchie schválen.

K právní úpravě státní památkové péče předpisem v síle zákona došlo až v roce 1958. Od roku 1988 je památková péče realizována zejména na základě zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, a předpisy souvisejícími. Stát jako jeden z garantů veřejného zájmu pečuje o ochranu a zachování památkového fondu. Jeho role spočívá zejména v prohlašování věcí za kulturní památky ministerstvem kultury, vyhlášení památkových rezervací (vládou) a památkových zón (ministerstvem kultury), zřizování Národního památkového ústavu, poskytování příspěvku vlastníkům kulturních památek na zvýšené náklady spojené s jejich obnovou, dále ve stanovení strategií dalšího postupu a vytváření právního prostředí. Po reformě veřejné správy (1998-2002) přešla řada působností na samosprávné celky. Za uchování památkového fondu nyní odpovídají orgány veřejné správy na místní, krajské a celostátní úrovni.

Státní památková péče je tedy dílčím společenským systémem s cílovým chováním, který má vymezené základní funkce a kritéria, podle nichž může hodnotit své chování. Má k dispozici určité lidské, materiálně technické a finanční zdroje, jejichž účelné využití má zajistit. Systém je cílově orientován a řízen. Je to systém otevřený a je spojen četnými vztahy se svým relevantním okolím.

Strukturu systému státní památkové péče utvářejí předmětně specifikované, v oborových úsecích organizované a účelově zaměřené soubory činností, které společně s činnostmi zajišťovanými v oblasti organizace a řízení systému směřují k naplňování základních funkcí státní památkové péče a k dosažení hlavního cíle: **uchovat památkový fond příštím generacím.**

Základní filosofie památkové péče přirozeně vychází z tohoto cíle a ze skutečnosti, že se jedná o kulturní dědictví in situ², takové dědictví nelze, až na výjimky, uchovat bez respektování faktu, že musí být pro současnou společnost užitečné. Památkový fond je tedy v průběhu času adaptován na nové funkce podle toho, jaké potřeby má společnost; při těchto adaptacích je třeba aplikovat hlavní cíl systému: uchovat významné (zpravidla umělecké, vědecké a technické) hodnoty tohoto fondu budoucím generacím.

Základními funkcemi státní památkové péče jsou:

² Základní rozdělení kulturního dědictví je dělení na tři oblasti hmotné kulturní dědictví in situ (= památkový fond), hmotné kulturní dědictví in fondo (= sbírky muzeí a galerií, archiválie) a nehmotné kulturní dědictví (lidové obyčeje)

ochrana památkového fondu :

Ze souboru kulturních pozoruhodností vyčleňuje ministerstvo kultury prohlášením věci za kulturní památku soubor, který podléhá režimu stanovenému zákonem. Území s vysokou koncentrací kulturních památek a jiných kulturních hodnot může vláda prohlásit za památkovou rezervaci nebo ministerstvo kultury za památkovou zónu. Nejcennější kulturní památky prohlašuje vláda za národní kulturní památky. Ochranu prostředí kulturní památky nebo památkově chráněného území lze zajistit vyhlášením ochranného pásma.

Památkový fond je tvořen souborem národních kulturních památek, souborem kulturních památek, souborem nemovitostí a pozemků, které tvoří památkové rezervace a zóny. Soubor nemovitostí, které se nacházejí v ochranných pásmech jednotlivých součástí památkového fondu, není součástí památkového fondu!

Navrhnout prohlášení věci za kulturní památku může v zásadě kdokoli. Jde o nekonečný proces související se stavem poznání a společenskými trendy. Ministerstvo kultury každý návrh přezkoumá a po provedeném řízení ve věci rozhodne. V řízení si vyžádá stanovisko vlastníka věci, příslušného okresního úřadu a odborné organizace památkové péče.

Česká republika je v oblasti kulturního dědictví považována za velmoc. Připomeňme jen, že již dvanáct významných historických a uměleckých souborů bylo prohlášeno za součást Světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO - historická jádra Českého Krumlova (součástí je významná zámecká zahrada), Kutné Hory, Prahy a Telče (městské a palácové či zámecké zahrady hrají v obou případech roli), poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře u Žďáru nad Sázavou, Lednicko-valtický areál na jižní Moravě (jako příklad kulturní krajiny, jeden z prvních na světě), zahrady a zámek v Kroměříži, vesnice Holašovice, zámecký areál v Litomyšli, vila Tugendhat v Brně, Sloup Nejsvětější Trojice v Olomouci a Židovské město a bazilika sv. Prokopa v Třebíči. Stávající Ústřední seznam kulturních památek České republiky k 18. 9. 2009 eviduje 236 národních kulturních památek (z toho 9 movitých), 40331 nemovitých kulturních památek, jejich areálů a souborů, 37808 movitých kulturních památek a jejich souborů, 40 městských památkových rezervací, 61 vesnických památkových rezervací, 10 archeologických rezervací a 2 památkové rezervace bez zvláštního určení (Starou huť u Adamova jako soubor památek rozvoje vědy a techniky a Hospitál v Kuksu s přilehlým areálem Betléma), 253 městských památkových zón, 211 vesnických památkových zón, 19 krajinných památkových zón a 420 ochranných pásem.

Vlastnická struktura u nemovitých památek je 8% ČR, 22% kraje a obce, 20% církve, 50% fyzické a právnické osoby.

Soubory movitých kulturních památek zahrnují v současné době cca 850000 mobiliárních předmětů a 1mil. knih.

uchovávání a dokumentace památkového fondu :

Kulturní památky jsou evidovány, dokumentovány a prezentovány veřejnosti. Jejich adaptace, rekonstrukce či jakákoliv jiná změna probíhá ve zvláštním režimu. Každá změna totiž působí nevratný zásah a tudíž snížení vypovídací hodnoty kulturních památek. Cílem památkové péče je zastavit zkázu památky, eliminovat co nejvíce soudobé negativní vlivy a speciálními technikami (konzervace, restaurování, obnova) udržovat vypovídací hodnotu památky. Přitom ovšem neexistují absolutně správné postoje. Minulé století si osobovalo právo do památek zasahovat, odstraňovat podle názoru současníků nehodnotné mladší fáze vývoje. Tato metoda je nazývána purismem a odmítal ji již výše zmíněný Max Dvořák. Nicméně pokušení je stále stejně silné a puristickou metodou byl obnoven v osmdesátých letech 20. století Dům u zvonu na Staroměstském náměstí v Praze.

prezentace památkového fondu a zprostředkovávání kulturních hodnot :

Úkolem památkové péče je nejen památky chránit a spolupůsobit při jejich uchování, ale také seznamovat s jejich hodnotami veřejnost. Děje se tak různými způsoby. Nejvýznamnější kulturní památky jsou veřejnosti prezentovány v síti zpřístupněných hradů a zámků, zejména státních. Součástí zámeckého voluptuáru je zpravidla zahrada nebo park. O takové památce existují publikace, plány. Další informace lze najít v souborných publikacích o památkách zaměřených teritoriálně, oborově, reprezentačně. Výběr je bohatý. Moderní způsoby prezentace kulturního dědictví představuje INTERNET nebo informace uložené na CDrom. Mimo to lze sledovat filmy, televizní pořady, rozhlasové vysílání. Každoročně probíhají oslavy Mezinárodního dne památek a Dnů evropského kulturního dědictví. V letech 1999 - 2000 se Česká republika zapojila do kampaně vyhlášené Radou Evropy - "Evropa - společné dědictví".

Tyto funkce jsou rozvíjeny na základě soustavného poznávání, hodnocení a dokumentování památkového fondu včetně jeho potenciálu a výsledků činností státní památkové péče. Kvalita naplňování základních funkcí je závislá na fungování celého systému státní památkové péče a jeho dostatečného funkčního propojení s jinými systémy, pro které zvláštní předpisy upravují i některé činnosti nezbytné pro výkon státní správy na úseku státní památkové péče.

Závisí také na politické a ekonomické podpoře systému, neboť ve všech kulturních zemích je péče o kulturní dědictví dotována z veřejných rozpočtů.

Památková péče používá nejrůznější metody k průzkumu památkového fondu (destruktivní a nedestruktivní metody archeologického výzkumu, stavebně historický průzkum) a nejrůznější metody obnovy památkového fondu (od restaurování uměleckých děl a uměleckořemeslných prací, přes stavební metody až po metody zahradnické). Ke sjednocení přístupu k obnově památkového fondu slouží metodiky, které vydává Národní památkový ústav na základě zmocnění v zákoně č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.

Památková péče je standardní součástí kulturní politiky. Kulturní politika z roku 2000 (resp. 2001) stanovila památkové péči cíle zejména v souvislosti s reformou veřejné správy:

- v souvislosti se zrušením okresních úřadů decentralizovat výkon státní správy na obce s přenesenou rozšířenou působností,
- centralizovat odborné činnosti včetně správy státních hradů a zámků.

Státní kulturní politika na léta 2009-2014 schválená usnesením vlády ze dne 19. listopadu 2008 č. 1452 stanoví explicitně následující cíle zaměřené na památkovou péči:

1.5. Systém využívání potenciálu nemovitých kulturních památek pro intenzivnější poskytování kulturních služeb a služeb pro cestovní ruch s vyšší přidanou hodnotou

Stále ještě existuje velké množství historických objektů, které nejsou dostatečně využívány pro poskytování služeb v oblasti kultury samotné, turistického ruchu a navazujících oborů včetně ubytovacích a stravovacích služeb apod. Ve spolupráci s dotčenými rezorty a orgány regionální veřejné správy bude vypracována metodika a systém podpory rozšíření a zkvalitnění sítě takových služeb. Součástí takového systému bude zejména zavádění progresivních forem managementu a informačních a komunikačních technologií, jakož i mechanismy umožňující pravidelnější využití služeb např. rodinami (slevové, věrnostní systémy apod.).

2.6. Posílení dobrovolnických aktivit při ochraně, propagaci a péči o kulturní dědictví

Dobrovolnické aktivity jsou samozřejmou základnou poskytování kulturních služeb v oblasti nemateriálního kulturního dědictví a neprofesionálních uměleckých aktivit. V oblasti péče o hmotné kulturní dědictví ještě zdaleka nejsou využity tak jako např. v anglosaských zemích. MK připraví pilotní projekt, který vyhodnotí dosavadní zkušenosti a zajistí jejich aplikaci v našich podmínkách.

3.1. Vyšší motivace vlastníků památek ke kontinuální péči o památkový fond

Stát i regionální a místní správa investovaly za posledních 15 let značný objem prostředků do záchrany památek a obnovení jejich památkových hodnot. Jednorázové investice by však přišly vniveč, pokud by byla slabá motivace (pozitivní i negativní, tj. podpora a sankce) vlastníků památek jejich stav udržovat. Proto je nutné přijmout taková opatření, která budou vlastníky kulturních památek motivovat ke kontinuální péči o památky, a zhodnotí tak státní a jiné veřejné prostředky do podpory obnovy památkového fondu dosud vložené.

3.2. Program na podporu uchování drobných památek v krajině

Dosud nedostatečná péče o památky v krajině, které často spoluurčují její ráz, např. boží muka, kříže, drobné technické artefakty apod., bude podporována na základě specifického dotačně motivačního programu, který MK připraví.

4.1. Návrh nového památkového zákona

Klíčovou zásadou přípravy nového zákona o památkovém fondu je návaznost na nový správní řád a stavební zákon s cílem zajistit optimální péči o památkový fond účinným, co nejjednodušším a transparentním způsobem. Zákon o památkovém fondu přinese nové definování veřejného zájmu ochrany kulturního dědictví, posílení právní jistoty vlastníků kulturních památek, zjednodušení výkonu veřejné správy na úseku památkové péče, zvýšení vymahatelnosti práva a kontrolní činnosti na úseku státní památkové péče, snížení byrokratické zátěže vlastníků kulturních památek a zlepšení náhrad za omezení vlastnického práva prostřednictvím zvýšené provázanosti s daňovými předpisy, aby bylo vytvořeno prostředí motivující vlastníky památkového fondu k jejich průběžné údržbě, která je nejlepším způsobem pro uchování jejich hodnot.

4.6. Vytvoření krajských koordinačních orgánů pro lepší využití památkového fondu

Koordinace aktivit spojených s nakládáním s památkovým fondem mezi státem, kraji, obcemi a dalšími zainteresovanými subjekty a mezi kraji navzájem zvýší mimo jiné i možnosti systematictější trvale udržitelné exploatace jeho potenciálu. Tímto způsobem může být vytvořeno prostředí pro komplexnější projekty přesahující hranice krajů. Koordinační orgány mohou formulovat tyto společné programy a zvyšovat tak rozsah i kvalitu poskytovaných služeb.

Implicitně jsou cíle na úseku památkové péče obsaženy i v dalších opatřeních (např. zlepšit odměňování zaměstnanců v kultuře).

2. Vývoj správního systému státní památkové péče, hlavní specifika poválečného období

Jak je uvedeno výše, zodpovídala za ochranu památek Ústřední komise pro zachování památek.

Statut komise byl změněn nejvyšším rozhodnutím pro Ústřední komisi pro zachování památek, publikovaným výnosem ministerstva kultu a vyučování z 2. srpna 1911, č. 153 ř.z., kdy byl při ní zřízen ve Vídni Státní památkový úřad. V Čechách se místo názvu zemský konzervátor začal užívat název zemský konzervátorský úřad. V květnu 1918 byl nařízen název C.K. zemský památkový úřad pro Království České. Morava a Slezsko byly až do konce monarchie spravovány z vídeňské Ústřední komise.

Zemští konzervátoři se řídili instrukcí, kterou pro ně vydalo ministerstvo kultu a vyučování v roce 1917:

349. Kromě ustanovení § 11, že zemští konservátoři (dnes památkové úřady) jsou povinni ve shodě obstarávat podle instrukce schválené min. k. a v. všechny záležitosti týkající se zachování památek v obvodu jim přiděleném, neobsahuje statut žádného bližšího vymezení jejich působnosti. Činí tak za to instrukce, která pro ně byla vydána podle cit. §u a podle § 19 statutu (viz 280) výn. min. k. a v. ze 7. II. 1917, č. 20.107/16 a která, jsouc do dnes platnou služební instrukcí Státních památkových úřadů, ustanovuje jejich povinnosti takto:

„1. Je samozřejmým předpokladem činnosti zemských konservátorů, aby památky své země přesně znali.

2. K administrativním účelům jest jim založiti inventář památek jejich země podle návodu umělecko-historického ústavu.

3. Zemským konservátorům přísluší dohlížeti na konservaci památek, při čemž nemají omezovati svoji ingerenci jen na restaurace, podnícené majiteli nebo jinak, nýbrž jest jim působiti i v tom směru, aby všude ustavičně byla prováděna všechna nutná zlepšení tak, aby se mohlo předejiti nutnosti velkých restaurací. Za tím účelem mají co možno často obhlížeti všechny důležité památky ve veřejném majetku a dohodovati se s jejich majiteli nebo správci.

4. Při komisích, podnícených od posléze uvedených nebo úřadem nařízených, mají podávati odborné porady a dobrá zdání, při čemž jest považovati za zásadu vůdčí nejdosažitelnější udržení dochovaného stavu a dochovaného historického zjevu bez rozdílu na dobu vzniku.

To platí nejen pro památky samé, nýbrž i pro jejich souvislost s okolím, kde má význam, jakož i pro celé skupiny památek, obrazy míst a měst.

5. Dále přísluší zemským konservátorům podávati písemná dobrá zdání politickým, církevním, autonomním úřadům, jakož i všem jiným činitelům, kteří mají na staré památky ingerenci, udíleti při nepatrných pracech obnovovacích ústní rady a přesvědčovati se při všech důležitých pracech o správném provedení jejich a na ně podle potřeby dohlížeti.

6. Není nikterak v úmyslu péče o památky vzpěčovati se za všech okolností praktickým, starých památek se dotýkajícím potřebám, naopak mají zemští konservátoři, pokud takové potřeby skutečně jsou, působiti k tomu, aby jim bylo vyhověno způsobem, který znamená pro památku nejmenší škodu. To platí zcela zvláště pro potřeby kultu.

7. Při nevyhnutelných nových přidavcích ke starým památkám (na př. přístavby, malování), jest se bez doktrinerního historisování nebo kopírování snažiti o harmonické připojení nového do starého zjevu památky nebo skupiny památek a tam, kde je na místě samostatný umělecký přízvuk, o co možno nejvyšší uměleckou kvalitu novoty. Za všech okolností jest zabrániti úmyslu falšování.

8. U movitých objektů ve veřejném majetku přísluší zemským konservátorům bdíti na to, aby zůstaly na místě jejich původního určení nebo uchování, které si získalo historické právo. Kdyby se to ukázalo nemožným, jest se snažiti o deponování v některém domácím museu a to v tom, do kterého se památka podle své kvality a podle místní a umělecké příslušnosti nejlépe hodí.

Zvláště přísně přísluší zemským konservátorům bdíti nad tím, aby movité památky ve veřejném majetku nebyly nepovolanou cestou ničeny nebo zcizovány. I významná umělecká díla v majetku soukromém přísluší zemským konservátorům míti co možno v evidenci a je-li nebezpečí prodeje do ciziny, uchopiti se všech přípustných prostředků, aby byly zachráněny pro tuzemsko.

9. Při vykopávkách a nálezích přísluší zemským konservátorům intervenovati a bdíti nad tím, aby nalezené objekty nebyly zavlečeny nebo poškozeny a aby byla učiněna všechna opatření, která jsou nutna pro zachování nálezů v tuzemsku a jejich konservaci.

10. Peněz, poukázaných jim Ústřední komisí z jejich prostředků na konservaci,

přísluší zemským konservátorům používat na conservační práce, u nichž je periculum in mora nebo jsou tak nepatrné, že žádost o povolení vlastní státní subvence může se považovati za přebytknou.

11. Při všech věcech, které podle stanov musí býti rozhodnuty Ústřední komisí nebo při nichž si Ústřední komise vyhradila rozhodnutí, přísluší zemským konservátorům bezodkladně podati Ústřední komisi zprávu a jednati přísně podle jejích pokynů.

12. Celkem podává dobré zdání technický i zemský konservátor tam, kde obě místa zemských konservátorů jsou obsazena, v otázkách stavebně technických nebo převážně technických nebo při nevyhnutelných stavebně uměleckých opravách, ve všech ostatních otázkách památkové péče zemský konservátor umělecko-historický. Avšak oba mají postupovati stále v dohodě a jejich dobrá zdání jest pojímati jako jednotnou enunciaci, kterou oba podpisují.

13. Technickým zemským konservátorům není dovoleno soukromě zhotovovati restaurační projekty nebo je prováděti. Ve zvláště důležitých případech mohou však býti tím Státním úřadem pro památky výjimečně pověřeni.

14. Při jednáních se stranami nebo úřady přísluší zemským konservátorům zastávati zájmy památkové péče s pevností, avšak stále konciliantně a snažiti se o to, aby po dobrém byly nesnáze odstraněny. Kdyby to nebylo možno nebo znamenala-li by dlouhá jednání nebezpečí pro památku, mají požádati politické úřady o interveci.

15. Konservátoři a dopisovatelé Ústřední komise jsou orgány zpravodajskými a důvěrníckými, jejichž oznámení a podněty přísluší zemským konservátorům zkoumati a u nichž si mohou opatřovati i informace. V naléhavých nebo méně významných případech mohou se dáti zemští konservátoři zastupovati konservátory. Pro konservátory a dopisovatele vydává se vlastní instrukce, která se k vyrozumění zemských konservátorů připojuje.

16. Za jednu z nejdůležitějších úloh přísluší zemským konservátorům považovati výchovu obyvatelstva k pietě pro staré památky a k názorům a zásadám památkové péče. Proto náleží k jejich povinnostem:

a) konati poučné přednášky o památkové péči při vhodných příležitostech; b) hledati dorozumění se všemi činiteli, které, jako na př. spolky památkové a pro ochranu domoviny, sledují podobné cíle; c) podporovati zakládání takových spolků a jejich uvedení na správné cesty; d) působiti poučnými spisy.

17. Poněvadž památkovou péči jest pojímati ne jako ustrnulý systém předpisů a pravidel, nýbrž jako duchovní a umělecké proudění, které je v živém vývoji, jest nezbytně třeba, aby se zemští konservátoři dále vzdělávali a neztráceli kontakt s pokroky ve vedoucích ideách památkové péče.

18. O své činnosti a vedení úřadu předkládají zemští konservátoři každý druhý měsíc a sice počínaje 28. únorem každého roku, soubornou, ilustracemi vysvětlenou a tisku schopnou zprávu Ústřední komisi.

19. Přísluší jim doprovázeti generální konservátory, jakož i úředníky Státního úřadu pro památky, zmocněné k tomu presidiem, na jejich přání při inspekcích, předkládati jim na požádání všechny spisy, podávati jim ústní zprávu o výkonu svého úřadu, jakož i jednati podle jejích pokynů.

20. Zemští konservátoři jsou povinni podporovati akce umělecko-historického ústavu zvláště práce pro topografii umění.

21. Vedle registratury zakládají zemští konservátoři při svých úřadech památkový archiv své země, sestávající z fotografických a architektonických snímků nebo jiných zobrazení a plánů.

22.

23. Poněvadž c. k. úřady mají ve smyslu § 5 stanov Ústřední komise její orgány v jich činnosti podporovati a jejich spolupráce pro úspěšné provádění ochrany památek je nepostradatelná, budou zemští konservátoři ve stálém styku s politickým úřadem zemským a kdykoliv jest to nutno, vyžádají si jeho podporu nebo intervenci. V méně významných, jakož i ve všech naléhavých případech, obrazejí se zemští konservátoři bezprostředně na c. k. úřady první instance (okresní hejtmanství, magistráty). Stejně

mají býti stále ve spojení s institucemi a vyučovacími ústavy shodného směru, vydržovanými nebo subvencovanými státem, a je-li to nutno, požadovati jejich podporu.

24

350. Z toho je patrné, že Státní památkové úřady nemají, pokud jejich kompetence vyplývá jen z cit. statutu, samostatné jurisdikce a že svá opatření v zájmu ochrany památek mohou vykonávat jen prostřednictvím jurisdikce kompetentních úřadů správních. Ochraňující podle své povinnosti úřední památky všeho druhu, vykonávají památkové úřady práci veřejného zájmu. Nemají tedy památkové úřady při svém úřadování snad postavení pouhé strany, nýbrž postavení veřejného orgánu, povolaného k hájení památek. K vyjádření Státních památkových úřadů dlužno proto přihlídnouti, věcně je projednati a eventuelní odchylné stanovisko řádně odůvodniti. Nelze také pochybovati o tom, že Státní památkový úřad může proti rozhodnutí úřadu, které dopadlo pro památku nepříznivě, podati k nadřízenému úřadu stížnost dozorčí (tak na př. v řízení stavebním). V mnoha případech ovšem je postavení památkového úředníka postavením znalce (a to znalce úředního), a je věcí rozhodujících úřadů, pokud a jak dalece znalecký posudek jeho vezmou za podklad svého rozhodnutí.

Jinak se má věc pokud jde o kompetenci, kterou v oboru ochrany památek daly nové normy popřevratové Státním památkovým úřadům. Je to jmenovitě obor vývozu památek a ochrany památek při provádění pozemkové reformy. O tom viz **302** a **285**.

Vývoj správního systému státní památkové péče také velmi dobře zachycuje vystoupení zpravodaje se zprávou kulturního výboru k návrhu zákona, který po schválení vyšel ve sbírce zákonů jako zákon č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, následující vystoupení ministra školství a kultury, a vystoupení poslance Zváry:

6. Zpráva výboru kulturního k vládnímu návrhu zákona o kulturních památkách (tisk 221).

Zpravodajem je poslanec **Šafařík**, dávám mu slovo.

Zpravodaj posl. **Šafařík**: Soudruzi poslanci!

Vláda naší republiky předkládá dnešnímu plénařnímu zasedání Národního shromáždění návrh zákona o kulturních památkách. V jeho úvodním ustanovení se podle § 1 říká, že účelem tohoto zákona je upravit ochranu kulturních památek a jejich využití a péči o ně pro jejich kulturně politický význam tak, aby památky byly zachovány, řádně spravovány, účelně společensky využity a zpřístupněny lidu a staly se tak významnou součástí kulturního a hospodářského života socialistické společnosti.

Československý lid ve své tisícileté historii a zejména v posledních letech socialistického budování přispěl velkým přínosem do pokladnice evropské a světové kultury. Zejména v některých oblastech kulturní tvorby je naše republika ve srovnání s jinými státy neobyčejně bohatá na umělecké, historické a kulturní památky, např. v gotickém a barokním umění a lidové architektuře, z nichž mnohé unikáty patří k předním dílům světové kultury.

Kulturní památky, které byly od roku 1945 v celém svém rozsahu zpřístupněny lidu, mají významnou úlohu v naší kulturní revoluci, která je součástí socialistické výstavby naší země. Jsou jedinečnou ozdobou naší vlasti a lid si jich hluboce váží jako svědků slavné i pohnuté

minulosti našich národů a proto je považuje za své nezcizitelné kulturní dědictví. Vysoce oceňuje úsilí, které naše vláda vynakládá na jejich záchranu a obnovu.

Vždyť právě v kulturních a historických památkách se přímo zhmotňuje linie našich slavných dějin a usilování našeho lidu, jehož cílem vždy bylo - jak to též zdůraznil i náměstek předsedy vlády s. Václav Kopecký na nedávné celostátní mírové konferenci - velebit tuto zemi - zemi krásnou, zemi milovanou - a vytvořit si v ní zemský ráj na pohled.

Dnes dostává toto ušlechtilé mírové usilování našeho lidu a veliká péče komunistické strany a vlády Národní fronty o památkové dědictví našich národů konkrétní náplň: zákon o kulturních památkách.

Je to první zákon, jímž se soustavně upravuje státní péče o kulturní památky na území našeho státu. Je to zákon, který v dnešní době výstavby socialismu dostává i zvláštní měřítko a novou aktivní úlohu. Tato úloha je především v tom, že nyní, kdy naši zemi navštěvuje víc a více zahraničních turistů a vědeckých i kulturních pracovníků, je to právě všestranná péče našeho státu o kulturní památky, která je jedním z důkazů přednosti socialistického zřízení nad zřízením kapitalistickým.

O tom jsme se již přesvědčili v předmnichovské buržoasní republice. I tehdejší buržoasní vlády mluvily o vydání podobného zákona, ale nikdy své úmysly nerealisovaly. Jejich zájmy se nikdy neztotožňovaly se zájmy pracujícího lidu a republiky. Povšimněme si našemu lidu drahé památky - Betlémské kaple - v níž Hus plamennými slovy šířil revoluční demokratismus v masách prostého lidu a nemilosrdně tepal zlořády a útisk světské a církevní vrchnosti. Celých dvacet let mluvila buržoasie o její restauraci, ale nikdy se nic nestalo. Zůstaly jen slova a sliby. Až do osvobození naší vlasti vítěznou Sovětskou armádou se v jejích památných zdech kupčilo s výrobou masných výrobků.

Zmiňme se o jiné vzácné památce - o Zlaté Koruně - jejíž raná gotika i prostory za předmnichovské republiky z kapitalistické chamtivosti propadaly neúprosné zkáze. Dnes je Zlatá Koruna chloubou jihočeských památek a je středem veliké pozornosti i cizinců. Jsou v ní soustředěny všechny vzácné tisky a knihy jihočeských klášterů, přes 70.000 svazků, a tento bohatý poklad je plně otevřen k studiu.

To jsou tedy jen dva případy.

Kolik bychom jich však mohli uvést na adresu předmnichovských buržoasních vlád, které záměrně potlačovaly v lidu úctu a lásku k minulosti a k jejím památkám!

Např. Strahov - dnes slavný památník národního písemnictví - nebo Karolinum, Bertramka a jiné unikátní památky naší architektury. V širokém měřítku jsou obnovovány i církevní památky. Bylo vybudováno Jiráskovo museum ve Hvězdě a obnoveny rodné domy vynikajících osobností naší kulturní historie. S velikou péčí a pietou byla vybudována Leninova musea v Praze a Bratislavě, Gottwaldovo museum v Praze a četná musea počátků dělnického hnutí, jako v Břevnově, na Kladně a v jiných krajských městech.

Stejná péče je věnována konservaci a restauraci vzácných památek malířství, sochařství a uměleckých řemesel. Byla zachráněna nejvzácnější díla středověké nástěnné malby, obnovena Alšova sgrafita, restaurovány soubory deskových obrazů na Karlštejně, jedinečné nástropní

malby v chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně, obnoveny Tulkovy lunety v Národním divadle a Braunovy sochy v Kuksu a jiné unikáty.

Dnes státní památková správa zajišťuje i cenné památky vývoje naší výroby a techniky.

Pečuje již o 139 hradů a zámků jako o státní reservační objekty první kategorie. Jejich návštěvnost již dosahuje milionových čísel. Přicházejí turisté a milovníci kulturních památek nikoliv jen z naší vlasti, ale i ze zahraničí. Obdivují se krásám naší země a péči naší vlády o ně.

Kromě již zmíněných hradů a zámků jsou v rekonstrukci nebo jsou již obnoveny další hrady a zámky jako kulturní domy, domovy důchodců, internáty, krajské galerie, hotely a úřadovny národních výborů. Je těch hradů a zámků, tak zv. druhé kategorie, na 1.900, k nimž se druží církevní památky, jako kostely, kláštery apod., z nichž mnohé byly s velikou péčí jako kulturní památky již obnoveny a dány beze změn do užívání našim věřícím občanům.

Během posledních let naše vláda rozšířila ochranu a péči o 40 státních městských rezervací, u nichž jde o to, aby byly uchovány nejen architektonické a kulturně historické unikáty, nýbrž i památná prostředí jako celek. Provádějí se rekonstrukce celých historických jader, jako např. Chebu, Znojma, Telče, Levoče, Litoměřic, Krumlova a dalších. Tento proces pokračuje plánovitě podle naléhavosti a potřeby, jako součást našeho hospodářského plánu socialistické výstavby a přestavby historických měst. Je možný jedině proto, že tyto historické celky jsou využívány pro potřeby naší celé socialistické společnosti.

Významnou podporou této péče našeho státu o kulturní a historické památky bude výstava, uspořádaná během nejbližších týdnů na Pražském hradě, přinášející našemu lidu ty nejvzácnější a nejvzácnější archivní dokumenty a historické památky, mezi nimiž budou i korunovační klenoty českých králů. Výstava ponese hrdé heslo: Od hrdinné minulosti k vítězství socialismu! Tato výstava má všemu našemu lidu i celému světu - přátelům i nepřátelům - připomenout naši slavnou minulost, bohatou dávnými tradicemi bojů za svobodu a nezávislost vlasti, a její odkaz má být našemu i budoucímu pokolení mocnou podporou v ušlechtilém zápole o dovršení socialismu a posílení boje národů Sovětského svazu a zemí socialistického tábora a mírových sil ve světě za bezpečnost našich domovů a mírové soužití a přátelství mezi všemi národy.

Ochrana a péče o kulturní památky má podle navrhovaného zákona i tu důležitost, že je částí soustavy výchovy a vzdělání našeho lidu, jak je tomu v Sovětském svazu. Kulturní památky mají u nás veliký význam i pro studium dějin našich národů a zejména dělnického hnutí. Ve svém souhrnu jsou jedinečným dokladovým materiálem pro vědecké, o marx-leninské učení se opírající zpracování historie. Naše umělecká tvorba i vědecká práce, jakož i výsledky osvětové a výchovné činnosti a široký vlastivědný zájem jsou důkazem že kulturní památky tvoří neodlučitelnou součást našeho kulturního života.

Z mezinárodního života je nutno si povšimnout stále rostoucího hnutí, které vidí v památkách každého národa součást kulturního bohatství i vzdělanosti. Z těchto motivů pramení i snahy o mezinárodní úpravu ochrany kulturních památek, jejichž vzájemné poznávání i vzájemná ochrana upevňují kulturní vztahy mezi národy a tím i mírové soužití a přátelskou spolupráci mezi vládami a kulturními a vědeckými institucemi jejich zemí.

Z toho, co jsem, soudružky a soudruzi, uvedl, vyplývá nejen veliký význam navrhovaného zákona o ochraně kulturních památek, ale i správné rozhodnutí naší vlády. Poprvé tento zákon definuje v našem právním řádě pojem kulturní památky jako statku, který je dokladem historického vývoje společnosti, jejího umění, vědy, techniky a jiných oborů lidské práce a života, nebo je jím dochované historické prostředí sídlištních celků a architektonických souborů. Památkou jsou i ty kulturní statky, které mají vztah k významným osobnostem a událostem našich dějin a kultury.

Zákon řadí památky do tří kategorií:

- a) národní kulturní památky,*
- b) ostatní kulturní památky,*
- c) památkové rezervace.*

Zároveň je v zákoně zvláštní ustanovení o výzkumech a výkopech památek archeologických a o archeologických památkách.

V provádění decentralisaci přenáší se podle navrhovaného zákona široká pravomoc na výkonné orgány rad krajských národních výborů. Zákon podchycuje i soukromé vlastníky památek, kteří jsou povinni udržovat památku nebo památky v dobrém stavu podle zásad památkové péče a podle pokynů odborů školství a kultury rad krajských národních výborů.

Pokud jde o národní majetek přísluší tato povinnost organizaci, která památku nebo památky spravuje nebo jí byly svěřeny do trvalého užívání. Státní památkovou péčí řídí a její činnost kontroluje ministerstvo školství a kultury. Bude se přitom opírat o odbornou a metodickou pomoc nově zřízeného Státního ústavu památkové péče a ochrany přírody. Tento ústav se podle navrhovaného zákona zřizuje jako resortní vědecko-výzkumné pracoviště jak pro památkovou péči, tak pro ochranu přírody.

V krajích budou státní památkovou péčí vykonávat odbory školství a kultury rad krajských národních výborů, na něž se tímto zákonem také přenáší správa těch památek, které byly dosud spravovány ústředně. Výkonným orgánům okresních a místních národních výborů přísluší na úseku památkové péče činnost pomocná a zajišťovací.

V zájmu zainteresování široké veřejnosti o státní památkovou péči bude v krajích a okresech vytvořena soustava komisí z řad odborníků a zájemců, jejichž funkce bude iniciativní, poradní a pomocná. Rovněž i při ministerstvu školství a kultury bude po vyjádření Čs. akademie věd zřízena ústřední komise státní památkové péče jako poradní orgán.

Ministerstvo školství a kultury je oprávněno zřídit v dohodě s ministerstvem financí pro konservaci a restaurování kulturních památek ateliéry, dílny nebo podniky. Totéž budou moci učinit i výkonné orgány rad krajských národních výborů podle směrnic ministerstva školství a kultury.

Nejvýznamnější součástí našeho kulturního bohatství mají tvořit národní kulturní památky. Stanoví je na návrh ministra školství a kultury vláda republiky. Požívají zvýšené ochrany a ta záleží především v tom, že zásahy do stavu těchto památek, jako je údržba, úprava, obnova a

využití, může povolit nebo nařídit jen výkonný orgán rady krajského národního výboru teprve tehdy, když si vyžádal posudek Státního ústavu památkové péče a ochrany přírody.

Pokud by šlo o vývoz národních kulturních památek do zahraničí, např. pro výstavy nebo k jiným obdobným účelům, je třeba schválení vlády. U ostatních památek stačí schválení ministerstva školství a kultury. Při určení památkových rezervací mají být zároveň stanoveny i podmínky, jak v těchto rezervacích řídit a provádět stavební a jiné práce. Zde má ministr školství a kultury postupovat v dohodě s ministrem-předsedou Státního výboru pro výstavbu, s ministrem-předsedou Státního úřadu plánovacího a s ministrem financí a ostatními ústředními orgány.

Půjde-li o stavební a jiné práce v památkových rezervacích v Praze, může o nich rozhodnout pouze vláda.

Navrhovaný zákon, o jehož účelu i úkolech jsem vás, soudružky a soudruzi poslanci, stručně informoval, platí jen v českých krajích, na Slovensku bude zákonná úprava provedena zákonem Slovenské národní rady. Opatření, která z vládní osnovy zákona vyplývají, nevyžadují si zvýšení finančních nákladů, naopak se očekává úspora 35 zaměstnanců a na mzdovém fondu částky 486, 276 Kč ročně.

Zrušují se všechny předpisy o věcech tímto zákonem upravených a rovněž i všechna ustanovení, která tomuto zákonu odporují. Zrušuje se zejména opatření Stálého výboru č. 255 z roku 1938 Sb., o ochraně věcí umělecky nebo památkově zvláště hodnotných, vládní nař. č. 274 z roku 1941 Sb., o archeologických památkách, zákon č. 137 z r. 1946 Sb., o Národních kulturních komisích pro správu státního kulturního majetku, vládní nař. č. 112 z roku 1951 Sb., o reorganizaci státní památkové péče, a konečně § 15 zákona č. 40 z roku 1956 Sb., při čemž se v § 19 téhož zákona vypouštějí slova: "... stanoví úkoly o organizaci Ústavu státní ochrany přírody... Nedotčena zůstávají ustanovení vlád. nař. č. 29 z roku 1954 Sb., o archivnictví, a vlád. nař. č. 55 z r. 1954 Sb., o ochraně oblasti Pražského hradu.

Soudruzi poslanci, v posledních letech jsme na úseku státní památkové péče dosáhli pronikavých úspěchů. Vzbuzují úctu a vážnost u nás i v zahraničí. Proto se domnívám, že zákon o kulturních památkách vzhledem k svému významu i důležitosti tyto úspěchy pro uchování a využití jejich kulturních hodnot, vytvořených našimi předky, pro obdiv a krásu naší země, pro její slavnou minulost a vítězný socialistický dnešek a zítřek ještě více znemohonásobí a bohatým rozvojem našeho kulturního života jejich význam ještě více vzroste.

Kulturní výbor Národního shromáždění návrh zákona, tisk 218, o kulturních památkách projednal dne 26. března 1958. Jeho jménem doporučuji plénu Národního shromáždění, aby byl v předloženém znění jednomyslně schválen. (Potlesk.)

Místopředseda dr. **Polanský**: K projevu se přihlásil ministr školství a kultury dr. František **Kahuda**. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr dr. **Kahuda**: Vážené Národní shromáždění, soudružky a soudruzi poslanci!

Při vypracování návrhu zákona o kulturních památkách v té podobě, jak jej dnes vláda předkládá Národnímu shromáždění, byly zhodnoceny nejen poznatky z minulosti a zkušenosti ze zahraničí, ale především byly pečlivě rozebrány a zhodnoceny naše vlastní zkušenosti z

posledních let, kdy jsme v podmínkách socialistické výstavby musili hledat i pro tuto oblast nové cesty péče o kulturní památky.

Vycházejí proto ustanovení nového zákona ze zásad, jež jsou základem naší socialistické společnosti a ustanovují tak památkový režim, který má být schopný zajistit to, co pracující od státní památkové péče vyžadují: aby památkové bohatství, vytvořené úsilím mnohých generací, bylo uchováno a odevzdáno generacím budoucím jako závažné a podnětné kulturní dědictví československého lidu, aby toto bohatství již dnes sloužilo pracujícím jako zdroj poučení, krásy a duševního osvěžení a aby bylo vhodně začleňováno do naší nové výstavby jako důležitá kulturní hodnota zkrášlující životní prostředí našeho lidu.

Ochrana kulturních památek má v našich zemích pevnou tradici, pramenící už v minulém století. Ale zatím co dříve byla tato tradice jenom rozvíjena a přizpůsobována - například za prvé republiky měnícím se potřebám kapitalistické společnosti, dnes - v našem lidově demokratickém státě byly její hranice překročeny a byly položeny základy pro ochranu památek v mnohem širším měřítku a se zcela novým posláním.

Za prvé republiky státní památková péče, organizačně začleněná do resortu ministerstva školství a národní osvěty a soustředěná v Státním památkovém úřadu v Praze a v Brně a ve Státním referátu pro ochranu památek na Slovensku, viděla svůj hlavní úkol v potřebě evidenčně zachycovat a odborně usměrňovat akce, jež nějakým způsobem památku měnily nebo ohrožovaly. Charakter její práce byl obranný a podpůrný. Pomocí subvenční politiky se snažila přimět vlastníky památek, aby dbali jejích pokynů, jestliže chtěli svůj památkově hodnotný majetek změnit nebo upravit.

Když po květnové revoluci moc v našem státě vzal do svých rukou lid a zejména když ji v únorových dnech roku čtyřicátéhoosmého natrvalo upevnil, změnily se podmínky pro práci státní památkové péče převratným způsobem. Změnily se kvantitativně i kvalitativně. Kvantitativní proměna byla způsobena tím, že odchodem německého obyvatelstva, konfiskačními dekrety a zákony o pozemkové reformě rozrostly se úkoly státní památkové péče do neobyčejné šíře, neboť stát se stal vlastníkem nepřehledného počtu památek, nemovitých i movitých, zejména hradů a zámků a památkově cenných měšťanských domů v historických jádrech měst v nově osidlovaném pohraničí. Kvalitativní proměna byla dána tím, že se náš stát stal státem lidově demokratickým, s kulturním programem opřeným o vědecký světový názor a určeným nikoliv pro výlučné majetkové vrstvy, nýbrž pro pracující lid. V tomto programu připadla i státní památkové péči významná úloha. Jejím úkolem se stalo nejenom památky uchovávat, nýbrž i v nejširší míře zpřístupňovat lidu, učinit z nich klíč k poznání minulosti národa, minulosti slavné i trpké, k poznání dějinného vývoje, který - nesen nikdy nepohaslou revoluční touhou po svobodě - vyústil nakonec v naší vítěznou přítomnost.

Ocitla se tedy po válce státní památková péče v situaci, kdy jí vedle tradičních úkolů připadl úkol nový, a to úkol organizačně i technicky zabezpečit velké památkové bohatství, jež přešlo na stát, ale současně s tím i uvést toto bohatství do kulturního života lidu. Tento nový úkol nemohly zvládnout po válce obnovené Státní památkové úřady, jež byly zřízeny v resortu ministerstva školství a osvěty v postavení zemských instancí, při čemž na Slovensku mělo jejich funkci plnit přímo pověření školství a osvěty. Proto byl vydán v r. 1946 zákon č. 137 Sb., který stanovil, že nejvýznamnější z památek nabývaných státem mají být prohlášeny za tak zvaný státní kulturní majetek, stanovil způsob péče o tento státní kulturní majetek a současně zřídil pro jeho správu a kulturní využití dvě Národní kulturní komise jako zvláštní orgány veřejné správy, a to jednu pro země české a jednu pro Slovensko. Z celkového počtu

asi 2.500 hradů a zámků, které se staly národním majetkem, bylo za státní kulturní majetek prohlášeno 131 objektů spolu s přilehlými parky a památkovými prostory v celkové výměře téměř 3.000 ha a s historicky cenným vnitřním zařízením, vlastním i částečně sem svezným z ostatních objektů, v souhrnném počtu kolem 400.000 inventárních čísel, nečítajíc v to zámecké knihovny s počtem asi půldruhého miliónu knih.

Tak vznikl onen soubor našich státních hradů a zámků, jež ročně přitahují pozornost tolika lidí a jsou i pro cizince svědectvím, že si památek dovedeme vážit a že jim také dovedeme dát nové společenské, kulturní i hospodářské poslání.

Dalekosáhlé důsledky pro státní památkovou péči měly i únorové události v roce 1948, kdy jsme po odražení útoku na naši socialistickou budoucnost nastoupili cestu k důslednému rozvinutí plánovaného hospodářství a velkého díla socialistické výstavby, které postupně učiní z našeho státu zemi všech socialistických vymožeností. Bude naší trvalou chloubou, že do velkolepé koncepce rozvoje a budování vlasti pojala vláda i zhodnocení našeho památkového bohatství, jehož ochrana byla proklamována v Ústavě 9. května. V roce 1950 byl přijat vládou základní plán státní památkové péče, který se neomezil jenom na jednotlivé objekty, nýbrž počítal s obnovou celých památkových souborů, jaké nacházíme v historických jádrech našich měst. Podle tohoto plánu byla v řadě měst, jejichž historická jádra byla prohlášena za tak zvané městské památkové rezervace, zahájena plánovitá památková obnova, spojená s asanací a hygienisací. Tím se má vrátit historickým městům nejenom jejich památková hodnota a výtvarná krása, nýbrž současně se mají v nich vytvořit i příznivé podmínky pro bydlení.

Těmito všemi skutečnostmi bylo poslání státní památkové péče v našem státě podstatně změněno. Ona někdejší ochranná povaha její činnosti byla převážena tendencí, aby se péče o památky stala aktivní složkou naší kulturní politiky, jejímž cílem je v oblasti památkové péče nejenom chránit hmotu památek, nýbrž vracet památkám život a spojit se s našimi dnešními kulturními i hospodářskými potřebami.

Je pochopitelné, že pro tyto nové úkoly státní památkové péče nebyly hned nalezeny potřebné organizační formy a pracovní metody. Naše státní památková péče prošla několika organizačními fázemi, z nichž, pokud jde o české kraje, poslední byla ta, že péče o památky byla soustředěna v resortu ministerstva školství a kultury, kde byl věcmi památkové péče pověřen zvláštní odborný orgán, Státní památková správa. Výkon péče o památky příslušel sice krajským národním výborům, ale jenom v omezeném rozsahu. Předkládaný návrh zákona má právě tuto skutečnost zcela změnit.

Pohlédneme-li zpět na celkovou účinnost státní památkové péče v posledních letech, můžeme zaznamenat řadu úspěchů. Rád bych zde uvedl několik fakt. Pro přehlednost je uvádím podle oborů, na něž se péče o památky dělila.

V oboru preventivní ochrany památek uplatňovaly se soustavně zájmy památkové péče při územním plánování a při stavebních akcích, jež se nějakým způsobem památek dotýkaly. Se zájmy preventivní ochrany památek souvisela i příprava směrnic pro ochranu památek ve zvláštních případech podle zásad Haagské úmluvy ze 14. května r. 1954 o ochraně kulturních statků v případě ozbrojeného konfliktu, kterou Československá republika ratifikovala.

Jedním z předních úkolů státní památkové péče byla soustavná a plánovitá ochrana památek architektury a urbanismu. Jde o objekty nejrozumnějšího charakteru a hodnoty. Jsou mezi nimi

památky v pravém slova smyslu posvěcené naší historií, dávnou i blízkou, a našimi revolučními tradicemi. Tyto památky se obnovovaly a upravovaly. Obnovili jsme Betlémskou kapli, památkově upravili letohrádek Hvězdu na Jiráskovo museum, dům "Pod kaštany" v Břevnově, Gottwaldův rodný dům v Dědicích, Havlíčkův dům v Havlíčkově Brodě a řadu jiných podobných památek. Opravili jsme, udržovali a někdy i nákladně rekonstruovali mnohé státní hrady a zámky. K velmi rozsáhlým zabezpečovacím pracím a památkovým úpravám došlo například na hradě Karlštejně, Křivoklátě, Kostí, Švihově, Buchlově, Horšovském Týně, nebo k rekonstrukčním pracím na zámcích v Mikulově a Slavkově.

V reservačních městech se při obnově památkově cenných objektů spojoval vědecký a kulturní zájem s aktuálními potřebami společenskými a hospodářskými. Památkovými úpravami se získalo ve starých domech v Českém Krumlově, Českých Budějovicích, Táboře, Kutné Hoře a v jiných reservačních městech na sta a sta bytových, dobře vybavených jednotek. Některé objekty byly však upraveny i pro jiné účely, například pro knihovny, kulturní domy, muzea, turistické noclehárny, objekty veřejného stravování, restaurace a hotely.

Z velkých akcí bych chtěl jenom příkladem uvést přestavbu a úpravu tří historických domů na náměstí v Českém Krumlově na hotel a restauraci, úpravu skupiny památkových budov v Třeboni na kulturní středisko a hotel, přestavbu tří památkově hodnotných domů v Kutné Hoře na prvotřídní cizinecký hotel.

Z velkých široce založených památkových úprav, jimiž se dostalo našim kulturním institucím krásných a dobře vybavených budov, uveďme Leninovo a Gottwaldovo muzeum v Praze nebo právě dokončované muzeum dělnického hnutí v Brně, dále bych chtěl uvést Strahov, upravený pro Památník českého písemnictví, klášter v Olomouci, upravený pro muzeum a koncertní síň, dům krajského muzea v Jihlavě, dům krajské galerie v Litoměřicích, dům pánů z Poděbrad v Brně rovněž pro muzeální účely upravený, kulturní dům horníků v Chomutově, který jest umístěn v citlivě upraveném pozdně gotickém domě s proslulými sklípkovými klenbami. Řada dalších příkladů, jako byla v Praze úprava letohrádku Amerika na Dvořákovu muzeum nebo Bertramky na Mozartovo muzeum a jiných podobných by se dala ještě uvést. Opravena byla i řada významných církevních památek, například Loreta v Praze, bývalá Pinkasova synagoga jako židovský historický památník, provádí se soustavná rekonstrukce kláštera blahoslavené Anežky nebo Emaus v Praze apod. Zabezpečili jsme i mnohé památky lidové architektury, dokumentující kulturní vyspělost a dovednost našeho lidu v minulých staletích.

Odborná konzervace malovaných, sgrafitových a štukových průčelí zachránila nám mnoho historických výtvarných hodnot a dala našim reservačním městům vzácný umělecký výraz obdivovaný znalci i nejširší veřejností (například v Telči, Slavonicích, Českém Krumlově, Domažlicích apod.).

V našich krajích snad nenalezneme místa, kde bychom se nesetkali s doklady naší péče o památky architektury. Právě šíře této péče udivuje cizí návštěvníky. Jenom pro vytvoření představy o rozsahu obnovy našich památek architektury uvádím, že v průměru bylo Státní památkovou správou plánováno a řízeno ročně přes 500 akcí památkových úprav, nepočítajíc v to Cheb. Náklad na památkové úpravy, prováděné v resortu MŠK, činil bez Chebu za poslední 3 roky 91 mil. Kčs.

Stejně významnou součástí našeho památkového bohatství, jako památky architektury, jsou stará díla malířství, sochařství a uměleckých řemesel. Také jejich konservaci a restaurování byla věnována značná péče. Tvořilo by velmi dlouhou řadu, kdybychom chtěli vyjmenovat

všechny akce, které byly z prostředků státu uskutečněny k záchraně vynikajících památek našeho výtvarného umění. Chtěl bych vzpomenout jen soustavně prováděné péče o záchranu, konservaci a restaurování našich středověkých nástěnných maleb, nástěnných maleb barokních umělců (například právě se blíží svému dokončení velkorysá obnova interiéru chrámu sv. Mikuláše v Praze), nástěnných maleb vynikajícího českého mistra 19. století Josefa Navrátila, nebo nástěnných maleb a sgrafit provedených podle návrhů umělce naším lidem tak milovaného, Mikoláše Alše. Nemenší pozornost byla věnována přenosným obrazům a plastikám, zejména gotickým dřevořezbám, pokud nebyly v péči muzeí nebo galerií. Velkým úkolem byla péče o záchranu plastik pod širým nebem, které zejména z období baroka, zahrnují mezi sebou díla, patřící k vrcholům umělecké tvorby v našich zemích. Jako příklad bych chtěl uvést záchranu souboru proslulých Braunových plastik stojících před hospitém u Kuksu. Upravují se i zámecké parky, jež v mnohých případech představují vrcholná díla zahradní architektury.

Nezapomínalo se ani na památky uměleckých řemesel. Výtvarně i technologicky velmi náročné restaurování nástěnných koberců, gobelinů, provádí úspěšně státní dílna, pracující při Státní památkové správě.

Mezi úkoly státní památkové péče náleží i vědecké hodnocení, kulturní využití, popularisace a propagace našeho památkového bohatství. Mimořádné místo zde připadá státním hradům a zámkům. Jakou přitažlivost mají pro občanstvo naše státní hrady a zámky, dosvědčuje jejich návštěvnost. Za poslední čtyři roky je navštívilo na 10 milionů osob, z nichž na poslední rok 1957 připadlo třiapůl milionu.

Pozoruhodný je i zájem naší veřejnosti o publikace vydávané státní památkovou péčí. Od roku 1949 jsou vydávány malé monografie o státních hradech a zámcích a jejich sbírkách, přinášející často původní zpracování látky, dále monografie o městských památkových rezervacích a rezervacích přírodních. S příležitostnými publikacemi bylo celkem vydáno od roku 1949 96 různých edičních titulů v celkovém nákladu kolem půldruhého milionu výtisků.

Zahraniční odborníci, kteří navštívili v poslední době Československo, vyslovili se pochvalně o výsledcích činnosti naší památkové péče, o způsobu, jak se provádí, imponovala jim rozsáhlost prováděných prací. Pochvalné zmínky o naší státní památkové péči nalezneme i v zahraničních časopisech a dostalo se jí uznání i na mezinárodním fóru, například na mezinárodním urbanistickém kongresu, který se konal v minulém roce v Miláně. Památkoví pracovníci ze sprátených zemí mají zájem na co největší spolupráci s československou památkovou péčí, o jejíž vyspělosti mají vysoké mínění. Toho důkazem jest návrh vzešlý z jejich iniciativy, aby v Československu byla uspořádána první konference památkových pracovníků ze socialistických zemí.

Ale nebylo by správné, kdybychom si zároveň při této bilanci dosavadních výsledků státní památkové péče neuvědomili nedostatky, které se objevily v její činnosti a příčiny těchto nedostatků. Myslím, že základním nedostatkem bylo to, že nebyla jasná hranice, kde začínají a kde končí povinnosti státní památkové péče.

Jak jsem se již zmínil, byla provedena (a stále se provádí) řada velkorysých akcí, jimiž památkové objekty byly upraveny pro nové kulturní, společenské i hospodářské využití. Instituce nebo organizace, pro něž byly objekty určeny, většinou dosáhly toho, že se do nákladů památkových úprav zahrnovaly komplexně všechny stavební náklady i náklady na vnitřní vybavení, takže dostávaly do vínku budovu zcela již hotovou a připravenou pro své

budoucí funkční určení. Takto například byly komplexně upraveny budovy pro místní národní výbor a krajskou galerii v Litoměřicích. V celé řadě akcí, u nichž náklady šly někdy do milionů, se postupovalo obdobně. Pro budoucí uživatele objektů to bylo nesmírně výhodné a pohodlné. Ale tím se do činnosti státní památkové péče tlačila stále více a více složka investorská, při čemž ani Státní památková správa nebyla pro činnost tohoto druhu dostatečně vybavena. Zároveň se stále častěji a častěji z rozpočtového úvěru určeného pro ochranu památek hradily náklady, jež měli především nést budoucí uživatelé památek. Od jednotlivých objektů se šlo touto cestou k celým komplexům - například v Třeboni se z památkového úvěru upravuje kulturní kombinát včetně divadla, biografu, sálů, přednáškových síní a restaurace, při čemž se z tohoto úvěru hradí i náklad na zařízení restaurační kuchyně. Největších rozměrů dosáhla tato forma památkových úprav v Chebu, kde byl dán státní památkové péči úkol provést obnovu celého historického jádra města včetně zabezpečovacích prací a výstavby inženýrských sítí a občanského vybavení. Takto komplexně ukládané povinnosti státní památkové péči by však musily být provázeny současně i komplexním vybavením jejích orgánů pro investorskou činnost tak mimořádného rozsahu, aby nutně nepřerostly její síly. Tento základní rozpor ovlivňoval velmi silně všechny úvahy o tom, jak by měla být státní památková péče u nás organizačně uspořádána, zvláště když nedostatky Státní památkové správy zjištěné v Chebu se ukázaly nikoliv jako ojedinělé.

Kde je východisko z této situace, soudružky a soudruzi? Východisko je v usnesení strany a vlády o decentralizaci a zvýšení pravomoci národních výborů a o nové řídicí úloze ministerstev, usnesení, které se stalo základem nového uspořádání celého našeho hospodářství.

Ve smyslu tohoto usnesení řeší situaci státní památkové péče i nový zákon.

Podle nového zákona bude péče o památky důsledně decentralizována. Přitom v ústředí má být prohloubeno ideové řízení a mají být vytvořeny předpoklady pro stálé zvyšování odborné stránky v činnosti státní památkové péče.

Dosavadní značná centralizace státní památkové péče vyvolávala nesprávný názor, že odpovědnost za stav památek nese jenom ústřední památkový orgán. Ve skutečnosti památky, jež tvoří součást životního prostředí našeho obyvatelstva, mají a musí být předmětem přímého zájmu těch orgánů, které nesou za budování a zkrášlování tohoto životního prostředí bezprostřední odpovědnost, a to jsou národní výbory.

Národní výbory musí přitom počítat s iniciativou a pomocí všeho našeho pracujícího lidu. Aby se pro tuto iniciativu a pomoc vytvořila náležitá základna a aby se zaktivisovala co nejvíce činnost dobrovolných spolupracovníků, zřizuje se podle zákona systém památkových komisí, o něž se budou moci výkonné orgány národních výborů při výkonu státní péče o památky opírat.

Decentralizující státní památkovou péči, nechceme se ovšem zříci toho, aby naše státní památková péče neměla jednotnou linii a aby nevycházela z jednotných odborných zásad. Pro zajištění těchto potřeb zřizuje se zákonem Ústřední komise státní památkové péče jako poradní orgán ministra školství a kultury, a Státní ústav památkové péče a ochrany přírody jako odborné středisko pro výzkum památek a způsobů jejich ochrany a pro poskytování metodické pomoci při provádění této ochrany. Očekáváme, že tento ústav, jemuž chceme dát všechny potřebné podmínky pro jeho činnost a rozvoj, zajistí potřebnou odbornou úroveň v péči o památky, zvláště pokud jde o využití nových poznatků při provádění konzervace a

obnovy památek. Jeho úkolem bude také, aby svou metodickou pomocí přispěl k uskutečnění jednotné ideově pojatého programu instalací našich státních hradů a zámků, které nyní rovněž přejdou do správy národních výborů, a aby přispěl k zajištění potřebné úrovně kulturního využití těchto objektů.

Zákon řeší i další věc, která dosud ovlivňovala činnost státní památkové péče negativním způsobem. Stanoví, že udržovat památku v dobrém stavu a nést náklady na její úpravy jest povinen vlastník nebo uživatel památky. Toto ustanovení povede k zvýšení odpovědnosti u těch, jejichž potřebám památkové objekty slouží. Nebude se již očekávat ve všem a vždy finanční pomoc od památkových orgánů. Podpoří se tím i snaha předcházet škodám, neboť vždy je lacinější škodu zabránit, než ji napravovat. V zajišťování preventivní ochrany památek případně tedy nyní národním výborům rozhodná úloha.

Soudružky a soudruzi, předkládaný návrh zákona o kulturních památkách je prvním zákonem souhrnně upravujícím státní péči o kulturní památky na území českých krajů, jak zde připomněl zpravodaj posl. Šafařík. Ani za předmnichovské republiky ani dříve nebyl podobný zákon u nás vydán. Tato skutečnost nejvýmluvněji dokazuje, jaký poměr má československý lidově demokratický stát ke kulturnímu dědictví našich národů.

Památky jsou pro nás hodnotou neodlučitelnou od našeho kulturního života. Jsme hrdi na to, že Československo je zemí tak neobyčejného památkového bohatství. Toto bohatství je svědectvím velké a slavné historie našich národů a tvůrčího nadání československého lidu. Úcta k němu a odpovědnost za ně vůči lidu nám přikazuje, abychom učinili všechno k jeho ochraně a pro nejširší rozvinutí jeho kulturního poslání.

Nové podmínky k tomu chceme vytvořit navrženým zákonem. Jménem vlády proto navrhuji, aby Národní shromáždění osnovu zákona o kulturních památkách schválilo. (Potlesk.)

Místopředseda dr. **Polanský**: Do rozpravy se přihlásil posl. **Zvára**. Dávám mu slovo.

Posl. **Zvára**: Vážené Národní shromáždění!

Naše země zaujímaly od časněho středověku významné postavení v srdci Evropy a podílely se často velmi významně na jejích politických osudech a ještě snad častěji na evropském kulturním životě.

Jako svědectví tohoto bohatého života naší vlasti a jako dědictví tvůrčích sil národa zůstalo u nás na poměrně malém území zachováno obrovské bohatství kulturních památek, které dnes nabývají ještě většího významu tím, že poslední válka zničila v řadě okolních zemí téměř veškeré památky. Z tohoto hlediska je naše země pokladnicí umění i památníků historie, které nemají často význam pouze domácí, avšak celoevropský - ať již jde o teprve poznávanou kulturu říše Velkomoravské, která posunuje podstatně naše dějiny umění nazpět do začátku letopočtu, nebo o umění doby lucemburské zejména ve II. polovině 14. století, kdy naše země stály na čase v čele vývoje evropského umění, či o údobí vrcholného baroka, kdy importovaný sloh zapouští kořeny v domácí půdě a nachází nový výraz. Kromě zmíněných vrcholů umění i ostatní časové a slohové úseky dosahují velmi dobré úrovně, kterou jednotlivá díla mnohdy výrazně převyšují.

Avšak i v evropském měřítku méně významné doklady kulturního a ekonomického dění nesmíme podceňovat. Ať již jde o měšťanskou architekturu nebo o lidové stavby a projevy

lidové tvořivosti, vždy se v nich velmi výrazně - a především pro naši společnost typicky - odrážejí dobové a neopakovatelné prvky, které mají bezprostřední povahu historického pramene.

To vše, ať již jde o sídla někdejší feudální šlechty, středověké i novověké, světské nebo církevní, ať o obydlí měšťanů nebo venkovského lidu, stavby a díla tzv. církevního umění, nebo doklady o technickém rozvoji od nejstarších dob do dneška, to vše dohromady tvoří oblast památek. Všechny složky a disciplíny v této oblasti dokládají kromě uměleckých vztahů a vlivů vztahy společenské, hospodářské a kulturní - a to často mnohem spolehlivěji, než písemné prameny a zprávy - a to o to přesněji, oč jsou jako přímý doklad a výtvarný soudobého života objektivnější než autor písemných pramenů, obvykle vždy zastávající určité hledisko a tedy zkreslující ne-li fakta, tak příčiny, vztahy mezi nimi.

Je nesporné, že toto bohatství památek nám umožňuje opřít se o ně při studiu vývoje společnosti, a proto také náš lidově demokratický stát se ujal ochrany památek a péče o jejich záchranu a obnovu, což dokumentuje i zákon, který právě projednáváme.

Památky proto tvoří u nás základnu a východisko při vytváření nové socialistické kultury. Dostávají tedy i novou funkci v životě národa a to zejména při rozvíjení kulturně osvětové práce pro poučení a rozvoj uměleckého cítění našeho lidu. Estetická výchova veřejnosti má právě v památkové oblasti široké pole působnosti, neboť většina kulturních památek se kromě historického významu vyznačuje právě uměleckými hodnotami, které upoutávají svou krásou, tříbí vkus a rozvíjejí umělecké cítění. Stejně jako ostatní složky umění, literatura, hudba, divadlo, obohacují život každého, kdo s nimi přijde do styku.

Význam a důležitost památek v životě kulturního člověka a národa nejsou však až dosud samozřejmostí. Právě proto navrhla vláda nový zákon o památkách a zaměřuje jím úsilí památkových pracovníků hlavně těmito třemi směry:

1. Účastnit se při řešení všech úkolů nové výstavby a prosazovat organické začlenění památek do ní.
2. Organizovat ochranu, konservaci, údržbu a obnovu památek.
3. Zajišťovat co nejširší rozvinutí kulturně-politické funkce památek.

První z naznačených úkolů se dotýká samé podstaty dnešní památkové péče. V době mohutného rozvoje našeho státu a prudké výstavby závodů, zemědělských staveb a bytů nelze jen pořídit seznamy objektů, které mají povahu památky, a pouze je pak hlídat prostřednictvím nějakého státního orgánu, jako tomu bylo dříve, kdy se hledání významu a absolutní, tzv. věčně platné hodnoty památky, projevovalo spíše po vnější stránce, při provádění oprav. Z celého souhrnu hmotného odkazu minulosti se vybíraly jen ty objekty, které uznávanou ideu ztělesňovaly a byly pak chráněny všemi prostředky před nepřízní doby. Dnes je naopak základním dialektickým vztahem, rozhodným pro existenci památky, poměr mezi dědictvím minulosti a hodnotami nově vznikajícími.

Nové se vždy energicky hlásí ke slovu a vždycky svým způsobem ohrožuje památky minulosti. Někdy dochází ke přímým konfliktům. Nové do sebe některé památky minulosti přejímá, jiné odklízí, při čemž nejsnáze a nejbezpečněji se prosadí do přítomnosti i do budoucnosti ty památky, u nichž je pro novou společnost důležitější jejich kulturně politická funkce. Nutno

však vzít v úvahu, že tento proces - i když probíhal také dříve - v předchozích společenských zřízeních byl odlišný, hlavně co do kvantity změn. Je proto nutno věnovat dnes ochraně památek obzvláštní péči, aby nezanikly ty památky, bez nichž by si kulturní profil naší vlasti bylo lze těžko představit, zatím co jiné, sice méně významné, ale v prostředí pro ně příznivějším, by zůstaly zachovány. Je proto třeba vnést do tohoto procesu zákonitost, cílevědomost a plánovitost založenou na vědeckém podkladu. Památková péče tedy má a musí být nejen ochráncem kulturních hodnot minulosti, ale i aktivním činitelem, pečujícím o začlenění těchto hodnot do našeho života a to způsobem konstruktivním a organisujícím.

Pole, na němž se odehrává první fáze střetnutí památkového odkazu s požadavky rozvoje a nové výstavby, je územní plán. Zde totiž se dotváří a přetváří výtvarný profil naší vlasti, zde při šťastném řešení lze dosáhnout obohacení životního prostředí člověka, stejně jako i jeho ochuzení při řešení špatném. Není však snahou vytvářet nesourodé celky, ale prostředí, které by mělo alespoň stejnou působivost a úroveň skladby i výtvarného účinku. To správně zdůrazňuje nový památkový zákon, který vyžaduje účast památkových pracovníků na většině jednání o územním plánu.

Druhým směrem, kterým se ubírá památková práce, je organisování ochrany, konservace, údržby a obnovy památek. Náš Pardubický kraj je na památky velmi bohatý. Při tom jsou to však většinou - až na zámky Pardubice, Žleby, Litomyšl a Nové Hradky a některé stavby církevní - stavby menšího rozsahu. Mezi nejdůležitější patří kromě uvedených také hrad Kunětická Hora a zámky ve Slatiňanech a Malči. Všecky tyto zámky jsou využívány ke kulturně osvětovým účelům a jsou instalovány dobovým nábytkem ne formou musejní, ale jako celky, v nichž architektura a zařízení si odpovídají a dávají návštěvníkům názor o feudálním sídle v určitém časovém i slohovém období.

Obdobnou funkci plní v kraji i několik dalších objektů, hradních zřícenin, jako jsou hrady Košumberk, Lichnice a jeden z nejstarších královských hradů u nás, hrad Svojanov. Tyto objekty jsou v sezóně hojně navštěvovány. Tak např. v roce 1957 navštívilo hrady a zámky, kde je účast kontrolována, 162.523 návštěvníků.

Další daleko větší skupinu tvoří řada hradů a zámků rovněž památkově cenných, které jsou však svěřeny do správy a užívání různým organisacím, závodům a lidové správě. Z nich zvláště významný je zámek Chroustovice, hrad Rychmburk, zámek Zdechovice, Lanškroun, Žehušice aj.

K památkovým kategoriím celostátního významu patří také městské památkové rezervace. V našem Pardubickém kraji máme dvě reservační města: Pardubice a Litomyšl. V obou městech jsou chráněna vnitřní historická jádra. Litomyšlské náměstí s podloubím a štítovými a attikovými domy je významné po urbanistické stránce i po stránce historické, jako místo obrozené doby našeho národa, tak výstižně popsané ve spisech Jirákových i Zdenka Nejedlého. Pardubice teprve nyní odkrývají při památkových úpravách své umělecké poklady z pernstejnského období renesančního i pozdně gotického. Pod fasádami jsou objevována stará gotická ostění jednopatrových domů i keramické články z výstavby po požáru z r. 1538, bohatě doplňované renesančními malbami.

Kromě těchto dvou měst přinesly průzkumy posledních několika let řadu závažných objevů ve starých městech Poličce, Čáslavi a v Chrudimích, které se připojují k řadě dalších rozptýlených památek církevní i městské architektury.

Zatím co do nedávna právě jen tyto stavby měšťanské a zámecké byly pokládány za památky, obrací se nyní zájem na obydlí venkovského lidu, nejpočetnější složky pracujících. Jsou při tom objevovány pravé poklady umělecké tvořivosti i konstrukční dovednosti našeho lidu, ať jde již o řezbované detaily na portálech, lomenicích a interiérech, nebo o seskupení celých usedlostí v oblasti dřevěné architektury, která se v našem kraji významně představuje v chalupách poličského typu. Tyto roubené usedlosti volně rozložené v zeleni luk a svahů v Pasekách a v Borové u Poličky ukazují zvlášť výrazně dovednost lidových stavitelů přizpůsobit co nejvhodněji svoje obydlí tvrdým povětrnostním podmínkám Českomoravské vysočiny.

K těmto uvedeným památkám připojuje se ještě velké množství památek církevních, z nichž některé svým původem sahají až do XI. a XII. století, jiné, zvláště dřevěné, mají povahu spíše lidové architektury, jako kostelík ve Velinách v okrese Holice a v Kočí v okrese Chrudim.

Tento velký rozsah památek v kraji ukazuje i potíže, které se při jejich údržbě objevují. Stavební stav většiny z nich je dost kritický. Je to proto, že památkové objekty změnou společenských vztahů po válce změnil i svoje využití. Zatím co u měšťanských i zámeckých staveb používal dřívější majitel část zisků z polí i podniků, které s památkovým objektem přímo souvisely, na úhradu údržby objektů, připojením této ekonomické základny k socialistickým sektorům připadla péče o velkou většinu památek státu. Kromě toho nebyly tyto stavby po celou dobu okupace téměř udržovány.

Břemeno, které takto převzal stát, je obrovské. Péče o toto nové socialistické vlastnictví byla sice zákonnými ustanoveními svěřena těm organizacím, které památky pro svoje účely nyní používají, většina organizací však svoje objekty udržuje špatně a o stavební stav pečuje jenom zřídka. Příkladů v kraji je množství. Např. zámek ve Filipově nebo barokní dvůr Markovice na okrese Čáslav. Kdyby různé složky důsledně plnily zákonná opatření o údržbě veřejného majetku, opatřily by si jednak objekty pro své účely a prodloužily jejich životnost, jednak by pomáhaly plnit i památkové požadavky. Obdobně tomu je i u domovního majetku soukromého.

Dostatečné finanční prostředky jsou přidělovány většinou jen na ty památkové objekty, které jsou ve správě zařízení ministerstva školství a kultury. Správné rozdělení a využití těchto prostředků je však ztíženo tím, že provádějící podniky odmítají přijmout památkové stavby do plánu, jednak proto, že dosavadní předpisy o produktivitě práce, která závisí na poměru mezi částkou spotřebovanou na materiál a mzdami, činí provádění památkových prací pro podnik ztrátovými, jednak proto, že opravy vyžadují opatřování různých speciálních materiálů a řemeslnou práci zvlášť pečlivou a přesnou. Z těchto důvodů odmítají podniky práce na památkách kulturně politicky důležitých provádět a přijímají jen opravy hospodářsky výhodné.

Bude třeba, aby nový památkový zákon, který správně zdůrazňuje povinnost uživatele památky udržovat a dává i možnost vytvářet speciální památkové údržbářské podniky, památkové hutě, byl doplněn v nejbližší době prováděcími nařízeními, která by umožnila, aby výběr památkových objektů, určených pro opravy, nebyl ovlivňován hledisky výhodnosti prací pro stavební podniky, ale aby bylo provádění prací organizováno podle potřeb a významu památky.

Třetím velkým úkolem, který musí podstatně pomáhat k chápání důležitosti práce v ochraně památek, je rozvíjení kulturně-politické funkce památek. Památky zachováváme pro jejich kulturní hodnotu a tedy již pouhá obnova památky je kulturně-politickým činem značného

dosahu. Sebelépe zachovaná a upravená památka však neplní svou politickou a kulturní funkci, není-li zpřístupněna a není-li učiněno vše, co ji může lidem přiblížit a učinit ji pochopitelnou a srozumitelnou.

Představa památky, plnící tuto funkci, se však snižuje často pouze na státní hrady a zámky příslušně instalované, kde průvodce podává výklad. Uvědomíme-li si, že z několika set památek Pardubického kraje, z nichž značný počet si zaslouží, aby byl zachován, je plně přístupných jen 10 objektů, o kterých jsem se vpředu zmínil, pak je jisté, že tato představa některých činitelů o kulturně-politickém využití památek není zcela přesná a že by mohla všechny ostatní památkové objekty odsunout mezi kulturně-politicky bezcenné, nejsou-li momentálně přístupné a není-li v nich podáván odborný výklad. Tady budou mít KNV pole působnosti.

Otázka činnosti průvodců je rovněž problémem, který bude třeba ještě vyřešit. Hrady a zámky vyhledává stále stoupající množství návštěvníků, ale personální vybavení na objektech není vyhovující. V českých krajích činí průměrný věk průvodců a správců na hradech a zámcích 58 let a jejich platové podmínky nejsou nejlepší. To má ovšem vliv i na odbornou kvalifikaci pracovníka, který působí svým výkladem za rok na 40.000 až 50.000 lidí, neboť za malou odměnu nelze od něho požadovat takové odborné a politické vzdělání a znalosti, jaké by byly z hlediska kulturně-politické funkce objektu žádoucí.

Přitom si je třeba uvědomit, že správce objektu kromě činnosti průvodcovské provádí ještě další práce, jako udržování čistoty zámků, řadu manuálních prací, instalaci a drobnou údržbu objektů, péči o sbírky složené z předmětů nejrůznějšího druhu a materiálu (gobeliny, sklo a porcelán, zbraně a zbroj, vycpaniny atd.), které vyžadují speciální údržbu a konservaci. Kromě toho odpovídá za stav a bezpečnost zámku i jeho inventáře.

Proto nelze nedostatky ve výkladech průvodců odstraňovat tak rychle, jak by bylo třeba, i když v Pardubickém kraji bylo provedeno mnoho počinů k jejich zlepšení. Byly vydány např. pro každý objekt vzorové výklady, doplněné studijním textem, pro průvodce a správce jsou pořádány kursy, školení a konsultace a jejich činnost je pravidelně sledována.

Kromě toho byly pro většinu hradních a zámeckých objektů vydány letáky a prospekty. Jejich počet se stále rozšiřuje. Takto využívány a propagovány nejsou zdaleka všechny důležité objekty a není to ani možné proto, že jejich funkce jsou jiné. Jsou užívány pro hospodářské a správní účely. Jejich památková hodnota by však neměla být přehlížena a dokonce považována za obtíž a překážku užívání. Aby se i zde dosáhlo kladných výsledků, které kromě hodnoty památky spočívají i na jejím momentálním stavu, je třeba na široké úrovni vychovávat veřejnost k porozumění architektuře a k ocenění památkového bohatství, aby se památky staly součástí kulturního života našeho lidu a kladný poměr k nim byl přirozeným výrazem vysoké úrovně našeho obyvatelstva. (Potlesk)

Místopředseda dr. Polanský: Hlásí se ještě někdo do rozpravy? (Nikdo.)

Do rozpravy se nikdo nehlásí, je tedy skončena. Dávám spravodajci poslanci Šafaříkovy slovo k doslovu.

Zpravodaj posl. Šafařík: Vzdávám se slova.

Místopředseda dr. **Polanský**: Můžeme přistoupit k hlasování. Poněvadž nebyl podán žádný pozměňovací návrh, budeme hlasovat o celém vládním návrhu zákona najednou podle výborové zprávy.

Jsou nějaké námitky proti tomuto způsobu hlasování? (Nebyly.)

Nejsou.

Kdo tedy souhlasí s celým vládním návrhem zákona o kulturních památkách ve znění výboru kulturního, nechť zvedne ruku! (Děje se.)

Je někdo proti? (Nikdo.)

Zdržel se někdo hlasování? (Nikdo.)

Děkuji. - Tím Národní shromáždění **jednomyslně schválilo** vládní návrh zákona o kulturních památkách.

Zákonem č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, se poprvé v našich dějinách jednoznačně propojila památková péče s politickými orgány, v daném případě s okresními a krajskými národními výbory.

3. Problémy a příčiny zhoršujícího se stavu památkových objektů po druhé světové válce, posouzení vhodnosti organizace veřejné správy

Památkové objekty nejsou tím, že jsou chráněny podle národní či mezinárodní legislativy, chráněny i před zhoubnými vlivy prostředí. Obecně vzato, byla tato lidská díla vybudována tak, aby byla s to odolávat mrazu, dešti a spodní vodě i škůdcům. Všude přítomná entropie však působí i na ně. Je zapotřebí ji vyrovnávat neustálým vkládáním další energie, tedy údržbou. Někdy je řešení zdánlivě jednoduché – dřevěné výrobky stačí vyjmout z dosahu působení vody, aby jejich vlastní vlhkost neumožňovala rozvoj hub. Jindy je složitější – historickou zahradu je na určitých místech třeba chránit před vlhkostí (zahradní altán), na jiných místech je ji třeba zavlažovat (květinový záhon). Všechny zásahy vyžadují z ekonomického hlediska náklady, z ekologického hlediska představují tzv. dodatkovou energii, která umělý systém (a tím je každý památkový objekt je) udrží v umělé (tedy člověkem jako jeho tvůrcem chtěné) rovnováze.

Zhoršující se stav památkových objektů je způsoben částečnou nebo úplnou absencí této dodatkové energie, z ekonomického hlediska chybějícím prostředky na náklady nutné k uchování památkového objektu v dobrém stavu. Na vybraných památkách pak můžeme sledovat dopady absence dodatkové energie:

Hrady – některé hrady se dochovaly v podobě velmi blízké stavu, v němž je vidět jejich stavebník (Pernštejn), jiné byly dobově upravovány (Karlštejn), obě skupiny však byly dlouhodobě konstantně dotovány dodatkovou energií, takže se dochovaly v dobrém stavu a jsou v něm nadále udržovány metodami pro stavební památky v dobrém stavu; některé hrady byly opuštěny v důsledku požáru nebo válečných událostí nebo kombinace obého nebo byly opuštěny pro ztrátu své obranné funkce; zpravidla se tak stalo před několika staletími a z opuštěných hradů se staly zříceniny, které vytvořily specifický typ kulturní památky; v konkrétním případě se pak dodatková energie vkládá do uchování zříceniny jako specifické památky.

Zámky – zámky postavené tzv. „na zelené louce“, např. Holešov, nebo vzniklé přestavbou starších staveb, např. Brtnice, byly vesměs v dobrém stavu do první světové války. Pozemková reforma (zák. č. 215/1919) způsobila, že jejich vlastníkům náhle zanikly výnosy, které sloužily k údržbě těchto objektů; některé změnily vlastníky (Koloděje, Lány) a péče o ně byla nadále zajištěna, jiné začaly chátrat. Začínající zkáza byla okamžitě vidět na zámeckých zahradách. Druhá světová válka a znárodnění, které proběhlo po ní, zkázu řady památkových objektů urychlilo. Nicméně společnost po roce 1948 neměla naštěstí dost energie na to, aby přistoupila k likvidaci těchto objektů. Ve stejné době (1955) bylo jen v Anglii zbouráno na 100 zámků – jejich majitelé se v důsledku rozpadu koloniálního impéria octli bez prostředků a hleděli zpeněžit aspoň ten majetek, který jim zůstal – zbourali zámek, rozprodali sbírky a stavební materiál.

Kláštery – řada klášterů byla zničena už ve středověku, některé jsou od té doby zříceninami a jako takové jsou součástí památkového fondu (Dolní Kounice), řada se velkolepě rozvíjela po třicetileté válce, ale byla svým vlastníkům (řádům) odňata v důsledku rozhodnutí císaře Josefa II.. Tak bylo jen v Čechách v letech 1782-1788 zrušeno 58 klášterů, jejich jmění vytvořilo náboženský fond (díky němuž bylo založeno velké množství nových far). Klášterní budovy byly rozprodány (např. Žďár nad Sázavou) nebo převedeny armádě

(např. Louka u Znojma), přitom byla zničena spousta uměleckých děl. Po smrti císaře byly některé kláštery obnoveny a po 19. století vzkvétaly, ale zasáhla je pozemková reforma, stejně jako zámky. Zatímco u vlastníků zámků nebyla kromě náhrady za vyvlastněné pozemky jejich ekonomická situace řešena zvláštním zákonem, u klášterů (a církví a náboženských společností státem uznaných) přiznal zvláštní zákon 122/1926 Sb. z. a.n. dotaci na platy duchovních, nikoli však na údržbu budov.

Únorová revoluce v roce 1948 a s ní spojená změna vlastnických vztahů znamenala pro většinu památek další zvýšení absence dodatkové energie, tedy údržby a péče. Za památky nebyl zodpovědný nikdo (vlastně všichni) a tudíž nebylo možné přijímat ani adresná opatření. I ty památky, u nichž bylo vlastnictví adresné – např. římskokatolické kostely, nakonec splynuly s neuchopitelným státem, protože jejich zdroje byly vázány na státní rozpočet v důsledku zákona č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem. O památkách v tzv. socialistickém vlastnictví ani nemluvě.

Nicméně obecný postoj komunistického režimu k památkám byl dvojitý – vybrané památky byly vcelku udržovány, ty ostatní přehlíženy. Jen málo z nich bylo zničeno (kostel v Hustopečích, zámek v Mimoně, židovský hřbitov v Lednici).

Nezodpovědnost se tak paradoxně projevila pozitivně, protože v zemích, kde byla zodpovědnost za majetek vždy zřejmá, vlastníci ničili pozoruhodné stavby, aby z nich vytěžili, co se dá (např. v Anglii bylo v roce 1955 zbouráno na 100 zámků a materiál z nich rozprodán).

4. Orgány, kompetence a formy státní správy v oblasti památkové péče

Orgány památkové péče definuje zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči:

Orgány a organizace státní památkové péče

§25

Organizační uspořádání státní památkové péče

(1) Státní památkovou péči vykonávají orgány státní památkové péče, jimiž jsou Ministerstvo kultury, krajské úřady a obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

(2) Ministerstvu kultury je podřízena odborná organizace státní památkové péče.

(3) Orgány státní památkové péče ve spolupráci s ostatními orgány státní správy a za odborné pomoci organizací státní památkové péče, vědeckých, uměleckých a dalších odborných organizací a ústavů dbají, aby se státní památková péče zabezpečovala plánovitě, komplexně a diferencovaně a v souladu s dlouhodobou koncepcí jejího rozvoje.

§26

Ministerstvo kultury

(1) Ministerstvo kultury je ústředním orgánem státní správy pro kulturní památky v České republice.

(2) Ministerstvo kultury

a) zpracovává prognózy, koncepce a návrhy dlouhodobých výhledů rozvoje státní památkové péče,

b) sestavuje, vyhláší a provádí programy komplexní péče o kulturní památky a vytváří pro ni všestranné podmínky, posuzuje návrhy dlouhodobých, střednědobých a prováděcích plánů obnovy kulturních památek,

c) uplatňuje stanovisko k politice územního rozvoje a k zásadám územního rozvoje, a dále stanovisko k územně plánovací dokumentaci pro území, ve kterém je památková rezervace, nebo nemovitá věc nebo soubor nemovitých věcí zapsané na Seznamu světového dědictví 18b), a ve vztahu k tomuto území uplatňuje stanovisko k vymezení zastavěného území,

d) usměrňuje kulturně výchovné využívání národních kulturních památek a kulturně výchovné využívání ostatních kulturních památek v souladu se zájmy státní kulturní politiky,

e) koordinuje vědeckovýzkumnou činnost v oboru státní památkové péče,

f) zřizuje jako svůj odborný poradní orgán vědeckou radu pro státní památkovou péči,

g) spolupracuje s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a vysokými školami při výchově pracovníků v oboru státní památkové péče, podílí se na jejich dalším vzdělávání,

h) zabezpečuje mezinárodní spolupráci v oboru státní památkové péče,

i) vydává statut odborné organizace státní památkové péče, která je státní příspěvkovou organizací s celostátní působností,

j) plní další úkoly stanovené mu tímto zákonem.

Povinnosti ministerstva kultury zajišťuje **Odbor památkové péče**:

Odbor památkové péče MK plní v rámci MK úkoly ústředního správního úřadu stanovené mu zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a právními předpisy určenými pro jeho provedení.

Například rozhoduje o prohlášení věci nebo souboru věci za kulturní památku a o zrušení prohlášení věci za kulturní památku, zpracovává návrhy nařízení vlády na prohlášení kulturní památky za národní kulturní památku nebo na prohlášení území za památkovou rezervaci, návrhy vyhlášky na prohlášení území za památkovou zónu, rozhoduje o udělení povolení k restaurování kulturních památek a povolení k provádění archeologických výzkumů, a předchozího souhlasu s vývozem kulturní památky do zahraničí, rozhoduje v rámci účelově zaměřených programů, které tvoří, provádí, koordinuje a řídí, o poskytnutí příspěvku na obnovu kulturní památky, je-li na jejím zachování mimořádný společenský zájem, uplatňuje právo státu na přednostní koupi národní kulturní památky nebo movité kulturní památky, komplexně zajišťuje a řídí agendu výzkumu a vývoje v oboru památkové péče, řídí Národní památkový ústav (dále jen „NPÚ“) jako odbornou organizaci státní památkové péče s celostátní působností, zpracovává koncepce rozvoje, návrhy věcného záměru zákona a návrhy podzákonných právních předpisů upravujících ochranu kulturních památek a památkovou péči v ČR, zpracovává stanoviska pro aplikaci citovaného zákona č. 20/1987 Sb. a současně metodicky řídí a koordinuje činnost orgánů státní památkové péče nižších stupňů (krajských úřadů, Magistrátu hlavního města Prahy a zprostředkovaně rovněž obecních úřadů obcí s rozšířenou působností) při výkonu veřejné správy na daném úseku a poskytuje jim k tomu právní pomoc, koncipuje, koordinuje a provádí školicí a vzdělávací činnost ve specializovaných vzdělávacích programech v oboru památkové péče, nebo zajišťuje udělení Ceny MK za památkovou péči.

Na základě jiných právních předpisů dále například určuje organizační složku státu, popř. státní PO, jíž se předají kulturní památky, vyhotovuje schvalovací doložku smlouvy o převodu kulturní památky z majetku státu, uzavírá smlouvu pro osvobození nemovité kulturní památky od daně z nemovitosti, rozhoduje o řádných a mimořádných opravných prostředcích podaných do rozhodnutí krajských úřadů a Magistrátu hlavního města Prahy, jde-li o rozhodnutí ve věcech památkové péče, činí z moci úřední opatření proti nečinnosti instančně přímo podřízených orgánům státní památkové péče, vydává stanovisko k uzavření veřejnoprávní smlouvy o postoupení výkonu státní památkové péče v přenesené působnosti mezi obcemi s rozšířenou působností, rozhoduje o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu v oboru památkové péče, zpracovává pro orgán územního plánování, je-li jím o to požádán, vyjádření k návrhu územně plánovací dokumentace, jde-li o území památkové rezervace nebo památkové zóny.

Organizační uspořádání

Odbor památkové péče Ministerstva kultury je rozdělen do 3 oddělení:

- oddělení ochrany kulturních památek,
- oddělení regenerace kulturních památek a památkově chráněných území,
- ekonomicko-právní oddělení

Konkrétní činnost Odboru památkové péče ministerstva kultury v roce 2008:

Vybrané koncepční nebo mimořádné úkoly splněné odborem památkové péče v roce 2008

- Aktualizace úplného znění zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, včetně související judikatury a jeho publikace na webových stránkách Ministerstva kultury;
- Zpracování návrhu věcného záměru zákona o nakládání s památkovým fondem;
- Vyhláška, kterou se stanoví náležitosti plánů ochrany památkových rezervací a památkových zón;
- Zpracování návrhu zákona č. 307/2008 ze dne 17.7.2008, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči;
- Zpracování procesů podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči;
- Problematika implementace Úmluvy o ochraně kulturních statků za ozbrojeného konfliktu (Haag 1954) a jejího I. Protokolu a ratifikace II. Protokolu k této úmluvě;
- Komplexní zajišťování metodického havarijního plánování na úseku památkové péče včetně zpracování koncepčních materiálů;
- Spolupráce při řešení problematiky související s památkami zapsanými na Seznamu světového dědictví UNESCO;
- Lektorská činnost pracovníků odboru při získávání zvláštní odborné způsobilosti v oblasti památkové péče pracovníky orgánů státní správy;
- Cena za nejlepší přípravu a realizaci Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón za rok 2008, spojená s udělením titulu Historické město roku 2008 (udělena městu Jindřichův Hradec);
- Návrh nařízení vlády o prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky;

- Spolupráce na řešení problematiky Znamka evropského dědictví;
- Zpracování materiálu pro jednání vlády k digitalizaci Ústředního seznamu kulturních památek České republiky (viz plnění usnesení vlády ČR ze dne 19. prosince 2007 č. 144);
- Zavedení dvou nových dotačních programů a jejich uvedení do praxe programy (programy Podpora pro památky UNESCO a Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností).

Z běžné správní agendy

V rámci běžné správní agendy OPP v r. 2008 řešil celkem 16 150 nových písemných podání. Přitom vydal nebo zpracoval mimo jiné:

- 313 rozhodnutí o prohlášení věcí nebo jejich souborů za kulturní památky;
- 75 rozhodnutí o zrušení prohlášení věcí za kulturní památky;
- 15 rozhodnutí o vývozu kulturních a národních kulturních památek do zahraničí;
- 42 rozhodnutí o povolení k restaurování;
- 86 rozhodnutí o udělení předchozího souhlasu s přemístěním národní kulturní památky nebo nemovité kulturní památky;
- 9 smluv o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu (v Programu podpory účelově financovaného výzkumu a vývoje v oblasti památkové péče);
- 124 rozhodnutí o řádných a mimořádných opravných prostředcích podaných do rozhodnutí KÚ a MHMP;
- 13 usnesení k návrhu na učinění opatření před nečinností KÚ a MHMP;
- 31 schvalujících doložek ke smlouvám o převodu movitých a nemovitých věcí prohlášených za kulturní památky;
- 4 informace pro ministra kultury pro schůzi vlády;
- 14 vyřízených dotazů k žádostem o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím;
- 28 rozhodnutí o odvolání proti neposkytnutí informace dle z.č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, NPÚ;
- 3 rozhodnutí (povolení) k provádění archeologických výzkumů;
- 36 stanovisek k aplikaci zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči;
- 27 stanovisek k nabídce nepotřebného majetku státu;
- 16 stanovisek k žádostem NPÚ o schválení smlouvy o převodu majetku;
- 10 rozhodnutí k žádosti o uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích;
- 10 odpovědí na stížnosti;
- 2 rozhodnutí podle § 142 správního řádu o určení právního vztahu ke KP;
- 3 odpovědi na petici;
- 4 rozhodnutí o žádosti o uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích;
- 7 odpovědí k žádosti o určení organizační složky státu k převzetí majetku;
- 3 realizace předkupního práva státu podle § 13 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v celkové hodnotě 1 476 000 Kč.

Soubor předmětů: jídelní a nápojová porcelánová souprava s loveckými a žánrovými výjevy, kazeta se soupravou stříbrných příborů (větší), kazeta se soupravou stříbrných příborů (menší), kávový servis a mokka lžičky. Instalace na SZ Manětín.	76 000 Kč
Tapiserie /vlámská dílna/ „verdura s hadilovy“, přelom 17. a 18. stol.,	760 000

vlna, hedvábí, v. 285 cm, š. 198 cm. Instalace na SZ Uherčice.	Kč
Soubor 8 obrazů ze zámku Nadějkov (portrét císařovny Alžběty, portrét císaře Karla VI., portrét šlechty, portrét šlechtičny, portrét císaře Karla VI., sv. František, portrét šlechtičny, portrét Františka Lotrinského).	640 000 Kč

Přehled přímo řízených příspěvkových organizací

Ve věcné řídicí působnosti je jedna PO zřizovaná MK, a to Národní památkový ústav, jenž je odbornou organizací státní památkové péče podle § 32 zákona č. 20/1987 Sb.

Úkolem NPÚ, který má celostátní působnost a vytváří si pro plnění svých úkolů územní odborná pracoviště (ú. o. p.), je zejména vlastníkům a uživatelům jednotlivých složek památkového fondu, správním úřadům, krajům, obcím a dalším osobám, jejichž činnost je pro památkovou péči významná, poskytovat bezplatně odborné služby, soustavně poznávat a dokumentovat památkový fond dochovaný v ČR a na potřebné odborné úrovni rozvíjet metody jeho ochrany, které by vycházely podle povahy věci z jednotných, prakticky využitelných odborně metodických východisek (teoretických konceptů).

Významnou součástí činnosti NPÚ je správa a prezentace vybraného souboru 103 památkových objektů nebo jejich souborů a areálů v majetku státu (zpravidla hradů a zámků a národních kulturních památek), jejich zpřístupněním veřejnosti pro kulturní a výchovně vzdělávací účely. Generálním ředitelem NPÚ byl Pavel Jerie, od 3.12.2008 je do této funkce jmenována ministrem kultury Ing. arch. Naděžda Goryczková.

V r. 2008 činila celková dotace 1 070 530 tis. Kč (neinvestiční, investiční, rezervní fond). Mzdové náklady činily 583 628 tis. Kč, z toho 398 441 tis. Kč mzdy zaměstnanců, 28 414 tis. Kč OON, 148 787 tis. Kč zákonné pojištění a 7 986 tis. Kč zákonné sociální náklady. Přepočtený stav zaměstnanců byl 1 946 zaměstnanců, jejichž průměrný hrubý plat činil 16 450 Kč/měs.

Kritéria, zásady a systém alokace finančních prostředků

Podle § 16 zákona č. 20/1987 Sb. poskytují finanční příspěvky na zachování a obnovu kulturních památek kraje a obce v jejich samostatné působnosti, a dále MK svým rozhodnutím. Příspěvky z rozpočtů obcí a krajů mohou být poskytovány ve zvlášť odůvodněných případech na zvýšené náklady spojené se zachováním a obnovou kulturní památky, anebo na celkové náklady obnovy, není-li vlastník kulturní památky schopen z vlastních prostředků tyto náklady uhradit.

MK může příspěvek poskytnout pouze v případě mimořádného společenského zájmu na zachování kulturní památky, a to prostřednictvím specializovaných programů na úseku státní památkové péče. Programy jsou koncipovány tak, aby poskytnutím finančního příspěvku bylo dosaženo dlouhodobých cílů státu v péči o památkový fond v ČR.

Jde o tyto programy:

- Havarijní program,
- Program péče o vesnické památkové rezervace a zóny a krajinné památkové zóny,
- Program restaurování movitých kulturních památek,

- Program regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón,
- Program podpory občanských sdružení v památkové péči,
- Program podpory záchranných archeologických výzkumů,
- Program záchrany architektonického dědictví,
- Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností.

Celkový objem finančních prostředků určených ve schváleném rozpočtu OPP pro tyto programy dosáhl v roce 2008 výše 863,282 mil. Kč.

Havarijní program

založený zvláštním opatřením České národní rady v roce 1992 je nejdéle fungujícím programem MK na úseku státní památkové péče. Napomáhá k záchraně a zachování nemovitých kulturních památek bezprostředně ohrožených ve své památkové podstatě, zejména v důsledku dlouhodobě v minulosti zanedbané údržby, statických poruch nosných konstrukcí, živelných událostí a vlivů povětrnosti. Schválené rozpočtové výdaje MK v r. 2008: **95 mil. Kč.**

Havarijní program – příspěvky v r. 2008 (v Kč)

Obec (část obce, lokalita)	Kulturní památka	Příspěvek
Bakov nad Jizerou (Zvířetice)	Areál panského dvora č. p. 1	100 000
Bartošovice	Bývalá fara č. p. 146	65 000
Bavorov	Zřícenina hradu Helfenburk	250 000
Bělá (Tasice)	Areál sklárny	540 000
Bělá pod Pradědem (Domašov u Jeseníka)	Kostel sv. J. Křtitele	370 000
Benátky n/Jizerou (Staré Benátky)	Kostel Nanebevzetí P. Marie	100 000
Bezručovice (Křivce)	Kostel sv. Martina	200 000
Bílá Třemešná	Fara č. p. 33	200 000
Biskupice	Zámek č.p. 7	100 000
Blatno (Malměřice)	Kostel sv. Anny	150 000
Blažejov	Kostel sv. Alžběty	190 000
Bludov	Dům č. p. 513	150 000
Boharyně	Vodní mlýn	250 000
Bohdalovice (Svéraz)	Fara č. p. 1	170 000
Bohumín	Kostel Narození P. Marie	150 000
Bohušovice nad Ohří	Areál usedlosti č. p. 20 a 77	150 000
Bohutice	Kostel Nanebevzetí P. Marie	150 000
Bor u Karlových Var	Kostel sv. Maří Magdalény	80 000
Borkovice	Areál usedlosti č. p. 16	130 000
Borovany	Zámek č. p. 1	1 000 000
Bořejov-Ždírec	Kostel sv. Jakuba Většího	250 000
Božanov	Venkovská usedlost č.p. 227	200 000
Bradlecká Lhota	Vodní mlýn č.p. 41	330 000
Brložec u Štědré	Kostel sv. Michaela Archanděla	100 000
Brno	Minoritský klášter s kostelem sv. Janů a Loretou	700 000
Brodek u Prostějova	Areál zámku č. p. 108	300 000

Broumov (Velká Ves)	Venkovská usedlost č. p. 57	100 000
Brtnice	Zámek č. p. 1	650 000
Březiny u Děčína (Bechlejovice)	Chalupa č. p. 7	100 000
Bukovec	Chalupa č. p. 35	150 000
Býčkovice	Kaple u rybníka na p. p. č. 690/3	100 000
Cehnice	Bývalá tvrz č. p. 1	70 000
Cerhenice	Kostel sv. J. Nepomuckého	90 000
Cerhonice	Areál zámku č. p. 1	140 000
Citonice	Kostel Petra a Pavla	530 000
Čakov	Areál kostela sv. Linharta	594 000
Čáslav (Filipov u Čáslavi)	Zámek č. p. 1	80 000
Čáslavice	Zámek Sádek č. p. 68	150 000
Čepřovice	Bývalá tvrz č. p. 59	190 000
Černá Voda	Kostel Jména P. Marie	100 000
Černvír	Dřevěný krytý most na p. p. č. 107/5	100 000
Černý Důl	Ohradní zeď	363 000
Červený Újezd	Areál františkánského kláštera Hájek č. p. 43	410 000
Česká Skalice	Márnice u kostela Nanebevzetí P. Marie	100 000
Česká Skalice	Měšťanský dům č.p. 13	100 000
Čichalov	Kostel Všech svatých	100 000
Čistá u Rakovníka	Kostel sv. Václava	100 000
Čížkov	Kostel sv. J. Křtitele	200 000
Dačice (Velký Pěčín)	Židovský hřbitov	200 000
Dalešice	Areál fary č. p. 20	250 000
Děčany (Solany)	Kostel sv. Martina	200 000
Děčín	Dům č. p. 33	95 000
Děčín (Dolní Žleb)	Kostel Nejsvětější Trojice	200 000
Dešná	Kostel sv. J. Křtitele	200 000
Divišov	Kostel sv. Bartoloměje	100 000
Dlažkovice	Areál fary č. p. 14	350 000
Doksany	Areál mlýna č. p. 11	150 000
Dolní Bukovsko	Kostel Narození P. Marie	110 000
Dolní Bukovsko	Kostel Narození P. Marie	150 000
Dolní Bukovsko (Popovice u Dol. Bukovska)	Venkovská usedlost č. p. 8 ve Hvozdně	500 000
Dolní Lutyně	Zemědělský panský dvůr č. p. 1, 2 a 3	150 000
Dolní Olešnice	Kostel sv. Jakuba	300 000
Doudleby	Dům č. p. 29	100 000
Drahonice	Dům č. p. 10	200 000
Dražice	Kostel sv. J. Křtitele	100 000
Drchlava (Chlum)	Kostel sv. Mikuláše	300 000
Drslavice (Švihov u Lazišť)	Tvrz č. p. 1	200 000
Dub	Areál zámku č. p. 1	470 000
Dubá	Sušárna chmele č.p. 195	95 000
Dubá (Dřevčice)	Venkovská usedlost č. p. 4	350 000
Dubnice	Kostel Narození P. Marie	200 000
Dušníky	Venkovské usedlosti č. p. 3	250 000

Dvorce	Kostel sv. Jiljí	200 000
Dymokury	Jakubský mlýn č. p. 42	200 000
Habřina	Kostel sv. Václava	100 000
Hajnice	Venkovský dům č.p. 6	100 000
Hartmanice (Dolejší Krušec)	Zámek č. p. 1 na p. p. č. 28/1 a 28/3	400 000
Hartmanice (Kochánov)	Královecký dvorec Busil č. p. 22	200 000
Hartmanice (Kundratice)	Zámek č. p. 1	500 000
Havířov (Bludovice)	Evangelický kostel	150 000
Hejčín	Dům č. p. 26	110 000
Herálec	Dům č. p. 306	160 000
Heřmánkovice	Venkovská usedlost č. p. 222	150 000
Hlasivo	Zemědělská usedlost č. p. 15	200 000
Hněvošice	Kostel sv. Petra a Pavla	120 000
Holany (Loubí)	Měšťanský dům č. p. 1	250 000
Holašovice	Venkovská usedlost č. p. 7	560 000
Holčovice	Kostel Neposkvrněného početí P. Marie	150 000
Holice v Čechách	Tělocvična č. p. 446	200 000
Holubice	Kostel Narození P. Marie	200 000
Horní Blatná	Městský dům č.p. 28	75 000
Horní Branná	Kostel sv. Mikuláše	200 000
Horní Břečkov	Kostel sv. Klimenta	390 000
Horní Heřmanice	Venkovská usedlost č. p. 85	100 000
Horní Libchava	Kostel sv. Jakuba	100 000
Horní Planá	Kostel sv. Markéty	100 000
Horní Planá (Hodňov)	Kostel Nejsvětější Trojice	100 000
Horní Podluží	Větrný mlýn Světlík	150 000
Hořiněves	Kostel sv. Mikuláše	100 000
Hostim	Kostel sv. Františka Serafinského	200 000
Hrádek	Dům č. p. 136	100 000
Hradešín	Areál kostela sv. Jiří	70 000
Hracholusky	Zemědělská usedlost č. p. 54	150 000
Hranice	Areál hřbitova	650 000
Hroznětín	Kostel sv. Petra a Pavla	100 000
Hrubá Vrbka	Stodola u č. p. 82 na p. p. č. 71	250 000
Hrušová	Venkovská usedlost č. p. 10	100 000
Humpolec (Rozkoš u Humpolce)	Zřícenina hradu Orlík u Humpolce	179 000
Hybrálec	Kaple sv. Václava	100 000
Chlístovice (Kralice)	Kostel sv. J. Křtitele	300 000
Chocenice	Panský dům č. p. 92	150 000
Choťovice	Kostel Narození P. Marie	400 000
Chotyně (Grabštejn)	Zemědělský dvůr č. p. 12	150 000
Chvaleč	Hřbitovní kostel sv. Jakuba Většího	70 000
Chvalovice	Kostel sv. Markéty	600 000
Jablonné v Podještědí	Kaple sv. Antonína	250 000
Javorek	Venkovská usedlost č. p. 3	200 000
Javorek	Vesnická usedlost č. p. 21	293 102
Javorník	Dům č. p. 412	39 000
Jeníkov	Kostel sv. Petra a Pavla	200 000

Jeníkovice	Kostel sv. Petra a Pavla	67 000
Jesenice	Kostel sv. Petra a Pavla	150 000
Jestřebí	Venkovská usedlost č. p. 58	200 000
Ježov	Kostel sv. Jakuba Staršího	350 000
Jičín	Vila Dóry Němcové č.p. 150	70 000
Jimramov (Ubušín)	Usedlost č. p. 1	350 000
Jince	Kostel sv. Mikuláše	150 000
Jindřichův Hradec	Dům č. p. 115 a 116	150 000
Jindřichův Hradec	Areálu kostela sv. Václava	90 000
Jinín	Zemědělská usedlost č. p. 35	150 000
Jinín	Kostel Nanebevzetí P. Marie	100 000
Jiřice	Areál fary č. p. 2	300 000
Jiřice	Kostela sv. Jakuba Většího	1 070 000
Jistebnice	Areál zámku č. p. 167	200 000
Kadov	Tvrz p. p. č. 23	100 000
Kadov	Kostel sv. Václava	150 000
Kadov	Zemědělská usedlost č. p. 19	200 000
Karlovice	Kostel sv. J. Nepomuckého	150 000
Karolinka	Šenk č. p. 18	120 000
Katusice	Socha sv. J. Nepomuckého na p. p. č. 1/2	65 000
Kbel	Kostel Všech svatých	200 000
Keblice	Aareál usedlosti č. p. 7	80 000
Kladno	Kostel sv. J. Křtitele	300 000
Klášterec nad Orlicí	Kostel Nejsvětější Trojice	200 000
Klučov (Skramníky)	Areál fary č. p. 13	150 000
Kněžmost (Solec)	Kostel Nanebevzetí P. Marie	200 000
Knínice u Boskovic	Venkovská usedlost č. p. 34	280 000
Kobylá nad Vidnavkou	Hřbitovní kaple svobodných panů ze Skal	100 000
Kokory	Pivovar č. p. 39	200 000
Kolešovice	Socha sv. Václava	118 000
Korouhev	Kostel sv. Petra a Pavla	200 000
Kostelec	Kostel sv. J. Křtitele	150 000
Kostelec (Nedražice)	Bývalý žentour na st. p. č. 67	150 000
Kostelec nad Č. Lesy	Zemědělský dvůr č. p. 15	200 000
Košťálov	Vodní mlýn č.p. 63	220 000
Kounov	Kostel sv. Víta	120 000
Kouřim	Zámek Molitorov č. p. 1	70 000
Kouty	Venkovská usedlost č. p. 8	150 000
Kovanec	Evangelický kostel	100 000
Kovanice	Kostel sv. Václava	495 000
Kovářská	Bývalá kovárna na p. p. č. 125/1	700 000
Kozojedy	Kostel sv. Václava	70 000
Kozojedy (Lednice)	Hospodářský dvůr č. p. 1	400 000
Králíky	Kostel Navštívení P. Marie	320 000
Kralovice	Evangelický kostel a fara č. p. 480	250 000
Kralovice (Hradecko)	Hospodářský dvůr Hubenov č. p. 29	400 000
Krásno	Venkovská usedlost č. e. 2	50 000

Krásný Les	Venkovský dům č. p. 13	300 000
Kratonohy	Kostel sv. Jakuba Většího	100 000
Kryty (Běsno)	Sýpka na p. p.p č. 55/2	350 000
Křeč	Bývalá fara č. p. 5	200 000
Křelov-Břuchotín	Pevnost XVII.	200 000
Křižany	Kostel sv. Maxmiliána	150 000
Křižovatka	Venkovská usedlost č. p.8	100 000
Kšice	Kostel Nanebevzetí P. Marie	200 000
Kučerov	Kostel sv. Petra a Pavla	500 000
Kuklík	Zemědělská usedlost č. p. 37	150 000
Kuks	Lázeňský dům č. p. 58	300 000
Kunčice pod Ondřejníkem	Kostel sv. Prokopa a sv. Barbory	100 000
Kunčina	Venkovská usedlost č.p. 148	100 000
Kunžak	Areál fary č. p. 1	170 000
Lančov	Luitgardin dvůr na p. st. p. 98	500 000
Lanškroun	Měšťanský dům č. p. 78	100 000
Laziš	Zámek č.p. 28	150 000
Ledce	Kaple sv. J. Křtitele	150 000
Ledčice	Dům č. p.15	100 000
Lenešice	Kostel sv. Šimona a Judy	200 000
Lestkov (Domaslav)	Kostel sv. Jakuba Většího	300 000
Lešná	Kaple	70 000
Lety	Bývalý schwarzenberský dvůr č. p. 30	130 000
Levínská Olešnice	Kostel Všech svatých	150 000
Liberk	Venkovská usedlost č.p. 6	180 000
Liběšice	Boží muka (tzv. modrá kaplička) na p.p.č. 826/23	120 000
Liběšice (Horní Chobolice)	Chalupa č. p. 29, č. e. 9	250 000
Libočany	Bývalá fara č. p. 32	250 000
Libošovice (Podkost)	Hrad Kost	150 000
Lipník	Kostel sv. J. Křtitele	350 000
Liptaň (Bučávka)	Kaple P. Marie	360 000
Líšná	Kostel sv. Petra a Pavla	300 000
Líšnice (Vyšehorky)	Kostel Všech Svatých	450 000
Litenčice	Zámek č.p. 1	200 000
Litenčice	Kostel sv. Petra a Pavla	300 000
Litoměřice (Pokratice)	Venkovská usedlost č. p. 39	300 000
Litvínov	Kostel sv. Michala	200 000
Lnáře	Areál kostela sv. Mikuláše	200 000
Lobendava	Kostel Navštívení P. Marie	200 000
Loket	Měšťanský dům č. p. 110	100 000
Lopeník	Venkovská usedlost č.p. 141	69 000
Lošany	Tvrz č.p. 27	100 000
Luhačovice	Vila tzv. Augustiniánský dům	200 000
Lukavice	Fara č. p. 37	400 000
Lukov	Hrad Lukov	80 000
Lukov u Úštěku	Chalupa č. p. 20	200 000
Malá Úpa	Horská chalupa č. p. 66	150 000

Malovice (Podeřístě)	Venkovská usedlost č. p. 16	100 000
Malšovice (Javory)	Kostel sv. Prokopa	100 000
Manětín (Stvolny)	Areál hospodářské usedlosti č. p. 16	100 000
Měděnec	Kaple Neposkvrněného početí P. Marie na Mědníku	200 000
Medonosy	Kostel sv. Jakuba	70 000
Meziměstí	Zámek č. p. 28	200 000
Miletín	Rodný domek K. J. Erbena	100 000
Milevsko	Dům č. p. 482	250 000
Milevsko (Něžovice)	Zámek Jenišovice č. p. 13	110 000
Miličín (Petrovice)	Zámek č. p. 1	200 000
Mladá Vožice	Kaple Nanebevzetí P. Marie	200 000
Mladá Vožice (Janov u Ml. Vožice)	Kostel Všech Svatých	70 000
Mladošovice	Kostel sv. Bartoloměje	150 000
Mladý Smolivec (Dožice)	Kostel sv. Michaela Archanděla	300 000
Mnichovice	Kostel sv. Filipa a Jakuba	300 000
Modřišice	Venkovská usedlost č.p. 14	100 000
Mojné (Rájov-Černice)	Kostel sv. Magdalény	100 000
Moravský Beroun	Fara č. p. 183	200 000
Mořice	Areál zámku č. p. 28	200 000
Myslív	Fara č. p. 1	100 000
Náměšť na Hané	Areál dolního zámku č. p. 281	160 000
Nechanice	Kostel Nejsvětější Trojice	150 000
Němčice	Kostel sv. Mikuláše	450 000
Nespeky (Ledce)	Kostel sv. Bartoloměje	200 000
Neveklov	Synagoga	100 000
Nová Paka	Měšťanský dům č. p. 166	180 000
Nová Říše	Dům č. p. 13	300 000
Nová Ves	Kostel sv. Václava	500 000
Nová Ves v Horách	Kostel Archanděla Michaela	150 000
Nové Dvory	Venkovská usedlost č. p. 3	230 000
Nové Strašecí	Kostel P. Marie	100 000
Novosedly nad Nežárkou (Mláka)	Kostel Zasnoubení P. Marie	200 000
Nový Jičín	Dům č. p. 769	300 000
Odry (Pohoř)	Kostel sv. Prokopa	200 000
Okříšky	Areál zámku č. p. 1	450 000
Oleksovice	Kostel Nanebevzetí Panny Marie	700 000
Olomouc	Pevnost XIII	200 000
Olomouc	Korunní pevnůstka na p. p. č. 755	800 000
Oloví	Kostel sv. Michaela Archanděla	100 000
Olšany u Prostějova	Areál fary č. p. 67	200 000
Opatov	Kostel sv. Bartoloměje	400 000
Opatovice nad Labem	Kostel sv. Vavřince	200 000
Oráčov	Kostel sv. Jakuba Většího	100 000
Oráčov	Hrázděná stodola u č. p. 17	168 000
Osečná	Vodní mlýn	200 000
Osek	Dřevěná zvonice	130 000
Ostrava-Petřkovice	Uhelný důl hlubinný Eduard Urx	200 000

Pěnčín	Kostel sv. J. Křtitele	590 000
Pernink	Kostel Nejsvětější Trojice	100 000
Plaňany	Areál kostela Zvěstování P. Marii	270 000
Plzeň	Dům č. p. 67	300 000
Pňovany	Kaple sv. Anny	250 000
Pohledy	Kaple sv. Víta	200 000
Pohorská Ves (Pivonice)	Kostel sv. Linharta	150 000
Polevsko	Venkovská usedlost č.p. 14	240 000
Police	Zámek č. p. 1	70 000
Pomezí nad Ohří	Kostel sv. Jakuba	100 000
Poniklá	Venkovská usedlost st. p. č. 181	200 000
Potštejn	Rondel č. p. 28	100 000
Praha (Ďáblice)	Battistova cihelna č. p. 520	300 000
Praha (Holešovice)	Dům č. p. 245	187 000
Praha (Malá Strana)	Dům č. p. 24 a 25	400 000
Praha (Malá Strana)	Dům č. p. 628	250 000
Praha (Malá Strana)	Klášter Panny Marie Vítězné – Pražského Jezulátka s kostelem	1 000 000
Praha (Nové Město)	Kostel sv. Michala	400 000
Praha (Staré Město)	Dům č. p. 220	132 000
Praha (Staré Město)	Kostel sv. Michala	200 000
Praha (Vyšehrad)	Dům č. p. 50	250 000
Praskolesy	Kostel sv. Mikuláše	100 000
Prostiboř (Telice)	Hospodářský dvůr č. p. 1	200 000
Protivín (Krč u Protivína)	Kostel sv. Václava	200 000
Přebuz	Kostel sv. Bartoloměje	300 000
Přebuz	Venkovský dům č. e. 46	200 000
Předklášteří	Areál cisterciáckého kláštera	500 000
Předslav	Kostel sv. Jakuba Většího	350 000
Přepeře	Fara č. p. 10	250 000
Přeštěnice (Týnice)	Zemědělská usedlost č. p. 1	100 000
Přimda (Málkov u Přimdy)	Zřícenina kostela sv. Apolonie a kaple P. Marie Pomocné	350 000
Radenín	Kostel sv. Markéty	200 000
Radič	Kaple Navštívení P. Marie na p. p. č. 4/1 v areálu zámku č. p. 1	100 000
Radnice	Areál hřbitovní kaple sv. Rozárie	200 000
Radošovice	Zemědělská usedlost č. p. 16	150 000
Radošovice	Zemědělská usedlost č. p. 10	100 000
Raduň	Kostel Nejsvětější Trojice	150 000
Raduň	Dům (tzv. vošárna) č. p. 50	300 000
Rájec-Jestřebí	Kostel Všech Svatých	300 000
Rajhrad	Areál kláštera Benediktinského opatství	500 000
Rejchartice	Kostel sv. Michala	250 000
Rešice	Kaple sv. J. Nepomuckého	400 000
Rousínov	Kostel sv. Máří Magdalény	200 000
Rožmberk nad Vltavou	Dům č. p. 28	130 000
Rožmitál na Šumavě	Kostel sv. Šimona a Judy	900 000

Rožnov pod Radhoštěm	Kostel českokobratrský	300 000
Rtišovice	Areál zámku č. p. 1	200 000
Rumburk	Kostel sv. Bartoloměje	150 000
Rybnice	Dům č. p. 31	149 421
Rychnov nad Kněžnou	Vodní mlýn č. p. 734	260 000
Rychvald	Kostel sv. Anny	70 000
Rynoltice (Jitrava)	Dům č.p. 20	200 000
Římov	Cyklus 25 zastavení Římovských pašíí	120 000
Římov	Kostel sv. Ducha a Santa Casa	100 000
Sádek u Poličky	Venkovská usedlost č.p. 8	250 000
Samšina	Kostel sv. Václava	200 000
Sedlec-Prčice (Bolechovice)	Kaple sv. J. Nepomuckého	150 000
Semanín	Kostel sv. Bartoloměje	230 000
Skalice u České Lípy	Venkovská usedlost č. p. 269	100 000
Skalička	Větrný mlýn u č. p. 75 na p. p. č. 144	37 000
Skalná	Zřícenina hradu	150 000
Skalná	Kostel sv. J. Křtitele	100 000
Skoky u Žlutic	Kostel Navštívení P. Marie	280 000
Slatinice	Kostel Nanebevzetí P. Marie	180 000
Slavonice	Kaple Dobrá Voda na p. p. č. 439	110 000
Slezské Rudoltice (Pelhřimovy)	Kostel sv. Jiří	250 000
Smidary	Kostel sv. Stanislava	500 000
Smiřice	Zámek	300 000
Soutice	Kostel sv. Jakuba	500 000
Srbeč	Kostel sv. Jakuba Většího	95 000
Srbice	Kostel sv. Víta	200 000
Stachy	Královácký dvorec č. p. 49	150 000
Staré Buky	Kostel sv. Anny	300 000
Staré Hobzí (Nové Hobzí)	Bývalý mlýn č. p. 2	200 000
Staré Hrady	Zámek č. p. 1	100 000
Staré Křečany	Kostel sv. J. Nepomuckého	200 000
Staré Sedliště (Nové Sedliště)	Kostel Nejsvětější Trojice	200 000
Staré Sedlo	Kostel Nanebevzetí P. Marie	300 000
Staré Ždánice	Kostel sv. Václava	700 000
Starý Jičín	Zřícenina hradu	300 000
Strachotice	Kostel sv. Jiří	600 000
Strakonice	Dům č. p. 1354	250 000
Strančice (Otice)	Kostel sv. Mikuláše	150 000
Stráž (Bernartice u Stráže)	Kostel sv. Petra a Pavla	600 000
Strenice	fFra č.p. 4	100 000
Stružná (Žalmanov)	Kostel Nanebevzetí P. Marie	70 000
Stříbrná Skalice	Kostel sv. J. Nepomuckého	300 000
Střílky	Kostel Nanebevzetí P. Marie	300 000
Střížov	Kostela sv. Martina	100 000
Suchdol nad Lužnicí	Kostel sv. Mikuláše	290 000
Suchohrdly u Miroslavi	Kostel sv. Markéty	900 000
Suchomasty	Fara č.p. 1	70 000
Svatá Maří (Smrčná u Čkyně)	Areál tvrze č. p. 13	300 000

Svatý Jan (Dražkov)	Sýpka u č. p. 10	520 000
Svatý Jan nad Malší	Kostel sv. J. Nepomuckého	300 000
Světlík (Velké Strážné)	Venkovská usedlost č. p. 92	295 000
Svinčany	Kostel sv. Vavřince	200 000
Svratouch	Venkovská usedlost č. p. 158	198 937
Ševětín	Kostel sv. Mikuláše	70 000
Široká Niva	Kostel sv. Martina	150 000
Široký Důl	Venkovská usedlost č. p. 33	100 000
Škvorec	Nový zámek	300 000
Šonov	Kostel sv. Markéty	100 000
Štěnovice	Areál bývalého kláštera trinitářů	250 000
Tábor (Měšice u Tábora)	Zámek č. p. 1	248 000
Telč	Městského opevnění	100 000
Teplice (Trnovany)	Areál hradu Doubravka	150 000
Tis (Kněž)	Kostel sv. Bartoloměje	100 000
Tisá	Výklenková kaplička na p. p. č. 381	90 000
Tisá (Rájec)	Kaplička na st. p. č. 319	120 000
Tištín	Kostel sv. Petra a Pavla	150 000
Tochovice	Areál zámku č. p. 1	100 000
Topolná	Zemědělský dvůr č. p. 7	180 000
Toužim	Fara č. p. 64, 65	70 000
Trhová Kamenice	Kostel sv. Kunhuty	1 000 000
Trnávka	Zámek č. p. 1	650 000
Třebelovice	Venkovská usedlost č. p. 109	150 000
Třebeň	Venkovská usedlost č.p. 9	150 000
Třeбенice (Sutom)	Areál kostela sv. Petra a Pavla	200 000
Třeboň	Zemědělská usedlost č. p. 6	110 000
Třeboň	Klášter augustiánů	500 000
Třebosice	Kostel Povýšení sv. Kříže	100 000
Třtice	Kostel sv. Mikuláše	100 000
Tuřany	Venkovská usedlost č. p. 1	100 000
Týnec nad Sázavou	Fara v areálu hradu	300 000
Týniště nad Orlicí	Kostel sv. Mikuláše	100 000
Údlice	Sýpka č. p. 115	310 000
Uherské Hradiště	Kostel Nanebevzetí P. Marie	675 000
Uhersko	Kostel Nanebevzetí P. Marie	200 000
Uherský Brod	Vinná buda II.	140 000
Uhřetice u Sedlce	Tvrz č.p.13	300 000
Únětice u Prahy	Kostel Nanebevzetí P. Marie	200 000
Ústí nad Orlicí	Bratrský sbor č. p. 53	100 000
Úštěk (Brusov)	Dům č. p. 19	200 000
Úštěk (Kalovice)	Vvenkovská usedlost č. p. 21	250 000
Úštěk (Konojedy)	Roubená chalupa č. p. 58	70 000
Úštěk (Ličenice)	Chalupa č. p. 12	200 000
Úštěk (Lukov u Úštěku)	Zemědělská usedlost č. p. 2	120 000
Úštěk (Ostré)	Areál Kalvárie	350 000
Úštěk (Vědlice)	Venkovská usedlost č. p. 21	275 000
Úvalno	Kostel sv. Mikuláše	150 000

Václavov u Bruntálu	Kostel Neposkvrněného početí P. Marie	150 000
Valkeřice	Bývalá fara č. p. 37	100 000
Vel. Hleďsebe (Klimentov)	Venkovská usedlost č. p. 18	100 000
Velečín (Ostrovec)	Kostel sv. Jana Křtitele	200 000
Velhartice	Špýchar na p. p. č. 888/7	296 000
Velká Chyška	Zemědělská usedlost č. p. 38	300 000
Velké Karlovice	Fojtství č. p. 23	75 000
Velké Karlovice	Kaple	80 000
Velké Losiny (Žárová)	Kostel sv. Martina	150 000
Velké Meziříčí	Zámek č. p. 1200	200 000
Verušičky (Luka)	Kostel sv. Vavřince	150 000
Veselí nad Lužnicí	Stará radnice č. p. 110	350 000
Vimperk	Hotel Zlatá hvězda č. p. 13	150 000
Víneck	Kostel sv. Mikuláše	400 000
Vlastec (Červený Újezdec)	Areál zámku č. p. 1	100 000
Vranovice-Kelčice	Kostel sv. Kunhuty	150 000
Vroutek (Lužec)	Areál zámku č. p. 1	290 000
Vrutice (Svařenice)	Areál zemědělské usedlosti č. p. 12	250 000
Vsetín	Fara č.p. 153	500 000
Všechovice	Kostel Nejsvětější Trojice	106 000
Vysočany u Nového Bydžova	Kostel sv. Markéty	100 000
Vyškovec	Venkovská usedlost č.p. 40	150 000
Záblatí (Řepešín)	Zemědělská usedlost č. p. 43	230 000
Zádub (Závišín)	Kovárna na st. č. 25	300 000
Záchlumí	Kostel Narození P. Marie	200 000
Zámorsk	Lihovar – škrobárna (původně mlýn)	80 000
Zbraslavice (Hodkov)	Kostel sv. Václava	150 000
Zlatá Olešnice	Venkovská usedlost č. p. 46	90 000
Zlaté Hory (Rejvíz)	Kostel Jména P. Marie	140 000
Zlonice (Vyšíněk)	Zemědělský dvůr č. p. 5	100 000
Znojmo	Kaple sv. Václava	200 000
Zvoleněves	Zámek č.p. 1	100 000
Ždánice	Zámek č. p. 1	350 000
Žďárec	Kostel sv. Petra a Pavla	70 000
Žebrák	Kostel sv. Vavřince	150 000
Žebrák	Kostela sv. Rocha se hřbitovem	125 000
Želetava	Kostel sv. Kateřiny	285 000
Žernovice	Venkovská usedlost č. p. 24	90 000
Žerotice	Zřícenina hradu	500 000
Žichovice	Zámek č. p. 1	250 000
Žim	Bývalá fara č. p. 1	100 000
Žitovlice (Pojedy)	Usedlost č. p. 4	80 000
Žleby	Dvůr č. p. 93 a 94	250 000
Celkem		98 839 460

Program péče o vesnické památkové rezervace a zóny a krajinné památkové zóny

byl založen společným opatřením ministerstev kultury a financí v r. 1997. V rámci něho jsou finančně a odborně metodicky podporováni při jejich obnově vlastníci nemovitých kulturních památek (zejména památek lidového stavitelství), které se nalézají v památkových rezervacích a památkových zónách uvedeného typu. Schválené rozpočtové výdaje MK v r. 2008: **25 mil. Kč.**

**Program péče o vesnické památkové rezervace a zóny a krajinné památkové zóny –
příspěvky v r. 2008
(v Kč)**

Obec (část obce)	Kulturní památka	Příspěvek
Bavorovice	Usedlost č. p. 8	100 000
Bechyňská Smoleč	Usedlost č. p. 16	80 000
Božejov	Venkovská usedlost č. p. 8	100 000
Čimelice	Zámek	150 000
Čistěves	Pomník rakouského 8. praporu polních myslivců	85 000
Dlouhomilov	Selské stavení č. p. 8	190 000
Dlouhomilov	Usedlost č. p. 29	100 000
Dobřív	Hamr	200 000
Dobřív	Zemědělská usedlost č. p. 95	30 000
Dolní Lažany	Usedlost č. p. 5	200 000
Dolní Žandov (Salajna)	Areál bývalého mlýna č. p. 9	200 000
Dolní Žandov (Salajna)	Selské stavení č. p. 36	150 000
Dolní Žandov (Salajna)	Selské stavení č. p. 16	200 000
Dolní Žandov (Salajna)	Selské stavení č. p. 12	210 000
Drahenice	Dům č. p. 75	250 000
Dýšina	Usedlost č. p. 8	100 000
Hořiněves	Chalupa roubená č. p. 10	100 000
Chanovice	Zámek	100 000
Chelčice	Kaple	85 000
Chodský Újezd	Usedlost č. p. 38	150 000
Chodský Újezd	Zemědělská usedlost č. p. 13	100 000
Chodský Újezd	Kostel Povýšení sv. Kříže	500 000
Chotěborky	Kostel Nanebevzetí Panny Marie	280 000
Chotiněves	Socha sv. Vavřince	115 000
Chudenice	Zámeček č. p. 1	500 000
Chudenice	Zámeček	250 000
Jankov (Holašovice)	Zemědělská usedlost č. p. 30	200 000
Jankov (Holašovice)	Zemědělská usedlost č. p. 8	200 000
Jankov (Holašovice)	Zemědělská usedlost č. p. 37	75 000
Jarov	Špýchar č. p. 2	200 000
Jestřebí	Zřícenina hradu	520 000
Karlova Studánka	Hudební pavilon č. p. 13	650 000
Kasejovice (Řesanice)	Tvrz	400 000
Klečaty	Zemědělská usedlost č. p. 43	69 000
Klečaty	Zemědělská usedlost č. p. 4	150 000

Klečaty	Usedlost č. p. 6	70 000
Kluky	Venkovská usedlost č. p. 30	130 000
Komárov	Usedlost č. p. 10	70 000
Komárov	Usedlost č. p. 25	150 000
Komárov	Usedlost č. p. 1	250 000
Krátká	Zemědělská usedlost č. p. 19	170 000
Křinice	Zemědělská usedlost č. p. 116	180 000
Křižánky	Venkovská usedlost č. p. 10	80 000
Křižánky	Chalupa roubená č. p. 76	100 000
Křižánky	Venkovská usedlost č. p. 30	80 000
Křižánky	Usedlost č. p. 28	80 000
Křižánky	Venkovská usedlost č. p. 46	200 000
Křižánky	Venkovská usedlost č. p. 10	90 000
Křtětice	Usedlost č. p. 7	200 000
Květov	Usedlost č. p. 4	150 000
Lažiště	Areál kostela sv. Mikuláše	250 000
Lensedly	Venkovská usedlost č. p. 13	250 000
Lhota pod Radčem	Socha	100 000
Petrovice (Losiny)	Roubené obytné stavení č. p. 1	200 000
Loukov	Roubené obytné stavení č. p. 1	105 000
Malá Morávka	Usedlost č. p. 87	90 000
Malá Úpa (Šimovy Chalupy)	Roubená chalupa č. p. 37	130 000
Malá Úpa (Šimovy Chalupy)	Roubená chalupa č. p. 36	130 000
Mažice	Usedlost č. p. 33	150 000
Merboltice	Usedlost č. p. 60	200 000
Merboltice	Usedlost č. p. 192	300 000
Merboltice	Usedlost č. p. 60	59 000
Merboltice	Usedlost č. p. 192	110 000
Nezly	Hospodářský dvůr č. p. 14	200 000
Nový Drahov	Usedlost č. p. 1	150 000
Olešná	Venkovská usedlost č. p. 8	250 000
Olešno	Usedlost č. p. 12	300 000
Olešno	Usedlost č. p. 1	130 000
Osinalice	Venkovská usedlost č. p. 57	300 000
Palonín	Usedlost č. p. 11	190 000
Pavlov	Zemědělská usedlost č. p. 37	80 000
Pavlov	Usedlost č. p. 1	170 000
Pavlov	Dům č. p. 88	200 000
Pístina	Usedlost č. p. 2	80 000
Pístina	Usedlost č. p. 12	200 000
Plástovice	Zemědělská usedlost č. p. 17	150 000
Plzeň (Bolevec)	Selské stavení č. p. 1	217 000
Plzeň (Koterov)	Usedlost č. p. 1	110 000
Plzeň (Koterov)	Zemědělská usedlost č. p. 28	150 000
Poleň	Zřícenina kostela sv. Markéty	150 000
Ponědrážka	Usedlost č. p. 16	100 000
Praha (Bohnice)	Areál kostela sv. Petra a Pavla (fara)	600 000
Praskolesy	Zemědělská usedlost č. p. 2	200 000

Příkazy	Zemědělská usedlost Brachův statek č. p. 54	80 000
Putim	Kostel sv. Vavřince	490 000
Rumburk	Dům č. p. 47	230 000
Rumburk	Dům č. p. 888/17	200 000
Skalsko	Venkovská usedlost č. p. 6	180 000
Skalsko	Dům č. p. 110	80 000
Skály (Budičovice)	Venkovská usedlost č. p. 2	80 000
Svinky	Zemědělská usedlost č. p. 3	80 000
Svobodné Hamry	Zámek č. p. 1	100 000
Šatov	Rolnická usedlost č. p. 7	260 000
Šatov	Usedlost č. p. 170	150 000
Šváby	Usedlost č. p. 41	150 000
Telecí	Usedlost č. p. 16	190 000
Telecí	Venkovská usedlost č. p. 10	80 000
Těšetice (Rataje)	Usedlost č. p. 19	200 000
Třebíz	Kaple sv. Martina	150 000
Tukleky	Usedlost č. p. 4	120 000
Varvažov	Kaple	100 000
Veletiny	Vinohradnická stavba – lisovna č. p. 162	400 000
Veletiny	Vinohradnická stavba – lisovna č. p. 163	145 000
Vesec	Roubená chalupa č. p. 7	250 000
Vesec	Usedlost č. p. 12	100 000
Vidim	Kostel sv. Martina	500 000
Vidim	Areál zámku	250 000
Vidim	Usedlost č. p. 76	55 000
Vidim	Kostel sv. Martina	140 000
Vlastiboř	Zemědělská usedlost č. p. 16	100 000
Vlastiboř	Usedlost č. p. 3	100 000
Vlastiboř	Zemědělská usedlost č. p. 6	80 000
Vlastiboř	Návesní kaplička	150 000
Vlčnov	Vinohradnická stavba – lisovna č. p. 30	75 000
Vodice	Zemědělská usedlost č. p. 6	100 000
Vodice	Usedlost č. p. 19	120 000
Volary	Roubená dům č. p. 159	700 000
Vratěnín	Klášter č. p. 76-77	250 000
Záboří	Venkovská usedlost č. p. 5	100 000
Záboří	Venkovská usedlost č. p. 12	150 000
Záboří	Areál usedlosti č. p. 21	150 000
Záboří	Zemědělská usedlost č. p. 15	150 000
Zálší	Usedlost č. p. 3	80 000
Zbudov	Usedlost č. p. 23	150 000
Zechovice	Zemědělská usedlost č. p. 17	100 000
Zechovice	Usedlost č. p. 8	100 000
Zhoř	Kostel Nanebevzetí Panny Marie	80 000
Zlatá Koruna	Bývalý hospic č. p. 5	350 000
Zlaté Hory (Rejvív)	Usedlost č. p. 3	190 000
Zubrnice	Zemědělská usedlost č. p. 61	155 000

Zvěřetice	Náves. kaple	100 000
Železný Brod	Zvonice	1 000 000
Železný Brod	Roubený dům č. p. 61	120 000
Železný Brod	Usedlost č. p. 191	55 000
Želízy (Sitné)	Venkovská usedlost č. p. 17	130 000
Žíteč	Usedlost č. p. 43	50 000
Celkem		24 635 000

Program restaurování movitých kulturních památek

založený usnesením vlády ze dne 16. 7. 1997 č. 426 se zaměřuje na obnovu (restaurování) a prezentaci movitých kulturních památek a jejich souborů, uložených zejména v sakrálních objektech a na hradech a zámcích, zpřístupněných veřejnosti. Schválené rozpočtové výdaje MK v r. 2008: **21 mil. Kč.**

Program restaurování movitých kulturních památek – příspěvky v r. 2008 (v Kč)

Obec	Lokalizace	Památk	Příspěvek
Andělská Hora	Kaple sv. Anny	Obraz Vjezd do Jeruzaléma a obraz Kristus v krajině	170 000
Andělská Hora	Kaple sv. Anny	Sochy archandělů Rafaela a Gabriela	100 000
Bečov nad Teplou	Hrad a zámek Bečov	Kachlová kamna	50 000
Benešov u Prahy	Zámek Konopiště	Svatojiřská sbírka Františka Ferdinanda d'Este – 4 předměty	200 000
Bezděz	Kostel sv. Jiljí	Hlavní oltář	200 000
Bitov	Hrad Bitov	Socha Madona na půlměsíci	80 000
Blansko u Kaplice	Kostel sv. Jiří	Oltář Panny Marie	100 000
Blovice-Hradiště	Zámek Hradiště u Blovic	Soubor nábytku	100 000
Bohdíkov	Kostel sv. Petra a Pavla	Soubor obrazů Křížové cesty	200 000
Bor u Tachova	Zámecká kaple sv. Vavřince	Hlavní oltář	290 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav	Bazilika sv. Václava	Oltář sv. Kosmy a Damiána	70 000
Branišov	Kostel sv. Václava	Varhany	150 000
Brno	Refektář kapucínského kláštera	Obraz sv. Bonaventura, obraz sv. Felix z Cantilie a obraz sv. Kláry z cyklu obrazů kapucínských světců	130 000
Brno	Loretánská kaple při kostele sv. Janů v Brně	Reliéf Oplakávání Páně	100 000
Broumov	Refektář kláštera	Obraz sv. Václava	100 000
Bruntál	Zámek Bruntál	6 erbů velmistřů ŘNR	142 000
Březová u Vítkova	Kostel sv. Mikuláše	Soubor 12 obrazů Křížové cesty	220 000

Buchlovice	Hrad Buchlov	Soubor čtyř portrétů: Jiří Zikmund ze Zástřizl, Jindřich Praksický ze Zástřizl, Eliška Kotvrdovská z Olešničky a Kateřina Rájecká z Mírova	150 000
Červená Voda	Kostel sv. Matouše	Obraz Ze života sv. Matouše z hlavního oltáře	168 000
Červené Poříčí	Kaple Srdce Páně	Kazatelna	220 000
Červený Újezd	Loreta kláštera v Hájků	Oltář Panny Marie Hájecké	200 000
Český Krumlov	Zámek Český Krumlov	Jednosedadlové sáně	170 000
Dobřenice	Kostel sv. Klimenta	Kazatelna se zpovědnicí	100 000
Doubravník	Kostel Povýšení sv. Kříže	Varhany – stroj	307 000
Duchcov	Zámek Duchcov	Obraz Kristovo Příbuzenstvo	100 000
Frýdek-Místek	Kostel Navštívení P. Marie	Oltářní obraz sv. archanděla Michaela	90 000
Hazlov	Kostel Povýšení sv. Kříže	Oltář Nejsvětějšího Srdce Páně	300 000
Hluboká nad Vltavou	Zámek Hluboká	Tapiserie Courbette na pravou ruku z cyklu Jezdecká škola	250 000
Hněvošice	Kostel sv. Petra a Pavla	Hlavní oltář	170 000
Holešov	kostel Nanebevzetí P. Marie	Oltář sv. Tekly	150 000
Horní Maršov	Kostel Nanebevzetí P. Marie	Hlavní oltář	445 000
Horšovský Týn	Zámek Horšovský Týn	Soubor 12 závěsných obrazů	176 000
Hostivice	Kostel sv. Jakuba	Kazatelna	80 000
Hradec nad Moravicí	Zámek Hradec nad Moravicí	Obraz Pochod armády	260 000
Hrádek nad Nisou	Kostel sv. Bartoloměje	Oltář sv. Anny	200 000
Hrádek u Sušice	Zámecká kaple sv. Valburgy	Svatostánek, boční oltář čtrnácti svatých pomocníků	150 000
Hroby	Kostel Nanebevzetí P. Marie	Hlavní oltář se sochou Madony	150 000
Hředle	Kostel Všech Svatých	Hlavní oltář a kazatelna	130 000
Chabařovice	Kostel Narození P. Marie	Varhany	150 000
Chornice	Kostel sv. Vavřince	Křtitelnice	70 000
Chotoviny	Kostel sv. Petra a Pavla	Obraz Loučení sv. Petra a Pavla z hlavního oltáře	24 000
Jaroměřice nad Rokytou	Zámek Jaroměřice nad Rokytou	Obraz Portrét šlechtice	80 000
Jilemnice	Kostel sv. Vavřince	Obraz sv. Anna a obraz Smrt sv. Josefa	59 000
Kladruby	Kostel Nanebevzetí P. Marie	Oltář sv. Benedikta	150 000
Klášter	Kaple sv. Markéty	Obraz z hlavního oltáře, obraz Symboly Kristova umučení a socha sv. Markéty	198 000

Klášter u Nové Bystřice	Kostel Nejsvětější Trojice	Oltář sv. Františka z Pauly	130 000
Kláštorec nad Orlicí	Kostel Nejsvětější Trojice	Oltář sv. Jana Nepomuckého	220 000
Kostomlaty pod Milešovkou	Kostel sv. Vavřince	Oltář Panny Marie (pražského Jezulátka)	217 000
Kozly	Kostel sv. Martina	Obraz Zvěstování Panně Marii	79 000
Ktiš	Kostel sv. Barloměje	Hlavní oltář	200 000
Kutná Hora-Sedlec	Kostel Nanebevzetí Panny Marie	Oltář Kalvárie, oltář sv. Anny, oltář sv. Luitgardy	200 000
Kvasice	Kostel Nanebevzetí Panny Marie	Obraz sv. Karla Boromejského a sv. Aloise	100 000
Kyjovice	Zámecká kaple sv. Jana Nepomuckého	Hlavní oltář	65 000
Lázně Kynžvart	Zámek Kynžvart	Soubor tří čínských vějířů a empírová pohovka	93 000
Lázně u Počátek	Kaple sv. Kateřiny	Oltář sv. Vincenta z Pauly	200 000
Lednice	Zámek Lednice	Čínský obraz na hedvábí ze souboru šesti panelů s čínskými figurálními výjevy v ideální krajině	200 000
Levínská Olešnice	Kostel Všetech Svatých	Křtitelnice	39 000
Libníč	Kostel Nejsvětější Trojice	Hlavní oltář	257 000
Libočany	Kostel Všetech Svatých	Hlavní oltář	100 000
Libochovice	Zámek Libochovice	Tapiserie Šlechtická slavnost v přírodě	144 000
Lipnice nad Sázavou	Hrad Lipnice nad Sázavou	Rám oltářního obrazu Sen sv. Josefa	100 000
Lipník nad Bečvou	Kostel sv. Františka Serafínského	Oltář sv. Josefa Kalasánského	100 000
Lvová	Zámek Lemberk	Brnění – 5 kusů	176 000
Milotice	Zámek Milotice	Sedací souprava – pohovka, 2 křesla, 2 židle	100 000
Milotice	Kostel Všetech Svatých	Varhany	353 000
Mnichovo Hradiště	Zámek Mnichovo Hradiště	Obraz Rodokmen rodu Valdštejnů, genealogický rozrod hraběte Emanuela Arnošta z Valdštejna; obraz Rodokmen rodu Valdštejnů, genealogický rozrod hraběnky Anny Kateřiny z Valdštejna a obraz Jezdecký portrét Albrechta z Valdštejna	200 000
Mohelnice	Kostel sv. Tomáše z Canterbury	15 soch ze souboru dvaceti andělů	100 000
Náchod	Zámek Náchod	Tapiserie Lovec se psy	300 000
Náměšť nad Oslavou	Kaple sv. Anny	Varhanní pozitiv	200 000
Okna	Kostel Nanebevzetí P.	Hlavní oltář	200 000

	Marie		
Olomouc	Arcibiskupská residence v Olomouci	Gobelín Odpočinek na útěku do Egypta	250 000
Opava	Kostel sv. Jana Křtitele	Obraz sv. Jana Křtitele	128 000
Osek	Kostel Nanebevzetí P. Marie	Chórové lavice	434 000
Paštiky-Bezdědovice	Kostel sv. Jana Křtitele	Oltář sv. Rodiny, oltář Čtrnácti sv. Pomocníků	200 000
Pátek	Kostel sv. Vavřince	Hlavní oltář	142 000
Pavlovice u Kojetína	Kostel sv. Ondřeje	Obraz sv. Norbert zjevující se premonstrátům	100 000
Plasy	Kostel Nanebevzetí P. Marie	Soubor tří zpovědnic	200 000
Podskalí – Praha 2-Nové Město	Kostel Nejsvětější Trojice	Oltář sv. Jana Nepomuckého	140 000
Polná	Kostel Nanebevzetí P. Marie	Oltář všech svatých	100 000
Prackovice nad Labem	Kostel sv. Matouše	Hlavní oltář	140 000
Praha 1	Národní divadlo	Souboru devíti obrazů památných míst	250 000
Praha 1-Hradčany	Kostel Narození Páně v Loretě	Malované výplně dveří tří skříní	70 000
Praha 1-Hradčany	Kostel sv. Jana Nepomuckého	Obraz Smrt sv. Vojtěcha	200 000
Praha 1-Staré Město	Kostel sv. Ducha	Hlavní oltář	300 000
Praha 1-Malá Strana	Kostel sv. Mikuláše	Obraz Korunování Trním z Pašijového cyklu	80 000
Prachatice	Kostel sv. Jakuba	Varhany	136 000
Rájec nad Svitavou	Zámek Rájec nad Svitavou	Marketovaný sekretář	200 000
Roudnice nad Labem	Kostel Narození P. Marie	Obraz Kristus padá pod křížem, obraz Poslední večeře a obraz Ukřižování ze souboru Pašijového cyklu	250 000
Rudolfov	Kostel sv. Víta	Oltář sv. Dominika (Linharta)	150 000
Slatina nad Zdobnicí	Kostel Proměnění Páně	Hlavní oltář	300 000
Slatiny u Jičína	Kostel Nanebevzetí P. Marie	Oltář sv. Felixe	240 000
Smečno	Kostel Nejsvětější Trojice	Oltář sv. Jana Nepomuckého	160 000
Smolnice	Kostel sv. Bartoloměje	Hlavní oltář	160 000
Smržovka	Kostel Archanděla Michaela	Hlavní oltář	400 000
Starý Plzenec	Kostel Narození P. Marie	Varhany	152 000
Střílky	Kostel Nanebevzetí P.	Varhany – skříň	500 000

	Marie		
Sudějov	Kostel sv. Anny	Oltář Čtrnácti sv. Pomocníků, oltář sv. Jana Nepomuckého	170 000
Svatý Kříž	Kostel Nalezení Svatého Kříže	Sochy sv. Jakuba, sv. Ondřeje a sv. Filipa ze souboru soch dvanácti apoštolů	200 000
Štěpánov u Olomouce	Kostel sv. Vavřince	Varhany	205 000
Šternberk	Hrad Šternberk	Soubor kožených tapet	160 000
Švihov	Hrad Švihov	Soubor čtyř závěsných obrazů	100 000
Tachov	Kostel sv. Máří Magdalény	Varhany	300 000
Tatenice	Kostel sv. Jana Křtitele	Hlavní oltář	200 000
Telč	Kostel Panny Marie Matky Boží	Oltář sv. Josefa a oltář sv. Servula	300 000
Tištín	Kostel sv. Petra a Pavla	Obraz Veduta obce Tištín a obraz Kostelík v krajině	100 000
Tovačov	Kostel sv. Václava	2 zповědnice	100 000
Trhová Kamenice	Kostel sv. Filipa a Jakuba	Varhany	300 000
Třemošnice	Zámecká kaple sv. Anny	Hlavní oltář	100 000
Uhlířské Janovice	Kostel sv. Aloise	Varhany	200 000
Velehrad	Kostel Nanebevzetí Panny Marie	Obraz Nanebevzetí Panny Marie z hlavního oltáře	100 000
Velké Losiny	Kostel sv. Jana Křtitele	3 obrazy ze souboru čtrnácti Zastavení Křížové cesty	198 000
Velké Losiny	Zámek Velké Losiny	Obraz Zasnoubení Panny Marie a obraz Zátíší s tulipány ve váze	78 000
Vidhostice	Kostel sv. Martina	Varhany	212 000
Vizovice	Zámek Vizovice	2 židle s gobelínovými potahy	200 000
Vranov nad Dyjí	Zámek Vranov nad Dyjí	Rokoková zástěna	130 000
Vyškov	Kostel Nanebevzetí P. Marie	Chórové lavice	100 000
Zaječov	Kostel Zvěstování P. Marie	Paramentní skříň	100 000
Zálezlice	Kostel sv. Mikuláše	Hlavní oltář a oltář sv. Jana Nepomuckého	250 000
Zdounky	Kostel Nejsvětější Trojice	Obraz Nejsvětější Trojice	100 000
Zlatá Koruna	Kostel Nanebevzetí P. Marie	Kazatelna	75 000
Žireč	Kostel sv. Anny	Oltář sv. Stanislava Kostky	200 000

Žlutice	Kostel sv. Petra a Pavla	Dekoratивní řezby varhanní skříň	250 000
Celkem			20 812 000

Program regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón

byl založen usnesením vlády ze dne 25. 3. 1992 č. 209. Směřuje k celkové obnově a revitalizaci památkově nejcennějších částí – zpravidla historických jader našich měst, se zapojením aktivity, zodpovědnosti a finanční spoluúčasti obcí a jednotlivých občanů v komplexní péči o architektonicko-urbanistickou složku hmotného kulturního dědictví dochovaného v ČR. Schválené rozpočtové výdaje MK v r. 2008: **144 mil. Kč**.

Část z těchto výdajů v celkové výši **23,17 mil. Kč** byla provedena prostřednictvím krajů Jihočeského, Karlovarského, Zlínského a Hlavního města Prahy podle § 16 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a to v rozsahu dotací poskytnuté jim na tento účel podle § 14 zákona č. 218/2000Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění.

Kraj	Dotace v Kč
Jihočeský kraj	8 540 000
Karlovarský kraj	7 820 000
Hlavní město Praha	1 510 000
Zlínský kraj	5 300 000
Celkem	23 170 000

Další část výdajů v celkové výši **88,443 mil. Kč** byla provedena prostřednictvím 141 vybraných obcí (historických měst) podle § 16 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., a to v rozsahu dotací poskytnutých jim na tento účel podle § 14 zák. č. 218/2000 Sb. Výběr jednotlivých akcí obnovy kulturních památek v těchto obcích byl předem kladně projednán s OPP.

Obec, město	Kulturní památka	Příspěvek/Kč
Bělá pod Bezdězem	Radnice č. p. 90	500 100
Bělá pod Bezdězem	Kostel sv. Václava z areálu augustiniánského kláštera	424 900
Beroun	Dům č. p. 90	100 000
Beroun	Dům č. p.12	34 000
Beroun	Městské opevnění	66 000
Bílovec	Socha Panny Marie z areálu kostela sv. Mikuláše	166 770
Bílovec	Socha sv. Jana Nepomuckého z areálu kostela sv. Mikuláše	174 400
Bílovec	Radnice č.p. 1, 2	560 830
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (Brandýs)	Areál kostela Obrácení sv. Pavla	30 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (Brandýs)	Kostel sv. Petra	40 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (Brandýs)	Židovský hřbitov	10 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (Brandýs)	Dům č. p. 67	30 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (Brandýs)	Areál zemědělské usedlosti č. p. 152	50 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (Brandýs)	Areál kostela Obrácení sv. Pavla	40 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (Brandýs)	Kostely sv. Václava a sv. Klimenta	30 000

Boleslav (Stará Boleslav)		
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (Stará Boleslav)	Kaple blahoslaveného Podivena	30 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (Stará Boleslav)	Kanovnická rezidence č. p. 108	40 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (Stará Boleslav)	Vila Milada č. p. 70	30 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (Stará Boleslav)	Císařská hospoda č. p. 100	30 000

Brandýs nad Labem-Stará Boleslav (Stará Boleslav)	Dům č. p. 111	40 000
Brno	Mahenovo divadlo č. p. 571	452 000
Brno	Bazilika Nanebevzetí Panny Marie	978 000
Brno	Berglerův palác č. p. 690	450 000
Broumov	Schodiště na p. p. č. 741	580 000
Broumov	Špitální kostel sv. Ducha	150 000
Broumov	Klášter Broumov	200 000
Broumov	Dům č. p. 130	50 000
Broumov	Dům č. p. 57	60 000
Broumov	Dům č. p. 116	80 000
Broumov	Dům č. p. 70	20 000
Brtnice	Dům č. p. 229	15 000
Brtnice	Dům č. p. 77	215 000
Brtnice	Dům č. p. 380	170 000
Bruntál	Kaple sv. Michala	46 400
Bruntál	Kostel Panny Marie Těšitelky	353 600
Budišov nad Budišovkou	Kamenný kříž na městském hřbitově	146 442
Budišov nad Budišovkou	Areál kostela Nanebevzetí Panny Marie	253 558
Čáslav	Dům č. p. 147	60 000
Čáslav	Synagoga č. p. 111	60 000
Čáslav	Městské opevnění na p. p. č. 368/2	92 000
Čáslav	Městské opevnění na p. p. č. 1957/1	100 000
Čáslav	Kostel sv. Alžběty	193 000
Česká Kamenice	Oltář sv. Jana Nepomuckého, součást ambitu kaple Narození Panny Marie	200 000
Česká Kamenice	Dům č. p. 513	100 000
Česká Kamenice	Evangelický kostel na p. p. č. 758	260 000
Česká Třebová	Budova č. p. 970 (gymnázium)	80 000
Česká Třebová	Dům č. p. 97	80 000
České Budějovice	Dům č. p. 714	20 000
České Budějovice	Dům zahrádkářů č. p. 86	60 000
České Budějovice	Bývalý dominikánský klášter č. p. 149	330 000
České Budějovice	Radnice č. p. 1 a 2	260 000
České Budějovice	Varhany z kostela Panny Marie Růžencové	100 000
České Budějovice	Varhany z Husova sboru CČSH č. p. 1154	100 000
České Budějovice	Dům č. p. 11	25 000
Český Krumlov	Varhany z mobiliáře umístěného v kostele sv.	300 000

	Víta	
Český Krumlov	Dům č. p. 31	100 000
Český Krumlov	Dům č. p. 146	100 000
Český Krumlov	Dům č. p. 100	245 059
Český Krumlov	Dům č. p. 16	200 000
Český Krumlov	Dům č. p. 19	99 941
Český Krumlov	Dům č. p. 44	30 000
Český Krumlov	Dům č. p. 96	200 000
Český Krumlov-Plešivec	Dům č. p. 48	100 000
Český Krumlov-Plešivec	Dům č. p. 46	150 000
Český Krumlov-Plešivec	Synagoga č. p. 282	320 000
Dačice	Kašna na Havlíčkově náměstí	200 000
Dačice	Sýpka na p. p. č. 86	200 000
Dašice	Kostel Narození Panny Marie	400 000
Dobruška	Dům č. p. 360 Laichterův dům	273 612
Domažlice	D č. p. 128	10 000
Domažlice	Dům č. p. 136	170 000
Domažlice	Dům č. p. 142	20 000
Dobruška	Bývalá fara č. p. 35	80 000
Dobruška	Zemědělská usedlost č. p. 21	120 000
Duchcov	Památník a pohřebiště katastrofy na dole Svěží Štěstí	57 000
Duchcov	Pomník důlní katastrofy	75 000
Duchcov	Budova školy č. p. 793	68 000
Frýdek-Místek (Místek)	Dům č. p. 6	65 000
Frýdek-Místek (Místek)	Dům č. p. 5	50 000
Frýdek-Místek (Místek)	Dům č. p. 36	65 000
Frýdek-Místek (Místek)	Socha sv. Františka z Assisi	20 000
Frýdek-Místek (Frýdek)	Dům č. p. 60	15 000
Frýdek-Místek (Frýdek)	Evangelický kostel na p. p. č. 835	90 000
Frýdek-Místek (Frýdek)	Základní škola národního umělce Petra Bezruče č. p. 454	50 000
Frýdlant	Dům č. p. 42	88 000
Frýdlant	Sloup se sochou Panny Marie	290 000
Frýdlant	Dům č. p. 444	200 000
Frýdlant	Dům č. p. 24	150 000
Frýdlant	Kostel Nalezení sv. Kříže	80 000
Havlíčkův Brod	Dům č. p. 50	45 000
Havlíčkův Brod	Dům č. p. 49	69 000
Havlíčkův Brod	Dům č. p. 185	27 000
Havlíčkův Brod	Dům č. p. 164	42 000
Havlíčkův Brod	Dům č. p. 56	129 000
Havlíčkův Brod	Dům č. p. 51	38 000
Heřmanův Městec	Dům č. p. 33	762 000
Heřmanův Městec	Židovský hřbitov p. p. č. 1099/1	50 000
Heřmanův Městec	Areál zámku č. p. 37	268 000
Hlučín	Kostel sv. Markéty	400 000
Hodkovice nad Mohelkou	Kostel sv. Prokopa	200 000

Horšovský Týn	Dům č. p. 65	133 000
Horšovský Týn	Kostel sv. Petra a Pavla	100 000
Horšovský Týn	Dům č. p. 63	98 000
Horšovský Týn	Dům č. p. 34	45 000
Horšovský Týn	Dům č. p. 28	24 000
Hradec Králové	Hotel Grand č. p. 295	425 000
Hradec Králové	Palmová zahrada č. p. 275	425 000
Hradec Králové	Církevní základní a mateřská škola Jana Pavla II. č. p. 230	1 300 000
Hranice	Dům č. p. 791	40 000
Hranice	Dům č. p. 29	85 000
Hranice	Areál zámku č. p. 1	52 000
Chotěboř	Zámek č. p. 1	1008 500
Chotěboř	Dům č. p. 194	132 500
Chrudim	Dům č. p. 60	629 000
Chrudim	Dům č. p. 112	91 000
Chrudim	Dům č. p. 129	276 000
Chrudim	Dům č. p. 104	206 000
Jablonec nad Nisou	Kostel Dr. Farského č. p. 582	330 000
Jablonec nad Nisou	Dům č. p. 804	215 000
Jablonné nad Orlicí	Dům č. p. 23	30 000
Jablonné nad Orlicí	Dům č. p. 89	80 000
Jablonné nad Orlicí	Dům č. p. 24	50 000
Jablonné nad Orlicí	Dům č. p. 32	171 000
Jablonné nad Orlicí	Areál kostela sv. Bartoloměje	105 000
Jablonné nad Orlicí	Márnice z areálu kostela sv. Bartoloměje	14 000
Jaroměřice nad Rokytnou	Špitál č. p. 726	210 000
Jaroměřice nad Rokytnou	Bývalý klášter servitů č.p. 551	49 000
Jaroměřice nad Rokytnou	Dům č. p.130	55 000
Jaroměřice nad Rokytnou	Dům č. p.133	85 000
Jaroměř-Josefov (Jaroměř)	Budova č. p. 4 (ZŠ Na Ostrově)	280 000
Jaroměř-Josefov (Jaroměř)	Dům č. p. 58	30 000
Jaroměř-Josefov (Jaroměř)	Dům č. p. 45	30 000
Jaroměř-Josefov (Jaroměř)	Dům č. p. 5	30 000
Jaroměř-Josefov (Jaroměř)	Dům č. p. 65	30 000
Jaroměř-Josefov (Josefov)	Kostel Nanebevzetí Páně	410 000
Jaroměř-Josefov (Josefov)	Kasárna bastionu č. III č. p. 240	180 000
Jaroměř-Josefov (Josefov)	Kasárna důstojnická č. p.6	475 000
Jaroměř-Josefov (Josefov)	Dům č. p. 57	30 000
Jaroměř-Josefov (Josefov)	Jednoduchá kasárna č. p. 303	30 000
Jaroměř-Josefov (Josefov)	Jednoduchá kasárna č. p. 241	30 000
Javorník	Fara č. p. 12	73 100
Javorník	Budova č. p. 407	88 600
Javorník	Budova č. p. 413	38 300
Jemnice	Kostel sv. Stanislava	438 000
Jemnice	Dům č. p. 35	240 000
Jemnice	Restaurování sochy sv. Jana Nepomuckého	167 000
Jevíčko	Zámek č. p. 451	1 156 000

Jevíčko	Dům č. p. 15	49 000
Jičín	Dům č. p. 57	225 000
Jičín	Dům č. p. 99	700 000
Jičín	Kostel Panny Marie De Sale	425 000
Jičín	Městské lázně č. p. 133	50 000
Jičín	Dům č. p. 15	50 000
Jihlava	Klášter minoritů s kostelem Nanebevzetí Panny Marie	200 000
Jihlava	Kostel apoštola Pavla	70 000
Jihlava	Dům č. p. 1621 (Husova 8)	90 000
Jihlava	Dům č. p. 1311 (Husova 9)	120 000
Jihlava	Dům č. p. 1622 (Husova 10)	70 000
Jihlava	Dům č. p. 1624 (Husova 14)	100 000
Jihlava	Dům č. p. 59 (Masarykovo náměstí 19)	500 000
Jihlava	Dům č. p. 639 (Masarykovo náměstí 23)	200 000
Jilemnice	Dům č. p. 10	154 000
Jilemnice	Radnice č.p. 82	246 000
Jindřichův Hradec	Dům č. p. 150/I	42 000
Jindřichův Hradec	Dům č. p. 141/I	173 000
Jindřichův Hradec	Dům č. p. 164/I	98 000
Jindřichův Hradec	Dům č. p. 9/IV	320 000
Jindřichův Hradec	Fara č. p. 74/I	161 000
Jindřichův Hradec	Dům č. p. 168/II	1 000 000
Jindřichův Hradec	Židovský hřbitov	91 000
Jindřichův Hradec	Domy č. p.148/I	155 000
Jindřichův Hradec	Dům č. p. 86/87/I	170 000
Jindřichův Hradec	Dům č. p. 93/I	525 000
Jindřichův Hradec	Dům č. p. 74/I (proboštství)	150 000
Jiřetín pod Jedlovou	Aeál Křížové cesty p. p. č. 1300	70 000
Jiřetín pod Jedlovou	Zřícenina hradu Tolštejn	100 000
Jiřetín pod Jedlovou	Kostel Nejsvětější Trojice	206 000
Kamenice nad Lipou	Hlavní oltář z kostela Všechn svatých	535 000
Kaplice	Dům č. p. 200	100 000
Kaplice	Dům č. p. 206	100 000
Kašperské Hory	Fara č. p. 14	400 000
Klatovy	Jezuitská latinská škola č. p. 148	330 000
Klatovy	Fara č. p. 9	200 000
Kostelec nad Labem	Kostel sv. Martina	417 026
Kostelec nad Labem	Kostel sv. Víta	122 974
Králíky	Dům č. p. 359	559 000
Králíky	Klášter (Dolní Hedeč)	406 000
Krupka	Areál zříceniny hradu Krupka	80 000
Krupka	kostel sv. Ducha	320 000
Kutná Hora	Vlašský dvůr v Kutné Hoře č. p. 552	700 000
Kutná Hora	Dům č. p. 376	700 000
Kutná Hora	Kostel Všechn Svatých	430 000
Kutná Hora	Dům č. p. 240	100 000
Lanškroun	Hospoda Krčma č. p. 77	400 000

Lipník nad Bečvou	Areál zámku	680 000
Lipník nad Bečvou	Dům č. p. 617	70 000
Lipník nad Bečvou	Dům č. p. 601/26	120 000
Litoměřice	Dům č. p. 103/25	30 000
Litoměřice	Dům č. p. 232/4	260 000
Litoměřice	Dům č. p. 180/9	150 000
Litoměřice	Bašta zv. Jezuitská hvězdárna	350 000
Litomyšl	Kaple sv. Anny	1 240 000
Litomyšl	Dům č. p. 44	475 000
Lomnice	Kaple sv. Antonína Paduánského	70 000
Lomnice	Kostel Navštívení Panny Marie	230 000
Lomnice	Dům č. p. 62	100 000
Lomnice nad Popelkou	Mariánský morový sloup na Husově náměstí	88 000
Lomnice nad Popelkou	Fara č. p. 142	570 500
Lomnice nad Popelkou	Centrální mohyla a náhrobky padlým z Prusko-rakouské války r. 1866 na hřbitově	51 500
Louny	Dům č. p. 598	125 000
Louny	Dům č. p. 636	275 000
Lysá nad Labem	Socha svingy (S) z areálu zámku	70 000
Lysá nad Labem	Socha svingy (J) z areálu zámku	74 000
Lysá nad Labem	Areál kostela sv. Jana Křtitele	130 000
Lysá nad Labem	Evangelický kostel č. p. 442	30 000
Lysá nad Labem	Socha Podzim z areálu zámku	117 000
Lysá nad Labem	Socha Zima z areálu zámku	116 000
Lysá nad Labem	Ohradní zeď z areálu zámku	508 000
Lysá nad Labem	Dům č. p. 177	100 000
Malešov	Židovský hřbitov	68 740
Malešov	Kostel sv. Václava	240 000
Malešov	Areál zámku	211 260
Manětín	Areál Zámku Manětín	200 000
Mladá Boleslav	Dům č. p. 58	200 000
Mladá Boleslav	Židovský hřbitov	200 000
Mnichovo Hradiště	Dům č. p. 239	130 000
Mnichovo Hradiště	Dům č. p. 229	40 000
Mnichovo Hradiště	Dům č. p. 30	110 000
Mnichovo Hradiště	Dům č. p. 27 (hotel U hroznu)	60 000
Mnichovo Hradiště	Kostel sv. Jakuba	60 000
Moravská Třebová	Městské opevnění na p. p. č. 168/1	175 000
Moravská Třebová	Městské opevnění na p. p. č. 16	175 000
Moravská Třebová	Socha sv. Jana Nepomuckého	170 000
Moravská Třebová	Sousoší Kristus na hoře Olivetské	477 000
Moravská Třebová	Dům č. p. 132	80 000
Moravská Třebová	Dům č. p. 99	101 000
Moravská Třebová	Dům č. p. 95	593 000
Moravská Třebová	Dům č. p. 78	52 000
Moravská Třebová	Dům č. p. 122	9 000
Moravská Třebová	Dům č. p. 53	19 000
Moravská Třebová	Dům č. p. 166	107 000

Moravská Třebová	Dům č. p. 65	187 000
Moravské Budějovice	Kostel sv. Jiljí	839 000
Mšeno	Městské lázně č. p. 372	95 000
Mšeno	Kostel sv. Martina	105 000
Náchod	Kostel sv. Vavřince	560 000
Nové Město na Moravě	Socha Fr. Palackého	46 000
Nové Město na Moravě	Dům č. p. 101	26 550
Nové Město na Moravě	Horácké muzeum č. p. 114	75 900
Nové Město na Moravě	Dům č. p. 119	189 550
Nové Město na Moravě	Dům č. p. 4	34 000
Nové Město na Moravě	Dům č. p. 10	28 000
Nové Město nad Metují	Dům č. p. 1203	65 000
Nové Město nad Metují	Fara (děkanství) č. p. 1227 a č. p. 1228	75 000
Nové Město nad Metují	Dům č. p. 1235	17 000
Nové Město nad Metují	Dům č. p. 1001	28 000
Nové Město nad Metují	Dům č. p. 1048	90 000
Nové Město nad Metují	Dům č. p. 1226, bývalý archiv s baštou (muzeum)	60 000
Nové Město nad Metují	Hrad Výrov na p. p. č. 1543	40 000
Nové Město nad Metují	Mariánský (morový) sloup na p. p. č. 2033/3	25 000
Nový Bor	Dům č. p. 129	200 000
Nový Bydžov	Kostel sv. Vavřince	167 000
Nový Bydžov	Židovský hřbitov	70 000
Nový Bydžov	Socha Salvátora Mundi	40 000
Nový Bydžov	Radnice č. p. 1	123 000
Nový Knín	Hlavní oltář z mobiliáře umístěného v kostele sv. Mikuláše	120 000
Nový Knín	Tvrz č. p. 54	460 000
Odry	Dům č. p. 7	311 000
Odry	Dům č. p. 55	99 000
Odry	Městské opevnění – úsek hradební zdi	110 000
Olomouc	Dům č. p. 614	25 000
Olomouc	Dům č. p. 475	25 000
Olomouc	Dům U černého psa č. p. 205	30 000
Olomouc	Ditrichštejnský palác č. p. 364	250 000
Olomouc	Dům č. p. 461	15 000
Olomouc	Dům č. p. 224 (vila Primavesi)	15 000
Olomouc	Dům č. p. 211	40 000
Opava	Kostel sv. Ducha	400 000
Osrava-Přívoz	Kostel Neposkvrněného početí Panny Marie	200 000
Ostrava-Moravská Ostrava	Dům č. p. 1364	200 000
Ostrava-Poruba	Domy č. p. 683, 684	200 000
Pacov	Kostel sv. Michaela	80 000
Pacov	Dům č. p. 114	272 000
Pacov	Kostel sv. Václava	613 000
Pardubice	Dům č. p.31	31 600
Pardubice	Dům č. p. 92 arciděkanství	40 500
Pardubice	Areál kostela Sedmibolestné Panny Marie	131 900

Pardubice	Dům č. p. 42	38 800
Pardubice	Dům č. p. 18	101 600
Pardubice	Dům č. p. 97	55 600
Pecka	Kostel sv. Bartoloměje	990 980
Pecka	Areál hradu Pecka	100 000
Pecka	Socha Panny Marie	194 020
Pelhřimov	Muzeum č. p. 12	105 400
Pelhřimov	Kostel sv. Bartoloměje	384 600
Pilníkov	Kostel Nejsvětější Trojice	252 000
Pilníkov	Dům č. p. 34	123 000
Písek	Synagoga	559 015
Písek	Židovský hřbitov	86 240
Písek	Kostel Narození Panny Marie	150 000
Písek	Dům č. p. 49, 50	344 745
Plzeň	Dům č. p. 137	930 000
Plzeň	Dům č. p. 59 (Měšťanská beseda)	570 000
Počátky	Dům č. p. 9	309 000
Počátky	Oltář sv. Barbory z kostela Božího Těla	200 000
Poděbrady	Zámek č. p. 1	55 000
Police nad Metují	Radnice č. p. 98	110 000
Police nad Metují	Dům č. p. 39	15 000
Polná	Kašna – fontána se sochou Hebé	62 000
Polná	Zámek č. p. 480	210 000
Polná	Dům č. p. 29	20 000
Polná	Dům č. p. 3	44 000
Polná	Dům č. p. 58	31 000
Polná	Dům č. p. 48	53 000
Polná	Boční oltář sv. Judy Tadeáše z kostela Nanebevzetí Panny Marie	500 000
Prachatice	Písecká brána	360 000
Prachatice	Dům č. p. 33	200 000
Prachatice	Dům č. p. 44	155 000
Prachatice	Dům č. p. 64	150 000
Prachatice	Dům č. p. 70	280 000
Prachatice	Dům č. p. 85	56 000
Prachatice	Dům č. p. 86	85 000
Prachatice	Dům č. p. 136	160 000
Prachatice	Dům č. p. 153	180 000
Prachatice	Kostel sv. Jakuba	44 000
Prachatice	Dům č. p. 9	45 000
Prostějov	Nová radnice č. p. 130	120 000
Prostějov	Kostel sv. Jana Nepomuckého	30 000
Prostějov	Kostel Povýšení sv. Kříže	10 000
Prostějov	Národní dům č. p. 218	70 000
Prostějov	Stará radnice č. p. 7 a 22	170 000
Předhradí	Kostel Sedmibolestné Panny Marie	250 000
Předhradí	Sousoší Kalvárie na p. p. č. 936	150 000
Příbor	Areál kostela Narození Panny Marie	540 000

Příbor	Dům č. p. 13	43 500
Příbor	Dům č. p. 22	42 000
Příbor	Dům č. p. 31	72 000
Příbor	Dům č. p. 36	52 000
Přibyslav	Fara č. p. 267	705 000
Rakovník	Dům Česká chalupa č. p. 133	90 000
Rakovník	Židovský hřbitov	98 000
Rakovník	Kostel sv. Bartoloměje	112 000
Rakovník	Dům osvěty č. p. 59	100 000
Rokycany	Městské opevnění mezi č. p. 51 a 91	110 000
Rokycany	Kostel Nejsvětější Trojice	20 000
Rokycany	Rokycanův sbor č. p. 481	10 000
Rokycany	Dům č. p. 133	10 000
Rokycany	Dům č. p. 17	10 000
Rokycany	Dům č. p. 91	10 000
Rokycany	Dům č. p. 122	20 000
Rokytnice v Orlických horách	Kostel Nejsvětější Trojice	200 000
Rožmitál pod Třemšínem	Brdský památník č. p. 23	315 000
Rožmitál pod Třemšínem	Dům č. p. 41	100 000
Rychnov nad Kněžnou	Kaple Proměnění Páně	140 500
Rychnov nad Kněžnou	Aareál zámku č. p. 1	59 500
Rýmařov	Kostel sv. Michala	400 000
Sedlec-Prčice	Areál kostela sv. Vavřince v Prčici	200 000
Slaný	Fara č. p. 16	100 000
Slaný	Městské opevnění – JV úsek	100 000
Sobotka	Dům č. p. 4	203 000
Sobotka	Dům č. p. 14	182 000
Sobotka	Dům č. p. 48	15 000
Spálené Poříčí	Dům č. p. 31	204 000
Spálené Poříčí	Kostel sv. Mikuláše	102 000
Spálené Poříčí	Bývalý pivovar č. p. 2	199 000
Sušice	Kostel sv. Václava	180 000
Sušice	Dům č. p. 33/I	52 088
Sušice	Dům č. p. 117	100 000
Svitavy	Kostel sv. Josefa	1 150 000
Svitavy	Ottendorfova knihovna č. p. 81	255 000
Šluknov	Zámek Šluknov	400 000
Šternberk	Dům č. p. 47	80 000
Šternberk	Dům č. p. 1282	60 000
Šternberk	Kostel Zvěstování Panny Marie	60 000
Štítý	Kostel Nanebevzetí Panny Marie	55 000
Štramberk	Dům č. p. 217	10 000
Štramberk	Kostel sv. Jana Nepomuckého	126 000
Štramberk	Dům č. p. 322	40 000
Štramberk	Dům č. p. 280	25 000
Štramberk	Dům č. p. 383	100 000
Štramberk	Dům č. p. 409	49 000

Šumperk	Kostel sv. Jana Křtitele	255 000
Tábor	Dům č. p. 155	191 000
Tábor	Hrad Kotnov s Bechyňskou bránou, p. p. č. 237/5 a p. p. č. 237/6	708 000
Tábor	Hrad Kotnov s Bechyňskou bránou, p. p. č. 237/3	616 000
Tábor	Hlavní oltář v kostele Narození Panny Marie	200 000
Tachov	Kostel Nanebevzetí Panny Marie	504 000
Tachov	Dům č. p. 120	220 000
Telč	Kaple Panny Marie	154 000
Telč	Dům č. p. 55	162 000
Telč	Dům č. p. 42	232 500
Telč	Dům č. p. 51	179 000
Telč	Dům č. p. 11	72 500
Telč-Staré Město	Dům č. p. 44, 45, 46	200 000
Telč-Staré Město	Areál kostela Matky Boží	105 000
Telč-Staré Město	Dům č. p. 48	95 000
Terezín	Dům č. p. 146	299 000
Terezín	Dům č. p. 79	206 000
Tovačov	Fara č. p. 160	196 000
Trhové Sviny	Kostel Nanebevzetí Panny Marie	200 000
Trutnov	Sousoší (sloup) Nejsvětější Trojice	250 000
Trutnov	Dům č. p. 108	350 000
Trutnov	Dům č. p. 111	150 000
Trutnov	Dům č. p. 127	315 000
Třebíč	Kostel Proměnění Páně	264 000
Třebíč	Dům č. p. 18/12	470 000
Třebíč	Fara č. p. 51	620 000
Třešť	Kostel sv. Martina	237 000
Třešť	Fara č. p. 235	428 000
Turnov	Kostel Narození Panny Marie	175 000
Turnov	Budova č. p. 373 (SUPŠ)	700 000
Unhošť	Kostel sv. Petra a Pavla	175 000
Úštěk	Dům č. p. 48	165 000
Úštěk	Dům č. p. 52	247 000
Úštěk	Dům č. p. 81	41 000
Úštěk	Dům č. p. 39–40	31 000
Úštěk	Dům č. p. 79	245 000
Úštěk	Dům č. p. 73	135 000
Úštěk	Městského opevnění – městská brána	161 000
Úterý	Bývalá fara č. p. 6	200 000
Valtice	Městské hradby na p. p. č. 2/2 a 16/2	189 000
Valtice	Radnice č. p. 21	551 000
Velká Bíteš	Dům č. p. 85	566 000
Velká Bíteš	Opevnění kolem kostela sv. Jana Křtitele	119 000
Velké Meziříčí	Kostel sv. Mikuláše	1 065 794
Velké Meziříčí	Radnice č. p. 29	84 206
Vimperk	Dům č. p. 7	65 000
Vimperk	Dům č. p. 9	45 000

Vimperk	Dům č. p. 44	70 000
Vimperk	Kostel Navštívení Panny Marie	56 000
Vimperk	Hotel Zlatá hvězda č. p. 103	289 000
Vimperk	Sloup se sochou sv. Anny Samotřetí	130 000
Vimperk	Kostel sv. Bartoloměje	160 000
Vrchlabí	Dům č. p. 21	200 000
Vrchlabí	Děkanství č. p. 287	200 000
Vysoké Mýto	Základní škola č. p. 2	635 000
Vysoké Mýto	Kostel sv. Vavřince	655 000
Zlaté Hory	Kostel sv. Rocha	200 000
Znojmo	Kostel sv. Jana Křtitele	100 000
Znojmo	Dům č. p. 184	55 000
Znojmo	Dům č. p. 139	85 000
Znojmo	Dům č. p. 422	55 000
Znojmo	Dům č. p. 485	40 000
Znojmo	Dům č. p. 488	30 000
Znojmo	Dům č. p. 287	35 000
Žamberk	Radnice č. p. 166	132 300
Žamberk	Kaple Nanebevzetí Panny Marie z areálu zámku č. p. 1	142 500
Žamberk	Vodárenská věž z areálu zámku č. p. 1	90 000
Žamberk	Kaple sv. Rozálie	280 000
Žamberk	Kostel sv. Václava	460 200
Žatec	Dům č. p. 144	108 000
Žatec	Dům č. p. 118	124 000
Žatec	Dům č. p. 134	33 000
Žatec	Areál kostela Nanebevzetí Panny Marie	150 000
Železnice	Radnice č. p. 1	150 000
Železnice	Dům č. p. 7	30 000
Železnice	Kostel sv. Jiljí	20 000
Celkem		88 442 700

Finanční prostředky v celkovém objemu **30,88 mil. Kč** byly poskytnuty vlastníkům kulturních památek přímo podle § 16 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb.

Obec, město	Kulturní památka	Příspěvek/ Kč
Benátky nad Jizerou	Dům č. p. 52 z areálu zámku	505 000
Benešov nad Ploučnicí	Hřbitovní kaple	200 000
Bor	Radnice č. p. 1	170 000
Boskovice	Radnice č. p. 32	810 000
Brušperk	Socha Boha Otce	200 000
Březnice	Dům č. p. 48	965 000
Budyně nad Ohří	Areál vodního hradu	600 000
Bystré	Bývalá škola č. p. 59	709 000
Česká Lípa	Dům č. p. 113 Union	200 000
Český Brod	Areál kostela Gotharda	200 000
Český Dub	Městské opevnění na p. p. č. 693 a p. p. č. 706/1	120 000

Dobřany	Kostel sv. Víta	720 000
Dubá	Radnice č. p. 138	313 000
Dvůr Králové nad Labem	Mariánské sousoší	400 000
Frenštát pod Radhoštěm	Radnice	665 000
Fulnek	Areál hřbitova	535 000
Havlíčková Borová	Pomník Karla Havlíčka Borovského na p. p. č. 3120/7	175 000
Horažďovice	Zámek č. p. 11	485 000
Hostinné	Kláštevní Kostel sv. Františka z areálu františkánského kláštera	965 000
Hradec nad Moravicí	Sousoší sv. Jan Nepomuckého s dvojicí puttů, sv. Floriána a sv. Šebestiána v kapli na p. p. č. 979	140 000
Chomutov	Radnice č. p.1	900 000
Chrast u Chrudimě	Areál zámku	173 000
Ivančice	Synagoga č. e. 1483	650 000
Jílové u Prahy	Radnice č. p. 1	160 000
Jimramov	Škola č. p. 162	167 000
Kadaň	Hrad č. p. 134	735 000
Klášterec nad Ohří	Zámek	630 000
Kolín	Areál zámku – pivovar, objekt sladovny	790 000
Kostelec nad Černými lesy	Kazatelna z Kostela sv. Andělů Strážných	129 516
Kostelec nad Černými lesy	Boční oltář sv. Jáchyma z kostela sv. Andělů Strážných	70 484
Kouřim	Městské opevnění mezi p. p. č. 337 a p. p. č. 339	671 000
Králíky	Dům č. p. 359	175 000
Kuks	Dům č. p. 59 (NKP)	400 000
Kyjov	Dům č. p. 14	200 000
Letohrad	Dům č. p. 77	400 000
Liberec	Dům č. p. 425/I	1 139 000
Luže	Hrad Košumberk	400 000
Manětín (Rabštejn)	Městské opevnění na p. p. č. 528/3	200 000
Mašťov	Kostel sv. Barbory	27 000
Mělník	Dům č. p.11	300 000
Město Touškov	Sloup Nejsvětější Trojice	400 000
Mikulov	Dům č. p. 198	1 130 000
Mníšek pod Brdy	Areál kláštera poutního místa Skalka	105 000
Mohelnice	Dům s baštou č. p. 939	400 000
Moravský Krumlov	Obecní šatlava č. p. 35	200 000
Načeradec	Radnice č. p. 152	400 000
Náměšť nad Oslavou	Špitál č. p. 50	400 000
Nové Dvory	Kostel sv. Martina	492 000
Nový Jičín	Areál vily č. p. 1151	200 000
Nymburk	Dům č. p. 165	400 000
Ondřejov	Kostel sv. Šimona a Judy	200 000
Opočno	Budova č. p. 4 (ZŠ)	200 000
Planá	Městské opevnění na p. p. č. 3509/1	565 000
Políčka	Městské opevnění úsek SO 16 – bašta	400 000
Potštát	Zámek č. p. 1	400 000

Rataje nad Sázavou	Zámek č. p. 1	180 000
Slavkov u Brna	Dům č. p. 65	620 000
Strážnice	Věž na p. p. č. 15	200 000
Stříbro	Městské opevnění	200 000
Teplice	Kostel Povýšení sv. Kříže	200 000
Týnec nad Labem	Areál kostela sv. Jana Křtitele	400 000
Uničov	Radnice č. p. 1	400 000
Ústí nad Orlicí	Radnice č. p. 16, 18	200 000
Velvary	Panská hospoda č. p. 10	907 000
Veselí nad Moravou	Klášter servitů č. p. 697	369 000
Vidnava	Dům č. p. 24	170 000
Vodňany	Kostel Narození Panny Marie	1 900 000
Vyškov	Rotunda u zámku – zbytek věže u zámku na p. p. č. 1224/1	400 000
Žacléř	Dům č. p. 13	200 000
Chotěboř	Bývalá radnice (ZUŠ) č. p. 322	200 000
Cheb	Kostel Zvěstování Panny Marie	1 048 000
Celkem		30 880 000

Finanční prostředky o celkovém objemu **3,234 mil. Kč** byly poskytnuty na záchranu významných památkových hodnot nebo obnovu významných architektonických nebo uměleckořemeslných prvků na stavbách, jež nejsou kulturními památkami, ale nacházejí se v památkové rezervaci nebo památkové zóně, a to v souladu s Úmluvou o ochraně architektonického dědictví Evropy a podle § 14 zák. č. 218/2000 Sb.

Obec, město	Objekt	Dotace v Kč
Uherské Hradiště	Dům č.p. 404	500 000
Třešť	Radnice č.p. 208	530 000
Bavorov	Dům č.p. 12	450 000
Brtnice	Domy č.p. 187,188,189,190,191,192	550 000
Březnice	Dům č.p. 10	461 000
Františkovy Lázně	Meteorologický sloup na p.p.č. 787	243 000
Zákupy	Radnice č.p. 5	200 000
Vyškov	Bývalá synagoga č.p. 73	300 000
Celkem		3 234 000

Program záchrany architektonického dědictví

byl založen usnesením vlády ze dne 22. 2. 1995 č. 110 jako systémové řešení spoluúčasti státu na záchraně, obnově a prezentaci nejvýznamnějších a nejohroženějších architektonických (kulturních) památek a jejich areálů v ČR, jako jsou například hrady, zámky včetně zahrad a parků, kláštery, kostely, městské paláce, městská opevnění. Schválené rozpočtové výdaje MK v r. 2008: **355 mil. Kč**.

Program záchrany architektonického dědictví – příspěvky v r. 2008 (v Kč)

Obec (část obce, lokalita)	Kulturní památka (část)	Příspěvek
Bartošovice v Orlických	Kostel Nanebevzetí P. Marie v Neratově	1 000 000

horách		
Bavorov	Kostel Nanebevzetí P. Marie	500 000
Bečov nad Teplou	Hrad a zámek Bečov nad Teplou (Horní hrad)	1 000 000
Bečov nad Teplou	Hrad a zámek Bečov nad Teplou (schodiště pod hláskou)	1 900 000
Bečváry	Zámek	500 000
Bechyně	Kostel Nanebevzetí P. Marie	550 000
Benešov	Zámek Konopiště	800 000
Bezděz	Zřícenina hradu Bezděz (Templářský palác)	2 000 000
Bezděz	Zřícenina hradu Bezděz (objekty přístup.cesty aj.)	500 000
Blížešov	Kostel sv. Martina	500 000
Blovice	Zámek Hradiště	2 000 000
Bochov	Zřícenina hradu Hartenštejn	1 000 000
Bor	Loreta	1 000 000
Bozkov	Kostel Navštívení P. Marie	400 000
Božanov	Kostel sv. Máří Magdalény	400 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav	Kostely sv. Václava a sv. Klimenta ve Staré Boleslavi (kostel sv. Václava)	3 250 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav	Zámek	3 900 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav	Kostel Nanebevzetí P. Marie	854 000
Brno-Husovice	Kostel Nejsvětějšího Srdce Páně	1 000 000
Brno-Zábrdovice	Kostel Nanebevzetí P. Marie	1 950 000
Brtnice	Zřícenina hradu Rokštejn	500 000
Břeclav	Chrámek Tří Grácií	500 000
Březnice	Zámek Březnice	1 500 000
Březno	Kostel sv.Václava	800 000
Březno	Zámek	1 150 000
Březno	Kostel sv. Petra a Pavla	500 000
Bučovice	Zámek Bučovice	2 500 000
Buštěhrad	Zámek	2 450 000
Býčkovice	Areál fary	750 000
Bystřice pod Hostýnem	Zámek	1 300 000
Cerekvice nad Loučnou	Kostel sv. Václava	1 150 000
Červené Poříčí	Zámek Červené Poříčí	1 500 000
České Budějovice	Kostel Obětování P. Marie	900 000
Český Krumlov	Bývalý klášter minoritů (Latrán)	1 100 000
Český Krumlov	Bývalý klášter klarisek	650 000
Český Krumlov	Kvítkův Dvůr	1 890 946
Český Krumlov	Zámek Český Krumlov (Horní hrad)	2 000 000
Český Krumlov	Zámek Český Krumlov (Latrán č. p. 56)	1 000 000
Český Krumlov	Zámek Český Krumlov (Latrán č. p. 63)	1 500 000
Český Šternberk	Hrad	500 000
Děčín	Zámek	3 500 000
Dobříš	Zámek	1 500 000
Doksy-Kruh v Podbezdězí	Kostel sv. Vojtěcha	400 000
Dolní Dvořiště	Kostel sv. Jiljí	300 000

Dolní Kounice	Klášter Rosa Coeli	3 000 000
Doudleby	Kostel sv. Vincence	500 000
Doudleby nad Orlicí	Zámek	500 000
Drahobudice	Kostel Nejsvětější Trojice	695 000
Dub	Zámek	500 000
Dubá	Kostel sv. Václava v Deštné	500 000
Duchcov	Zámek Duchcov	3 300 000
Dyje	Kostel sv. J. Nepomuckého	1 050 000
Frýdlant	Zámek Frýdlant (schodiště)	1 200 000
Golčův Jeníkov	Kostel sv. Františka Serafínského	750 000
Havlovice	Zřícenina hradu Vízmburk	800 000
Hlohovice-Svinná	Nový zámek	800 000
Hluboká nad Vltavou	Zámek Hluboká nad Vltavou	1 000 000
Holešov	Zámek Holešov	3 500 000
Horky nad Jizerou	Kostel sv. Mikuláše	1 000 000
Horní Jiřetín	Kostel Nanebevzetí P. Marie	400 000
Horní Jiřetín	Zámek Jezeří	3 000 000
Horní Město	Kostel sv. Máří Magdalény	1 000 000
Horní Slavkov	Kostel sv. Jiří	2 350 000
Horšovský Týn	Zámek Horšovský Týn	1 800 000
Horšovský Týn	Kostel sv. Anny	1 500 000
Hořice	Kostel sv. Gottharda	500 000
Hořovice	Zámek Hořovice	1 000 000
Hrádek u Sušice	Zámek	1 450 000
Hustopeče nad Bečvou	Zámek	3 000 000
Chlum sv. Maří	Poutní areál Chlum sv. Maří (proboštství)	600 000
Choteč	Kostel sv. Kateřiny Alexandrijské	500 000
Chotěšov	Klášter	2 000 000
Chrast	Kostel sv. Martina	500 000
Chrast	Zámek	500 000
Chroustov	Kostel Nanebevzetí P. Marie	500 000
Chroustovice	Zámek (hospodářská část)	500 000
Chvalšiny	Zámek Červený Dvůr (pavilon C)	450 000
Chvatěruby	Zámek	500 000
Chyše	Kostel Jména P. Marie	650 000
Jablonec nad Nisou	Kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	1 150 000
Jáchymov	Patricijský dům č. p. 143	1 600 000
Jaroměř	Kostel sv. Mikuláše	2 150 000
Jaroměřice	Kostel Povýšení sv. Kříže	1 000 000
Jaroměřice nad Rokytnou	Zámek Jaroměřice nad Rokytnou	1 500 000
Javorník	Kostel sv. Kříže	700 000
Javorník	Zámek Jánský Vrch	1 400 000
Jemnice	Kostel sv. Víta	1 050 000
Jeřice	Kostel sv. Máří Magdalény	500 000
Jimlín	Zámek Nový Hrad	800 000
Josefov-Hřebený	Hrad Hartenberg (zřícenina)	1 050 000
Kadaň	Františkánský klášter	500 000
Karlovy Vary-Rybáře	Objekt vzorkovny porcelánu K. Knolla	1 950 000

Karlštejn	Hrad Karlštejn (hradební zdi)	1 000 000
Karlštejn	Hrad Karlštejn (Císařský palác, Mariánská a Velká věž)	800 000
Karviná	Kostel Povýšení sv. Kříže	500 000
Kašperské Hory	Hrad Kašperk	500 000
Kestřany	Horní tvrz a zámek	1 211 000
Kladruby	Klášter Kladruby (latinská škola)	1 000 000
Kladruby nad Labem	Hřebčín v Kladrubech nad Labem (obj.č. p. 44 a 46)	2 600 000
Klášter	Zámek Zelená Hora	700 000
Kolín	Kostel sv. Bartoloměje	3 390 000
Konojedy	Kostel Nanebevzetí P. Marie	800 000
Konojedy	Zámek	2 100 000
Koryčany	Hrad Cimburk	950 000
Kostelec nad Černými lesy	Polygonální mlat	1 100 000
Košátky	Tvrz Nové Košátky (hospodářský dvůr)	1 700 000
Kotovice	Hospodářský dvůr Gigant	850 000
Kozlov	Kostel Nanebevzetí P. Marie	1 700 000
Kraslice	Areál bývalých jatek	1 000 000
Krásný Dvůr	Zámek Krásný Dvůr (hl. budova)	1 100 000
Krásný Les	Hrad Hauenštejn (zřícenina)	1 280 000
Krnov	Kostel Narození P. Marie	500 000
Kroměříž	Zámek Kroměříž s Květnou a Podzámeckou zahradou (rotunda)	1 500 000
Krucemburk	Kostel sv. Mikuláše	500 000
Krupka	Kostel Nanebevzetí P. Marie	532 804
Krupka-Bohosudov	Kostel Bolestné P. Marie	650 000
Křenov	Hřbitovní kaple sv. Isidora	800 000
Křepenice	Tvrz (vstupní bastion)	500 000
Křivoklát	Hrad Křivoklát (Hejtmanství)	2 000 000
Křivoklát	Hrad Křivoklát (Horní hrad)	2 000 000
Kuks	Hospital Kuks	1 000 000
Kunštát	Zámek Kunštát (Horní zámek)	2 500 000
Kutná Hora	Kostel P. Marie Matky Boží na Náměti	2 300 000
Kutná Hora-Sedlec	Chrám Nanebevzetí P. Marie	2 100 000
Lázně Kynžvart	Zámek Kynžvart (Sládkův dům)	3 033 000
Ledeč nad Sázavou	Thunovský letohrádek	900 000
Ledeč nad Sázavou	Hrad (Malý a Velký palác)	800 000
Lednice	Zámek Lednice (skleník)	2 000 000
Lednice	Zámek Lednice (minaret)	2 300 000
Lednice	Zámek Lednice (jízďárna)	1 800 000
Letovice	Zámek	600 000
Libá	Kostel sv. Kateřiny	495 000
Libá	Hrad	900 000
Liběšice	Kostel sv. Martina	400 000
Libochovice	Zámek Libochovice	1 000 000
Libouchec	Zámek (severní křídlo)	1 650 000
Lipnice nad Sázavou	Zřícenina hradu Lipnice nad Sázavou	1 200 000

Litoměřice	Kanovnické domy (č. p. 5)	500 000
Litomyšl	Zámek Litomyšl	1 000 000
Litvínov	Zámek	2 130 000
Louňovice pod Bláníkem	Zámek	500 000
Luže	Kostel P. Marie na Chlumku	800 000
Lvová	Zámek Lemberk (hl. budova – J)	1 000 000
Lvová	Zámek Lemberk (hl. budova – Z)	1 000 000
Lysice	Zámek Lysice (sala terrena)	1 200 000
Lysice	Zámek Lysice (kolonáda)	1 000 000
Maleč	Zámek a býv. pošta č. p. 52	741 000
Manětín	Zámek Manětín	1 000 000
Mariánské Radčice	Kostel Bolestné P. Marie	800 000
Markvartice	Kostel sv. Martina	500 000
Martínkovice	Kostel sv. Jiří a sv. Martina	500 000
Mělník	Kostel sv. Petra a Pavla	1 150 000
Mikulášovice	Kostel sv. Mikuláše	500 000
Mikulov	Kostel sv. Václava	1 350 000
Mikulovice	Areál kostela sv. Václava	750 000
Milevsko	Kostel sv. Jiljí	2 000 000
Milotice	Zámek Milotice (jízdárna)	900 000
Mnichovo Hradiště	Zámek Mnichovo Hradiště (jízdárna)	1 600 000
Mohelnice	Tvrz Kobylků z Kobylího	500 000
Mohelnice	Hradební systém	500 000
Moravská Třebová	Zámek (hradební systém)	700 000
Náchod	Zámek Náchod (hl. budova)	1 000 000
Náměšť nad Oslavou	Zámek Náměšť nad Oslavou	3 000 000
Nedvědice	Hrad Pernštejn (stavby v parku)	2 000 000
Nechanice	Zámek Hrádek u Nechanic	1 000 000
Netolice	Zámek Kratochvíle	2 000 000
Nová Cerekev	Synagoga	600 000
Nová Paka	Kostel Nanebevzetí P. Marie	1 300 000
Nová Říše	Kaple Povýšení sv. Kříže	500 000
Nová Říše	Premonstrátský klášter (konvent, kostel)	500 000
Nové Hradky	Hrad Nové Hradky	600 000
Nové Sedlo	Kostel sv. Václava	700 000
Nový Rychnov-Sázava pod Křemešníkem	Kostel Nejsvětější Trojice a ambity	470 000
Obořiště	Kostel sv. Josefa	500 000
Odolena Voda	Kostel sv. Klimenta	850 000
Odry-Loučky	Vodní mlýn Wesselský	690 000
Omlenice	Kostel sv. Jana Nepomuckého	1 000 000
Opařany	Kostel sv. Františka Xaverského	990 000
Opava	Kostel Nanebevzetí P. Marie	1 450 000
Osová Bitýška	Zámek Osová	1 400 000
Ostrava	Důl Hlubina (objekt starých koupelen)	500 000
Ostrava	Důl Hlubina (objekt rozvodny)	500 000
Ostrava	Důl Hlubina (objekt komresorovny)	1 100 000
Ostrava	Důl Hlubina (těžní věž)	2 200 000

Ostrava	Větrná jáma Vrbice (strojovna těžního stroje)	500 000
Ostrava-Michálkovice	Důl Michal v Ostravě	1 963 000
Peč-Liděřovice	Kostel sv. Linharta	510 000
Pěnčín	Dům č. p. 10 (Kittelův dům)	2 650 000
Plánice-Nicov	Kostel Narození P. Marie	600 000
Plasy	Kláster Plasy (Kostel Nanebevzetí P. Marie)	500 000
Plasy	Kláster Plasy (hospodářský dvůr)	292 000
Plasy	Kláster Plasy (prelatura)	2 207 000
Plasy	Kláster Plasy (konvent)	1 800 000
Ploskovice	Zámek Ploskovice (úřednický dům)	3 200 000
Plumlov	Vysoký zámek	500 000
Plzeň	Františkánský klášter (kostel Nanebevzetí Panny Marie)	433 857
Pohled	Kostel sv. Ondřeje	450 000
Polepy-Encovany	Zámek	600 000
Police nad Metují	Bývalý benediktinský klášter	1 150 000
Polná	Kostel Nanebevzetí P. Marie	2 700 000
Popovice	Tvrz	500 000
Potštejn	Zámek	1 200 000
Potštejn	Zřícenina hradu	500 000
Praha 1	Kostel sv. Voršily	1 600 000
Praha 1	Kostel sv. Anny a sv. Vavřince	600 000
Prostiboř	Hrad – zámek Kopec	700 000
Předklášteří	Cisterciácké opatství Porta Coeli	1 250 000
Rabí	Zřícenina hradu Rabí (kostel, bašta)	1 200 000
Ráby	Zřícenina hradu Kunětická Hora	1 000 000
Račice-Pístovice	Zámek	1 000 000
Radomyšl	Kostel sv. Martina	1 339 000
Radvanov	Zámek s hospodářským dvorem	500 000
Rájec-Jestřebí	Zámek Rájec nad Svitavou	1 000 000
Rajhrad	Benediktinský klášter (kostel sv. Petra a Pavla)	500 000
Rosice	Zámek	1 000 000
Rožnov pod Radhoštěm	Valašské muzeum v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm	500 000
Rudná	Kostel Stětí sv. Jana Křtitele	495 000
Rumburk	Loreta a ambity	950 000
Rychnov nad Kněžnou	Zámek (jízdná)	1 300 000
Rychnov u Jablonce nad Nisou	Kostel sv. Václava	550 000
Sázava-Černé Budy	Sázavský klášter (torzo kostela sv. Prokopa)	1 500 000
Sedlec-Prčice	Zámek Prčice	750 000
Sedlec-Prčice (Vrchotice)	Tvrz Vrchotice	500 000
Skřípel	Kostel Narození sv. Jana Křtitele	594 000
Slabce	Zámek	500 000
Slatiňany	Zámek Slatiňany	1 000 000
Slavkov u Brna	Zámek (hl. budova)	3 500 000
Slavonice	Městský hradební systém	2 000 000
Sloupno	Zámek	500 000

Soběslav	Hrad	2 600 000
Stará Lysá-Čihadla	Zámek Bon Repos	1 350 000
Starý Plzenec	Hrad Radyně	500 000
Starý Plzenec	Kostel Narození P. Marie	500 000
Strakonice	Hrad Strakonice – kostel sv. Prokopa a děkanství	2 150 000
Strakonice	Hrad Strakonice (objekty Muzea středního Pootaví)	500 000
Stránecká Zhoř	Zámek	600 000
Stráž pod Ralskem	Zámek	2 400 000
Stenice	Areál tvrze Velké Horky	950 000
Stříbro	Kamenný most s věží a sochou	500 000
Stříbro	Kostel sv. Petra a Pavla	500 000
Střílky	Barokní hřbitov	1 750 000
Sudějov	Kostel sv. Anny	600 000
Svatý Jan pod Skalou	Kostel Narození sv. Jana Křtitele	750 000
Svojšín	Kostel sv. Petra a Pavla	500 000
Svojšín	Zámek	500 000
Sychrov	Zámek Sychrov (oranžérie)	1 500 000
Syřenov	Hrad Kumburk	400 000
Šenov	Kostel Prozřetelnosti Boží	500 000
Šternberk	Bývalý augustiniánský klášter	1 000 000
Šternberk	Hrad Šternberk	1 000 000
Švihov	Hrad Švihov (kaple)	2 000 000
Tábor	Kostel Proměnění Páně	900 000
Tábor-Klokoty	Poutní kostel P. Marie	1 000 000
Tachov-Světce	Jízdárna	2 200 000
Telč	Děkanství	1 500 000
Telč	Parní mlýn	1 795 000
Telč	Zámek Telč	800 000
Teplá	Klášter premonstrátů	3 000 000
Teplice nad Metují	Kostel sv. Vavřince	500 000
Terezín	Malá pevnost se hřbitovem v Terezíně	1 000 000
Točnick	Zříceniny hradů Točnick a Žebrák (hrad Točnick)	1 100 000
Točnick	Zříceniny hradů Točnick a Žebrák (hrad Točnick)	900 000
Toužim	Zámek (pivovar)	1 800 000
Trhové Sviny	Radnice	1 000 000
Troskovice	Zřícenina hradu Trosky	800 000
Trpísty	Zámek	1 000 000
Třebíč	Zámek – býv. klášter s kostelem sv. Prokopa (hradební zdi)	1 450 000
Třebovle	Kostel sv. Bartoloměje	500 000
Třemešná	Kostel sv. Šebestiána	500 000
Tuchoměřice	Klášter s kostelem sv. Víta	500 000
Turnov (Mašov)	Hrad Valdštejn	1 600 000
Týnec	Zámek	1 300 000
Uherce	Kostel sv. Josefa	1 250 000
Uherčice	Zámek Uherčice	2 200 000
Úpice	Dům č. p. 92 (dřevěnka)	300 000

Určice	Kostel sv. Jana Křtitele	1 000 000
Úštěk	Gotické dvojče	500 000
Úštěk	Úštěcký hrad	950 000
Valeč	Zámek Valeč (kovárna)	582 000
Valeč	Zámek Valeč (hl. budova)	2 585 000
Valeč	Zámek Valeč (kostel Nejsvětější Trojice)	500 000
Valtice	Zámek Valtice (V předzámčí – Hubertus)	1 000 000
Valtice	Zámek Valtice (V předzámčí – terasa)	1 000 000
Valtice	Belvedere	1 000 000
Valtice	Zámek Valtice (hl. budova)	2 500 000
Valtice	Zámek Valtice (V předzámčí)	500 000
Valtice	Rendez-vous	1 000 000
Valtice	Zámek Valtice (opěrné zdi)	900 000
Velehrad	Bazilika N. P. Marie a sv. Cyrila a Metoděje	2 450 000
Velhartice	Zřícenina hradu Velhartice (pivovar)	1 000 000
Veliny	Kostel sv. Mikuláše	800 000
Veliš	Kostel sv. Václava	1 000 000
Velké Losiny	Zámek Velké Losiny (kočárovna)	3 000 000
Veltrusy	Zámek Veltrusy (skleníky)	1 934 000
Veltrusy	Zámek Veltrusy (hl. budova)	3 500 000
Verneřice	Kostel sv. Anny	1 100 000
Verušičky	Zámek	1 850 000
Vodice	Zámek	600 000
Vranov	Liechtensteinská hrobka	1 000 000
Vranov	Kostel Narození P. Marie	1 100 000
Všesulov	Kostel sv. Martina	500 000
Vyskytná nad Jihlavou	Kostel sv. Vavřince	500 000
Vyšší Brod	Klášter ve Vyšším Brodě	3 500 000
Záboří nad Labem	Kostel sv. Prokopa	950 000
Zaječov	Poutní areál Svatá Dobrotivá	1 018 000
Zákupy	Zámek Zákupy (hospodářský dvůr)	2 000 000
Zákupy-Brenná	Kostel sv. Jana Křtitele	1 600 000
Zásmuky	Areál kláštera	500 000
Zlatá Koruna	Klášter Zlatá Koruna (kostel Nanebevzetí P. Marie)	500 000
Zlaté Hory	Kostel Nanebevzetí P. Marie	1 050 000
Zlaté Hory-Horní Údolí	Kostel sv. J. Křtitele	600 000
Zubrnice	Mlýn č. p.21 (z Homole)	600 000
Zvěstov-Libouň	Zámek (hl. budova)	500 000
Žár	Kostel Stětí sv. Jana Křtitele v Žumberku	1 000 000
Žďár nad Sázavou	Kostel Nanebevzetí P. Marie	1 000 000
Žďár nad Sázavou	Kostel sv. J. Nepomuckého na Zelené Hoře	3 053 000
Žernov	Rýzmburský altán	500 000
Celkem		370 953 607

Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností

je program, založený v r. 2008 na obnovu památkového fondu tam, kde to efektivně a účelně neumožňují jiné programy MK. Finanční prostředky v programu jsou určeny na zachování a obnovu nemovitých kulturních památek, které se nalézají mimo památkové rezervace a zóny, nejsou národními kulturními památkami a nejsou ve vlastnictví ČR. Schválené rozpočtové výdaje MK v r. 2008: **200 mil. Kč.**

**Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností –
příspěvky v r. 2008
(v Kč)**

Obec s rozš. působností	Obec (část obce, lokalita)	Kulturní památka	Příspěvek
Aš	Podhradí	Hrad Neuberg	95 000
Aš	Aš	Kostel sv. Mikuláše	200 000
Benešov	Lešany	Zámek č. p. 100	250 000
Benešov	Jablonná nad Vltavou	Dům č. p. 47	47 000
Benešov	Chotýšany	Kostel sv. Havla	200 000
Benešov	Neveklov	Židovský hřbitov	50 000
Benešov	Postupice	Zámek Jemniště	200 000
Benešov	Žabovřesky	Dům č. p. 9	179 000
Beroun	Lužce	Zámek	400 000
Beroun	Nižbor	Zámek	535 000
Bílina	Hrobčice	Kostel sv. Prokopa	238 000
Bílovec	Bravantice	Sousoší Olivetské hory u hlavího vstupu do kostela sv. Valentina	126 000
Bílovec	Velké Albrechtice	Kostel sv. Jana Křtitele	130 000
Blansko	Jedovnice	Socha sv. J. Nepomuckého	50 000
Blansko	Černá Hora	Kostel sv. Vavřince	187 000
Blansko	Adamov	Kostel sv. Barbory	160 000
Blansko	Bukovinka	Kostel Nanebevzetí P. Marie	100 000
Blansko	Blansko	Dřevěný kostelík	160 000
Blatná	Blatná	Sýpka kontribuční	440 000
Blatná	Škvořetice (Pacelice)	Kostel Proměnění Páně, Křesovec	90 000
Blovice	Těnovice	Kostel Nanebevzetí P. Marie	150 000
Blovice	Blovice	Městský dům č. p. 24	224 000
Bohumín	Bohumín	Farní kostel Narození P. Marie ve Starém Bohumíně	95 000
Boskovice	Vanovice	Kostel českobratrský	140 000
Boskovice	Boskovice	Kostel českobratrský	65 000
Boskovice	Němčice	Kostel sv. Mikuláše	192 000
Boskovice	Makov	Kaple Nejsvětější Trojice	55 000
Boskovice	Drnovice	Kostel Nejsvětější Trojice	300 000
Boskovice	Kunštát	Kostel sv. Stanislava	169 000
Boskovice	Letovice	Klášter Milosrdných bratří	50 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav	Dobročovice	Kaple sv. Isidora	83 000

Brandýs nad Labem-Stará Boleslav	Jenštejn	Hrad Jenštejn	38 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav	Odolena Voda	Tvrz –zámek	100 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav	Vyšehořovice	Tvrz	200 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav	Podolanka (Cvrčovice)	Kostel Stětí sv. J. Křtitele	297 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav	Kostelní Hlavno	Kostel sv. Petra	100 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav	Líbeznice	Kostel sv. Martina	99 000
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav	Bořanovice	Kostel Narození P. Marie	99 000
Brno	Brno-Tuřany	Socha sv. J. Nepomuckého	53 000
Brno	Brno-Tuřany	Socha sv. Kajetána	53 000
Brno	Brno-Židenice	Budova márnice na židovském hřbitově	900 000
Brno	Brno-Líšeň	Kostel sv. Jiljí v Líšni	525 000
Brno	Brno-Obřany	Kostel sv. Václava	2 400 000
Brno	Brno-Obřany	Rodinný dům č. p. 15	100 000
Brno	Brno-Žebětín	Kostel sv. Bartoloměje	370 000
Brno	Brno-Bystřec	Kaple Matky Boží	720 000
Brno	Brno-Tuřany	Kple Panny Marie	210 000
Brno	Brno-Tuřany	Kostel Zvěstování P. Marie	107 000
Broumov	Martínkovice	Sousoší Panny Marie Immaculaty	135 000
Broumov	Martínkovice	Areál kostela P. Marie, sv. Jiří a sv. Martina	189 000
Broumov	Broumov	Kostel P. Marie	200 000
Broumov	Otovice	Kostel sv. Barbory	250 000
Bruntál	Roudno	Dům č. p. 58	172 000
Bruntál	Andělská Hora	Socha sv. J. Nepomuckého	230 000
Bruntál	Staré Město	Kostel Neposkvrněného Početí P. Marie	60 000
Bruntál	Široká Niva	Ohradní zeď hřbitova	200 000
Břeclav	Rakvice	Kříž u kostela	18 000
Břeclav	Poštorná	Fara	500 000
Břeclav	Kostice	Kaplička p. p. č. 522	95 000
Břeclav	Rakvice	Socha sv. J. Nepomuckého	27 000
Bučovice	Letonice	Kostel sv. Mikuláše	226 000
Bystřice n.	Bystřice nad Perštejnem	Měšťanský dům č. p. 1	54 000

Pernštejnem		(muzeum)	
Bystřice n. Pernštejnem	Horní Rožínka	Zvonička	35 000
Bystřice n. Pernštejnem	Bystřice nad Perštejnem	Litinový kříž u kostela sv. Vavřince	300 000
Bystřice n. Pernštejnem	Prosetín	Kostel sv. Markéty	186 000
Bystřice n. Pernštejnem	Ujčov	Památník II. světové války	200 000
Bystřice pod Hostýnem	Rusava	Kostel sv. Kříže	54 000
Bystřice pod Hostýnem	Vítonice	Kříž tzv. Zelený	50 000
Bystřice pod Hostýnem	Rajnochovice	Kostel sv. Anny	351 000
Čáslav	Zbýšov	Kostel Narození sv. J. Křtitele	204 000
Čáslav	Dobrovítov	Kostel sv. Václava	200 000
Čáslav	Bratčice	Mlýn č. p. 34	450 000
Černošice	Davle	Kostel sv. Kiliána	223 000
Černošice	Všenory-Horní Mokropsy	Kostel sv. Václava	150 000
Černošice	Černošice	Kostel Nanebevzetí P. Marie	400 000
Česká Lípa	Žandov	Kašna na náměstí	75 000
Česká Lípa	Hamr na Jezeře	Kaple	90 000
Česká Lípa	Blíževedly	Kostel sv. Václava	150 000
Česká Lípa	Stráž pod Ralskem	Kaple sv. J. Nepomuckého	90 000
Česká Lípa	Zakšín	Roubená chalupa č. p. 29	65 000
Česká Lípa	Jezvé	Fara č. p. 1	95 000
Česká Lípa	Volfartice	Tvrz č. p. 195	180 000
Česká Lípa	Jezvé	Dům č. p. 40	85 000
Česká Lípa	Stráž pod Ralskem	Socha sv. Valentina Římského	180 000
Česká Lípa	Kvítkov	Kostel sv. Jakuba Většího	99 000
Česká Lípa	Tachov	Roubený objekt č. p. 38	130 000
Česká Lípa	Náhlov	Kaple sv. Floriána	59 000
Česká Lípa	Chlum	Brána u bývalého výměnku	85 000
Česká Lípa	Mimoň	Socha sv. Kateřiny	155 000
Česká Lípa	Chlum	Kostel sv. Jiří	140 000
Česká Lípa	Dražejov	Kaple sv. Jana Nepomuckého	95 000
Česká Lípa	Stvolínky	Kostel Všech Svatých	130 000
Česká Lípa	Horní Police	Roubený dům č. ev. 8	120 000
Česká Lípa	Srní	Roubená chalupa č. p. 23	60 000
Česká Lípa	Houska	Socha sv. Ludmily	79 000
Česká Lípa	Velký Valtinov	Socha sv. J. Nepomuckého	120 000
Česká Lípa	Tuhaň	Kostel sv. Havla	93 000
Česká Lípa	Zákupy (Šidlov)	Kaple sv. Valentina	159 000
Česká Lípa	Horní Libchava	Fara č. p. 62	154 000
Česká Lípa	Hamr na Jezeře	Papírna a mlýn	90 000

	(Útěchovice)		
Česká Lípa	Horky	Kaple N. Panny Marie	78 000
Česká Lípa	Dubá (Nový Berštejn)	Socha P. Marie s Ježíškem	100 000
Česká Lípa	Mimoň	Soubor soch Getsemanské zahrady	97 000
Česká Lípa	Česká Lípa (Lada)	Kaple Neposkvrněného Početí P. Marie	100 000
České Budějovice	Boršov nad Vltavou	Fara č. p. 49	395 000
České Budějovice	Radošovice	Venkovská usedlost č. p. 15	342 000
České Budějovice	Chotýčany	Zájezdní hostinec č. p. 17	1 779 000
České Budějovice	Doubravice	Kaplička	73 000
Český Brod	Přistoupim	Židovský hřbitov	31 000
Český Brod	Tismice	Ohradní zeď	150 000
Český Brod	Vitice	Zvonice	330 000
Český Krumlov	Městys Křemže	Zřícenina hradu Dívčí Kámen	431 000
Český Těšín	Český Těšín	Kaple u centrálního hřbitova	91 000
Dačice	Slavětín	Tvrz	274 000
Dačice	Matějovec	Kostel sv. Oldřicha a sv. Linharta	800 000
Děčín	Valkeřice	Areál fary č. p. 37	70 000
Děčín	Malá Veleň (Jedlka)	Kostel sv. Anny	250 000
Děčín	Srbská Kamenice	Dům č. p. 39	250 000
Děčín	Arnoltice	Venkovské stavení č. p. 31	205 000
Děčín	Jetřichovice	Dům č. p. 6	85 000
Děčín	Valkeřice	Venkovská usedlost č. p. 113	352 000
Děčín	Heřmanov (Blankartice)	Venkovská usedlost č. p. 4	220 000
Děčín	Jetřichovice	Chalupa e. v. 102 (č. p. 64)	300 000
Děčín	Verneřice (Rytířov)	Venkovská usedlost č. p. 36	300 000
Dobruška	Dobré	Socha sv. J. Nepomuckého	88 000
Dobruška	Podbřezí	Socha sv. Antonína Paduánského	86 000
Dobruška	Dobruška	Socha sv. J. Nepomuckého	83 000
Dobruška	Dobruška	Socha P. Marie	62 000
Dobruška	Dobruška	Socha Nejsvětější Trojice	43 000
Dobříš	Dobříš	Radnice č. p. 119	185 000
Dobříš	Chotilsko	kostel sv. Fabiána a Šebestiána	100 000
Domažlice	Mutěňín	Kostel sv. Bartoloměje	259 000
Domažlice	Domažlice	Pomník Svobody	150 000
Domažlice	Ždánov	Zámeček	300 000
Domažlice	Domažlice	Kaple sv. Vavřince	1 000 000
Dvůr Králové nad Lab.	Žireč	Ohradní zeď	683 000
Dvůr Králové nad Lab.	Horní Brusnice	Farní kostel sv. Mikuláše	700 000
Dvůr Králové nad Lab.	Bílá Třemešná	Vodní elektrárna Těšnov	100 000
Frenštát pod	Frenštát pod Radhoštěm	Zvonička na Kopané	27 000

Radhoštěm			
Frýdek-Místek	Palkovice	Kostel sv. J. Křtitele	345 000
Frýdek-Místek	Bruzovice	Kostel sv. Stanislava	400 000
Frýdlant	Černousy	Kaple sv. J. Nepomuckého	281 000
Frýdlant	Černousy-Ves	Kostel sv. Vavřince	63 000
Frýdlant	Heřmanice	Venkovský dům č. p. 29	263 000
Frýdlant	Nové Město pod Smrkem	Městské lázně	65 000
Havlíčkův Brod	Kámen	Budova bývalé poštovní stanice č. p. 10	357 000
Havlíčkův Brod	Lipnice nad Sázavou	Socha sv. J. Nepomuckého	89 000
Havlíčkův Brod	Úsobí	Zámek č. p. 1	200 000
Havlíčkův Brod	Havlíčkův Brod	Ohradní zeď hřbitova v areálu kostela sv. Vojtěcha	728 000
Havlíčkův Brod	Stříbrné Hory	Márnice v areálu kostela sv. Kateřiny	320 000
Havlíčkův Brod	Broumova Lhota	Žulový kříž	55 000
Hlinsko	Hlinsko	Rychta č. p. 401	65 000
Hlinsko	Kameničky	Usedlost č. p. 11	150 000
Hlinsko	Krouna	Usedlost č. p. 61	200 000
Hlučín	Hlučín	Kaple Panny Marie	237 000
Hodonín	Hodonín	Sochy sv. J. Nepomuckého a sv. Šebestiána	200 000
Holešov	Kurovice	Tvrz	199 000
Holešov	Přílepy	Zámek	199 000
Holice	Veliny	Kostel sv. Mikuláše	300 000
Horažďovice	Velké Hydčice	Hrad Prácheň	179 000
Horažďovice	Horažďovice (Komušín)	Návesní kaple	142 000
Horažďovice	Horažďovice (Svaté Pole)	Návesní kaple	166 000
Horšovský Týn	Staňkov	Venkovská usedlost č. p. 70	68 000
Horšovský Týn	Srby	Kostel sv. J. Křtitele	175 000
Horšovský Týn	Tasnovice	Kostel sv. Vavřince	182 000
Hořice	Podhorní Újezd a Vojice	Socha sv. J. Nepomuckého	56 000
Hořice	Cerekvice nad Bystřicí	Socha sv. Josefa	113 000
Hořice	Hořice	Židovský hřbitov (starý)	72 000
Hořice	Jeřice	Areál zámku (socha sv. J. Nepomuckého)	153 000
Hořice	Hořice	Měšťanský dům č. p. 321	398 000
Hořovice	Březová	Kaplička se zvonicí	61 000
Hořovice	Praskolesy	Areál kostela sv. Mikuláše	272 000
Hořovice	Hořovice	Kašna	254 000
Hořovice	Žebrák	Kostel sv. Rocha	1 500 000
Hradec Králové	Nechanice	Kostel Nanebevzetí P. Marie	1 216 000
Hradec Králové	Bukovina	Rolnická usedlost č. p. 40	350 000
Hradec Králové	Libčany	Areál kostela Nanebevzetí P. Marie	187 000
Hranice	Rouské	Socha sv. J. Nepomuckého	200 000
Hranice	Teplice nad Bečvou	Kaple sv. Peregrina	133 000
Hranice	Hustopeče n. Bečvou	Větrný mlýn	297 000

	(Poruba)		
Humpolec	Želiv	Klášter	208 000
Humpolec	Humpolec	Synagoga č. p. 492	216 000
Humpolec	Humpolec	Medova vila č. p. 800	80 000
Hustopeče	Město Hustopeče	Dům U Synků	45 000
Hustopeče	Kurdějov	Kostel sv. J. Křtitele	102 000
Hustopeče	Pouzďřany	Renesanční dům č. p. 115	102 000
Hustopeče	Horní Bojanovice	Kaple sv. Rosálie	26 000
Hustopeče	Křepice	Farní kostel sv. Bartoloměje	268 000
Hustopeče	Starovičky	Socha sv. J. Nepomuckého	13 000
Hustopeče	Klobouky u Brna	Farní kostel sv. Vavřince	80 000
Hustopeče	Pouzďřany	Socha sv. J. Nepomuckého (u kostela)	69 000
Hustopeče	Bořetice	Farní kostel sv. Anny	120 000
Cheb	Kopanina	Kostel sv. Jiří a sv. Jiljí	100 000
Cheb	Nový Kostel	Kostel Povýšení sv. Kříže	100 000
Cheb	Okrouhlá	Areál bývalé tvrze	200 000
Cheb	Dolní Žandov	Kostel sv. Michala	438 000
Cheb	Poustka	Kostel sv. Wolfganga	500 000
Chomutov	Strupčice	Smírčí kříž cyrilometodějský	33 000
Chomutov	Strupčice	Smírčí kříž latinský	31 000
Chomutov	Výsluní-Volyně	Kostel sv. Petra a Pavla	266 000
Chomutov	Všestudy	Kostel sv. Michaela	190 000
Chomutov	Blatno (Květnov)	Kostel Navštívení P. Marie	618 000
Chotěboř	Podmoklany (Hudeč)	Chalupa č. p. 7	431 000
Chrudim	Řestoky	Sýpka	400 000
Chrudim	Rosice	Zámek	400 000
Chrudim	Bítovany	Kostel sv. Bartoloměje	873 000
Ivančice	Ivančice	Židovský hřbitov	207 000
Ivančice	Město Oslavany	Hrobka rodu Scharff- Baumgarten	331 000
Ivančice	Neslovice	Kostel Narození P. Marie	25 000
Ivančice	Kupařovice	Kaple Neposkvrněného Početí P. Marie	167 000
Jablonec nad Nisou	Josefův Důl (Karlovy)	Kaple Navštívení P. Marie	190 000
Jablonec nad Nisou	Lučany nad Nisou	Kostel Navštívení P. Marie	456 000
Jablunkov	Jablunkov	Měšťanský dům č. p. 16	329 000
Jaroměř	Jaroměř	Základní škola Boženy Němcové	347 000
Jaroměř	Chvalkovice	Socha Immaculaty	293 000
Jeseník	Bělá pod Pradědem	Kostel sv. Tomáše	580 000
Jeseník	Jeseník	Hotel Praděd	505 000
Jičín	Mlázovice	Sloup se sochou P. Marie	391 000
Jičín	Kopidlno	Náhrobek Františka Hilmar	154 000
Jičín	Jičín	Pomník Mistra Jana Husa	43 000
Jičín	Lužany	Kostel sv. Máří Magdalény	41 000
Jičín	Vysoké Veselí	Měšťanský dům č. p. 26	75 000

Jičín	Lužany	Areál bývalé fary (součást areálu kostela sv. Máří Magdalény)	36 000
Jičín	Lázně Bělohrad	Kamenný sloup	229 000
Jičín	Vrbice	Pilíř se sousoším Nejsv. Trojice	168 000
Jičín	Jičín	Zvonice pod Zebínem	162 000
Jičín	Staré Hrady	Sloup se sochou P. Marie	224 000
Jičín	Zelenecká Lhota	Pilíř se sousoším Kalvárie	63 000
Jičín	Libáň	Socha sv. J. Nepomuckého	87 000
Jičín	Markvartice (Rakov)	Sloup se sousoším Kalvárie	170 000
Jičín	Markvartice (Hřmenín)	Socha P. Marie	150 000
Jičín	Markvartice (Příchvoj)	Sousoší Kalvárie	108 000
Jičín	Markvartice (Příchvoj)	Socha P. Marie u kaple sv. Petra a Pavla	229 000
Jičín	Konecchlumí	Sloup se sochou sv. J. Nepomuckého	200 000
Jičín	Kostelec	Pilíř se sochou sv. J. Nepomuckého	189 000
Jihlava	Dlouhá Brtnice	Kostel sv. Václava s farou	462 000
Jihlava	Jamně	Zámek č. p. 1	201 000
Jihlava	Kostelec u Jihlavy	Kostel sv. Kunhuty	152 000
Jihlava	Polná	Kostel sv. Barbory	420 000
Jihlava	Stonařov	Kostel sv. Václava	142 000
Jihlava	Třešť	Kříž v Havlíčkově ulici	27 000
Jihlava	Salavice	Kaple P. Marie	40 000
Jihlava	Třešť	Boží muka ve Vaňovské ul. u č.p. 4	11 000
Jihlava	Třešť	Boží muka u nového mlýna	51 000
Jihlava	Třešť	Boží muka v Havlíčkově ulici	79 000
Jihlava	Třeštice	Boží muka	66 000
Jihlava	Vílanec	Kostel sv. Jakuba	346 000
Jihlava	Třešť	Výklenková kaplička – poklona nad hřbitovem	52 000
Jihlava	Třešť	Výklenková kaplička – poklona nad nádražím	23 000
Jihlava	Salavice	Kříž u mostu při silnici do Kostelce	25 000
Jihlava	Salavice	Kříž při silnici do Pístova	18 000
Jihlava	Růžená	Kostel sv. Máří Magdalény	81 000
Jihlava	Kostelec u Jihlavy	Kostel sv. Kunhuty	141 000
Jihlava	Horní Kosov	Boží muka u silnice k Rantířovu	41 000
Jihlava	Hosov	Boží muka u hájovny	47 000
Jihlava	Lovětín	Kaple P. Marie	230 000
Jihlava	Příseka	Zámek č. p. 18	249 000
Jihlava	Kamenice	Venkovský dům č. p. 22	218 000

Jilemnice	Roztoky u Jilemnice	Kostel sv. Filipa a Jakuba s areálem starého hřbitova	207 000
Jilemnice	Jilemnice	Kaple sv. Izidora	12 000
Jilemnice	Mříčná	Kostel sv. Kateřiny	200 000
Jilemnice	Horní Branná	Bývalý harrachovský špitál č. p. 3	100 000
Jilemnice	Roztoky u Jilemnice	Kostel sv. Filipa a Jakuba	400 000
Jindřichův Hradec	Blažejov (Oldřiš)	Venkovská usedlost č. p. 28	324 000
Jindřichův Hradec	Jarošov nad Nežárkou (Zdešov)	Kaple Nanebevzetí P. Marie	265 000
Jindřichův Hradec	Popelín	Sýpka	398 000
Jindřichův Hradec	Jindřichův Hradec	Dům č. p. 39/III	400 000
Jindřichův Hradec	Horní Pěna	Kostel sv. Michaela	620 000
Jindřichův Hradec	Deštná	Kříž na náměstí	32 000
Jindřichův Hradec	Lodhéřov	Socha sv. Judy Tadeáše	74 000
Jindřichův Hradec	Lodhéřov	Socha sv. Jana Nepomuckého	66 000
Jindřichův Hradec	Lodhéřov	Vstupní brána na hřbitov	75 000
Kadaň	Rokle (Želina)	Kostel sv. Vavřince	333 000
Kadaň	Vejprty	Kostel sv. Martina	125 000
Kadaň	Veliká Ves (Nové Třebčice)	Sousoší sv. Václava s anděly	88 000
Kadaň	Radonice	Dům č. p. 97	170 000
Kadaň	Chbany	Sloup se sochou Panny Marie	100 000
Kadaň	Vilémov u Kadaně	Kostel sv. Jana Evangelisty v Zahořanech	100 000
Kadaň	Kláštepec nad Ohří (Lestkov)	Venkovská usedlost na st. p. č. 8	90 000
Kaplice	Velešín	Mariánský sloup	500 000
Kaplice	Pohorská Ves	Kostel P. Marie Dobré Rady	665 000
Karlovy Vary	Sedlec	Kostel sv. Anny	395 000
Karlovy Vary	Karlovy Vary-Stará Role	Fara Stará Role	155 000
Karlovy Vary	Dalovice	Kostel P. Marie Těšitelky	130 000
Karlovy Vary	Karlovy Vary-Stará Role	Kostel Nanebevzetí Páně	135 000
Karlovy Vary	Útvina	Kostel sv. Víta	85 000
Karlovy Vary	Močidlec	Kostel sv. Jakuba Většího	235 000
Karlovy Vary	Údrč	Kostel sv. Linharta	90 000
Karlovy Vary	Děpoltovice	Kostel sv. Michaela Archanděla	130 000
Karlovy Vary	Nejdek	Fara č.p. 525	185 000
Karlovy Vary	Nová Role	Kostel sv. Michaela Archanděla	85 000
Karlovy Vary	Bochov	Kostel sv. Jakuba	72 000
Karlovy Vary	Javorná	Kapitulní zámek Javorná u Toužimi	235 000
Karviná	Petrovice u Karviné	Socha sv. Jana Nepomuckého	147 000
Karviná	Petrovice u Karviné	Litinový kříž	35 000
Kladno	Kamenné Žehrovice	Areál usedlosti č. p. 17	69 000
Kladno	Kačice	Areál usedlosti č. p. 52	85 000

Kladno	Běleč	Kostel sv. Mikuláše	160 000
Kladno	Kladno	Budova č. p. 2597	250 000
Kladno	Kladno	Kaple sv. Mikuláše	73 000
Kladno	Bratronice	Kostel Věch svatých	250 000
Kladno	Slatina	Kostel sv. Vojtěcha	250 000
Kladno	Blevice	Areál židovského hřbitova	100 000
Klatovy	Plánice	Zámek č. p. 1	510 000
Klatovy	Dlažov (Miletice)	Kaple sv. J. Nepomuckého	850 000
Klatovy	Plánice	Kostel sv. Blažeje	225 000
Klatovy	Železná Ruda	Kostel P. Marie Pomocné	368 000
Klatovy	Klatovy (Luby)	Kostel sv. Mikuláše	325 000
Klatovy	Janovice nad Úhlavou	Kostel sv. J. Křtitele	82 000
Klatovy	Němčice	Hřbitovní kostel sv. J. Křtitele	86 000
Klatovy	Klatovy	Kostel sv. Martina	101 000
Klatovy	Petrovice u Měčina	Brána u venkovské usedlosti č. p. 11	79 000
Kolín	Klášteří Skalice	Areál kláštera cisterciáků	244 000
Kolín	Kolín-Zálabí	Areál kostela sv. Víta	950 000
Kolín	Kolín	Areál kostela sv. J. Křtitele	180 000
Kolín	Kolín	Starý židovský hřbitov v Kolíně II	70 000
Kolín	Kolín	Nový židovský hřbitov v Kolíně V	179 000
Konice	Jesenec	Socha sv. J. Nepomuckého	129 000
Konice	Konice	Socha sv. Floriána	154 000
Konice	Horní Štěpánov	Kříž	119 000
Kopřivnice	Příbor	Měšťanský dům č. p. 80	282 000
Kopřivnice	Kopřivnice	Fojtství č. p. 1	120 000
Kostelec nad Orlicí	Borohrádek	Sousoší P. Marie	107 000
Kostelec nad Orlicí	Doudleby nad Orlicí	Krucifix	100 000
Kostelec nad Orlicí	Týniště nad Orlicí	Fara č. p. 1	101 000
Kostelec nad Orlicí	Kostelec nad Orlicí	Epitaf v kostele sv. Anny	86 000
Králíky	Králíky	Kostel sv. J. Křtitele	296 000
Kralovice	Kalec	Dvůr Kalec	200 000
Kralovice	Kralovice	Kostel sv. Petra a Pavla	400 000
Kralovice	Kožlany	Rodný dům Dr. Edvarda Beneše	45 000
Kralovice	Manětín (Stvolny)	Areál usedlosti č. p. 16	135 000
Kralovice	Dolní Bělá	Kaple Zvěstování P. Marie	68 000
Kralovice	Bohy	Zemědělský dvůr č. p. 17	288 000
Kralovice	Mladotice	Obytné stavení bývalého klášterního dvora č. p. 11	335 000
Kralovice	Kožlany-Hodyně	Kaple sv. Jana Křtitele	150 000
Kralovice	Potvorov	Kostel sv. Mikuláše	39 000
Kralovice	Žihle-Přehořov	Kaple Nejsvětější Trojice	350 000
Kralupy nad Vltavou	Nelahozeves	Zámek	100 000

Kravaře	Kobeřice	Špýchar u č. p. 23	150 000
Krnov	Heřmanovice	Dřevouhelná pec	490 000
Krnov	Hošťálkovy	Areál usedlosti č. p. 7	123 000
Krnov	Holčovice	Chalupa č. p. 5	400 000
Krnov	Liptaň	Kaple P. Marie Pomocné	285 000
Kroměříž	Kvasice	Kaple P. Marie Pomocné	30 000
Kroměříž	Uhřice	Zámek č. p. 18	291 000
Kroměříž	Morkovice-Slížany	Socha sv. Floriána	131 000
Kroměříž	Kvasice	Zámek č. p. 21	51 000
Kroměříž	Troubky (Zdislavice)	Zvonice	370 000
Kroměříž	Pačlavice	Zámek č. p. 1	182 000
Kroměříž	Břest	Škola č. p. 61	300 000
Kroměříž	Chropyně	Kostel sv. Jiljí	63 000
Kroměříž	Hulín (Záhlinice)	Kostel Nanebevzetí P. Marie	38 000
Kroměříž	Rataje	Kostel sv. Petra a Pavla	69 000
Kuřim	Veverská Bítýška	Boží muka	51 000
Kuřim	Moravské Knínice	Filiální kostel sv. Markéty	113 000
Kutná Hora	Kutná Hora (Malín)	Kostel apoštolů Jana a Pavla	534 000
Kutná Hora	Paběnice	Kostel sv. Jakuba	658 000
Kutná Hora	Čestín	Zámek	408 000
Kutná Hora	Červené Janovice (Vilémovice)	Kostel Narození P. Marie	500 000
Kyjov	Ždánice	Farní kostel Nanebevzetí P. Marie	27 000
Kyjov	Žeravice	Kříž na hřbitově	35 000
Kyjov	Bzenec	Židovský hřbitov	73 000
Kyjov	Archlebov	Kříž u kostela	68 000
Kyjov	Šardice	Boží muka	32 000
Kyjov	Milotice	Socha Immaculaty	75 000
Kyjov	Mouchnice	Boží muka	80 000
Kyjov	Syrovín	Kaplička Bolestné P. Marie	64 000
Kyjov	Ždánice	Kaple P. Marie	58 000
Kyjov	Ždánice	Boží muka se sochou sv. Jana	40 000
Kyjov	Strážovice	Zámek	88 000
Kyjov	Násedlovice	Kostel sv. Martina a Cyrila a Metoděje	70 000
Lanškroun	Výprachtice	Roubená chalupa č. p. 233	300 000
Lanškroun	Lanškroun	Sloup se sochou Ecce homo	157 000
Liberec	Liberec (Pilínkov)	Kaple sv. Vavřince	441 000
Liberec	Janovice v Podještědí	Venkovský dům č. p. 75	214 000
Liberec	Bílý Kostel nad Nisou	Kostel sv. Mikuláše	394 000
Liberec	Osečná	Kostel sv. Víta	88 000
Liberec	Rynoltice	Venkovský dům č. p. 22	383 000
Liberec	Družcov	Kaple se zvoničkou	26 000
Liberec	Jeřmanice	Kostel sv. Anny	269 000
Liberec	Liberec (Dolní Hanychov)	Kostel sv. Bonifáce	358 000
Liberec	Všelibice (Benešovice)	Venkovská usedlost č. p. 1	45 000
Lipník nad Bečvou	Soběchleby	Socha sv. Vendelína	66 000

Lipník nad Bečvou	Lipník nad Bečvou	Socha sv. J. Nepomuckého	152 000
Litoměřice	Býčkovice	Výklenková kaple nad obcí	140 000
Litoměřice	Polepy (Encovany)	Výklenková kaplička	65 000
Litoměřice	Lovečkovice (Náčkovice)	Kaple	218 000
Litoměřice	Staňkovice	Kaple sv. Prokopa	67 000
Litoměřice	Úštěk	Dům č. p. 32	261 000
Litoměřice	Křešice (Zahořany)	Výklenková kaple	59 000
Litoměřice	Úštěk	Kostel	1 142 000
Litoměřice	Levín	Bývalá radnice č. p. 1	250 000
Litoměřice	Polepy	Kaple Apoštolů	300 000
Litoměřice	Vrutice	Kaple sv. Antonína Paduánského	394 000
Litoměřice	Velké Žernoseky	Soubor viničních domků	500 000
Litoměřice	Lukov	Venkovská usedlost č. p. 2	136 000
Litoměřice	Habřina	Kostel	520 000
Litomyšl	Janov	Kostel sv. Filipa a Jakuba	570 000
Litovel	Náklo	Kostel sv. Jiří	390 000
Litovel	Cholina	Socha sv. Barbory před farou	156 000
Litovel	Litovel	Kamenný kříž	75 000
Litvínov	Český Jiřetín	Kostel sv. Jana Křtitele	270 000
Litvínov	Český Jiřetín	Venkovský dům č. p. 124	45 000
Litvínov	Litvínov	Secesní dům č. p. 540	140 000
Litvínov	Litvínov	Dům č. p. 343	140 000
Litvínov	Litvínov	Secesní dům č. p. 518	140 000
Louny	Ročov	Kostel Nanebevzetí P. Marie	284 000
Louny	Cítoliby	Ohradní zeď u kostela sv. Jakuba Většího	47 000
Louny	Brloh	Kostel sv. Havla	299 000
Louny	Černčice	Kostel sv. Vavřince	800 000
Louny	Třtěno	Zemědělská usedlost č. p. 22	825 000
Lovosice	Bílý Újezd	Tvrz č. p. 24	500 000
Lovosice	Chotěšov	Kostel Nanebevzetí P. Marie	300 000
Lovosice	Březno	Sýpka statku u č. p. 6	382 000
Lovosice	Keblice	Areál usedlosti č. p. 7	70 000
Lovosice	Chodovlice	Lucký mlýn	158 000
Lovosice	Vlastislav	Sousoší Piety P. Marie	258 000
Luhačovice	Luhačovice	Zámek č. p. 76	215 000
Luhačovice	Luhačovice	Vila Samorostlá č. p. 381	100 000
Luhačovice	Pozlovice	Fara Pozlovice	220 000
Luhačovice	Kladná (Žilín)	Vodní mlýn č. p. 84	55 000
Luhačovice	Petrůvka	Socha sv. Floriána	18 000
Luhačovice	Petrůvka	Socha P. Marie	20 000
Lysá nad Labem	Stará Lysá	Kaple Nejsvětější Trojice a socha sv. Máří Magdaleny	127 000
Lysá nad Labem	Přerov nad Labem	Venkovská usedlost č. p. 13	70 000
Mariánské Lázně	Teplá (Číhaná)	Venkovská usedlost č. p. 18	134 000
Mariánské Lázně	Lázně Kynžvart	Areál zámku (hospodářský dvůr – sýpka)	150 000

Mariánské Lázně	Mariánské Lázně (Úšovice)	Kostel sv. Antonína Paduánského s farou	298 000
Mariánské Lázně	Ovesné Kladruby (Vysočany)	Venkovská usedlost č. p. 16	347 000
Mělník	Nebužely	Kostel sv. Jiljí v Nebuželích	308 000
Mělník	Mělník	Židovský hřbitov	180 000
Mělník	Mělník	Socha sv. J. Nepomuckého	50 000
Mělník	Mělnické Vtelno	Evangelický kostel	100 000
Mělník	Vysoká	Evangelický kostel	162 000
Mělník	Lužec nad Vltavou	Kostel sv. Jiljí	150 000
Mělník	Lhotka	Skalní obydlí č. p. 1	50 000
Mělník	Kokořín	Sousoší sv. Mikuláše Toletinského	53 000
Mělník	Velký Borek (Mělnická Vrutice)	Zemědělská usedlost č. p. 11	150 000
Mělník	Vysoká	Zemědělský dvůr č. p. 6	200 000
Mělník	Kokořín (Truskavna)	Venkovská usedlost č. p. 36	100 000
Mikulov	Mikulov	Měšťanský dům	80 000
Mikulov	Perná	Socha	140 000
Mikulov	Mikulov	Hřbitov	200 000
Mikulov	Březí u Mikulova	Kostel sv. Jana Křtitele	250 000
Mikulov	Mikulov	Měšťanský dům	60 000
Mikulov	Milovice	Hřbitov	40 000
Mikulov	Dolní Věsnice	Vesnická usedlost	100 000
Mikulov	Novosedly	Kostel sv. Oldřicha	243 000
Mikulov	Drnholec	Radnice	200 000
Mikulov	Mikulov	Letohrádek Portz	200 000
Milevsko	Květov	Kostel sv. Bartoloměje	396 000
Milevsko	Milevsko	Bývalá radnice č. p. 1	1 701 000
Mladá Boleslav	Benátky nad Jizerou	Socha sv. Antonína Paduánského	50 000
Mladá Boleslav	Dražice	Kostel sv. Martina	400 000
Mladá Boleslav	Písková Lhota	Židovský hřbitov	100 000
Mladá Boleslav	Sýčina	Kostel sv. Václava	350 000
Mladá Boleslav	Chotětov	Kostel sv. Prokopa	400 000
Mladá Boleslav	Kosmonosy	Santa Casa v Loretě	446 000
Mnichovo Hradiště	Mnichovo Hradiště	Dům č. p. 496	240 000
Mnichovo Hradiště	Chocnějovice (Sovenice)	Usedlost č. p. 69	50 000
Mnichovo Hradiště	Klášter Hradiště n. J.	Kostel Narození P. Marie	80 000
Mnichovo Hradiště	Mukařov	Kostel sv. Vavřince	100 000
Mnichovo Hradiště	Kněžmost (Malobratřice)	Hospodářské stavení u domu č. p. 18	46 000
Mohelnice	Úsov	Kostel sv. Jiljí	378 000
Mohelnice	Stavenice	Kříž – krucifix	360 000
Mohelnice	Moravičany	Socha sv. J. Nepomuckého	90 000
Mohelnice	Mírov	Boží muka	90 000
Mohelnice	Mohelnice	Hřbitovní brána	180 000
Mohelnice	Loštice	Kostel sv. Prokopa	100 000

Mohelnice	Police	Boží muka	70 000
Mohelnice	Mohelnice	Sloup P. Marie	195 000
Mohelnice	Loštice	Synagoga	100 000
Moravská Třebová	Křenov	Sousoší P. Marie	150 000
Moravská Třebová	Mladějov na Moravě	Kříž u č. p. 9	150 000
Moravská Třebová	Mladějov na Moravě	Venkovská usedlost č. p. 134	200 000
Moravská Třebová	Staré Město	Kaple sv. Rocha	332 000
Moravská Třebová	Moravská Třebová	Kaple č. 1	200 000
Moravská Třebová	Vranová Lhota	Zámek	100 000
Moravské Budějovice	Radotice	Kaple sv. Rodiny	500 000
Moravské Budějovice	Lukov	Kostel sv. J. Křtitele	500 000
Moravský Krumlov	Horní Dubňany	Kostel sv. Petra a Pavla	200 000
Moravský Krumlov	Rešice	Socha sv. Judy Tadeáše, sv. Floriána, sv. Vendelína	100 000
Moravský Krumlov	Olbramovice	Radnice	100 000
Moravský Krumlov	Mirotslav	Zámek	30 000
Moravský Krumlov	Vedrovice	Větrné kolo	80 000
Moravský Krumlov	Hostěradice	Socha sv. J. Nepomuckého	70 000
Moravský Krumlov	Mirotslav	Kříž	90 000
Moravský Krumlov	Kadov	Hřbitovní brána se sochami	80 000
Moravský Krumlov	Mirotslavské Knínice	Kostel sv. Mikuláše	150 000
Moravský Krumlov	Damnice	Zvonička	56 000
Moravský Krumlov	Bohutice	Sloup se sochou Archanděla Michaela	120 000
Most	Most	Areál kasáren	211 000
Most	Skršín	Zámek Chrámce	200 000
Most	Havraň	Fara č. p. 17	261 000
Náchod	Machov	Kostel sv. Václava	235 000
Náchod	Hronov	Jiráskovo divadlo	210 000
Náchod	Bezděkov	Kostel sv. Prokopa	255 000
Náchod	Náchod	Socha sv. J. Nepomuckého	100 000
Náchod	Hronov	Kostel Věch svatých	500 000
Náměšť nad Oslavou	Náměšť nad Oslavou	Filiální kostel sv. Marka	329 000
Nepomuk	Neurazy	Zvonice	395 000
Nepomuk	Žinkovy	Bývalý „Panský dvůr“ Žinkovy č. p. 100	50 000
Nepomuk	Čížkov	Opěrná zeď u kostela sv. Jana Křtitele	117 000
Neratovice	Obříství	Památník B. Smetany v Obříství	34 000
Neratovice	Neratovice	Kostel Nanebevzetí P. Marie v Lobkovicích	200 000
Nová Paka	Stará Paka (Roškopov)	Roubený dům č. p. 56	100 000
Nová Paka	Nová Paka	Husův sbor	80 000
Nová Paka	Nová Paka	Boží muka	120 000

Nová Paka	Nová Paka	Křížová cesta	324 000
Nové Město na Moravě	Jimramov (Ubušín)	Venkovská usedlost	241 000
Nové Město na Moravě	Sněžné	Fara č. p. 51	800 000
Nové Město nad Metují	Jestřebí	Restaurace Peklo	164 000
Nový Bor	Skalice u České Lípy	Kostel sv. Anny	187 000
Nový Bor	Cvikov	Socha sv. J. Nepomuckého	70 000
Nový Bor	Horní Prysk	Kostel sv. Petra a Pavla	110 000
Nový Bor	Polevsko	Kostel Nejsvětější Trojice	85 000
Nový Bor	Kamenický Šenov	Měšťanský dům č. p. 156	51 000
Nový Bor	Bukovany u Nového Boru	Kaple sv. Josefa	140 000
Nový Bor	Krompach	Venkovská usedlost č. p. 126	43 000
Nový Bydžov	Starý Bydžov	Kostel sv. Prokopa	532 000
Nový Jičín	Bartošovice	Vodní mlýn č. p. 208, tzv. nový mlýn	150 000
Nový Jičín	Hodslavice	Farní kostel Božského Srdce Páně	140 000
Nový Jičín	Nový Jičín	Kříž s korpusem Krista	100 000
Nový Jičín	Jeseník nad Odrou	Kaple sv. Anny	133 000
Nový Jičín	Kunín	Farní kostel Povýšení sv. Kříže	130 000
Nymburk	Nymburk	Obytná budova bývalého mlýna Bašta č. p. 208, Kostomlatecká ul.	533 000
Nýřany	Nýřany	Radnice	134 000
Nýřany	Hromnice (Kostelec)	Kostel sv. Jiří	400 000
Nýřany	Pernarec-Březí	Kostel Nanebevzetí P. Marie	199 000
Nýřany	Úněšov	Kostel sv. Prokopa	199 000
Odry	Fulnek	Vila č. p. 179	84 000
Olomouc	Tršice	Kostel Narození P. Marie	500 000
Olomouc	Luděřov	Barokní sýpka	500 000
Olomouc	Krčmaň	Socha sv. Antonína Paduánského	80 000
Olomouc	Náměšť na Hané	Zámek č. p. 1	779 000
Olomouc	Olomouc	Vila akad. sochaře Julia Pelikána	200 000
Olomouc	Velký Týnec	Náspí statku č. p. 111	300 000
Olomouc	Štěpánov	Kostel sv. Vavřince	500 000
Opava	Hlavnice	Kostel Nejsvětější Trojice	330 000
Opava	Sosnová	Socha sv. Floriána a sv. J. Nepomuckého	230 000
Opava	Neplachovice	Pomník P. Křížkovského	11 000
Opava	Jezdkovice	Zámek	485 000
Orlová	Doubrava	Husův sbor Doubrava	86 000
Orlová	Orlová	Kostel Slezské církve evangelické augsburského	90 000

		vyznání	
Ostrava	Olbramice	Kostel sv. Bartoloměje	140 000
Ostrava	Ostrava-Petřkovice	Areál Dolu – vrátnice	534 000
Ostrava	Stará Ves nad Ondřejnicí	Kostel sv. J. Křtitele	50 000
Ostrava	Šenov	Kostel Prozřetelnosti Boží	120 000
Ostrov	Jáchymov	Šlikova věž	68 000
Otrokovice	Pohořelice	Farní kostel sv. J. Nepomuckého	208 000
Pacov	Velká Chyška	Kostel sv. J. Křtitele	200 000
Pacov	Lukavec	Kaple P. Marie	130 000
Pacov	Pošná	Kostel sv. Bartoloměje	273 000
Pardubice	Lány na Důlku	Kostel sv. J. Nepomuckého	500 000
Pardubice	Lázně Bohdaneč	Kostel sv. Máří Magdalény	341 000
Pardubice	Pardubice (Pardubičky)	Areál kostela sv. Jiljí	200 000
Pelhřimov	Pelhřimov	Kaple sv. Floriána s ambity u kaple Bolestné P. Marie	515 000
Pelhřimov	Božejov	Hřbitovní kaple sv. Anny	776 000
Pelhřimov	Onšov	Hřbitovní ohradní zeď u kostela sv. Martina	100 000
Pelhřimov	Černovice u Tábora	Hřbitovní ohradní zeď	200 000
Pelhřimov	Těmice	Kostel sv. Jana Evangelisty	200 000
Písek	Vlastec (Červený Újezdec)	Zámek č. p. 1	130 000
Písek	Kestřany	Dolní tvrz	900 000
Plzeň	Starý Plzenec	Venkovská usedlost č. p. 29	236 000
Plzeň	Starý Plzenec	Venkovská usedlost č. p. 207	100 000
Plzeň	Plzeň	Poliklinika Denisovo nábřeží	410 000
Plzeň	Plzeň (Jižní Předměstí)	Dům č. p.2185	280 000
Plzeň	Plzeň (Litice)	Kostel sv. Petra a Pavla	300 000
Podbořany	Malměřice	Kostel sv. Anny	332 000
Podbořany	Libyně	Kostel sv. Jiljí	299 000
Podbořany	Libyně	Kostel sv. Jiljí	600 000
Poděbrady	Chotěšice	Kostel Rozeslání sv. Apoštolů	376 000
Pohořelice	Malešovice	Boží muka u cesty do Medlova	36 000
Pohořelice	Pohořelice	Kříž z r. 1805	100 000
Pohořelice	Pohořelice	Měšťanský dům č. p. 79	100 000
Pohořelice	Loděnice	Kostel sv. Markéty	155 000
Pohořelice	Pohořelice	Fara č. p. 8	100 000
Pohořelice	Cvrčovice	Kostel sv. Jakuba Staršího	35 000
Polička	Svojanov	Hrad	402 000
Prachatice	Prachatice	Knížecí pivovar	32 000
Prachatice	Prachatice (Staré Prachatice)	Kostel sv. Petra a Pavla	160 000
Prachatice	Zbytiny	Kostel sv. Víta	590 000
Prachatice	Prachatice	Kamenný jehlan	30 000
Prachatice	Lhenice	Stará radnice	300 000

Prachatice	Netolice (Petrův Dvůr)	Pivovar Petrův Dvůr	300 000
Přelouč	Přelouč	Kostel sv. Jakuba Staršího	175 000
Přelouč	Choltice	Aareál zámku	200 000
Přelouč	Stojice	Areál kostela Všech svatých	100 000
Přerov	Polkovice	Boží muka	45 000
Přerov	Oplocany	Socha sv. Floriána	45 000
Přerov	Přerov	Farní kostel sv. Máří Magdalény s náhrobkem	220 000
Přerov	Polkovice	Boží muka	45 000
Přerov	Přerov	Soubor věcí vily č. p. 2384 (rodinná vila K. Kovaříka)	22 000
Přerov	Dřevohostice	Zámek s areálem parku	210 000
Přerov	Kojetín	Farní kostel Nanebevzetí P. Marie s křížem	330 000
Přerov	Čechy	Zvonice	80 000
Přeštice	Oplot	Kaple P. Marie	150 000
Přeštice	Dolní Lukavice	Kostel sv. Petra a Pavla	400 000
Příbram	Dubenec	Zámek č. p.1	480 000
Příbram	Jince	Zámek (pivovar a sladovna) č. p. 1	150 000
Příbram	Kamýk nad Vltavou	Kostel Narození P. Marie	30 000
Příbram	Bukovany	Zámek č. p. 1	200 000
Příbram	Příbram-Březové Hory	Dva kandelábry v areálu kostela sv. Vojtěcha	74 000
Příbram	Kamýk nad Vltavou	Kostel Narození P. Marie	105 000
Rakovník	Všetaty	Zámek č. p. 34	250 000
Rakovník	Velká Chmelištná	Kostel sv. Bartoloměje	314 000
Rakovník	Nové Strašecí	Keramická dílna	251 000
Rakovník	Všesulov	Socha sv. J. Nepomuckého	32 000
Rakovník	Slabce	Oranžerie v areálu zámku č. p. 58	240 000
Rakovník	Žďár (Otěvěky)	Kostel Nejsvětější Trojice	266 000
Rakovník	Senomaty	Venkovský dům č. p. 66	111 000
Rokycany	Mýto	Kostel sv. J. Křtitele	960 000
Rokycany	Terešov	Socha sv. J. Nepomuckého	148 000
Rokycany	Svojkovice	Chalupa č. p. 8	100 000
Rokycany	Mirošov	Špýchar na st. p. č. 2	93 000
Rosice	Domašov	Fortna – strážní domek pro ponocného	200 000
Rosice	Rosice	Krucifix – kamenný kříž	109 000
Rosice	Říčany	Kostel sv. Petra a Pavla	100 000
Roudnice nad Labem	Charvatce	Sýpka v areálu fary č. p. 1	90 000
Roudnice nad Labem	Roudnice nad Labem	Kaple Nejsvětější Trojice	80 000
Roudnice nad Labem	Doksany	Kostel sv. Petra a Pavla	300 000
Roudnice nad	Lounky	Zvonice	36 000

Labem			
Roudnice nad Labem	Černěves	Kostel sv. Prokopa	198 000
Roudnice nad Labem	Ředhošť	Zemědělská usedlost č. p. 43	89 000
Rožnov pod Radhoštěm	Rožnov pod Radhoštěm	Kostel Všetech svatých	190 000
Rumburk	Mikulášovice	Kaple Nejsvětější Trojice	160 000
Rumburk	Rumburk	Dům č. p. 831/14 (panský pivovar)	61 000
Rychnov nad Kněžnou	Nebeská Rybná	Sousoší Nejsvětější Trojice	163 000
Rychnov nad Kněžnou	Liberk	Socha – sloup se sochou P. Marie	108 000
Rychnov nad Kněžnou	Liberk	Socha – krucifix	54 000
Rychnov nad Kněžnou	Osečnice	Socha Kalvárie	180 000
Rychnov nad Kněžnou	Orlické Záhoří	Kostel sv. J. Křtitele	120 000
Rychnov nad Kněžnou	Vamberk (Peklo nad Zdobnicí)	Socha – Kalvárie	120 000
Rýmařov	Dolní Moravice	Dům č. p. 17	200 000
Rýmařov	Jiříkov	Hrad Sovinec	153 000
Rýmařov	Dolní Moravice	Dům č. p. 17	77 000
Rýmařov	Dolní Moravice	Kostel sv. Jakuba Staršího	91 000
Rýmařov	Rýmařov	Socha P. Marie Vítězné	65 000
Říčany	Kostelec u Křížků	Židovský hřbitov	80 000
Říčany	Říčany	Kostel sv. Petra a Pavla	100 000
Říčany	Jevany (Aldašín)	Kostel sv. Jiří	379 000
Sedlčany	Lidkovice	Zámek	200 000
Sedlčany	Svatý Jan	Kostel sv. J. Nepomuckého	125 000
Sedlčany	Kosova Hora	Synagoga	99 000
Sedlčany	Kosova Hora	Zámek	150 000
Sedlčany	Solopysky	Kaple	286 000
Sedlčany	Počepice	Kostel sv. J. Křtitele	500 000
Semily	Vysoké nad Jizerou	Sloup se sochou sv. Barbory	22 000
Semily	Semily	Chalupa č. p. 102	50 000
Semily	Semily	Chalupa č. p. 104	74 000
Semily	Benešov u Semil	Dům – hospoda č. p. 24	140 000
Semily	Háje nad Jizerou	Chalupa č. p. 8	100 000
Semily	Stružinec	Socha Korunování P. Marie	54 000
Semily	Vysoké n. Jizerou (Sklenařice)	Venkovská usedlost č. p. 27	61 000
Semily	Libštát	Evangelická modlitebna	115 000
Semily	Roprachtice	Kostel Nejsvětější Trojice	500 000
Semily	Vysoké nad Jizerou	Sloup se sochou P. Marie	34 000
Semily	Vysoké nad Jizerou	Sloup se sochou sv. Máří	36 000

		Magdalény	
Semily	Bozkov	Kaplička Bolestné P. Marie (tzv. Sejkorská)	155 000
Semily	Nová Ves nad Popelkou	Kostel sv. Prokopa	120 000
Slaný	Zlonice	Dům panského zahradníka č. p. 91	161 000
Slaný	Ješín	Socha sv. J. Nepomuckého	154 000
Slaný	Drchkov	Kaple sv. Vojtěcha	339 000
Slaný	Jarpice	Kaple sv. J. Nepomuckého	33 000
Slaný	Královice	Hrázděný špýchar č. p. 7	186 000
Slaný	Hospozín	Zed' v areálu kostela Stětí sv. J. Křtitele	70 000
Slaný	Dolín	Kostel sv. Šimona a Judy	166 000
Slaný	Knovíz	Kostel Věch svatých	180 000
Slaný	Šlapanice-Budenice	Sýpka zvaná Čertův mlýn	200 000
Slavkov u Brna	Němčany	Kostel sv. Antonína	256 000
Soběslav	Hamr nad Nežárkou	Kostel Nejsvětější Trojice	632 000
Sokolov	Krásno	Areál fary č. p. 2 – hospodářská budova	280 000
Sokolov	Kynšperk nad Ohří (Dolní Pochlovice)	Zemědělský dvůr Nový Dvůr č. p. 1	680 000
Stod	Chotěšov	Kláster č. p. 1	119 000
Stod	Všekary	Kaple sv. Barbory	160 000
Stod	Hradec	Fara č. p. 1	90 000
Strakonice	Štěkeň	Zámek	1 982 000
Stříbro	Svojšín	Areál zámku č. p. 1	225 000
Stříbro	Trpísty	Zámek č. p. 1	375 000
Stříbro	Skapce	Kostel Nejsvětější Trojice	96 000
Stříbro	Brod u Stříbra	Kaple sv. Barbory	126 000
Sušice	Bukovník	Kostel sv. Václava	636 000
Sušice	Hrádek u Sušice	Zámek č. p. 1	585 000
Sušice	Kochánov (Královácký dvorec Busil)	Kaple Nejsvětější Trojice	90 000
Sušice	Červená	Kaple P. Marie Pomocné	300 000
Světlá nad Sázavou	Pohled'	Michalův statek Pohled'	39 000
Světlá nad Sázavou	Světlá nad Sázavou	Kostel sv. Václava	71 000
Světlá nad Sázavou	Vilémovice	Zámek	43 000
Svitavy	Březová nad Svitavou	Kaple Čtrnácti sv. pomocníků	551 000
Šlapanice	Modřice	Kostel sv. Gotharda	300 000
Šlapanice	Želešice	Krucifix před domem č. p. 243	103 000
Šlapanice	Želešice	Socha sv. J. Nepomuckého	120 000
Šlapanice	Šlapanice	Pomník padlým	30 000
Šlapanice	Pozořice	Bývalá pošta č. p. 1	194 000
Šlapanice	Želešice	Krucifix u silnice na Hajany	113 000
Šternberk	Hnojice	Socha sv. J. Nepomuckého	100 000
Šternberk	Komárov	Kříž	177 000

Šumperk	Podlesí	Fara č. p. 1	322 000
Šumperk	Nový Malín	Kostel Narození P. Marie s křížem	377 000
Šumperk	Bludov	Zámek s areálem parku	110 000
Šumperk	Velké Losiny	Kostel sv. J. Křtitele	160 000
Šumperk	Bohdíkov	Kostel sv. Petra a Pavla	406 000
Šumperk	Bratrušov	Boží muka	60 000
Šumperk	Nové Losiny	Kostel sv. Isidora	291 000
Tábor	Mladá Vožice	Kaple P. Marie nad Ústějovem	110 000
Tábor	Radenín (Hroby)	Kostel Nanebevzetí P. Marie	30 000
Tábor	Opařany (Hodušín)	Kostel sv. Václava	100 000
Tábor	Pojbuky	Kaple sv. Anny	110 000
Tábor	Chotoviny	Socha sv. Donáta	90 000
Tábor	Radenín	Zámek č. p.1	300 000
Tábor	Choustník	Kostel P. Marie	500 000
Tábor	Mladá Vožice	Socha sv. Václava	90 000
Tábor	Mladá Vožice	Kostel sv. Martina	80 000
Tábor	Nemyšl (Hoštice)	Kostel Neposkvrněného početí P. Marie	130 000
Tábor	Mladá Vožice (Krchova Lomná)	Venkovská usedlost č. p. 14	110 000
Tábor	Turovec	Kaple sv. J. Nepomuckého	160 000
Tábor	Opařany	Boží muka ke Skrýchovu	80 000
Tábor	Zhoř u Tábora	Venkovská usedlost č. p. 28	130 000
Tachov	Brod nad Tichou	Bývalá tvrz č. p. 41	99 000
Tachov	Bernartice	Areál tvrže č. p. 1	322 000
Tachov	Rozvadov (Svatá Kateřina)	Areál kostela sv. Kateřiny	140 000
Tachov	Stráž	Kostel sv. Ducha	140 000
Tachov	Stráž	Areál hřbitovního kostela sv. J. Křtitele	98 000
Tachov	Damnov	Areál kostela sv. Martina	162 000
Tachov	Lestkov	Kostel sv. Prokopa	118 000
Tanvald	Desná	Kotrčova vila č. p. 318	190 000
Tanvald	Smržovka	Kostel sv. Archanděla Michaela	50 000
Tanvald	Zlatá Olešnice (Stanový)	Rodný dům Antala Staška č. p. 9	40 000
Tanvald	Velké Hamry	Socha Piety	30 000
Telč	Urbanov	Kostel sv. J. Nepomuckého	131 000
Telč	Hostětice	Zvonička na návsi	81 000
Telč	Stará Říše	Farní kostel Všetech Svatých	90 000
Telč	Kostelní Myslová	Socha Vítězného Krista	175 000
Telč	Mrákotín	Kašna na náměstí	182 000
Telč	Krasonice	Zámek č. p. 9	195 000
Telč	Krahulčí	Kostel sv. J. Nepomuckého	65 000
Telč	Telč	Kaple sv. Karla	80 000

		Boromejského	
Tišnov	Černvír	Kostel Nanebevzetí P. Marie	300 000
Tišnov	Olší (Litava)	Zájezdni hostinec č. p. 26	200 000
Trhové Sviny	Olešnice	Kostel sv. Václava	1 088 000
Trutnov	Horní Maršov	Fara č. p. 175	500 000
Trutnov	Chotěvice	Kostel sv. Petra a Pavla	200 000
Trutnov	Pec pod Sněžkou (Velká Úpa)	Horská chalupa č. p. 22	35 000
Trutnov	Horní Maršov	Radnice č. p. 120	200 000
Trutnov	Velké Svatoňovice (Markoušovice)	Zemědělská usedlost – bývalá rychta č. p. 1	150 000
Trutnov	Malá Úpa (Dolní Malá Úpa)	Dům č. p. 112 „Modrý pavilon“	190 000
Trutnov	Janské Lázně	Dům č. p. 9	120 000
Trutnov	Rtyně v Podkrkonoší	Dům č. p. 53	155 000
Trutnov	Trutnov (Voletiny)	Kostel sv. Josefa	600 000
Trutnov	Vlčice	Zřícenina hradu Břecštejn	300 000
Trutnov	Úpice	Městské muzeum č. p. 30	600 000
Trutnov	Zlatá Olešnice	Kostel sv. Kateřiny	295 000
Třebíč	Budišov	Sousoší sv. Rodiny	295 000
Třebíč	Čáslavice	Hrad Sádek	70 000
Třebíč	Hrotovice	Zámek	200 000
Třebíč	Hrotovice	Kostel sv. Vavřince	586 000
Třebíč	Račice	Kostel sv. Václava	295 000
Třebíč	Krahulov	Kostel sv. Petra	26 000
Třeboň	Lomnice nad Lužnicí	Kostel Narození sv. J. Křtitele	171 000
Třeboň	Třeboň	Kaple sv. Víta	205 000
Třeboň	Třeboň	Kaplička Korunování P. Marie	128 000
Třinec	Třinec (Guty)	Filiální kostel Božího Těla	190 000
Turnov	Malá Skála	Pamětní kříž	78 000
Turnov	Karlovice	Zemědělský dvůr Valdštejnsko	1 000 000
Turnov	Turnov	Pacltova huť	207 000
Týn nad Vltavou	Žimutice	Kostel sv. Martina	200 000
Týn nad Vltavou	Neznašov	Kostel Nejsvětější Trojice	220 000
Uherské Hradiště	Hluk	Tvrz v Hluku	200 000
Uherské Hradiště	Uherský Ostroh (Ostrožské Předměstí)	Zvonice	85 000
Uherské Hradiště	Částkov	Komora u č. p. 37	65 000
Uherské Hradiště	Buchlovice	Socha sv. J. Nepomuckého	117 000
Uherské Hradiště	Sady	Kostel Narození P. Marie	100 000
Uherské Hradiště	Polešovice	Kostel sv. Petra a Pavla	250 000
Uherské Hradiště	Tupesy	Venkovská usedlost č. p. 118	200 000
Uherské Hradiště	Popovice	Poklona sv. J. Nepomuckého	55 000
Uherské Hradiště	Břestek	Socha sv. J. Nepomuckého	52 000
Uherský Brod	Komňa	Venkovský dům č. p. 6	90 000

Uherský Brod	Uherský Brod	Vinná buda	237 000
Uherský Brod	Uherský Brod	Hřbitovní kaple	937 000
Uničov	Dlouhá Loučka	Kostel sv. Bartoloměje	318 000
Ústí nad Labem	Ústí nad Labem-Střekov (Církvice)	Socha sv. J. Nepomuckého	117 000
Ústí nad Labem	Tisá	Areál vily č. p. 349	250 000
Ústí nad Labem	Čermná	Kostel sv. Mikuláše	900 000
Ústí nad Orlicí	Džbánov	Evangelický kostel	150 000
Ústí nad Orlicí	Hnátnice	Kostel sv. Petra a Pavla	100 000
Ústí nad Orlicí	Ústí nad Orlicí	Hartmanova vila	100 000
Ústí nad Orlicí	Ústí nad Orlicí	Kostel sv. Anny	335 000
Ústí nad Orlicí	Ústí nad Orlicí	Kostel sv. Zikmunda	100 000
Valašské Klobouky	Valašské Klobouky	Kaplička	354 000
Valašské Klobouky	Valašské Klobouky (Smolina)	Zvonice	56 000
Valašské Meziříčí	Branky	Kostel Neposkvrněného početí	350 000
Valašské Meziříčí	Zašová	Kláster č. p. 45	90 000
Valašské Meziříčí	Kladeruby	Kaple se zvonící	60 000
Varnsdorf	Horní Chřibská	Venkovská usedlost č. p. 125	113 000
Varnsdorf	Varnsdorf	Kostel sv. Petra a Pavla	261 000
Varnsdorf	Varnsdorf	Socha sv. Antonína	112 000
Varnsdorf	Horní Podluží	Venkovská usedlost č. p. 41	83 000
Velké Meziříčí	Tasov	Márnice v areálu kostela sv. Petra a Pavla	565 000
Velké Meziříčí	Křižanov	Kostel sv. Václava	405 000
Velké Meziříčí	Sviny	Zvonička	66 000
Veselí nad Moravou	Veselí nad Moravou	Výklenková kaplička – poklona sv. Kajetána	80 000
Veselí nad Moravou	Veselí nad Moravou (Milokošť)	Zvonice v Milokošti	124 000
Veselí nad Moravou	Veselí nad Moravou	Výklenková kaplička – poklona sv. Peregrina	86 000
Veselí nad Moravou	Radějov	Kamenný kříž	147 000
Vimperk	Vimperk	Vila č. p. 180	67 000
Vimperk	Stachy	Kostel Navštívení P. Marie	300 000
Vítkov	Budišov nad Budišovkou	Kaple u kostela Navštívení P. Marie	132 000
Vítkov	Vítkov	Kostel sv. Ondřeje	82 000
Vítkov	Kružberk	Kostel sv. Floriána	33 000
Vlašim	Ctiboř	Kostel sv. Matouše na Hrádku	100 000
Vlašim	Vlašim	Domašínská brána v areálu zámku	449 000
Vlašim	Veliš (Nespery)	Sýpka v areálu tvrze	50 000
Vlašim	Vlašim	Kostel Církve československé husitské	150 000
Vodňany	Drahonice	Venkovská usedlost č. p. 47	85 000

Vodňany	Bílsko	Kostel sv. Jakuba Většího	503 000
Votice	Jankov (Bedřichovice)	Kostel sv. Vavřince	148 000
Votice	Votice (Martinice)	Kostel Nanebevzetí P. Marie	368 000
Votice	Neustupov (Vlčkovice)	Zámek č. p. 1	96 000
Votice	Miličín	Kostel Narození P. Marie a fara	100 000
Vrchlabí	Prosečné	Kostel sv. Alžběty	300 000
Vrchlabí	Černý Důl	Hájenka	1 357 000
Vrchlabí	Černý Důl (Fořt)	Kostel Nejsvětější Trojice	300 000
Vsetín	Hošťálková	Venkovská usedlost č. p. 16	300 000
Vsetín	Lidečko	Farní kostel sv. Kateřiny	55 000
Vsetín	Velké Karlovice	Fara č. p. 274	350 000
Vysoké Mýto	Vysoké Mýto	Kříž na rozcestí	400 000
Vysoké Mýto	Vysoké Mýto	Socha sv. Vavřince	191 000
Vysoké Mýto	Vraclav	Statek č. p. 47	150 000
Vyškov	Rousínov	Bývalá synagoga	150 000
Vyškov	Ruprechtov	Kříž na návsi u zvoničky	50 000
Vyškov	Rousínov (Slavíkovice)	Zvonice se sv. J. Nepomuckým	90 000
Vyškov	Pustiměř	Kříž z r. 1839 před školou	70 000
Vyškov	Opatovice	Zvonice na návsi v Opatovicích	35 000
Vyškov	Račice (Pístovice)	Kříž z r. 1775 u silnice k Ruprechtovu	70 000
Vyškov	Vyškov (Dědice)	Farní kostel Nejsvětější Trojice	150 000
Zábřeh	Hrabová	Kříž	80 000
Zábřeh	Zábřeh	Zámek	100 000
Zábřeh	Rájec	Smírčí kříž	32 000
Zábřeh	Hněvkov	Kříž	140 000
Zábřeh	Dubicko	Kostel Povýšení Kříže	117 000
Zábřeh	Zábřeh	Kostel sv. Barbory s areálem hřbitova	628 000
Zlín	Mysločovice	Kostel Nejsvětější Trojice	150 000
Zlín	Velký Ořechov	Kostel sv. Václava	150 000
Zlín	Štípa	Kostel Narození P. Marie	100 000
Zlín	Zlín	Čiperova vila	473 000
Znojmo	Hluboké Mašůvky	Kostel Navštívení P. Marie	290 000
Znojmo	Hodonice	Kostel sv. Jakuba Většího	450 000
Znojmo	Litobratřice	Kostel sv. Jiří	1 000 000
Znojmo	Pavlice	Kostel sv. Filipa a Jakuba	500 000
Znojmo	Podhradí nad Dyjí	Kaple sv. Jana a Pavla	90 000
Znojmo	Stálky	Kostel Nanebevzetí P. Marie	220 000
Znojmo	Božice	Kostel sv. Petra a Pavla	1 150 000
Znojmo	Vracovice	Kaple sv. Michala	97 000
Znojmo	Běhařovice	Kaplička sv. Václava	70 000
Znojmo	Kravsko	Kaple P. Marie	300 000
Znojmo	Višňové u Znojma	Kostel sv. J. Křtitele	150 000

Znojmo	Popice	Fara č. p. 62	1 385 000
Znojmo	Čejkovice	Kostel P. Marie Sněžné	1 000 000
Znojmo	Blížkovice	Farní kostel sv. Bartoloměje	338 000
Znojmo	Slatina	Zámeček č. p. 1	320 000
Znojmo	Hrádek	Vstupní brána se sochami a opěrnou zdí	325 000
Žamberk	Žamberk	Sloup se sochou P. Marie Immaculaty	114 000
Žamberk	Jablonné nad Orlicí	Socha sv. J. Nepomuckého	97 000
Žamberk	Letohrad	Kaple Matky Boží	261 000
Žamberk	Kunvald	Reliéf se scénami svatých	120 000
Žatec	Hořetice	Kostel sv. Vavřince	826 000
Žatec	Staňkovice	Výklenková kaplička	79 000
Žďár nad Sázavou	Ostrov nad Oslavou	Zájezdní hostinec č. p. 38	326 000
Žďár nad Sázavou	Svratka	Zemědělský dvůr č. p. 7	560 000
Žďár nad Sázavou	Polnička	Boží muka u křižovatky	173 000
Železný Brod	Železný Brod	Centrální kříž na hřbitově	135 000
Železný Brod	Pěnčín	Kostel sv. Josefa	227 000
Židlochovice	Židlochovice	Radnice	457 000
Celkem			193 662 000

Program podpory občanských sdružení v památkové péči

umožňuje finančně podporovat veřejně prospěšné projekty předložené občanskými sdruženími, popř. dalšími subjekty, jejichž činnost napomáhá k ochraně nemovitého i movitého památkového fondu v ČR a k nejširší popularizaci péče o něj. V r. 2008 mělo MK k dispozici finanční prostředky ve výši: **2,359 mil. Kč**.

Občanské sdružení, př. další subjekt	Projekt	Dotace v Kč
Společnost přátel starožitností, Praha	Vydání Vlastivědné knihovničky SPS, svazek 15; Tomáš Durdík: Hrady na Malši	30 000
PRO BOHEMIA, Praha	Organizace novinářské soutěže Prix Non Pereant – Média na pomoc památkám 2008	65 000
PRO BOHEMIA, Praha	Projekt – výstava Zapomenuté klenoty, Stezky pokory a naděje	350 000
Společnost pro technologie ochrany památek (STOP), Praha	Vydávání čtvrtletního časopisu Zpravodaj STOP, ročník 10, 2008	20 000
Společnost pro technologie ochrany památek (STOP), Praha	Organizace odborných seminářů s tématy technologických možností ochrany památek	30 000
Klub Augusta Sedláčka, Plzeň	Sborník Konference Dějiny staveb 2008	30 000
Klub Za starou Prahu, Praha	Vydání časopisu Za starou Prahu (č. 1–3/2008)	119 000
Sdružení profesionálních pracovníků památkové péče	Vydání časopisu Průzkumy památek (2 čísla ročně)	50 000
Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska	Katalog ke Dnům evropského dědictví 2008	200 000

Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska	Slavnostní zasedání u příležitosti Mezinárodního dne památek a sídel 2008	108 354
Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska	Konference Architekti, developeri a památkáři ve vzájemném dialogu	37 000
Sdružení pro stavebněhistorický průzkum, Praha	Vydání Sborníku č. 6 – Funkční a prostorové uspořádání budov	50 000
Opera Balet.cz, s. r. o.	Cyklus 14 výstav Architektonické dědictví ČR	270 000
Mgr. Ladislav Horáček – Paseka	Publikace Evropské dřevěné kostely a zvonice	500 000
Národní památkový ústav	Publikace Projektování obnovy kulturních stav. památek	500 000
Celkem		2 359 354

Program podpory záchranných archeologických výzkumů

byl založen společným opatřením ministerstev kultury a financí jako jeden z nástrojů plnění mezinárodních závazků ČR podle Úmluvy o ochraně archeologického dědictví Evropy, na podporu záchranných archeologických výzkumů prováděných příspěvkovými organizacemi zřizovanými MK, pokud jsou oprávněny k této činnosti. V rámci tohoto programu byla poskytnuta účelová dotace pro NPÚ ve výši **4,340 mil. Kč**.

Program Podpora pro památky UNESCO

Na základě čl. 4 a 5 Úmluvy se každý smluvní stát zavazuje k povinnosti zabezpečit označení, ochranu, zachování, prezentování a předávání budoucím generacím světové kulturní a přírodní dědictví (definice v čl. 1 a 2 Úmluvy), které se nachází na jeho území. Vzhledem k těmto závazkům zřídilo MK program Podpora pro památky UNESCO (dále jen Program).

Pravidla pro poskytování dotací z Programu vycházejí z příkazu ministra kultury č. 13/2007, kterým se stanoví pravidla poskytování neinvestičních a investičních dotací MK podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), v platném znění, a dle vyhl. č. 560/2006 Sb., o účasti státního rozpočtu na financování programů reprodukce majetku.

Dotace z Programu má za cíl podporovat rozvoj památek zapsaných na Seznamu nebo těch památek, u kterých byl podán návrh na nominaci mezinárodně předepsaným způsobem, nebo těch u nichž MK rozhodlo o zpracování nominační dokumentace. Dotace z Programu finančně podporují pouze ty projekty, které rozvíjejí hodnoty, pro něž byla památka zapsána nebo nominována k zápisu na Seznam.

Žadatel	Název projektu	Dotace v Kč
Obec Jankov	Zpracování management plánu VPR Holašovice	387 000
Město Telč	Management plán Telč – 1. etapa	70 000
PhDr. Aleš Pospíšil	Obrazové prameny města Kutné Hory	168 000
Římskokatolická farnost Kutná Hora-Sedlec	Multidisciplinární průzkum katedrály Nanebevzetí P. Marie v Sedlci	458 500
NPÚ, ú. o. p. v Telči	Zelená hora – poutní kostel sv. Jana Nepomuckého – dokumentace stavby	370 000

Ing. Martin Dvořák	Nové možnosti pro dokumentaci a prezentování nejceněnějších památek dědictví národa pomocí technologie 3D scanování	1 320 000
NPÚ, ú. o. p. v Brně	Zámek a krajina (Informační systém státního zámku Valtice)	675 000
Lázně Luhačovice, a. s.	Označení objektů v Luhačovicích – na území nominovaném k zápisu na seznam světového dědictví UNESCO	280 000
České dědictví UNESCO	Památky UNESCO na „ministriádách“	350 000
Město Telč	Město Telč – památka UNESCO	203 000
NPÚ, ú. p.	Netradiční formy prezentace památek UNESCO dětem a mládeži – workshop zaměřený na tvorbu didaktických programů pro památky UNESCO	210 000
Město Třebíč	Naučná stezka v židovské čtvrti a překlady textů náhrobků	253 160
NPÚ, ú. o. p. v Telči	Propagace zámku a historického centra města Telč	420 160
NPÚ, ú. o. p. v Telči	Zelená hora – poutní kostel sv. Jana Nepomuckého – prezentace a propagace klenotu barokní gotiky	675 000
Hlavní město Praha	Prezentace a propagace historického jádra Prahy – výroba kopií propagačních předmětů (filmové dokumenty na DVD, mapy)	420 000
Klub UNESCO Kroměříž	Kroměřížské zahrady a Arcibiskupský zámek deset let po zápisu na seznam světového dědictví UNESCO	105 000
Muzeum města Brna	„Materiality“ – mezinárodní symposium – sborník přednesených odborných příspěvků (Ludwig Mies van der Rohe – vila Tugendhat)	540 000
Hortus Moraviae, o. s.	Naučná stezka Podzámeckou zahradou	80 000
Masarykovo muzeum v Hodoníně	Velkomoravské Mikulčice, podpora a rozvoj služeb návštěvníkům areálu a expozic Slovanské hradiště v Mikulčicích, NKP	413 300
Lázně Luhačovice, a. s.	Výstava „Promenáda u Slanice“, prezentace území a historických budov v Luhačovicích nominovaných k zápisu na seznam světového dědictví UNESCO	100 160
Statutární město Olomouc	Publikace Sloup Nejsvětější Trojice v Olomouci	1 025 500
České dědictví UNESCO	Zvukový průvodce „O všech památkách UNESCO na všech památkách UNESCO“	3 574 575
PRO MUZEUM	Paláce 1. republiky na nábřeží Vltavy, Praha památka UNESCO	960 000
Ing. Libor Teplý	České dědictví – památky zapsané na Seznamu světového dědictví UNESCO v České republice	1 200 000
Hlavní město Praha	Seminář Trvale udržitelná správa historických měst Evropy	189 000

KRAJINAK, o. s.	Virtualizační metody při ochraně a propagaci památek	447 000
Hortus Moraviae, o. s.	Knížecí holdování – holdování zámku a zahradám	260 600
NPÚ, ú. o. p. v Kroměříži	Monografie a průvodci Kroměříží	550 000
RNDr. Milena Blažková – MEDIA IN	Poznej světové dědictví UNESCO	345 100
GEMA ART GROUP, a. s.	Dokumentární film – rekonstrukce chrámu svaté Barbory v Kutné Hoře	323 821
1. Dejvická spol. s r. o.	Památky UNESCO v České republice – vydání reprezentační knihy s doprovodným projektem	500 000
Biosférická rezervace Dolní Morava, o. p. s.	Podpora péče o Lednicko-valtický areál na jižní Moravě, zapsaný jako Lednice-Valtice Natural Landscape na seznam světového dědictví	642 000
Archeologický ústav AV ČR Brno	Terénní výzkum v Mikulčicích – cizojazyčná publikace	481 000
Celkem		17 996 876

Výzkum a vývoj v oboru památkové péče – účelově financované projekty

Dotace jsou vesměs poskytovány v rámci vládou schváleného programu MK Výzkum a vědecké zhodnocení kulturně-historických hodnot prostředí, způsoby a nástroje jejich zachování a výzkum jevů tradiční lidové kultury jako nedílné součásti nemovitého kulturního dědictví. Cílem tohoto programu, pokud jde o oblast památkové péče, je získávání a vyhodnocování nových poznatků o všech složkách hmotného kulturního dědictví a aplikace těchto poznatků při identifikaci, zachování, ochraně i prezentaci stávajícího i potenciálního památkového fondu (movitého i nemovitého) a vůbec kulturního dědictví. Rozpočtové výdaje MK pro r. 2008 celkem: **3 914 tis. Kč** pro 9 poskytnutých dotací.

Název projektu	Dotace v Kč
České hrady – záchrana pramenů	615 000
Braškov – nové naleziště středního acheuléenu ve středních Čechách	396 000
Rotunda sv. Martina a bazilika sv. Vavřince na Vyšehradě – archeologický výzkum	367 000
Pravěká a časně historická hradiska na Moravě	155 000
Hrady, hrádky a tvrze okresu Pardubice	52 000
Studium možností dodatečného zpevnění umělého kamene pojeného epoxidovou pryskyřicí	98 000
Odborné zhodnocení a komplexní dokumentace vybraných lokalit České republiky a koordinace koncepčních prací pro jejich nominaci na Seznam světového dědictví	848 000
Morové sloupy v českých zemích	750 000
Dokončení soustavného výzkumu urbanistického vývoje městských lokalit v České republice včetně odborného výběru pro mezinárodní prezentaci	633 000
Celkem	3 914 000

4.1.4 Poradní orgány

Přehled stálých poradních útvarů:

- Ústřední Komise pro Program regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón;
- Komise pro Program záchrany architektonického dědictví;
- Pracovní tým pro Program restaurování movitých kulturních památek;
- Pracovní skupina pro posuzování žádostí o dotace na podporu projektů předložených občanskými sdruženími v oblasti památkové péče;
- Komise pro program Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností;
- Komise pro Havarijní program a Program péče o vesnické památkové rezervace a zóny a krajinné památkové zóny;
- Komise pro program Podpora pro památky UNESCO;
- Rada programu MK pro hodnocení programových projektů výzkumu a vývoje v oblasti památkové péče;
- Komise MK pro hodnocení návrhů a výsledků výzkumných záměrů a oblasti památkové péče.

§27

Památková inspekce

(1) Ministerstvo kultury zřizuje památkovou inspekci jako svůj specializovaný kontrolní orgán v oboru státní památkové péče. Hlavním posláním památkové inspekce je vykonávat ústřední dozor nad dodržováním tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení.

(2) Památková inspekce plní zejména tyto úkoly:

a) dozírá, jak je zabezpečována komplexní péče o kulturní památky,

b) dozírá, jak jsou dodržována rozhodnutí orgánů státní památkové péče k zajištění péče o kulturní památky a jak vlastníci (správci, uživatelé) kulturních památek plní stanovené povinnosti,

c) na základě poznatků získaných při výkonu dozoru provádí rozbor stavu státní památkové péče a navrhuje opatření k jejímu prohloubení.

(3) Památková inspekce při plnění svých úkolů spolupracuje s orgány státní památkové péče a ostatními správními úřady, kontrolními orgány, kraji, obcemi a odbornou organizací státní památkové péče a opírá se o jejich pomoc.

(4) Zjistí-li památková inspekce nedostatky v péči o kulturní památky, navrhne příslušnému orgánu státní památkové péče opatření k odstranění zjištěných nedostatků, popřípadě uložení pokuty, a dozírá, aby se uložená opatření řádně plnila.

(5) Podrobnosti o úkolech a oprávněních památkové inspekce stanoví obecně závazný právní předpis.

V organizační struktuře Ministerstva kultury je Památková inspekce zařazena v sekci ministra.

- Předmětem ústředního dozoru památkové inspekce jsou zejména činnosti spojené s ochranou a obnovou kulturních památek.
- Památková inspekce je zmocněna podle § 27 odst. 4 zákona o státní památkové péči navrhnout příslušným orgánům státní památkové péče opatření k odstranění zjištěných nedostatků a dozírat na jejich plnění.
- Výkon vnější kontroly se řídí zákonem č. 552/1991 Sb. o státní kontrole.

Obsah činnosti Památkové inspekce

Při plnění svých úkolů PI spolupracuje s orgány krajů, magistráty měst vykonávajícími státní správu na úseku památkové péče v přenesené působnosti, s úřady obcí s rozšířenou působností, Národním památkovým ústavem jako odbornou organizací památkové péče, Archeologickými ústavy Akademie věd České republiky a dalšími subjekty včetně občanských sdružení.

Za trvalý je třeba označit problém související s nápravou zjištěných nedostatků pro případ, kdy bylo orgánem památkové péče vydáno správní rozhodnutí v rozporu se zákonem. V podstatě jedinou možností je iniciování mimořádných opravných prostředků, zejména přezkoumání těchto rozhodnutí, ovšem takový postup je determinován krátkou prekluzivní lhůtou pro přezkoumání rozhodnutí podle nového správního řádu. K identifikaci takových případů obvykle dochází většinou až tehdy, když jsou tato rozhodnutí konzumována, tedy když stavební činnost je zaznamenána vlastníky sousedních nemovitostí, občanskými sdruženími, nebo jednotlivými občany, jimž ochrana kulturní památky či části památkově chráněného území není lhostejná. Pokud uplynula prekluzivní lhůta od právní moci rozhodnutí, jímž příslušný orgán státní památkové péče vyjádřil s předmětným záměrem souhlas, je prakticky nemožné dosáhnout nápravy. Ochrana veřejných zájmů, mezi něž státní památková péče náleží, je tak v řadě konkrétních případů podstatně ztížena. Vyskytují se však také případy, kdy proti návrhům opatření zůstávají některé správní úřady 2. stupně záměrně v nečinnosti a nechtějí přistoupit k přezkumu nezákonných rozhodnutí podřízených správních úřadů.

Důslednou ochranu kulturního dědictví, která je předmětem mezinárodních závazků České republiky, se nedaří zajišťovat nejen v důsledku nedisciplinovanosti některých vlastníků kulturních památek, ale mnohdy vážnými nedostatky v procesu uplatňování mechanismů, který by tuto ochranu měly cíleně zajišťovat. V souvislosti s tím památková inspekce věnuje zvýšenou pozornost dodržování podmínek ochrany při vydávání závazných stanovisek podle § 14 odst. 1 a 2 zákona o státní památkové péči v památkových rezervacích a památkových zónách, stanovených příslušnými podzákonnými předpisy, jakož i ochranných pásmech vymezených podle zákona o státní památkové péči. Kromě toho Památková inspekce ve smyslu ust. § 20 odst. 5 vyhlášky č. 66/1988 Sb. sleduje, na jaké úrovni poskytuje odborná organizace státní památkové péče - Národní památkový ústav – orgánům památkové péče odbornou pomoc. Dalším aktuálním problémem je v řadě případů nečinnost úřadů obcí s rozšířenou působností ve smyslu § 80 správního řádu.

Činnost Památkové inspekce je determinována stále nedostatečným počtem pouhých 8 systemizovaných míst. Tento stav nedosahuje ani počtu, předpokládaného v důvodové zprávě k zákonu o státní památkové péči z r. 1987, kdy byl podstatně menší počet jak kulturních památek, tak národních kulturních památek a památkových rezervací. Památková ochrana území se kromě toho oproti tehdejšímu stavu rozšířila o celkem 483 památkových zón. Za těchto podmínek není reálné zaměřit ústřední dozor nad dodržováním zákona na systematické sledování, jak vlastníci kulturních památek dodržují rozhodnutí orgánů státní památkové péče, neboť kontrolní činnost by z kapacitních důvodů nemohla pokrýt reprezentativní vzorek případů, nehledě na skutečnost, že tato rozhodnutí často vykazují vážné nedostatky a v některých případech dokonce nejsou v souladu s účelem zákona o státní památkové péči.

Památková inspekce je pověřena provádět systematické kontroly výkonu státní správy na úseku památkové péče na krajských úřadech a Magistrátu hlavního města Prahy. Tento úkol, vyplývající z usnesení vlády, je plněn jako prioritní. Zprávy z těchto kontrol shrnují poznatky o výkonu památkové péče kontrolovanými subjekty, jakož i poznatky o úrovni jimi prováděné kontroly na úřadech obcí s rozšířenou působností.

Kontrola výkonu státní památkové péče na krajských úřadech Magistrátu hl. m. Prahy v letech 2006 - 2007

Památková inspekce provedla ve dvouletém období v souladu s harmonogramem Ministerstva vnitra kontrolu výkonu státní správy na úseku památkové péče na všech krajských úřadech a Magistrátu hl. m. Prahy. Její zpráva slouží jako podklad pro Hodnotící zprávu zpracovávanou Ministerstvem vnitra na základě podkladů od příslušných orgánů veřejné správy a pravidelně, každé dva roky, předkládanou vládě České republiky.

Kontrola navazuje na Hodnotící zprávu o výsledcích kontrol přenesené působnosti okresních úřadů za rok 2002 a krajů za léta 2002 a 2003, kterou vzala vláda České republiky na vědomí usnesením č. 459 ze dne 12. května 2004, a na Hodnotící zprávu o výsledcích kontrol výkonu přenesené působnosti krajů a hlavního města Prahy za léta 2004 a 2005, kterou vzala vláda České republiky na vědomí usnesením č. 507 ze dne 10. května 2006.

Vyhodnocení plnění opatření k nápravě z kontrol v letech 2004 - 2005

V rámci kontroly byla vyhodnocena plnění navržených opatření k nápravě obsažených v protokolech z kontrol v letech 2004 – 2005.

Navržená opatření byla splněna krajskými úřady Ústeckého, Jihomoravského, Středočeského, Plzeňského, Královéhradeckého, Jihočeského, Libereckého, Pardubického a Moravskoslezského kraje. Navržená opatření byla splněna též Krajským úřadem Zlínského kraje, kde ale nebylo realizováno doporučení o posílení pracoviště o 1 systemizované místo. V plném rozsahu nebyla splněna navržená opatření v případě Krajského úřadu Karlovarského kraje – nedošlo k navrženému přezkoumání rozhodnutí, vydaných v rozporu s právními předpisy. Krajský úřad Kraje Vysočina většinu navržených opatření splnil, v případě navrhovaného řízení o přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení toto řízení zahájil, posléze je však zastavil a účelu navrhovaného opatření tak nedostál. Krajský úřad Olomouckého kraje neprovedl některá z navrhovaných opatření.

Magistrát hl.m. Prahy návrhy z minulé kontroly řádně neplnil – důsledně nedodržel právní předpisy a návrh opatření, podle kterého měl doručit rozhodnutí těm účastníkům, kterým doručeno nebylo, nesplnil ve stanoveném termínu do konce ledna 2006, ale tato rozhodnutí odeslal až 9. listopadu 2007 po zahájení této kontroly.

Předmět kontrol

Předmětem kontrol byl výkon přenesené působnosti na úseku státní památkové péče podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, a podzákoných předpisů, vydaných k jeho provedení, zejména vyhlášky MK ČR č. 66/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Po věcné stránce převažovala rozhodnutí, vydaná v návrhovém řízení v 1. stupni podle § 14 odst. 1 cit. zákona, tj. závazná stanoviska k obnově národních kulturních památek, v případě Magistrátu hl. m. Prahy též rozhodnutí podle § 14 odst. 1, 2 zákona o státní památkové péči, jimiž byla vydávána závazná stanoviska k obnově kulturních památek, resp. závazná stanoviska k zamýšlené stavbě, stavební změně, nebo udržovacím pracím na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, památkové zóně nebo ochranném pásmu vymezeném podle cit. zákona.

Vzhledem k odlišnému okruhu působnosti krajských úřadů a Magistrátu hl.m. Prahy nemůže být zcela reprezentativní vyhodnocení poznatků z kontroly tabulkovým způsobem. Náplň agendy krajských úřadů a MHMP se liší jak z kvantitativního, tak kvalitativního hlediska.

Na krajských úřadech kromě toho kontrolována agenda 2. stupně, tj. rozhodování o řádných a mimořádných opravných prostředcích, podaných do rozhodnutí úřadů obcí s rozšířenou působností.

Dále byl posuzován postup krajských úřadů při jejich kontrolní činnosti vůči obecním úřadům obcí s rozšířenou působností podle hlavy VIII zák. č. 129/2000 Sb. o krajích, ve znění pozdějších předpisů. Kapacitní možnosti Památkové inspekce nedovolily ani v tomto kontrolním období provádět opakovaně zevrubnou kontrolu správních rozhodnutí úřadů obcí s rozšířenou působností, kontrolovaných krajskými úřady.

Zjištěné nedostatky se po věcné stránce zásadně neodlišují od poznatků z předchozích kontrolních období. Při vydávání závazných stanovisek podle § 14 zákona o státní památkové péči došlo k vydání rozhodnutí bez právního důvodu, řízení byla vedena na základě nedostatečné žádosti, aniž správní orgán vyzval žadatele k doplnění. V několika případech byla vedena řízení, aniž byl žadatel aktivně legitimován k podání žádosti. Poměrně frekventovaným nedostatkem byly nedostatečně stanovené podmínky závazného stanoviska podle § 14 odst. 3 cit. zákona, za nichž lze obnovu národní kulturní památky, resp. kulturní památky, připravovat a provést. V některých případech správní orgán nezkoumal, zda obnova je restaurováním ve smyslu § 14 odst. 8 cit. zákona, nebo takový závěr řádně neodůvodnil. Některá závazná stanoviska obsahovala nesprávně formulované odkazy, týkající se archeologických výzkumů.

Relativně malá je sankční činnost kontrolovaných orgánů, přičemž bylo zaznamenáno v kontrolním vzorku rozhodnutí o správním deliktu, kdy pokuta činila pouze 0,2 % horní hranice zákonné sazby.

Určité, avšak nikoli frekventované nedostatky byly zjištěny též v agendě 2. stupně, a to jednak v nezákonném rozhodnutí v rámci autoremedury, dále pak v odvolacím a přezkumném řízení.

Převážně dílčí nedostatky různorodé povahy byly zaznamenány při kontrole protokolů z kontrol úřadů obcí s rozšířenou působností, vykonávané krajskými úřady.

Kontroly měly komplexní charakter. Kontrolován byl vzorek spisového materiálu, vybíraný kombinovanou metodou – zčásti namátkově, zčásti cíleně, a to zejména v případech, kdy byly kontrolovány skutečnosti, jichž se týkaly podněty a stížnosti fyzických a právnických osob, včetně občanských sdružení, nebo které byly předmětem předchozích návrhů opatření.

Spisový materiál byl konfrontován s fyzickým stavem předmětu řízení ohledáním na místě. Dále byl rovněž touto kombinovanou metodou sledován stav některých národních kulturních památek, kulturních památek, památkových rezervací a zón v územních obvodech kontrolovaných správních orgánů.

Hodnocena byla dále kontrolní a metodická činnost krajských úřadů vůči úřadům obcí s rozšířenou působností.

Plnění plánu kontrol

Plnění plánu kontrol se částečně odchylovalo z různých důvodů od harmonogramu, podobně jako v předchozích kontrolních obdobích. Jednou z příčin byla povaha kontrol, kdy byl spisový materiál konfrontován s fyzickým stavem objektů v terénu. Vzhledem k nedostatečné kapacitě památkové inspekce, která doposud nedosáhla ani stavu, předpokládaného v důvodové zprávě k zákonu o státní památkové péči, jakož i z technických důvodů (zejména zajištění dopravy po příslušném územním obvodu, nevyhovující pracovní podmínky Památkové inspekce od prosince 2006) nebylo možné vysílat kontrolní skupiny ke kontrolovaným orgánům s tím, aby na místě setrvaly po celé období kontroly. Z toho důvodu kontroly trvaly déle, než jeden měsíc, jak předpokládal harmonogram,. Kromě toho v zimních měsících byla kontrolní

činnost determinována klimatickými podmínkami, neboť části některých nemovitostí, jejichž stav byl v souvislosti s kontrolou sledován, byly pod sněhovou pokrývkou.

Vyhodnocení kontrolních závěrů kontrol za období 2006 – 2007

Kontrolní období, týkající se let 2006-2007, je charakterizováno obdobně jako předchozí stabilizací výkonu státní památkové péče na krajských úřadech. Byly odstraněny zásadní nedostatky, konstatované v předchozích obdobích v činnosti Krajského úřadu Karlovarského kraje, zejména jím byla uskutečňována kontrola podřízených úřadů obcí s rozšířenou působností, která jím v předchozích obdobích prováděna nebyla. Celková úroveň výkonu státní správy na úseku památkové péče, vykonávaná krajskými úřady, se tak stala vyrovnanější oproti předchozím obdobím. Obecně nízká však zůstává vyhledávací a sankční činnost, jakož i četnost opatření proti nečinnosti úřadů obcí s rozšířenou působností. Až na výjimky je na dobré úrovni výkon agendy 2. stupně krajskými úřady. Přes různorodé, převážně dílčí nedostatky lze považovat za vyhovující kontrolní činnost krajských úřadů vůči úřadům obcí s rozšířenou působností co do kontroly spisového materiálu, méně již ve vztahu k častým případům nečinnosti kontrolovaných orgánů.

Negativním poznatkem je zjištění poklesu úrovně vedení správních řízení na MHMP, a to jak po stránce hmotněprávní, tak po stránce procesní. Z kontrolovaného vzorku spisového materiálu je prokazatelné, že některá jím vedená řízení nebyla v souladu s účelem zákona o státní památkové péči a nenaplnovala podmínky, stanovené v nařízení vlády č. 66/1971Sb. o památkové rezervaci v hlavním městě Praze. Přes velký objem agendy MHMP situace jeho pracoviště památkové péče není determinována okolnostmi, které ovlivňují činnost některých úřadů s rozšířenou působností, jak je níže uvedeno, nicméně i zde byla zaznamenána absence systematického provádění vyhledávací činnosti a výkonu státního stavebního dozoru z hlediska státní památkové péče ve smyslu § 28, resp. 29 zákona o státní památkové péči.

- Jako určitý systémový nedostatek lze podobně jako v předchozím období konstatovat nevyváženou úroveň výkonu státní památkové péče úřady obcí s rozšířenou působností, která se sice bezprostředně netýká úrovně vyřizování agendy krajských úřadů, ale úzce s ní souvisí vzhledem k tomu, že krajské úřady plní úlohu orgánů 2. stupně a vykonávají vůči úřadům obcí s rozšířenou působností kontrolní a metodickou činnost. Institutu veřejnoprávních smluv, které by umožňovaly koncentrovat výkon státní památkové péče do jednoho místa v rámci území okresu a vytvořit lépe personálně vybavené pracoviště, je využíváno ještě méně než v předchozím období. Kromě toho veřejnoprávní smlouvy nemohou zaručit trvalou existenci takových pracovišť, která je pro stabilizovaný řádný výkon jejich činnosti nezbytnou podmínkou. Ve značném počtu úřadů obcí s rozšířenou působností vykonává agendu státní památkové péče jediný pracovník, v některých případech dokonce jen na část úvazku, tudíž nemůže být zajištěna jeho zastupitelnost při práci v terénu, pro výkon státní památkové péče zcela nezbytná, stejně jako při dovolené či pracovní neschopnosti.

- Specifikem pro výkon státní správy na úseku památkové péče na krajských úřadech zůstává

interdisciplinární charakter zpracovávané agendy, která vyžaduje neobyčejně rozsáhlé

znalosti z různých oborů. Jde nejen o aplikaci hmotněprávních a procesních předpisů v řízeních vedených jak v prvním, tak v druhém stupni na odpovídající úrovni, ale též o znalost

věcné problematiky památkové péče, která je vzhledem k rozmanitosti památkového fondu

v České republice neobyčejně široká. Nezbytné jsou určité znalosti historických konstrukcí

a poměrně rozsáhlých znalostí z oboru dějin umění, zejména architektury, a schopnost

pracovat s výsledky stavebně historických a dalších průzkumů. Vzhledem k převažující

agendě týkající se památkově chráněných staveb je nutná orientace v problematice územního plánování a stavebního řádu. Kromě toho jsou potřebná schopnost práce s projektovou dokumentací a znalosti týkající se vlastního provádění staveb a stavebních technik, atd. Zatímco na úrovni příslušného pracoviště krajského úřadu jsou alespoň základní předpoklady, aby mohly být tyto náročné požadavky naplňovány, v celé řadě úřadů obcí s rozšířenou působností je splnění obdobných nároků, vyplývajících z jejich působnosti, jen velmi těžko dosažitelné.

- Námitkové řízení bylo vedeno pouze v jediném případě, a to na základě námitek, podaných do protokolu ředitelem Krajského úřadu Olomouckého kraje. Námitkám nebylo vyhověno rozhodnutím čj. 109557/2006 z 18.12. 2006. Do tohoto rozhodnutí podal ředitel Krajského úřadu Olomouckého kraje odvolání, které bylo zamítnuto rozhodnutím I. náměstka ministra kultury ze dne 19.1. 2007. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se konstatuje, že: „Námítky byly zamítnuty jako nedůvodné, byly postaveny na nepravdivých tvrzeních a obsahovaly názory a úvahy odporující právním předpisům či veřejnému zájmu na ochraně kulturního dědictví. Kontrolní skupina Památkové inspekce výrok svého rozhodnutí přesvědčivě zdůvodnila, s jednotlivými námitkami se řádně vyrovnala a jejich neoprávněnost doložila. (...) Odvolání neobsahuje žádné nové skutečnosti ani důkazy, které by vyvracely kontrolní zjištění Památkové inspekce. (...) Protokol včetně rozhodnutí o námitkách představuje ze strany ústředního orgánu státní památkové péče významnou metodickou pomoc, kterou by měl krajský úřad přijmout, místo aby ji bezdůvodně zpochybňoval.“

-Zhodnocení účinnosti kontroly jako nástroje zlepšování výkonu státní správy.

Prováděné kontroly výkonu státní správy v přenesené působnosti představují základní prostředek k zvyšování jeho kvalitativní úrovně. Tato skutečnost byla v oblasti státní památkové péče ověřena v rámci kontrol výkonu státní správy okresními úřady od počátku 90. let až do jejich zrušení v rámci reformy veřejné správy. Při kontrole krajských úřadů je situace obdobná, celkově je úroveň výkonu státní správy v přenesené působnosti na úseku památkové péče v důsledku kontrol přes určité problémy zlepšuje, jak to v této etapě bylo jednoznačně prokázáno v případě Krajského úřadu Karlovarského kraje.

Na základě kontrolních zjištění lze, podobně jako v předchozích etapách kontroly, konstatovat stabilizovanou úroveň výkonu státní správy na úseku památkové péče krajskými úřady v přenesené působnosti. Přetrvávající nedostatky jsou zejména v nedostatečné vyhledávací a sankční činnosti. V potřebné míře nejsou využívána opatření proti nečinnosti, jejichž podrobnější úprava je nesporným přínosem nového správního řádu. Kontrolovaná agenda za rok 2005 se ovšem řídila ještě předchozí právní úpravou.

Oproti předchozím etapám byl zaznamenán určitý pokles úrovně výkonu státní správy v přenesené působnosti v případě Magistrátu hl. m. Prahy.

§27a

(1) Celní úřady

a) kontrolují, jak je dodržován předchozí souhlas Ministerstva kultury nebo předchozí souhlas vlády České republiky (§ 20 odst. 1) a zda kulturní památka nebo národní kulturní památka vystavovaná, zapůjčená nebo pro jiné účely vyvezená do zahraničí byla ze zahraničí vrácena zpět a v dobrém stavu,

b) kontrolují u věcí, které vykazují znaky kulturní památky podle § 2 odst. 1 a mají být trvale převezeny ze zahraničí do České republiky, zda se jejich převoz provádí s předchozím souhlasem příslušného orgánu státu, z něhož mají být dovezeny, je-li zaručena vzájemnost,¹⁶⁾

c) se podílejí na dokumentaci, výzkumech a průzkumech zejména movitých kulturních památek.

(2) Celní úřady při plnění svých úkolů spolupracují s orgány státní památkové péče, jimž podle jejich příslušnosti podávají v případě zjištění nedostatků podněty pro přijetí opatření k nápravě nebo návrhy na zahájení řízení podle § 35 a 39. Dále spolupracují s odbornou organizací státní památkové péče a památkovou inspekcí.

§28

(1) Krajský úřad metodicky řídí výkon státní památkové péče v kraji.

(2) Krajský úřad

a) plní úkoly orgánu státní památkové péče pro národní kulturní památky, pokud nepřísluší Ministerstvu kultury nebo vládě České republiky,

b) dozírá v rozsahu své působnosti na dodržování tohoto zákona a předpisů vydaných pro jeho provedení,

c) uplatňuje stanovisko k územně plánovací dokumentaci pro území, ve kterém je památková zóna nebo nemovitá národní kulturní památka, nejde-li o působnost ministerstva kultury podle § 26 odst. 2 písm. c), a ve vztahu k tomuto území uplatňuje stanovisko k vymezení zastavěného území,

d) je dotčeným orgánem k zabezpečení nepředvídaných nálezů kulturně cenných předmětů, detailů stavby nebo archeologických nálezů, k nimž došlo při řízení nebo postupu podle zvláštního právního předpisu 1), nejde-li o nálezy učiněné při přípravě nebo provádění obnovy kulturní památky nebo při přípravě nebo provádění prací v území, na němž uplatňuje svůj zájem státní památková péče 9) ,

e) vydává jako dotčený orgán na návrh nebo z vlastního podnětu závazné stanovisko 2a) a poskytuje další podklady do řízení vedených jinými správními úřady než orgány státní památkové péče podle zvláštních právních předpisů 19), jde-li o zabezpečení péče o národní kulturní památky,

f) vykonává dozor při obnově národních kulturních památek z hlediska státní památkové péče,

g) plní další úkoly stanovené tímto zákonem.

§28a

Kraj v samostatné působnosti

a) schvaluje koncepci podpory státní památkové péče v kraji v souladu s koncepcí rozvoje státní památkové péče v České republice a po projednání s Ministerstvem kultury,

b) schvaluje návrhy dlouhodobých, střednědobých a prováděcích plánů a programů zachování a obnovy kulturních památek v kraji,

c) usměrňuje kulturně výchovné využití kulturních památek v kraji.

Příklad:

O) Odbor kultury a památkové péče Jihomoravského kraje

1. Oddělení kultury

Samostatná působnost

pro rozhodování orgánů Jihomoravského kraje zabezpečuje podklady pro plnění funkce zřizovatele odvětvových příspěvkových organizací (např. muzeí, galerií, knihoven, hvězdáren, planetárií, divadel, orchestrů) a Ústavu archeologické památkové péče, veřejné výzkumné instituce,

zpracovává materiály týkající se zřizovacích a zakladatelských listin nebo jejich změn u právnických osob zřízených nebo založených Jihomoravským krajem a po jejich právním posouzení odborem kontrolním a právním předkládá návrhy těchto zřizovacích a zakladatelských listin nebo jejich změn k projednání příslušným orgánům kraje; po schválení dodatku, jehož předmětem je změna rozsahu svěřeného nemovitého majetku, předá jedno originální vyhotovení dodatku na odbor majetkový k provedení změn v katastru nemovitostí a jedno vyhotovení na odbor ekonomický, vede jednotnou evidenci zřizovacích a zakladatelských listin právnických osob zřízených a založených Jihomoravským krajem a jejich dodatků v rozsahu své působnosti, vede jednotnou evidenci smluv a jejich dodatků vypracovaných odborem, zastupuje Jihomoravský kraj v řízení před rejstříkovými soudy v souvislosti s návrhy na zápis a návrhy na změny zápisů do obchodního rejstříku právnických osob zřízených a založených Jihomoravským krajem v oboru vymezené působnosti, spolupracuje s odborem kancelář ředitele při zpracování materiálů týkajících se jmenování či odvolání ředitele odvětvových příspěvkových organizací a stanovení jejich platů a odměn,

pro rozhodování orgánů Jihomoravského kraje vytváří podmínky pro kulturní rozvoj a péči o uspokojování kulturních potřeb občanů Jihomoravského kraje,

- 75 -

metodicky řídí a kontroluje odvětvové příspěvkové organizace, při aplikaci vnitřních norem Krajského úřadu Jihomoravského kraje týkajících se movitého a nemovitého majetku se řídí stanovisky odboru majetkového, která jsou pro ně v této oblasti závazná,

zajišťuje přehled o stavu a činnosti odvětvových příspěvkových organizací, analyzuje a vyhodnocuje výsledky a problémy a předkládá návrhy na opatření,

pro rozhodování orgánů Jihomoravského kraje sleduje a kontroluje hospodárnost a účelnost vynakládaných finančních prostředků na činnost odvětvových příspěvkových organizací,

pro rozhodování orgánů kraje sleduje profesionální a neprofesionální kulturní aktivity občanů,

zabezpečuje zpracování podkladů pro poskytování dotací z rozpočtových prostředků kraje v oblasti kultury, zabezpečuje vypracování a podpisy smluv o poskytování dotací v oblasti kultury,

dává podnět (stanovisko) odboru majetkovému k převodu nemovitého majetku z vlastnictví Jihomoravského kraje, pokud tento majetek užívala odvětvová příspěvková organizace,

vyjadřuje se k návrhu ředitele příspěvkové organizace na užívání nemovitého majetku Jihomoravského kraje, k návrhu na nakládání s přebytečným a neupotřebitelným nemovitým majetkem, které předkládá ředitel příspěvkové organizace v souladu se zřizovací listinou a s vnitřními předpisy Jihomoravského kraje na odbor majetkový prostřednictvím příslušného odvětvového odboru,

pro rozhodování orgánů Jihomoravského kraje zajišťuje podklady a doklady pro investiční činnost odvětvových příspěvkových organizací, které Jihomoravský kraj zřizuje, podílí se na inventarizaci nemovitého majetku Jihomoravského kraje, spolupracuje s Ministerstvem kultury ČR při administraci programů,

spolupracuje s odborem ekonomickým při předávání dat z krajských databází nestátních neziskových organizací do veřejně přístupného informačního systému o nestátních neziskových organizacích při Centrální evidenci dotací ze státního rozpočtu, zabezpečuje právní agendu odboru, spolupracuje a uskutečňuje potřebnou součinnost včetně poskytování informací odboru investic při přípravě plánu investic a odboru regionálního rozvoje.

Přenesená působnost

přezkoumává rozhodnutí vydaná orgány obcí v řízení o přestupcích na úseku kultury, vykonává dohled nad dodržováním povinností podle zákona o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, pokud není tímto zákonem svěřen orgánům obcí v přenesené působnosti, ukládá pokuty výrobcům a distributorům audiovizuálních děl v případě porušení povinností podle zákona o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, pokud je podle tohoto zákona neukládají orgány obcí v přenesené působnosti, ukládá pokuty vydavatelům neperiodických publikací a osobám, které veřejně šíří neperiodické publikace, v případě porušení povinností podle zákona o neperiodických publikacích, ukládá pokuty vydavatelům periodického tisku v případě porušení povinností podle tiskového zákona,

- 76 -

přezkoumává rozhodnutí vydaná orgány obcí s rozšířenou působností o správních deliktech v případě porušení ustanovení autorského zákona právníckými osobami a fyzickými osobami podnikajícími.

2. Oddělení památkové péče

Samostatná působnost

pro rozhodování orgánů Jihomoravského kraje zabezpečuje úkoly při zpracování a schvalování koncepce podpory státní památkové péče v Jihomoravském kraji v souladu s rozvojem státní památkové péče v České republice a po projednání s Ministerstvem kultury ČR návrhy plánů a programů zachování a obnovy kulturních památek v Jihomoravském kraji,

pro rozhodování orgánů Jihomoravského kraje zabezpečuje úkoly pro usměrňování využití kulturních památek v Jihomoravském kraji, zabezpečuje zpracování podkladů pro poskytnutí dotací z rozpočtových prostředků kraje na obnovu památkových objektů a území a na restaurování movitých památek, spolupracuje s Ministerstvem kultury ČR při administraci programů.

Přenesená působnost

vyjadřuje se pro Ministerstvo kultury ČR v řízení o prohlášení věci za kulturní památku, požaduje na vlastnících věcí, které by mohly být prohlášeny za kulturní památku, údaje o těchto věcech a jejich zamýšlených změnách, umožnění jejich prohlídky, popřípadě pořízení jejich vědecké dokumentace, projednává s Ministerstvem kultury ČR prohlášení území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historického prostředí nebo části krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, za památkovou zónu a určení podmínek její ochrany, vede seznam kulturních památek svého územního obvodu a provádí do něho zápisy podle výpisů z Ústředního seznamu kulturních památek ČR, vyjadřuje se pro Ministerstvo kultury ČR v řízení o zrušení prohlášení věci za kulturní památku,

po projednání s Ministerstvem kultury ČR, orgánem územního plánování a příslušnou obcí vydává opatření obecné povahy o ochraně (plán ochrany) památkové rezervace nebo památkové zóny nebo jejich částí,
vydává rozhodnutí o opatřeních, která je vlastník národní kulturní památky povinen učinit, a určuje lhůtu, v níž je povinen tato opatření vykonat; jestliže vlastník v určené lhůtě tato opatření neprovede, může krajský úřad rozhodnout, že se nezbytná opatření pro zabezpečení národní kulturní památky provedou na náklad jejího vlastníka,
na základě oznámení vlastníka národní kulturní památky o jejím ohrožení nebo poškození vydává rozhodnutí o způsobu odstranění závady,
rozhoduje o podmínkách pro další výkon činnosti nebo o zákazu činnosti, jestliže fyzická nebo právnická osoba svou činností působí nebo by mohla způsobit nepříznivé změny stavu národní kulturní památky nebo jejího prostředí anebo ohrožuje zachování nebo společenské uplatnění národní kulturní památky,
vydává závazné stanovisko správním úřadům a orgánům obcí, které vydávají svá rozhodnutí podle zvláštních předpisů, jimiž mohou být dotčeny zájmy památkové péče na ochraně nebo zachování národních kulturních památek nebo na jejich vhodném využití,
vydává na základě žádosti vlastníka samostatné rozhodnutí ve správním řízení pro provedení obnovy národní kulturní památky ve věci, o které není příslušný rozhodovat stavební úřad podle stavebního zákona,
vydává závazné stanovisko k územnímu řízení, při vydání územního souhlasu a k řízení o povolení staveb, změně staveb, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby a udržovacím pracím na nemovité národní kulturní památce,
ukládá povinnosti vlastníku movité kulturní památky nebo movité národní kulturní památky, vyžaduje-li to důležitý společenský zájem, určitým způsobem s ní nakládat, popřípadě ji bezplatně svěřit na nezbytně dlouhou dobu do úschovy určené odborné organizaci,
podává návrh vyvlastňovacímu úřadu na zahájení řízení o vyvlastnění nemovité národní kulturní památky,
podává návrh obecnímu úřadu obce na vymezení ochranného pásma nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny nebo jejich prostředí,
podává návrh obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností (po předchozí dohodě s Ministerstvem kultury ČR) na změnu ochranného pásma nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny,
vydává souhlas k přemístění národní kulturní památky a nemovité kulturní památky, popřípadě jejich součástí (příslušenství) a k trvalému přemístění movité kulturní památky z veřejně přístupného místa a uvědomuje o tom odbornou organizaci státní památkové péče,
rozhoduje o podmínkách přenechání kulturní památky nebo národní kulturní památky k dočasnému užívání pro účely vědeckého výzkumu nebo pro účely výstavní,
rozhoduje o povinnostech vlastníka nemovitosti strpět provedení archeologických výzkumů a o podmínkách, za nichž archeologické výzkumy mohou být provedeny,
po dohodě s Ministerstvem kultury ČR vydává nařízením kraje plány území s archeologickými nálezy,
v případě, že nedojde k dohodě, rozhoduje o náhradě a výši náhrady za majetkovou újmu vzniklou prováděním archeologického výzkumu nebo o opatření na ochranu archeologického výzkumu,
spolupracuje s památkovou inspekcí,
metodicky řídí výkon státní památkové péče v Jihomoravském kraji,
plní úkoly orgánu státní památkové péče pro národní kulturní památky, pokud to nepřísluší Ministerstvu kultury ČR nebo Vládě ČR,

dozírá v rozsahu své působnosti na dodržování zákona o státní památkové péči a předpisů vydaných pro jeho provedení,
uplatňuje stanovisko k územně plánovací dokumentaci pro území, ve kterém je památková zóna nebo nemovitá národní kulturní památka (nejde-li o působnost Ministerstva kultury ČR), a ve vztahu k tomuto území uplatňuje stanovisko k vymezení zastavěného území, je dotčeným orgánem k zabezpečení nepředvídaných nálezů kulturně cenných předmětů, detailů stavby, nebo archeologických nálezů, k nimž došlo při řízení nebo postupů podle stavebního zákona, nejde-li o nálezy učiněné při přípravě nebo provádění obnovy kulturní památky nebo při přípravě nebo provádění prací v území, na němž uplatňuje svůj zájem státní památková péče,
vykonává dozor při obnově národních kulturních památek z hlediska státní památkové péče,
ukládá pokuty právnickým osobám nebo fyzickým osobám při výkonu podnikání v případě porušení povinností podle zákona o státní památkové péči ve vztahu k národní kulturní památce,

- 78 -

ukládá pokuty za přešůpek fyzickým osobám v případě porušení povinností podle zákona o státní památkové péči ve vztahu k národní kulturní památce,
přezkoumává rozhodnutí vydaná obecními úřady podle zákona o státní památkové péči, kontroluje činnost obecních úřadů při výkonu přenesené působnosti na úseku státní památkové péče,
prodlužuje lhůty pro rozhodnutí v řízeních vedených obecními úřady podle zákona o státní památkové péči,
přijímá opatření proti nečinnosti v řízeních vedených obecními úřady podle zákona o státní památkové péči,
vede souhrnnou evidenci válečných hrobů, které jsou v jeho správním obvodu, informuje Ministerstvo obrany ČR o počtech a stavu válečných hrobů, které vede v evidenci,
projednává správní delikty podle zákona o válečných hrobech a pietních místech.

§29

Obecní úřad obce s rozšířenou působností

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vykonává a organizuje státní památkovou péči ve stanoveném správním obvodu v souladu s koncepcí rozvoje státní památkové péče v České republice.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností

a) podílí se na zpracování krajské koncepce podpory státní památkové péče a na zpracování střednědobých a prováděcích plánů a programů obnovy kulturních památek,

b) zabezpečuje předpoklady pro komplexní péči o kulturní památky a nemovitosti, které nejsou kulturní památkou, ale jsou v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu (§ 17), a v souvislosti s tím vydává jako dotčený orgán na návrh nebo z

vlastního podnětu závazné stanovisko 2a) a poskytuje další podklady do řízení vedených jinými správními úřady než orgány státní památkové péče podle zvláštních právních předpisů 19) ,

c) uplatňuje stanovisko k územně plánovací dokumentaci pro území, ve kterém je nemovitá kulturní památka nebo ochranné pásmo nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny, nejde-li o působnost ministerstva kultury podle § 26 odst. 2 písm. c) nebo působnost krajského úřadu podle § 28 odst. 2 písm. c), a ve vztahu k tomuto území uplatňuje stanovisko k vymezení zastavěného území,

d) usměrňuje péči o kulturní památky zajišťovanou obcemi,

e) vykonává státní správu na úseku státní památkové péče, pokud podle tohoto zákona není příslušný jiný orgán státní památkové péče,

f) koordinuje jednotné označování nemovitých kulturních památek tabulkou opatřenou nápisem "Kulturní památka" a velkým státním znakem, popřípadě i značkami stanovenými mezinárodními smlouvami,

g) vykonává dozor při obnově kulturních památek a při stavbě, změně stavby, terénních úpravách, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby nebo udržovacích pracích na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu (§ 17) z hlediska státní památkové péče 1) ,

h) dozírá v rozsahu své působnosti na dodržování tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení,

i) plní další úkoly stanovené mu tímto zákonem.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností se při plnění svých úkolů opírá o odbornou pomoc odborné organizace státní památkové péče.

(4) Podrobnosti o způsobech zabezpečování předpokladů pro komplexní péči o kulturní památky obecními úřady obcí s rozšířenou působností stanoví ministerstvo kultury vyhláškou.

(1) Obec pečuje o kulturní památky v místě a kontroluje, jak vlastníci kulturních památek plní povinnosti uložené jim tímto zákonem. Obec vychází přitom z odborných vyjádření odborné organizace státní památkové péče.

(2) Obec může podle místních podmínek po projednání s obecním úřadem obce s rozšířenou působností zřídit právnickou osobu nebo organizační složku pro obnovu kulturních památek.

§31

Komise státní památkové péče, konzervátor státní památkové péče, a zpravodajové státní památkové péče

(1) Rada kraje a rada obce s rozšířenou působností zřizují podle potřeby pro všestranné posuzování a koordinaci úkolů státní památkové péče komise státní památkové péče jako pracovní komise.21)

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností jmenuje po vyjádření odborné organizace státní památkové péče konzervátora státní památkové péče (dále jen "konzervátor") jako dobrovolného pracovníka. Konzervátor je členem komise státní památkové péče zřízené radou obce s rozšířenou působností.

(3) Úkolem konzervátora je soustavně sledovat stav kulturních památek, podávat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zprávy o jejich stavu, o péči o ně a jejich využití, navrhopvat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností potřebná opatření a napomáhat propagaci kulturních památek a státní památkové péče.

(4) Na návrh konzervátora může obecní úřad obce s rozšířenou působností pověřit pro určitý vymezený územní obvod dobrovolné pracovníky funkcí zpravodaje státní památkové péče (dále jen "zpravodaj"); kteří spolupracují s konzervátorem při plnění jeho úkolů.

(5) Činnost konzervátora a zpravodaje řídí obecní úřad obce s rozšířenou působností. Odbornou pomoc mu přitom poskytuje odborná organizace státní památkové péče.

(6) Podrobnosti o úkolech konzervátorů a zpravodajů stanoví obecně závazný právní předpis.

Příklad:

Činnost odboru památkové péče magistrátu města České Budějovice

Odbor památkové péče zajišťuje výkon státní správy na úseku památkové péče pro město České Budějovice a příslušné obce v přenesené a rozšířené působnosti, ale také zajišťuje výkon památkové péče v samostatné působnosti.

Činnost oddělení

Oddělení státní správy památek zajišťuje

1. výkon státní správy na úseku památkové péče v přenesené působnosti na území města České Budějovice a pro příslušné obce v rozšířené působnosti
2. výkon státního stavebního dohledu při obnově kulturních památek z hlediska památkové péče
3. dozor v rozsahu své působnosti nad dodržováním zákona, ukládání pokut
4. vyjádření k liniovým stavbám
5. vyjádření k územně plánovací dokumentaci z hlediska památkové péče

Oddělení hospodářské a kontrolní zajišťuje např.

1. informace o programech, poskytujících finanční příspěvky na obnovu kulturních památek
2. výkon státního stavebního dohledu při obnově kulturních památek z hlediska památkové péče
3. dozor v rozsahu své působnosti nad dodržováním zákona, ukládání pokut
4. spravování rozpočtu odboru
5. výkon státní správy, ve smyslu zákona č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech
6. činnosti spojené s prohlašování kulturních památek a vedení evidence

a dále např.:

1. provádění administrativní činnosti pro OPP při zpracování materiálů a podkladů pro Radu města a Zastupitelstvo města
2. provádění aktualizace programu regenerace městské památkové rezervace České Budějovice a programu regenerace vesnické památkové zóny Rožnov
3. vytváření obecní strategie péče o památky a zpracování podkladů pro plány a programy obnovy kulturních památek
4. podávání návrhů na zřízení právnické osoby nebo organizační složky pro obnovu kulturních památek
5. zajišťování spolupráce města České Budějovice se Sdružením historických sídel Čech, Moravy a Slezska
6. spolupráce s občanskými aktivitami a organizacemi za účelem prezentace kulturních a památkových hodnot města
7. zajišťování pořizování stavebně historických průzkumů včetně zadání výběrových řízení a zpracování návrhů smluv pro činnost OPP
8. vykonávání činnosti památkové péče v samostatné působnosti vykonává na celém území správního obvodu Statutárního města České Budějovice
9. provádění a odpovídání za poskytování finančních příspěvků na zachování a obnovu kulturních památek dle §16 zákona č.20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění

pozdějších předpisů, a dle prováděcí vyhlášky č.66/1988 Sb., k provedení zákona o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů

10. vedení evidence toho majetku Statutárního města České Budějovice, který je prohlášen za kulturní památku, a zajišťování jeho obnovy (sochy)
11. vedení evidence válečných hrobů ve správním obvodu obce s rozšířenou působností
12. spolupráce s památkovou komisí RM a pracovní skupinou pro regeneraci MPR Č. Budějovice

Zákony dle kterých funguje odbor

Základním právním předpisem ochrany kulturního dědictví je zákon č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších změn obsažených v zákonech č. 242/1992 Sb., č. 361/1999 Sb., č. 61/2001 Sb., č. 122/2000 Sb., č. 132/2000Sb., č. 146/2001 Sb., č. 320/2002 Sb., č. 18/2004 Sb., č. 186/2004 Sb., č. 1/2005 Sb., č. 3/2005 Sb., nálezy Ústavního soudu ČR č. 240/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb. a prováděcí vyhláška č. 66/1988 Sb., zákon č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání, zákon č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí ČR, zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), zákon č. 203/2006 Sb., o některých druzích podpory kultury a o změně některých souvisejících zákonů.

Dále zákon č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech.

Důležité informace odboru

Webové stránky města:

<http://www.c-budejovice.cz>

Kulturní památky jsou zapsány v Ústředním seznamu kulturních památek České republiky, který vede odborná organizace Národní památkový ústav Praha (tel. 257 010 111)

Bezplatnou pomoc dále poskytují vlastníkůům kulturních památek pracovníci odborné organizace Národního památkového ústavu České Budějovice

5. Místo, role a funkce odborné organizace státní památkové péče, vývoj do roku 1989 a současná situace

Jak je uvedeno výše, byla odborná organizace zřízena zákonem č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, v roce 1959. Převzala činnosti, které dosud vykonávaly

§ 19

Státní ústav památkové péče a ochrany přírody

(1) Při ministerstvu školství a kultury se zřizuje Státní ústav památkové péče a ochrany přírody (dále jen "ústav").

(2) Na úseku státní památkové péče organisuje a provádí ústav výzkum, průzkum, dokumentaci, vědecké hodnocení a popularisaci památek, řeší otázky teorie a praxe ochrany, konservace, obnovy a kulturního využití památek, poskytuje odbornou a metodickou pomoc při provádění památkové péče, zejména u národních kulturních památek, jakož i při plnění mimořádně významných úkolů konservace, obnovy a kulturního využití památek.

(3) Na úseku státní ochrany přírody ústav hodnotí, popřípadě vypracovává odborné podklady pro jednání a rozhodování orgánů státní ochrany přírody, poskytuje jim odbornou a metodickou pomoc, organisuje a provádí výzkum, průzkum, bádání a dokumentaci, zejména pokud jde o přírodu jako celek a její části lidskou činností nedotčené nebo jen málo dotčené, o vliv lidské činnosti na přírodu a o čelení nepříznivým vlivům lidské činnosti, zvláště pak výzkum, průzkum a dokumentaci chráněných částí přírody, biologie chráněných druhů organismů a výzkum a přírodovědeckou dokumentaci území velkých staveb a průmyslových oblastí.

(4) Úkoly ústavu podrobněji určí a jeho organizaci stanoví ministr školství a kultury, v dohodě s ministrem financí a ministrem-předsedou Státního úřadu plánovacího, a to pokud jde o úsek státní ochrany přírody, v rámci zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody.

Novou právní úpravou (zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči) byly činnosti odborné organizace popsány takto:

§32

Odborná organizace státní památkové péče

(1) Odborná organizace státní památkové péče je organizace pro výkon a koordinaci veškeré odborné činnosti v oboru státní památkové péče k zabezpečení jednoty kulturně politických záměrů a ideově metodických, ekonomických a technických hledisek, jakož i perspektivního rozvoje státní památkové péče.

(2) Odborná organizace státní památkové péče

a) zpracovává rozboru stavu a vývoje státní památkové péče, podklady pro prognózy, koncepce a dlouhodobé výhledy rozvoje státní památkové péče,

b) organizuje, koordinuje a plní vědeckovýzkumné úkoly státní památkové péče, rozpracovává teorii a metodologii státní památkové péče a metodiku společenského uplatnění kulturních památek,

c) plní úkoly odborně metodického, dokumentačního a informačního pracoviště pro úsek státní památkové péče a zabezpečuje průzkumy, výzkumy a dokumentaci kulturních památek, památkových rezervací a památkových zón a je současně poskytovatelem údajů podle zvláštního právního předpisu 1) ,

d) vede ústřední seznam kulturních památek,

e) připravuje odborné podklady pro ministerstvo kultury, zejména pro prohlášení věcí za kulturní památky,

f) zpracovává potřebné odborné podklady pro ostatní orgány státní památkové péče, metodicky usměrňuje činnost konzervátorů a zpravodajů a poskytuje bezplatnou odbornou pomoc vlastníkům kulturních památek při zajišťování péče o kulturní památky,

g) zabezpečuje odborný dohled nad prováděním komplexní péče o kulturní památky a nad jejich soustavným využíváním,

h) sleduje kulturně výchovné využití kulturních památek a jejich propagaci a zabezpečuje kulturně výchovné využití a zpřístupnění kulturních památek, s nimiž hospodář,

i) zabezpečuje další vzdělávání pracovníků v oboru státní památkové péče,

j) plní další úkoly na úseku státní památkové péče, kterými ji pověří ministerstvo kultury.

(3) Odborná organizace státní památkové péče si pro zajištění činností pro výkon státní památkové péče vytváří se souhlasem ministerstva kultury a po projednání s krajem krajská, popřípadě i další územní odborná pracoviště(střediska).

6. Vztahy státní správy a místní a regionální samosprávy v oblasti památkové péče, problém subsidiarity

Jediným orgánem státní správy na úseku památkové péče je dnes ministerstvo kultury, které ovšem do prvoinstančního řízení nevstupuje. Specifické postavení má Kancelář prezidenta republiky ve vztahu k chráněné oblasti Pražského hradu, která rozhoduje v první instanci o obnově kulturních památek v rámci tohoto území. Její kompetence však není explicitně popsána v zákoně č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.

Pro zbytek památkového fondu a jeho ochranná pásma vykonávají státní správu v přenesené působnosti obecní úřady obcí s přenesenou rozšířenou působností, pro národní kulturní památky pak krajské úřady. Závazná stanoviska vydaná těmito orgány zpravidla podle § 14 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, však nejsou (až na výjimky – např. restaurování movité kulturní památky) přezkoumatelná a jsou podkladem pro vydání územního rozhodnutí nebo stavebního povolení příslušným stavebním úřadem, které teprve stanoví vlastníkově části památkového fondu povinnosti, jež lze považovat za nucené omezování jeho vlastnických práv.

Pomyslná rovnováha mezi nuceným omezováním vlastnického práva a náhradou za ně se tak nepotkává na stejných úrovních, obrazně řečeno, kdo poroučí, ten neplatí, nebo, což je ještě horší, i když platí, nemá jeho platba povahu oné náhrady za nucené omezování vlastnického práva, ale jde o prostředky na podporu rozvoje kultury.

Památkový zákon totiž stanoví, obce a kraje poskytují příspěvek ze svých rozpočtů. Přitom „nárok“ na příspěvek vzniká na základě rozhodnutí obecních úřadů v přenesené působnosti. Aby to bylo ještě složitější, obce s rozšířenou přenesenou působností na jedné straně formulují ve většině případů „jen“ závazné stanovisko podle § 14 odst. 1 a 2 (což je ale na druhou stranu výhoda), jako úkon učiněný dotčeným orgánem pro řízení vedené stavebním úřadem, které teprve končí přezkoumatelným rozhodnutím. Obecní úřady 214 obcí s rozšířenou přenesenou působností tak ve smyslu Listiny, tedy podle zákona, fakticky omezují vlastnická práva vlastníků kulturních památek žijících (působících) v 6331 obcích (právně se tak děje prostřednictvím 711 obecních úřadů s přenesenou působností, které jsou stavebními úřady). Například Městský úřad v Břeclavi, který je orgánem památkové péče i stavebním úřadem, stanoví vlastníkově památkově chráněného domu v Lednici na Moravě, že při obnově střechy musí použít speciální keramickou krytinu, co nejvíce podobnou té, která se kdysi vyráběla v poštovně u Břeclavi. Obnova střechy se tak stane mnohem nákladnější a

vlastníkovi vznikají zvýšené náklady na uchování kulturní památky. Vlastník se proto odvolá do stavebního povolení ke krajskému úřadu, ten mu nevyhoví, rozhodnutí prvoinstanční potvrdí, a proto vlastník podá rozklad k ministerstvu pro místní rozvoj. Přestože vlastník řeší problém vzniklý při výkonu státní památkové péče, stává se paradoxně nejvyšším správním úřadem tohoto úseku státní správy ministr pro místní rozvoj, nikoli ministr kultury, který zastupuje jen tzv. dotčený resort. Rozhodnutí o opravě střechy se nakonec stane pravomocným, včetně finančního dopadu. Vlastník proto podle zákona žádá o příspěvek. Koho? Obec - Město Břeclav, jejíž městský úřad vydal rozhodnutí. Jenže Město Břeclav poskytuje příspěvek ze svých prostředků. Řídí se přitom obecnými ustanoveními zákona č.250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Tato pravidla umožňují poskytovat dary vlastně komukoli, byli jsme svědky toho, jak obce přispívaly občanům jiných obcí při povodních v roce 1997 a 2002. Ale to byla extrémní situace. V běžném životě se nedá předpokládat, že by příspěvky z vlastních rozpočtů obcí mířily mimo občany obce nebo mimo její katastrální území. Takže obec Břeclav žádost o příspěvek zamítne. Její rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Vlastník požádá o příspěvek kraj. I ten poskytuje příspěvek ze svých prostředků, takže když žádosti nevyhoví, je jeho rozhodnutí opět nepřezkoumatelné. Nakonec se vlastník může obrátit na ministerstvo kultury a tam by měl teoreticky uspět, protože rozhodnutí ministerstva o neposkytnutí příspěvku je přezkoumatelné, nakonec i soudem. Ministerstvu kultury tedy může hrozit nepředvídatelné množství soudních sporů s dopadem na státní rozpočet.

Tento příklad ilustruje skutečnost, že se v důsledku reformy veřejné správy fakticky rozpadla rovnováha mezi teoretickým objemem náhrad za nucené omezování vlastnických práv a skutečným objemem prostředků určených k náhradě za toto nucené omezování. Skutečný objem prostředků k náhradám se tvoří ve státním rozpočtu na základě úplně jiných mechanismů. Prostě a jednoduše – kdo poroučí, ať platí – už nefunguje. Ministerstvo kultury nemá žádné reálné nástroje, jak ovlivňovat rozhodování obecních či krajských úřadů, což opakovaně dokládají zjištění Památkové inspekce. Obce, které rozhodují v tzv. přenesené působnosti (tedy jménem imaginárního státu, který ale nemá nástroje, jak regulovat jejich rozhodování) vlastně nemusí zajímat, kdo jejich rozhodování zaplatí.

7. Role a výkon veřejné správy v oblasti podpory památkové péče, obnovy a využití památkového fondu

Podporu vlastníků památkového fondu zakotvuje zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v § 16

Příspěvek na zachování a obnovu kulturní památky

(1) Vlastník kulturní památky může obec nebo kraj na jeho žádost poskytnout ze svých rozpočtových prostředků, jde-li o zvlášť odůvodněný případ, příspěvek na zvýšené náklady spojené se zachováním nebo obnovou kulturní památky za účelem jejího účinnějšího společenského uplatnění. Příspěvek může poskytnout i tehdy, nemůže-li vlastník kulturní památky uhradit z vlastních prostředků náklady spojené se zachováním nebo obnovou kulturní památky.

(2) V případě mimořádného společenského zájmu na zachování kulturní památky může na obnovu kulturní památky poskytnout ze státního rozpočtu příspěvek ministerstvo kultury buď přímo, nebo prostřednictvím krajského úřadu, nebo prostřednictvím obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

(3) Podrobnosti o poskytování příspěvku na zachování a obnovu kulturní památky stanoví obecně závazný právní předpis.

V praxi je tato podpora aplikována zpravidla prostřednictvím specializovaných programů ministerstva kultury, krajů a některých obcí. Ministerstvo kultury používá následující programy:

Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností

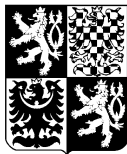
Program Podpora pro památky UNESCO

Dotace občanským sdružením

Havarijní program

Program regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

USNESENÍ

VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY
ze dne 25. března 1992 č. 209

k Programu regenerace městských památkových rezervací
a městských památkových zón

V l á d a

I. s c h v a l u j e Program regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón České republiky,
uvedený v příloze č. 1 tohoto usnesení;

II. b e r e n a v ě d o m í zásady přípravy, zpracování a realizace městských programů regenerace, uvedené v příloze
č. 2 tohoto usnesení;

III. u k l á d á

1. ministru financí uvolnit v roce 1992 po dohodě s ministrem kultury část prostředků z rezervy státního rozpočtu pro
Program regenerace městských památkových rezervací na podporu
městských programů regenerace,

2. ministru kultury informovat přednosta okresních úřadů
o přijatém usnesení vlády k Programu regenerace městských
památkových rezervací a městských památkových zón České
republiky,

3. ministrům kultury, životního prostředí a pro
hospodářskou politiku a rozvoj ve spolupráci se Svazem měst
a obcí a jeho Sdružením historických sídel Čech, Moravy a Slezska

a) založit do 30. června 1992 pracovní skupinu pro
regeneraci městských památkových rezervací a městských
památkových zón České republiky,

b) předložit do 31. srpna 1992 ministru financí návrh

na vyčlenění prostředků ze státního rozpočtu v roce 1993 pro podporu Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón České republiky,

4. přednostům okresních úřadů požádat městská zastupitelstva ve městech se schváleným nebo navrženým Programem regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón, aby připravovala, zpracovávala a postupně realizovala vlastní městské programy regenerace, zpracované podle zásad uvedených v příloze č. 2 tohoto usnesení;

IV. d o p o r u č u j e Svazu měst a obcí a jeho Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska spolupracovat s městskými zastupitelstvy a orgány státní správy při přípravě, zpracování a realizaci městských programů regenerace.

Provedou:

ministři financí, kultury,
životního prostředí, pro
správu národního majetku
a jeho privatizaci, pro
hospodářskou politiku
a rozvoj a
přednostové okresních úřadů

Na vědomí:

předseda Svazu měst a obcí
předseda Sdružení historických
sídel Čech, Moravy a Slezska

Předseda vlády
JUDr. Petr P i t h a r t v. r.

Příloha č. 1
k usnesení vlády ČR
ze dne 25. března 1992 č. 209

Program regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón České republiky

Program je projevem vůle vlády ČR napomoci záchraně a rozvoji nejcennějších částí našich historických měst vytvořením organizačních, informačních i ekonomických podmínek k jejich komplexní regeneraci. Smyslem této regenerace je nejen rehabilitace kulturních hodnot a ozdravení životního prostředí měst, ale také vytvoření atraktivních ohnisek rozvoje podnikatelských aktivit.

1. Cíl Programu

Cílem Programu je aktivizovat města s vyhlášenou nebo připravovanou městskou památkovou rezervací (dále jen "MPR") nebo městskou památkovou zónou (dále jen "MPZ") k jejich regeneraci a všestranně jim napomáhat při přípravě, zpracování a realizaci městských programů regenerace (dále jen "programy").

2. Organizační zabezpečení

2.1. K zabezpečení Programu zřizují ministerstva kultury, životního prostředí a pro hospodářskou politiku a rozvoj spolu se Sdružením historických sídel Čech, Moravy a Slezska pracovní skupinu pro regeneraci MPR a MPZ České republiky. Předmětem jeho činnosti je zejména:

a) vykonávat poradenské a informační služby pro orgány historických sídel a aktivizovat je, aby v rámci samostatné i přenesené působnosti zpracovávaly a realizovaly vlastní programy,

b) vykonávat expertizní činnosti pro orgány státní správy a samosprávy zaměřenou k ekonomickému, organizačnímu, legislativnímu a informačnímu zajišťování záchrany a regenerace MPR a MPZ,

c) napomáhat odbornými službami městům a jejich sdružením při utváření výkonné komunální samosprávy k zajištění záchrany a regenerace MPR a MPZ,

- d) shromažďovat a publikovat informace, poznatky a zkušenosti vztahující se k problematice regenerace historických sídel,
- e) spolupracovat se zahraničními institucemi podobného zaměření a vyměňovat vzájemně informace.

2.2. Městské zastupitelstva ve své působnosti připravují, zpracovávají a realizují programy na základě vlastního rozhodnutí. Přitom se doporučuje postupovat podle Zásad projednaných vládou České republiky (viz část č.IV. předloženého materiálu).

3. Podpora městských programů

Na podporu přípravy, zpracování a realizace programů se mohou vyčlenit prostředky:

3.1. Pro zpracování programů, včetně potřebných průzkumů, územně plánovacích podkladů a dokumentace, ze státního rozpočtu.

3.2. Pro zabezpečování jednotlivých akcí programů v případech, kdy prostředky z rozpočtu města ani soukromníků nepostačují, zejména:

- a) ze státního rozpočtu
 - na záchranu církevních a kulturních památek,
 - na programy podpory vzniku a rozvoje malých a středních podniků realizované prostřednictvím Českomoravské záruční a rozvojové banky, a. s., apod.,
- b) z výdajů Nadace na záchranu kulturního dědictví,
- c) ze Státního fondu pro životní prostředí,
- d) z jiných specializovaných našich i zahraničních fondů, nadací, darů právnických a fyzických osob apod.

3.3. K podpoře programů:

- a) může být zaměřena i činnost peněžních ústavů,
- b) budou orgány státní správy ve své působnosti napomáhat získávání a využívání zahraničního kapitálu

Zásady

přípravy, zpracování a realizace městských programů regenerace

1. Charakteristika programů

Městské programy regenerace (dále jen “programy”) jsou souborem účelově zaměřených, veřejně prospěšných opatření, směřujících k záchraně historicky nejcennějších částí měst, zejména městských památkových rezervací (dále jen “MPR”) a městských památkových zón (dále jen “MPZ”) v souladu s Programem regenerace MPR a MPZ České republiky, a k zahájení a rozvinutí jejich cílevědomé komplexní a kontinuální regenerace.

1.1. Programy zpracovávají popřípadě pořizují ze svého rozhodnutí města jako součást širšího pojetého programu rozvoje územního obvodu města ve smyslu zákona o obcích nebo v souladu s ním. Programy schvalují městská zastupitelstva.

1.2. V programech se spojuje zájem státu na péči o kulturní dědictví, vyjádřený zejména v zákonu o státní památkové péči, s cílevědomou hospodářskou a sociální politikou měst.

1.3. Programy vytvářejí i podmínky pro účelné a hospodárné vynakládání soukromých i veřejných finančních prostředků na základě propočtu výnosů, kterých lze regenerací dosáhnout, a nákladů, které je nutno na ni vynakládat.

1.4. Příprava, zpracování a realizace programů musí probíhat tak, aby při nich byla zajištěna široká účast obyvatel města, vlastníků a uživatelů jednotlivých nemovitostí.

1.5. Navrhovaná opatření nemají přinést vzrůst administrativy a neúčelné pracovní náplně, nýbrž ekonomickou, informační a organizační pomoc městu a vlastníkům a uživatelům nemovitostí.

2. Cíle programů

Cíle programů musí být v souladu s ostatními cíli rozvoje města, respektovat zvláštní a jedinečné podmínky jednotlivých měst. Obecně se vytyčují zejména hlavní cíle, které však mohou mít v jednotlivých programech rozdílnou váhu a různou časovou a prostorovou provázanost:

2.1. Provést neodkladné práce na záchranu těch ohrožených objektů a souborů, které se podílejí na památkové podstatě MPR a MPZ (jde např. o opravy střech, okapů a komínů, odstranění podmáčení a statické zabezpečení), a nezbytné opravy technické infrastruktury.

2.2. Obnovovat systémy technické infrastruktury (vodohospodářské, energetické, spojové a dopravní).

2.3. Systematicky podněcovat a provádět opravy, modernizace, rekonstrukce a pravidelnou údržbu domovního a bytového fondu jednotlivých objektů i jejich souborů. Přitom zajistit zachování památkových hodnot a využití objektů a souborů ke vhodným účelům v souladu se zásadami státní památkové péče. Pečovat o urbanistickou a architektonickou úroveň prostředí, včetně vzhledu města a jeho charakteru.

2.4. Provádět rekonstrukce a úpravy vnějších prostranství (ulic, náměstí, parků) včetně jejich vybavení malou architekturou a zelení. V souladu se záměry rozvoje města řešit úpravu komunikací; zřizovat dopravně zklidněné a pěší zóny.

2.5. Zastavit vyhlášení MPR a MPZ stanovením a dodržováním nepodkročitelné hranice plochy bytů v obytných budovách, zachováním části bytů v území pro sociálně slabé a pro handicapované; ozdravit demografickou a sociální strukturu obyvatelstva.

2.6. Oživit MPR a MPZ ekologicky nezávadnými podnikatelskými i veřejnými provozy, které vytvářejí pracovní příležitosti pro obyvatele města a jeho okolí, uspokojují potřeby obyvatel i návštěvníků a přiměřeně využívají vhodné objekty obnovovaných památek. V souladu s tím stimulovat žádoucí změny vlastnictví a působit proti spekulativním postupům.

2.7. Pečovat o kvalitu přírodních složek životního prostředí a jeho ekologickou stabilitu, dodržovat limity pro zdroje škodlivin, provádět opatření k šetření energií, materiálů a vody, zabezpečovat sběr a zneškodňování odpadu.

2.8. Vyvolávat a podporovat kulturní a osvětové činnosti, které podněcují zájem a ochotu obyvatel města podílet se na regeneraci; budovat informační systém o území včetně pořízení seznamů ohrožených památek a prohlubovat znalosti o MPR a MPZ.

3. Příprava, zpracování a realizace programů

K Programu regenerace MPR a MPZ České republiky se může přihlásit a podle zásad tvorby městských programů regenerace může postupovat každé město, které má na svém území vyhlášenou MPR nebo MPZ, nebo město, jež se o statut MPR nebo MPZ hlásí. Podle zásad tvorby městských programů mohou přiměřeně postupovat i ostatní města, která si chtějí zachovat své historicky a architektonicky cenné části.

3.1. Podnět ke zpracování programu

Podnět ke zpracování programu může vycházet od orgánů městské samosprávy, iniciativních skupin občanů i od orgánů státní památkové péče a orgánů územního plánování. Svůj záměr zpracovat program a přihlásit se k Programu regenerace MPR a MPZ České republiky oznámí město písemně okresnímu úřadu a odbornému pracovišti pro regeneraci MPR a MPZ české republiky (dále jen "odborné pracoviště ČR"), do doby jeho zřízení ministerstvu kultury ČR. V uvedeném oznámení charakterizuje stav MPR nebo MPZ, včetně popisu památkových hodnot, a hlavní cíle, jichž hodlá regeneraci na základě programu dosáhnout. Zvláště uvede potřeby neodkladných prací na záchranu těch ohrožených objektů a

souborů, které se podílejí na památkové podstatě MPR a MPZ, a známé potřeby nezbytných oprav technické infrastruktury.

3.2. Ověření záměrů města

Okresní úřad v dohodě s odborným pracovištěm ČR zorganizuje ověření záměrů uvedených v oznámení. K tomu přizve zástupce města, památkové péče, orgánu územního plánování a stavebního úřadu, zainteresovaných občanských iniciativ, organizací, podniků, družstev a příslušné odborníky. Cílem je upřesnění nebo doplnění cílů programu a námětů pro jeho zpracování, stanovení orientačních nákladů na zpracování programu, posouzení možností financování a určení podílu jednotlivých účastníků na zpracování programu a nezbytných podkladů a na neodkladných záchranných pracích. Předmětem jednání je také organizační a informační pomoc okresního úřadu a odborného pracoviště ČR městu.

3.3. Pracovní skupina programu

Město si zřídí pro přípravu, zpracování a realizaci programu stálou pracovní skupinu, např. jako svoji komisi ve smyslu zákona o obcích. V jejím čele je zpravidla člen městské rady, jejími členy jsou hlavní koordinátor programu z řad pracovníků městského úřadu, představitel památkové péče, architekt-urbanista, další členové městského zastupitelstva, zástupci orgánů státní správy, vlastníků a uživatelů nemovitostí, organizací, podniků, družstev, místních spolků, občanských iniciativ a experti (např. sociolog, ekonom, ekolog, právník atp.). Pracovní skupina je sestavena tak, aby ve své činnosti hájila veřejné zájmy, nikoliv soukromé zájmy skupin podnikatelů nebo vlastníků nemovitostí, kteří mohou vytvářet vlastní sdružení.

Pracovní skupina předkládá návrhy a žádosti směrem k orgánům samosprávy, státní správy, projektantům a odbornému pracovišti ČR. Městské zastupitelstvo popřípadě městská rada může pracovní skupinu, která byla zřízena jako její komise, pověřit některými pravomocemi, jako např. vypracováváním žádostí o podpory, spoluprací s privatizační komisí, podnikateli, investory, projektanty a dodavateli, zřizováním vlastních odborných týmů, sdružováním prostředků z různých zdrojů, organizováním soutěží, konkursů, prováděním nabídkových řízení a řešením konfliktů.

3.4. Další opatření k zabezpečování programu

Pro ekonomické, informační a institucionální zabezpečování programu si město může vytvářet v rozsahu odpovídajícím potřebám:

a) informační a poradenské středisko programu zaměřené na širokou veřejnost, na aktivní ochránce kulturního dědictví a životního prostředí, na vlastníky a uživatele nemovitostí, na podnikatele, investory atd.,

b) účelový finanční fond pro doplňkový způsob veřejného financování programu mimo rozpočet města,

c) smíšenou společnost (akciovou společnost nebo společnost s ručením omezeným) s majoritní účastí města a účastí dalších právnických i fyzických osob, jejímž hlavním předmětem činnosti bude zabezpečování realizace programu,

d) nadaci pro zabezpečování realizace programu.

3.5. Podklady pro zpracování návrhu programu

Program musí vycházet z aktuální územně plánovací dokumentace a přiměřeně využít dalších podkladů. Přitom se postupuje v těchto krocích:

a) Město (pracovní skupina) zabezpečí vyhodnocení existující územně plánovací dokumentace, územně plánovacích podkladů a dalších programových a koncepčních materiálů z hlediska závaznosti a využitelnosti pro tvorbu programu a s vyhodnocením seznámí příslušný orgán územního plánování.

b) Příslušný orgán územního plánování pořídí nové nebo doplňující územně plánovací podklady a dokumentaci, zejména nezbytné průzkumy a rozborů a územní plány určující regulační podmínky.

Pro návrh programu je nezbytné pořídit průzkumy a rozborů zaměřené zejména na popis a hodnocení území z hledisek:

- kulturně historických, památkových, urbanisticko-architektonických včetně kompozice, vzhledu a charakteru města,
- provozně funkčních (včetně dopravního režimu, funkčního využití objektů atp.),
- ekonomických (včetně rozmístění podniků, pracovních příležitostí, daňových přínosů, vlastnictví, cen a využití nemovitostí),
- demografických, sociologických, etnografických a vývoje bydlení,
- ekologických (včetně zdrojů a účinků škodlivin v území a enkláv ekologické stability),
- stavu technické infrastruktury,
- stavebního stavu objektů.

Tyto průzkumy a rozborů se nezpracovávají, pokud byly již dříve zpracovány a jsou v potřebné míře aktuální.

Jako vyjádření prostorového překryvu kulturních, provozně funkčních, ekonomických, sociálních, ekologických a územně technických problémů a hodnot v území se zpracuje problémová mapa.

3.6. Obsah programu

Návrh programu obsahuje:

a) podrobné cíle regenerace,

b) grafickou dokumentaci s vyznačením veškerých předpokládaných stavebních, hospodářských a dalších aktivit města, státních, družstevních i soukromých podniků, jednotlivých vlastníků a uživatelů,

c) tabulkově uspořádaný přehled akcí programu, týkajících se:

- neodkladné záchrany ohrožených objektů a souborů a nezbytných oprav technické infrastruktury (bod 2.1.),

- obnovy systémů technické infrastruktury (bod 2.2.),
- jednotlivých objektů a jejich souborů (bod 2.3.),
- vnějších prostranství (bod 2.4.),
- sociálních problémů (bod 2.5.),
- ekonomického oživení (bod 2.6.),
- ekologických problémů (bod 2.7.),
- informací a osvěty (bod 2.8.),

d) v případě potřeby schematickou dokumentaci akcí regenerace (úprav, modernizací, rekonstrukcí a dostaveb, ev. i nové výstavby objektů a souborů včetně veřejných prostranství),

e) scénář postupu regenerace s uvedením kritických míst a s odhadem doby realizace, projednaný s vlastníky a uživateli dotčených nemovitostí,

f) zásady projektového zadání jednotlivých akcí, které mají být realizovány v I. etapě (prioritní jsou zejména akce na záchranu těch ohrožených objektů a souborů, které se podílejí na památkové podstatě MPR a MPZ, a nezbytné opravy technické infrastruktury, dále akce na zajištění tranzitních bytů a sociální výpomoci v předstihu a na oživení upadajícího území),

g) aproximativní stanovení nákladů na jednotlivé akce, návrh způsobu podnikatelského a investorského zabezpečení, financování v jednotlivých letech (vč. respektování možností realizace jednotlivými vlastníky a uživateli po etapách),

h) rozvahu o zdrojích a návratnosti finančních prostředků, v případě potřeby i rámcové podnikatelské záměry rozhodujících akcí programu,

i) specifikaci finančních prostředků, které zajistí město a které budou požadovány z jiných zdrojů, s návrhem zajištění potřebné podpory, vztažené vždy k jednotlivým akcím podle let uvažované realizace,

j) další dokumentaci podle potřeby nebo požadavků města (pracovní skupiny).

Návrh programu může být v některých částech zpracován ve variantách. Bude dokumentován textově, tabelárně, graficky, případně modelově, s využitím výpočetní a audiovizuální techniky apod. Ve spolupráci s pracovní skupinou bude vždy se zpracovatelem dohodnuta jednoduchá a srozumitelná úprava dokumentace, určená pro seznámení široké veřejnosti s návrhem programu.

3.7. Projednávání a schvalování programu

Návrh programu projedná městský úřad veřejně na shromážděních občanů. Jejich sdružení a spolků a dále s orgány státní památkové péče, s okresním úřadem a s odborným pracovištěm ČR. Úplná dokumentace programu musí být k dispozici pro seznámení občanů i orgánů státní správy nejméně po dobu 30 dnů, připomínky mohou občané podat ve lhůtě 30 dnů, přičemž tato lhůta počíná běžet posledním dnem lhůty určené pro seznámení.

Program posoudí příslušné orgány státní správy zejména z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací. Pokud jsou k návrhu programu vzneseny podstatné připomínky ze strany těchto orgánů nebo občanů, rozhodne město o jeho úpravě a dopracování. Městský úřad seznámí veřejnost s výsledky projednávání připomínek. Výsledný návrh programu

schvaluje městské zastupitelstvo. Závazné zásady programu mohou být stanoveny městským zastupitelstvem v obecně závazné vyhlášce.

Schválený program město veřejně vyhlásí a zajistí mu širokou propagaci a osvětu.

3.8. Realizace programu

Město realizuje v předstihu jednak akce na záchranu ohrožených objektů nebo souborů, a jednak obnovu systémů technické infrastruktury a akce řešící ekologické problémy. Postup stavebních prací volí v souladu se sociálním a ekonomickým rozvojem města, zájmem vlastníků a uživatelů a v jejich vzájemné součinnosti, a to zpravidla po malých, rychle a komplexně proveditelných provozně ucelených částech (např. blocích) tak, aby nedocházelo k nadměrnému narušení životního prostředí stavební činnosti.

Město (pracovní skupina) zabezpečí {např. formou soutěží) zpracování urbanistických studií důležitých pro realizaci programu. Urbanistickou studii nebo její část může městské zastupitelstvo po projednání (obdobně jako v bodě 3.7.) schválit jako výchozí podklad pro realizaci programu a jako informaci významnou mimo jiné pro podnikatele a investory v příslušné části území.

Město (pracovní skupina) může určit hlavního architekta MPR nebo MPZ nebo jejich části (např. autora územního plánu nebo urbanistické studie) a doporučit podnikatelům, aby s ním své stavební záměry konzultovali.

Schválený program je základem pro výběrové nebo konkursní řízení podnikatelů a investorů v MPR nebo MPZ. V případě majetku města (městská infrastruktura, komunální bytový a domovní fond, veřejná prostranství, některé nemovité kulturní památky apod.) může město být podnikatelem i investorem.

3.9. Podmínky udělování finanční podpory programu

Okresní úřad a odborné pracoviště ČR průběžně sledují přípravu, zpracování a realizaci programu a jeho jednotlivých akcí. Město přednostně realizuje maximum akcí s využitím vlastních zdrojů, prostředků vlastníků a uživatelů a s účastí obyvatel.

Jestliže město samo finančně nestačí na zabezpečení programu, který se týká vyhlášené nebo navržené MPR nebo MPZ, požádá na jednotlivé akce o podporu z veřejných prostředků, a to:

- a) nadřízený orgán (okresní úřad), zprostředkující čerpání státního rozpočtu,
- b) ústřední orgán, který je správcem příslušného státního účelového fondu, nebo v souladu s resortním předpisem přímo tento fond,
- c) odborné pracoviště ČR, zprostředkující čerpání z jiných účelových prostředků ústředních orgánů České republiky a mezinárodních společenství (zpravidla s pomocí banky nebo spořitelny).

Žádosti o podporu musí obsahovat odůvodnění, mimo jiné popis cílů a užitků a přezkoušitelné propočty nákladů a výnosů. Podpora se uděluje vždy teprve po předchozím

prověření, že náklady prokazatelně přesahují možnosti města, vlastníků a uživatelů a že budou vynaloženy efektivně.

4. Zásady a možnosti soukromého a veřejného financování programů

4.1. Financování programů se řídí zásadami:

a) Akce zahrnuté do programu financují především soukromí nebo veřejní vlastníci (včetně dlouhodobých nájemců) a uživatelé (včetně nájemníků) objektů, kteří z nich mají užitek jako podnikatelé nebo jako spotřebitelé.

b) Financuje se zásadně podle objektů; objekty jsou také provozně ucelené části technické infrastruktury. Výjimku tvoří studie a projekty pro regeneraci celého území nebo částí MPR nebo MPZ.

c) Veřejné finanční příspěvky, zvýhodněné půjčky a úvěry a daňové úlevy (v souladu s daňovými předpisy připravovanými k uplatnění postupně od roku 1993) se poskytují jen na základě zdůvodněné žádosti, která obsahuje propočet finančních nákladů (celkový náklad na částečnou obnovu objektu, který se podílí na památkové podstatě MPR nebo MPZ, a z toho vícenáklad oproti nakladu na úplnou obnovu objektu) a výnosů.

4.2. Měly-li by náklady spojené s programem přesáhnout náklady úplné obnovy (znovuvýstavby) objektu, a tím zájem vlastníka a uživatelů objektu se na programu podílet, financuje se regenerace objektu v míře odůvodněné veřejným zájmem a možnostmi částečně (výjimečně úplně) s využitím prostředků města, popřípadě státního rozpočtu. To se týká zejména těch objektů a souborů, které se podílejí na památkové podstatě MPR a MPZ, a objektů či provozních úseků technické infrastruktury.

4.3. Poskytování veřejných finančních prostředků se vždy váže na určité podmínky, shrnuté do písemné smlouvy.

4.4. Rozlišují se tyto základní způsoby podpory jednotlivých akcí programu:

a) účelový nevratný finanční příspěvek z rozpočtu města nebo ze státního rozpočtu jako přímá pomoc; na příspěvek není právní nárok,

b) bezúročná nebo zvýhodněná půjčka fyzickým osobám nebo úvěr právníckým osobám, jako překlenovací finanční výpomoc uhrazovaná z veřejných prostředků, například stavební úvěr (po kolaudaci přeměňovaný na hypotékami úvěr nebo na částečný finanční příspěvek odpisem určité Částky),

c) nepřímá finanční pomoc ve formě daňových úlev (v souladu s daňovými předpisy připravovanými k uplatnění postupně od roku 1993).

4.5. Uvedené způsoby doplňkového, podpůrného financování z veřejných prostředků se uplatňují při uhrazování investičních a provozních nákladů v různé míře. Záleží na tom, zda jde o subjekty ziskových nebo neziskových činností, popř. objekty soukromého nebo veřejného zájmu. Hlavní možnosti shrnuje přehledná tabulka:

Přímé a nepřímé pomoci při úhradě nákladů Předměty pomoci	Finanční příspěvky	Úvěry, půjčky	Daňové úlevy (postupně od r.1993)
objekty veřejného zájmu bez větších zisků	podle konkrétní situace až do 100% nákladů	doplňkové bezúročné s možností hypotéky či příspěvku	plné osvobození od daně z přidané hodnoty stavebních dodavatelů
objekty soukromé spotřeby a podnikání se ziskem, který kryje jen náklady běžné stavebně technické péče	jen na zvýšené náklady na mimořádnou MPZ do 50%	snížené úroky, záruka města	zrychlené odpisování investic, dočasné prominutí daní
objekty soukromé spotřeby a podnikání se ziskem, který kryje i zvýšené náklady na mimořádnou péči vyplývající z památkové podstaty objektu	-	snížené úroky	zrychlené odpisování investic

4.6. Na úrovni měst přicházejí v úvahu následující zdroje veřejných finančních prostředků pro podporu programů:

a) vyčleněné prostředky z rozpočtu měst (nejvydatnější zdroj), doplňované zpravidla globálními dotacemi z rozpočtu ČR (prostřednictvím rozpočtů okresních úřadů),

b) doplňkové finanční zdroje soustřeďované v městském účelovém fondu pro podporu programu: daňové přírážky a poplatky a úplaty (jimiž se odčerpávají kladné a záporné externality; tím se kompenzují podnikatelské zisky, pramenící z polohové renty a památkové přitažlivosti MPR nebo MPZ), podíly z výnosů privatizace obecního majetku (jako konkrétní kompenzace za zhodnocení nebo znehodnocení památkových objektů v minulých letech, nebo jako odvod z vyšších výnosů, pramenících z polohové renty a památkové přitažlivosti MPR nebo MPZ),

c) zvláštní zdroje ze zapojení památkových objektů do komerčního podnikání, např. z jejich provozování v rámci smíšené společnosti nebo nadace podporující program (zisky této společnosti ze stravování, ubytování, zábavní činnosti apod. pramenící především z atraktivity místa a objektu se v rámci hospodaření města užijí na realizaci programu),

d) dary sponzorů a mecenášů a výnosy sbírek, nadace, loterie a jiné zdroje.

4.7. Na úrovni nadřízeného orgánu, zprostředkujícího čerpání státního rozpočtu, přicházejí v úvahu tyto zdroje :

- a) globální dotace do rozpočtu města,
- b) účelový příspěvek na podporu programu nebo jeho jednotlivých částí,
- c) jiné zdroje.

4.8. Na úrovni republiky přicházejí v úvahu zejména účelově vyčleněné prostředky:

- a) ze státního rozpočtu
 - na záchranu církevních a kulturních památek (pro body 2.1., 2.3., 2.4. a 2.8.),
 - na programy podpory vzniku a rozvoje malých a středních podniků realizované prostřednictvím Českomoravské záruční a rozvojové banky, a. s., apod. (pro body 2.2., 2.5. a 2.6.),
- b) ve výdajích Nadace na záchranu kulturního dědictví (pro body 2.1., 2.3., 2.4. a 2.8.),
- c) ze Státního fondu pro životní prostředí (pro bod 2.7.),
- d) z Fondu národního majetku pro posílení zdrojů bank a spořitelen, které budou určeny k poskytování úvěrů na jednotlivé akce programu,
- e) z účelových prostředků zahraničního kapitálu pro rozvoj cestovního ruchu,
- f) z jiných specializovaných našich i zahraničních fondů, nadací, darů právnických a fyzických osob apod.

4.9. K podpoře programů bude zaměřena i činnost účelově zaměřených peněžních ústavů.

Ministr kultury

vyhlašuje

úplné znění Zásad Ministerstva kultury České republiky pro užití a alokaci státní finanční podpory v Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón

Zásady Ministerstva kultury České republiky pro užití a alokaci státní finanční podpory v Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón

I. ZÁSADY VĚCNÉHO ŘEŠENÍ

1. Finanční prostředky pro Program regenerace městských památkových rezervací (MPR) a městských památkových zón (MPZ), schválený usnesením vlády ČR č. 209/1992, (dále jen „Program“) jsou využitelné a zúčtovatelné se státním rozpočtem (SR) v příslušném kalendářním roce.¹⁾ Jsou rozpočtovány v kapitole 334 – Ministerstvo kultury a uvolňovány Ministerstvem kultury (dále jen „MK“) buď přímo podle § 16 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, anebo jako účelově vázané dotace poskytované krajům a hlavnímu městu Praze, příp. obcím s rozšířenou působností na jejich žádost do jejich rozpočtu v řízení podle § 14 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla republiky“). Kraje a hlavní město Praha, příp. obce s rozšířenou působností pak poskytují v souladu s podmínkami stanovenými Ministerstvem kultury v rozhodnutí o poskytnutí dotace podle těchto Zásad jednotlivé finanční příspěvky vlastníkům kulturních památek v souladu se zákonem o státní památkové péči a vyhláškou vydanou k jeho provedení.²⁾ Finanční prostředky z rezervy Programu poskytuje v souladu s ročním rozpisem pouze MK.
2. Příspěvky na obnovu kulturních památek jsou rozmísťovány pouze do měst a obcí (dále jen „města“), na jejichž území je prohlášena MPR (40+1 měst) nebo městská památková

¹⁾ Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 16 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., a § 11 až § 15 vyhlášky Ministerstva kultury č. 139/1999 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva kultury České socialistické republiky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění vyhlášky Ministerstva kultury č. 538/2002 Sb.

zóna (209 měst) a kde je zpracován a schválen městský program regenerace podle cit. usnesení vlády. Výjimečně, a to z rezervy, mohou být poskytnuty i do měst, kde již bylo zahájeno řízení o prohlášení památkové zóny, popř. památkové rezervace, pokud je pro toto území zpracován a schválen městský program regenerace.

3. Při výběru měst a stanovení výše finanční podpory v Programu se posuzuje, do jaké míry město splňuje podmínky Programu, kterými jsou zejména existence a kvalita městského programu regenerace, územně plánovací dokumentace (resp. územně plánovacího podkladu) a úroveň a výsledky činností místní pracovní skupiny. Dále se přihlíží k přiměřeným finančním potřebám na zachování památkových hodnot v území MPR a MPZ. Tyto potřeby města předkládají, po předchozím projednání s územně příslušným výkonným orgánem státní památkové péče a Národním památkovým ústavem, k posouzení a vyhodnocení MK v rámci každoroční ankety zjišťující aktivitu jednotlivých měst v Programu.
4. V případech, kdy město neprojevilo zájem o finanční podporu v Programu a nezaslalo MK stanovené údaje v anketě anebo pokud působí proti zásadám péče o památkové hodnoty (obnova kulturních památek nebo rekonstrukce a úpravy jiných nemovitostí na území MPR nebo MPZ jsou prováděny v rozporu se závaznými stanovisky výkonných orgánů státní památkové péče)³⁾, nebude finanční podpora v Programu poskytnuta. Porušování závazných stanovisek výkonných orgánů státní památkové péče pro tento účel MK posuzuje na základě písemného oznámení příslušného krajského úřadu, Magistrátu hl. města Prahy, obecního úřadu obce s rozšířenou působností, Národního památkového ústavu nebo Památkové inspekce MK.
5. Zatímco městské programy regenerace se zaměřují na objekty, jejich využití a správu a na celkovou obnovu MPR nebo MPZ a sledují záměr zvyšování podílu městských a neveřejných prostředků v celkových nákladech na regeneraci, státní finanční podpora v Programu může být poskytována pouze na obnovu kulturních památek⁴⁾, neumožňuje-li předpis v síle zákona jinak.
6. Státní dotaci podle odstavce 1 lze využít pouze v souladu s cíli Programu jako příspěvek na obnovu nemovité kulturní památky (příp. movité kulturní památky pevně spojené se stavbou, jako jsou např. oltáře nebo varhany v kostelech, pokud je tato stavba kulturní památkou), která
 - (a) stojí na území MPR nebo MPZ,
 - (b) nebo se nalézá na vnějším obvodu území MPR nebo MPZ, pokud je obnova této kulturní památky zároveň akcí schváleného městského programu regenerace pro příslušný rok,
 - (c) nebo stojí mimo území MPR nebo MPZ, ale tvoří významnou součást (např. dominantu) vnějšího obrazu historického města, pokud je obnova této kulturní památky zároveň akcí schváleného městského programu regenerace pro příslušný rok.
7. Finanční příspěvky v Programu lze využít na obnovu kulturních památek ve vlastnictví měst, církví, jiných právnických a fyzických osob. Nelze je poskytovat na obnovu

³⁾ Vydanými podle ust. § 14 zák. 20/1987 Sb.

⁴⁾ Ust. § 16 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.

kulturních památek v majetku kraje, pokud jde o příspěvek poskytovaný krajským úřadem.

8. Příspěvky v rámci státní podpory Programu se poskytují za účelem záchrany, zachování a zhodnocení památkových hodnot a na podporu oprav objektů, kde dochází k využití pro kulturně výchovnou nebo jinou veřejně prospěšnou činnost a kde bude provoz a údržba zajišťována právníckou, popř. fyzickou osobou neziskového typu. Zvláštní pozornost zasluhují akce na obnovu kulturních památek – staveb, kde se předpokládá nebo již existuje sloučení neziskové a ziskové činnosti pod jednou soukromoprávní správou s cílem zajištění neziskové činnosti a pravidelné údržby kulturní památky z dosaženého zisku. Příspěvky poskytované v Programu jsou přísně účelové, mohou být použity jen na úhradu prací zabezpečujících uchování souhrnné památkové hodnoty kulturní památky, nikoli na modernizace a jiné úpravy prováděné v zájmu jejího vlastníka, ani na práce investiční povahy.
9. Zrušen.
10. Zrušen.
11. Při výběru objektů a stanovení výše příspěvků se sleduje zásada finanční účasti a zodpovědnosti všech zúčastněných: vlastníka nebo uživatele, města a státu, popř. kraje. Přitom se sleduje vynaložení všech finančních příspěvků poskytnutých z veřejných zdrojů na jednotlivé akce během kalendářního roku.
12. Příspěvek z Programu nesmí být poskytnut na tutéž akci obnovy kulturní památky, na kterou je poskytován účelový příspěvek v rámci ostatních programů MK na úseku státní památkové péče.
13. Součástí činnosti výkonných orgánů státní památkové péče a Národního památkového ústavu a měst je sledování a vyhodnocení společenské efektivity užití státní podpory v Programu. Kritérii společenské efektivity jsou zejména:
 - záchrana hmotné podstaty nemovité kulturní památky, zachování historické urbanistické struktury MPR nebo MPZ,
 - účinnější působení památkových hodnot v prostorech vlastního objektu, jakož i ve vnitřním a vnějším obrazu MPR nebo MPZ,
 - zachování charakteru a dosažení harmonie v působení historického prostředí MPR nebo MPZ jako urbanistického celku,
 - zpřístupnění objektů kulturních památek veřejnosti, zlepšení přístupnosti objektů a míst v MPR nebo MPZ,
 - vhodné využití, které je v souladu s památkovými a kulturními hodnotami objektu a s jeho sociálním a ekonomickým významem v minulosti a které přispívá i k využití potenciálů rozvoje území MPR nebo MPZ a celého města, popř. regionu,
 - úspora veřejných prostředků širším zapojením soukromých finančních zdrojů vlastníků nebo uživatelů kulturních památek, zajištěním ekonomického provozu a využitím možnosti samofinancování.
14. Podklady pro výběr měst, výpočet roční finanční kvóty pro MPR a MPZ, popř. posouzení souhrnných přehledů k žádostem o poskytnutí jednotlivých příspěvků v rámci roční kvóty stanovené pro kladně hodnocená města, zpracování podkladů pro koordinaci MK, MMR,

MF, MŽP, krajských úřadů, Magistrátu hl. města Prahy, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, Národního památkového ústavu a jednotlivých měst, jakož i Ústřední komise Ministerstva kultury pro Program regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón⁷⁾ zajišťuje oddělení regenerace kulturních památek a památkově chráněných území MK.

15. Žádosti podle § 16 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, o poskytnutí finančního příspěvku v Programu (souhrnné přehledy) vlastníci kulturních památek předkládají krajskému úřadu, popř. Magistrátu hl. města Prahy nebo obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, popř. MK po předchozím oznámení MK, že finanční prostředky na daný účel jsou již u příslušného úřadu zajištěny.
16. Každé kladně hodnocené město si zpracovává souhrnný přehled jednotlivých akcí obnovy kulturních památek s čerpáním prostředků do celkové výše roční finanční kvóty stanovené v Programu. Tento přehled, vyhotovený na formuláři podle zadání MK (viz příloha těchto Zásad) a doplněný určenými doklady, město po předchozím odsouhlasení Národním památkovým ústavem zašle ve stanoveném termínu na krajský úřad, popř. Magistrát hlavního města Prahy nebo na obecní úřad obce s rozšířenou působností, popř. na MK (podle oznámení MK podle odstavce 15) k posouzení, a dále jako podklad pro zajištění příslušných opatření kraje, popř. hlavního města Prahy nebo obce s rozšířenou působností podle zvláštního právního předpisu,^{7a)} po jejichž provedení lze z rozpočtu kraje nebo obce poskytnout finanční příspěvek v Programu.
17. Příspěvky v Programu poskytují a jejich finanční vypořádání zajišťují kraj prostřednictvím krajského úřadu, hlavní město Praha prostřednictvím Magistrátu hl. města Prahy, nebo obec s rozšířenou působností prostřednictvím obecního úřadu, popř. MK.
18. Krajské úřady, Magistrát hl. města Prahy, obecní úřady obcí s rozšířenou působností a Národní památkový ústav kontrolují podle své působnosti využití dotací a příspěvků poskytnutých v Programu a o svých zjištěních, jsou-li závažná, průběžně informují MK, které vykonává ústřední dozor nad celým Programem.
19. V odůvodnění rozhodnutí o poskytnutí příspěvku v Programu je povinně zakotven údaj o ceně obnovy kulturní památky, sjednané mezi zadavatelem a zhotovitelem díla pro příslušný kalendářní rok, popř. o ceně nakoupeného a na daný účel použitého materiálu, jde-li o obnovu prováděnou svépomocí.
20. MK rozhodnutí o poskytnutí dotace podle odstavce 1 zasílá v kopii na vědomí Národnímu památkovému ústavu a současně městům v kraji jako oznámení podle odstavce 15. Krajské úřady, Magistrát hl. města Prahy a obecní úřady obcí s rozšířenou působností veškerá rozhodnutí o poskytnutí finančního příspěvku v Programu zasílají v kopii na vědomí Národnímu památkovému ústavu a na MK, a to vždy současně s vyhotovením tohoto rozhodnutí. Současně na MK zasílají pro archívní účely rovněž kopie vyplněných formulářů příslušných souhrnných přehledů.

⁷⁾ Založené příkazem ministra kultury č. 22/1995.

^{7a)} Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů.

21. Zrušen.

22. S prostředky státní finanční podpory v Programu se nakládá v souladu s rozpočtovými pravidly republiky, rozpočtovými pravidly územních rozpočtů^{7a)} a obecně závaznými předpisy na úseku státní památkové péče²⁾.

23. Využití finančních prostředků z rezervy Programu stanovuje svým rozhodnutím MK, po předchozím projednání v Ústřední komisi Ministerstva kultury České republiky pro Program regenerace městských památkových rezervací a zón, která je poradním orgánem pro otázky Programu.

24. Časový postup alokace stanoví MK v ročním rozpisu.

II. STANOVENÍ ROČNÍ FINANČNÍ KVÓTY PRO MĚSTO

1. Celkové částky pro skupiny měst

Státní finanční podpora v Programu pro příslušný kalendářní rok se dělí do tří skupin. První skupinu tvoří objem finanční podpory pro města s MPR, druhou skupinu tvoří objem finanční podpory pro města s MPZ. Tyto dva finanční objemy se stanoví v poměru anketou MK zjištěných optimálních souhrnných ročních nákladů na obnovu kulturních památek v Programu ve městech s MPR na jedné straně a ve městech s MPZ na straně druhé. Třetí skupinu tvoří rezerva, jejíž finanční objem a členění se stanoví v ročním rozpisu. (V závislosti na objemu prostředků vyčleněných pro Program ve státním rozpočtu na příslušný rok lze uvedené dvě skupiny měst event. sloučit pro účely výpočtu ve skupinu jedinou.)

1a) Finanční prostředky vyčleněné jako rezerva v Programu na příslušný rok mohou být

použity, společně s úsporami vzniklými na akcích obnovy kulturních památek

v jednotlivých městech, pouze na

- a) řešení havárií a urychlené dokončování obnovy kulturních památek,
- b) obnovu kulturních památek v rámci čerpání částky 1 mil. Kč přidělené jako součást Ceny za nejlepší přípravu a realizaci Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón¹²⁾,
- c) zpracování plánů zásad památkové ochrany pro městské památkové rezervace a městské památkové zóny ve městech zapojených do Programu, a to čerpáním částky ve výši do 3,5 mil. Kč ročně,
- d) na záchranu významných památkových hodnot nebo obnovu významných architektonických nebo uměleckořemeslných prvků, pokud jde o stavby, jež nejsou

¹²⁾ Založené společným opatřením ministerstev kultury a hospodářství a Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska v roce 1994 a upravené Statutem udílení Ceny za nejlepší přípravu a realizaci Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón České republiky ze dne 15. 12. 2000.

kulturními památkami, ale nacházejí se v památkové rezervaci nebo památkové zóně ve městě se zpracovaným a schváleným programem regenerace, v souladu s Úmluvou o ochraně architektonického dědictví Evropy č. 73/2000 Sb. m. s. ve znění § 7 odst. 1 písm. c) rozpočtových pravidel republiky, a ve finančním objemu stanoveném ročním rozpisem, a na

- e) propagaci Programu, zejména vydáváním publikací ve specializované ediční řadě tzv. almanachů, a to čerpáním částky pro tyto publikace max. 0,2 mil. Kč ročně.

2. Nabídka finanční podpory pro města

Výše roční kvóty (nabídky finanční podpory) v Programu pro jednotlivá města, resp. pro jednotlivé MPR a MPZ, tj. veličina P se stanovuje podle vzorce:

$$P = A_X \times A_D \times N_O \times \alpha$$

kde je

A_X koeficient aktivity,

A_D koeficient daňové výtěžnosti,

N_O celkový součet finančních požadavků na podporu obnovy kulturních památek

v Programu posouzený krajským úřadem, popř. Magistrátem hl. města Prahy a Národním památkovým ústavem, optimalizovaný MK v závislosti na počtu kulturních památek v území MPR nebo MPZ, na rozloze MPR nebo MPZ, na ekonomických předpokladech procesu regenerace jednotlivých měst apod.,

α konstanta úměrnosti.

V uvedené rovnici jsou A_X , A_D a N_O známé veličiny. Konstanta úměrnosti α se stanovuje tak, aby se souhrn ročních kvót pro města rovnal celkovému objemu finančních prostředků určenému v Programu na obnovu kulturních památek. Požaduje-li město z Programu finanční podporu, která je nižší nebo stejná jako výpočtem stanovená minimální roční kvóta, poskytne se celá požadovaná částka. Roční kvóty finanční podpory jednotlivých měst v Programu se vyhlašují ročním rozpisem.

3. Koeficient aktivity A

Při výpočtu koeficientu aktivity se vychází v souladu s usnesením vlády č. 209/1992 ze tří základních kritérií:

- I. Územně plánovací podklady a územně plánovací dokumentace včetně programů rozvoje.
- II. Místní pracovní skupina pro regeneraci.
- III. Městský program regenerace MPR nebo MPZ.

Hodnoty kritérií:

Kritérium	stupně hodnocení				váha
I	1	2	3	4	30%
	100%	66%	33%	0%	
II	1	2	3		20%
	100%	50%	0%		
III	1	2	3	4	50%
	100%	75%	10%	diskvalifikace	

Legenda ke korelační tabulce:

I. Územně plánovací podklady a dokumentace

Známka je výsledkem souhrnného vyhodnocení tří hledisek:

- územního plánu obce,
- regulačního plánu,
- územně plánovacích podkladů (především urbanistické studie nahrazující v dotčených případech koncept územního plánu obce nebo regulačního plánu);
- stupeň 1: pro obec (město) nebo část (MPR, MPZ) je schválen vhodný regulační plán,
- stupeň 2: je schválen vhodný územní plán obce, popř. (u obcí s počtem obyvatel do pěti tisíc) je vhodný územní plán zpracován, ale zatím není schválen, popř. je rozpracován nebo dokončen vhodný regulační plán,
- stupeň 3: vhodný územní plán obce je dokončen, ale není schválen; existuje schválený územní plán sídelního útvaru nebo územní plán zóny (regulační plán), ale tato územně plánovací dokumentace je již zastaralá,
- stupeň 4: vhodná územně plánovací dokumentace ani vhodné územně plánovací podklady neexistují.

Jako vhodná územně plánovací dokumentace se rozumí taková, která není v rozporu s cíli Programu.

II. Místní pracovní skupina pro regeneraci

- stupeň 1: existuje, dosahuje dobrých výsledků,
- stupeň 2: existuje, ale její aktivita je pouze průměrná,
- stupeň 3: zatím neexistuje nebo nepracuje podle usnesení vlády č. 209/1992.

(Při hodnocení výsledků činností místní pracovní skupiny pro regeneraci se přihlíží rovněž k objemu finančních prostředků, vynaloženému z rozpočtu města na obnovu kulturních památek a regeneraci území MPR nebo MPZ v příslušném kalendářním roce a zjištěnému anketou MK).

III. Místní program regenerace MPR a MPZ

- stupeň 1: program je schválen, je kvalitní, odpovídá usnesení vlády č. 209/1992,
- stupeň 2: program je rozpracován v dobré kvalitě, ale není zatím schválen, anebo program je schválen, ale jeho kvalita zatím neodpovídá všem požadavkům cit. usnesení vlády,
- stupeň 3: program není dostatečně kvalitní, popř. je zastaralý a nový je teprve rozpracován,
- stupeň 4: program není dokončen nebo není zpracováván.

Číslice 1 – 4 vyjadřují hodnotu 100 – 0 %, která je uvedena v dolním řádku u každého kritéria v tabulce. Hodnota 4 u kritéria III znamená vyřazení města z výpočtu podpory.

3a) Koeficient daňové výtěžnosti A_D

Při výpočtu koeficientu daňové výtěžnosti A_D se vychází z daňové výtěžnosti obce stanovené jako podíl celkových daňových příjmů obce za příslušný kalendářní rok a počtu jejích obyvatel podle zásady, že koeficient A_D je nepřímo úměrný výši daňové výtěžnosti. Hodnota koeficientu se určuje každoročně znovu podle vývoje daňové výtěžnosti obce v rámci ročního rozpisu.

4. Požadavky na finanční podporu z Programu N_O

Stanoví se jako součet požadavků na finanční podporu z Programu na obnovu nemovitých kulturních památek v MPR nebo MPZ, popř. nemovitých kulturních památek, které stojí při vnějším obvodu území MPR nebo MPZ nebo v dominantní poloze historického města a jsou zařazeny do místního programu regenerace. Hodnota veličiny N_O vyplývá z míry připravenosti jednotlivých akcí, s možností korekce odhadu roční ceny díla územně příslušným krajským úřadem, popř. Magistrátem hl. města Prahy a Národním památkovým ústavem. Může být upravena na MK zejména v závislosti na počtu kulturních památek v území MPR nebo MPZ, na rozloze území MPR nebo MPZ v hektarech, na ekonomických předpokladech jednotlivých měst apod.

5. Hodnoty koeficientů A_X a A_D a veličina N_O jsou každoročně zjišťovány MK v závislosti na hodnocení výsledků příslušné ankety.

6. Příspěvky na kulturní památky

Návrh na rozdělení roční kvóty (nabídka podpory) pro město a návrh výše účelových příspěvků na jednotlivé obnovy kulturních památek provádí, po předchozím sdělení MK o výši roční kvóty, místní komise zřízená k tomuto účelu a složená ze zástupců města (místní pracovní skupiny pro regeneraci), popř. krajského úřadu, popř. Magistrátu hl. města Prahy, a zástupců Národního památkového ústavu. Výběr kulturních památek se stanoví na základě priorit městského programu regenerace, přiměřené finanční účasti dotčených subjektů, tj. vlastníka, popř. uživatele kulturní památky, města a kraje, popř. hlavního města Prahy (do stanoveného max. podílu kraje, popř. hlavního města Prahy na akci obnovy kulturní památky v rámci Programu se započítává případný další finanční příspěvek nebo dotace poskytnuté z rozpočtu těchto územních samosprávných celků), popř. MK.

7. Závazné finanční podíly

Zásada přiměřené finanční účasti na obnově kulturní památky se odvozuje z ceny stavebních, popř. restaurátorských a jiných prací této obnovy sjednané se zhotovitelem díla na příslušný rok a doložené smlouvou o dílo, přičemž výběr zhotovitele díla musí být proveden v souladu s obecně závaznými předpisy v oblasti zadávání veřejných zakázek.¹³⁾ Závazné finanční podíly dotčených subjektů na akci obnovy kulturní památky se stanoví takto:

Zdroje	Finanční podíly podle druhu vlastnictví		
	města	FO, PO	círky
Prostředky vlastníka nebo uživatele, případně jiné neveřejné zdroje	min. 50 %	min. 40 %	min. 10 %
Rozpočet města	0	min. 10 %	min. 20 %
Prostředky z Programu	max. 50 %	max. 50 %	max. 70 %

Příslušné finanční podíly a jejich zdroje musejí být uvedeny a doloženy v žádosti o příspěvek i v souhrnném přehledu požadavků o podporu v Programu za jednotlivá města.

¹³⁾ Zák. č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

Finanční spoluúčast města na provedení obnovy kulturních památek, kde není město vlastníkem, dokládá příjemce příspěvku (církev, fyzické osoby a jiné právnické osoby než město) krajskému úřadu, popř. Magistrátu hl. města Prahy nebo obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, popř. MK v řízení o poskytnutí příspěvku. Město splnění těchto podílů dokládá k souhrnnému přehledu požadavků zasílanému na krajský úřad, popř. Magistrát hl. města Prahy nebo na obecní úřad obce s rozšířenou působností, popř. MK. (Dokladem je usnesení městského zastupitelstva o poskytnutí určeného podílu.)

Ten, kdo o příspěvku rozhoduje, zakotví finanční podíly stanovené pro dotčené subjekty do odůvodnění svého rozhodnutí (na finanční podíly jiných subjektů odkáže rovněž v části odůvodnění tohoto rozhodnutí) a sleduje jejich dodržení při

finančním vypořádání poskytnutého příspěvku, a to ve vztahu k výši skutečných nákladů spojených s provedením prací při obnově kulturní památky a k určenému účelu příspěvku.

Výjimky ze stanovených podílů

- (a) V mimořádných případech obnovy (restaurování) kulturních památek nebo jejich částí, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi, a při obnově národních kulturních památek může kraj, popř. hl. město Praha nebo obec s rozšířenou působností, popř. MK uhradit příspěvkem v Programu celkové roční náklady, přičemž do výše těchto nákladů nelze zahrnout částku ve výši odpočtu, který může příjemce příspěvku uplatnit podle zvláštního právního předpisu.¹⁴⁾
- (b) MK, po projednání v ústřední komisi, může v rámci ročního rozpisu finanční podpory v Programu stanovit, podle priorit vyhlášených na příslušný rok, pro vybrané MPR a MPZ další dílčí odchylky ze stanovených podílů.

8. Zrušen.

III. HARMONOGRAM POSTUPU ALOKACE

Stanoví se v ročním rozpisu.

IV. SCHVALOVACÍ DOLOŽKA

Tyto zásady projednala a doporučila ke schválení Ústřední komise Ministerstva kultury České republiky pro Program regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón dne 18. ledna 1996.

¹⁴⁾ Ust. § 13 odst. 3 cit. vyhlášky č. 139/1999 Sb.

Opatření, jímž se mění a doplňují Zásady Ministerstva kultury České republiky pro užití a alokaci státní finanční podpory v Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón (ze dne 18. 1. 1996); nabylo účinnosti dne 15. 2. 2000.

Opatření, jímž se mění a doplňují Zásady Ministerstva kultury České republiky pro užití a alokaci státní finanční podpory v Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón ze dne 18. 1. 1996, ve znění Opatření Ministerstva kultury ze dne 15. 2. 2000, č. j. 1.004/2000; nabylo účinnosti dne 21. 2. 2003.

Ministr kultury:

v. z. Novák v. r.

Příloha Zásad: formulář Souhrnného přehledu

Souhrnný přehled č. /200. ¹⁾
Zařazeno do Programu dne 200. ¹⁾

SOUHRNNÝ PŘEHLED²⁾

Akce obnovy kulturní památky, která byla zařazena do Programu regenerace MPR a MPZ v roce 200. za město (obec): Kraj:

Název kulturní památky: č. p.: p. p. č.:
rejstř. č.: Vlastník (jméno, příjmení a RČ fyzické osoby, název a IČ právnické osoby):

Adresa (sídlo) vlastníka (vč. tel., event. faxu v pracovní době):

Druh a stručný popis obnovy:

Využití kulturní památky před obnovou a po obnově:

Náklady na obnovu v r. 200. : Kč, z toho podíl vlastníka:
..... Kč,
podíl města: Kč, příspěvek kraje (popř. hl. m. Prahy):
..... Kč, požadovaný příspěvek z Programu: Kč.

.....
.....
podpis vlastníka a datum, příp. razítko
razítko a datum

.....
.....
podpis starosty (primátora),

¹⁾ Vyplnjuje ten, kdo poskytuje finanční příspěvek.

²⁾ Předkládá společně vlastník a město (obec) do 21. 4. 200. tomu orgánu státní památkové péče, který poskytne finanční příspěvek. V případě většího množství akcí použijte kopii tohoto formuláře.

Potvrzení příslušného stavebního úřadu

Obnova kulturní památky je zajištěna (probíhá) v souladu se zák. č. 50/1976 Sb. Bylo vydáno nařízení zabezpečovacích prací podle § 94 cit. zákona: ano/ ne.³⁾

razítko a datum

.....
podpis vedoucího úřadu,

Doporučení místní pracovní skupiny pro regeneraci

zástupce a datum

.....
.....
podpis pověřeného

Doporučení Národního památkového ústavu

razítko a datum

.....
.....
podpis vedoucího pracovníka,

Potvrzení úřadu obce s rozšířenou působností, popř. krajského úřadu, Magistrátu hl. m. Prahy

Obnova kulturní památky je zajištěna v souladu s ust. § 14 zák. č. 20/1987 Sb. Finanční podpora z Programu je žádoucí.

.....
podpis vedoucího pracovníka, razítko a datum

³⁾ Nehodící se škrtněte.

Čestné prohlášení vlastníka kulturní památky

Čestně prohlašuji, že údaje v tomto souhrnném přehledu jsem uvedl pravdivě a že jsem žádné skutečnosti významné pro jeho posouzení úmyslně nezamlčel.

Provádění obnovy kulturní památky budu průběžně konzultovat se specialisty z Národního památkového ústavu a budu dbát jejich rad s cílem zajistit co nejvyšší úroveň prací z hledisek státní památkové péče.

Každý kulturně cenný nebo archeologický nález, který se učiní při obnově kulturní památky, ohlásím bez zbytečného odkladu územnímu odbornému pracovišti Národního památkového ústavu.

Souhlasím s tím, aby tento souhrnný přehled – bude-li přijat a akce obnovy kulturní památky bude zařazena do Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón na letošní rok – byl počínaje dnem od data zařazení akce do Programu kvalifikován tím, kdo finanční příspěvek v Programu poskytuje, jako moje žádost o poskytnutí příspěvku podle § 16 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

.....

podpis vlastníka a datum, popř. razítko

Doklady

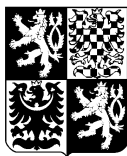
- a) doklad osvědčující vlastnické právo ke kulturní památce, tj. výpis z katastru nemovitostí nebo jeho ověřená kopie, které nejsou starší než 6 měsíců, jde-li o nemovitost,
- b) závazné stanovisko orgánu státní památkové péče (obecního úřadu obce s rozšířenou působností, popř. okresního úřadu, popř. Magistrátu hl. m. Prahy nebo krajského úřadu), vydané k obnově kulturní památky podle ust. § 14 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů,
- c) doklad o výběru zhotovitele díla v souladu se zák. č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, jde-li o veřejnou zakázku, a nejde-li o práce prováděné svépomocí,
- d) smlouva o dílo se specifikací druhu a rozsahu prací, ke kterým se váže žádost o příspěvek, termínu provedení prací a s uvedením sjednané nebo odborně odhadnuté ceny těchto prací pro rok 200. ,

- e) kopie usnesení městského, popř. obecního zastupitelstva o přiznání finančního podílu na obnově kulturní památky v rámci městského programu regenerace v roce 200. , ⁴⁾
- f) fotodokumentace současného technického stavu kulturní památky nebo jejích částí podle druhu a rozsahu prací, ke kterým se váže žádost o příspěvek.

⁴⁾ Ve výši podle Zásad (není-li město vlastníkem kulturní památky).

Program záchrany architektonického dědictví

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

USNESENÍ

VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

ze dne 22. února 1995 č. 110

k Programu záchrany architektonického dědictví

V l á d a

I. s c h v a l u j e Program záchrany architektonického dědictví uvedený v příloze tohoto usnesení (dále jen "Program");

II. u k l á d á

1. ministru kultury

a) zabezpečit účelové určení zvýšeného objemu finančních prostředků na realizaci Programu v roce 1995 a informovat vládu o použití těchto finančních prostředků,

b) předložit místopředsedovi vlády a ministru financí do 30. června 1995 podklady pro sestavení návrhu rozpočtu na rok 1996 v souvislosti s Programem včetně uvedení konkrétních objektů, na něž budou prostředky vynakládány v souvislosti s Programem v roce 1996 použity,

2. ministrům kultury a hospodářství seznámit s Programem příslušné orgány státní správy, samosprávy a odborné organizace.

Provedou:
ministři kultury,
hospodářství

Předseda vlády
Doc. Ing. Václav K l a u s , CSc., v. r.

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY
Příloha
k usnesení vlády
ze dne 22. února 1995 č. 110

Program záchrany architektonického dědictví

1. Zásady Programu

Program je systémové řešení účasti státu na záchraně nejcennější části architektonického dědictví, jako jsou hrady, zámky, kláštery, paláce, včetně historických zahrad a parků, kostely, radnice, obranné městské a pevnostní systémy a jiné velké stavební objekty, které byly prohlášeny světovými památkami UNESCO, národními kulturními památkami nebo kulturními památkami. Je dlouhodobým programem zachování a obnovy ohrožených nemovitých kulturních památek a jejich vhodného využití, jakožto významné složky kulturního, sociálního, ale i ekonomického rozvoje území a celkové kvality životního prostředí. Účast státu spočívá v odborné bezplatné pomoci při přípravě projektů záchrany jednotlivých kulturních památek a v poskytování finančního příspěvku na obnovu kulturních památek při realizaci těchto projektů. Příspěvek bude poskytován jako účelová dotace ze státního rozpočtu podle předem stanovených pravidel a bez ohledu na vlastnictví památek.

2. Cíle Programu

- a) záchrana ohrožených nemovitých kulturních památek efektivní a rychlou obnovou,
- b) využití těchto památek ke zvýšení celkové kvality životního prostředí a pro kulturní, společenské, veřejně prospěšné a ekonomické účely,
- c) získání všech zdrojů přicházejících v úvahu a snižování potřeby příspěvku na obnovu kulturních památek ze státního rozpočtu,
- d) zvýšení efektivnosti správy a provozu kulturních památek.

3. Projekty záchrany kulturních památek

Věcnou náplň Programu budou tvořit projekty záchrany kulturních památek předložené ministerstvu kultury jejich vlastníky nebo organizacemi, které k nim mají právo hospodaření (dále jen "projekty"). Projekty musí obsahovat údaje nezbytné k vyhodnocení jejich významu a užitečnosti a ke stanovení příspěvku na obnovu kulturní památky, a to zejména

- zhodnocení významu, stavu a využití památky a stupně jejího ohrožení,
- dokumentaci obnovy v rozsahu dokladujícím její proveditelnost a cenu,
- plán využití a mimoekonomické přínosy obnovy kulturní památky,
- finanční plán zajištění obnovy a budoucího provozu a údržby a
- specifikaci zdrojů a potřebu příspěvku na obnovu.

Hodnocení projektů a na základě toho jejich zahrnutí do Programu a určování jejich pořadí v Programu bude zajišťovat ministerstvo kultury. Hodnocení se provede objektivní metodou stanovení významu a užitečnosti každého projektu podle předem daných dlouhodobých kritérií odvozených z cílů Programu, po předchozím ověření náležitostí projektu.

Předkladatelé projektů budou informováni ministerstvem kultury o výsledku ověření a hodnocení a o jejich zařazení do Programu, aby mohli včas připravit realizaci projektu a žádost o příspěvek na realizaci.

Náležitosti projektů stanoví Zásady projektů záchrany kulturních památek.

4. Finanční příspěvky na realizaci projektů

Finanční příspěvek na obnovu kulturních památek bude poskytován na záchranu existence kulturní památky nebo na vícenáklady vyvolané požadavky orgánů státní památkové péče, a to podle jednotlivých projektů a podle jejich pořadí v Programu.

Poskytnutí příspěvku je podmíněno účastí vlastníka nebo organizace, která má k památce právo hospodaření, na financování obnovy, a dále zajištěním budoucího provozu a běžné údržby památky.

Celková částka příspěvku na obnovu památek v rámci Programu se stanoví každoročně na základě zprávy ministra kultury pro vládu o odhadu využití příspěvků přiznaných v témž roce a o jejich potřebě pro příští rok a na základě možností státního rozpočtu.

Podkladem pro přiznání příspěvku na obnovu jednotlivých kulturních památek bude žádost vlastníka nebo organizace, která má k památce právo hospodaření, doložená aktualizovaným projektem a dalšími nezbytnými doklady předložená ministerstvu kultury v jím vyhlášeném termínu.

Příspěvek bude poskytován jako účelová dotace podle zákona o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky¹⁾ a prováděcích předpisů²⁾ a opatření³⁾. Podmínky pro použití finančních prostředků se stanoví rozpočtovým opatřením, správním rozhodnutím, případně smlouvou.

Tím bude potvrzena rovněž povinnost příjemce příspěvek vrátit, pokud nebude ve vymezeném období 5ti let po dokončení obnovy s kulturní památkou nakládat podle projektu nebo dojde k úplatnému převodu jejího vlastnictví.

Podrobnosti týkající se poskytnutí příspěvku stanoví Zásady poskytování příspěvků z Programu.

5. Pomoc při přípravě projektů

Odbornou bezplatnou pomoc při přípravě projektů a aktualizovaných projektů, zejména

- zpracování stavebně historických průzkumů, případně archeologických výzkumů, pokud jsou předepsány,

- vypracování expertiz,
- odborné poradenství a
- informační služby

v oblasti památkové péče, územního rozvoje a výstavby poskytnou vlastníkům kulturních památek nebo organizacím, které k nim mají právo hospodaření, podle svých možností ústřední a regionální odborné organizace a orgány státní památkové péče ve spolupráci se stavebními úřady a orgány a organizacemi územního rozvoje.

1) Zákon České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů.

2) Vyhláška ministerstva financí č. 205/1991, o hospodaření s rozpočtovými prostředky státního rozpočtu České republiky a o finančním hospodaření rozpočtových a příspěvkových organizací.

3) Zásady pro poskytování a čerpání prostředků ze státního rozpočtu pro pořízování investičního majetku, č.j. 113/1679/94, a Zásady pro poskytování a čerpání neinvestičních dotací ze státního rozpočtu, č.j. 112/13462/94, zveřejněných ve Finančním zpravodaji č. 4/1994.

Bezplatné odborné poradenství v oblasti územního rozvoje, podpory podnikání a cestovního ruchu jim poskytnou regionální pracoviště ministerstva hospodářství, Ústav územního rozvoje a Středisko pro podporu podnikání, které přitom postupují ve spolupráci s orgány a organizacemi státní památkové péče.

6. Vyhlášení Programu

Po schválení vládou bude Program vyhlášen v denním i odborném tisku s uvedením adres a termínů pro předkládání projektů a žádostí o poskytnutí příspěvků na jejich obnovu v rámci Programu.

Příloha
k Programu záchrany architektonického dědictví

**Zásady poskytování příspěvku
z Programu záchrany architektonického dědictví**

1. Příspěvek z Programu záchrany architektonického dědictví je doplňkovým zdrojem financování obnovy kulturní památky a poskytuje se jako účelová dotace ze státního rozpočtu podle zákona ČNR č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtových pravidel republiky) a souvisejících prováděcích vyhlášek a opatření.
2. Základní podmínkou poskytnutí příspěvku na obnovu kulturní památky je vypracování Projektu záchrany kulturní památky a jeho zařazení do Programu záchrany architektonického dědictví.
3. Ověřování a vyhodnocování Projektů záchrany kulturní památky zajišťují a jejich zařazování do Programu záchrany architektonického dědictví v pořadí podle výsledků ověření a vyhodnocení významu a důležitosti projektů provádí zvláštní komise Ministerstva kultury. Způsob a kritéria hodnocení jsou uvedeny v příloze části IV. Práci komise kontroluje samostatné oddělení kontroly Ministerstva kultury.
4. Ministerstvo kultury po dohodě s Ministerstvem hospodářství oznámí předkladatelům výsledek ověření a vyhodnocení projektu a jeho zařazení do programu a podle pořadí v programu je vyzve k předložení žádosti o poskytnutí příspěvku na obnovu kulturní památky nebo jim sdělí, proč poskytnutí příspěvku zatím nepřichází v úvahu.
5. Žádost o příspěvek doloženou aktualizovaným Projektem záchrany kulturní památky, stavebním povolením nebo ohlášením stavebnímu úřadu, doklady o výběrovém řízení, doklady o zajištění financování obnovy a podklady pro stanovení příspěvku a podmínek jeho čerpání předloží vlastníci kulturních památek nebo organizace, které k nim mají právo hospodaření, Ministerstvu kultury v jím stanoveném termínu.
6. Podklady pro stanovení příspěvku a podmínek jeho čerpání, poskytnutí účelové dotace, druh práce, podmínky používání finančních prostředků, povinnosti poskytovatelů a příjemců a další podrobnosti stanovilo Ministerstvo financí Zásadami pro poskytování a čerpání prostředků státního rozpočtu pro pořizování investičního majetku, č.j. 113/1679/94 a Zásadami pro poskytování a čerpání neinvestičních dotací ze státního rozpočtu, č.j. 112/13462/94, uveřejněnými ve Finančním Zpravodaji č. 4/1994.

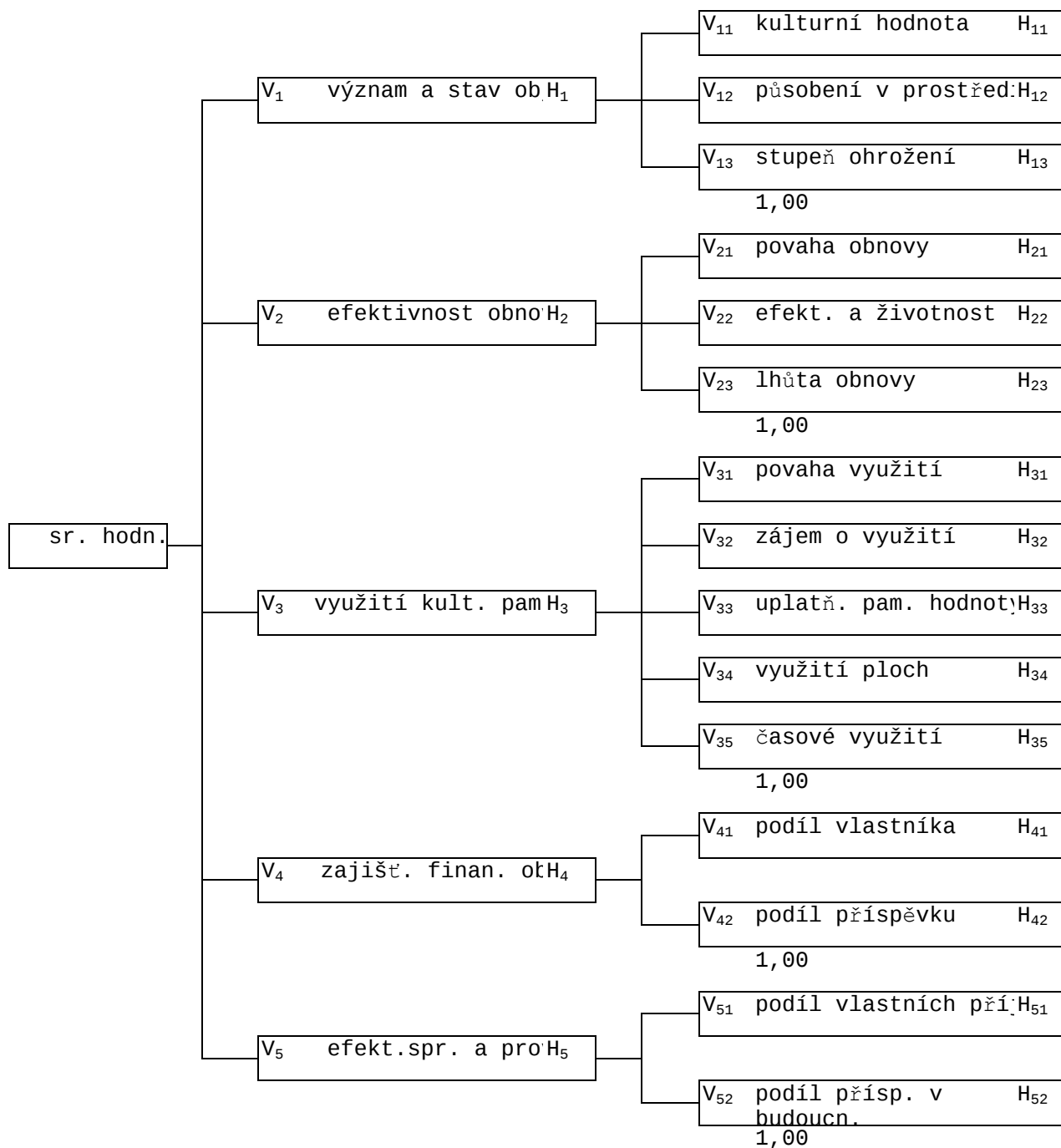
Zásady Projektů záchrany kulturních památek

Náležitosti projektů

1. Zhodnocení významu kulturní památky, zejména z hlediska kulturní hodnoty, současného využití a působení v prostředí, zhodnocení jejího stavu s uvedením závad a stupně ohrožení.
2. Vztah k územně plánovací dokumentaci, územně plánovacím podkladům, případně k programu regenerace příslušného památkově chráněného území.

3. Doplnující průzkumy a rozborů území, urbanistická studie, průzkum trhu, v případě komerčního využití, a případné výsledky stavebně historického průzkumu nebo archeologického výzkumu, pokud byly zpracovány.
4. Dokumentace obnovy v rozsahu dokladujícím její povahu, proveditelnost, efektivnost a cenu, doklady o projednání dokumentace zejména, souhlasné závazné stanovisko orgánu památkové péče, které nabylo právní moci, vyjádření okresního a obecního úřadu a územní rozhodnutí, pokud je předepsáno.
5. Plán prezentace kulturních hodnot a využití kulturní památky s výhledem nejméně na 10 let, s uvedením povahy ve vztahu k původnímu využití, využití ploch a časové využití objektu.
6. Orientační propočet ceny obnovy, orientační časový plán přípravy a realizace a odhad ročního čerpání finančních prostředků, včetně zhodnocení rizik vyplývajících z povahy obnovy a s tím souvisejících dodatečných nákladů.
7. Finanční zajištění obnovy v členění na prostředky vlastníka a uživatelů, dary, příspěvky nadací, sponzorů, fondů a loterií, půjčky a úvěry, existující daňové úlevy, příspěvky obcí, okresních úřadů a jiných zdrojů a oproti tomu potřeba příspěvku z Programu záchrany architektonického dědictví v jednotlivých letech realizace. Současné použití podpory z Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón nebo podpory na ochranu před povětrnostními vlivy není možné.
8. Zajištění budoucí správy, provozu, běžné údržby, oprav a případné obnovy kulturní památky s uvedením zdrojů. Finanční plán správy, provozu, údržby a obnovy v členění na hlavní nákladové a příjmové položky nejméně na 10 let.
9. Společenské přínosy jako zvýšení celkové kvality životního prostředí a využití pro kulturní, společenské a veřejně prospěšné a ekonomické účely, vytvoření pracovních míst a zvýšení cestovního ruchu.
10. Průkaz vlastnického práva nebo práva k hospodaření (pokud vlastníkem není stát), daňové přiznání z nemovitosti a z příjmů fyzických a právnických osob, prohlášení o majetkových poměrech a doklady o ročních výnosech a nákladech kulturní památky za poslední tři roky a případných břemenech.

Způsob a kritéria hodnocení projektů

$s. h. = V_1 \times H_1 + \dots + V_n \times H_n$
 $H_n = V_{n1} \times H_{n1} + \dots + V_{no} \times H_{no}$
 V_n a V_{no} se určí dlouhodobě anketou odborníků
 H_{no} se určí obodováním podle následující

Kritéria hodnocení významu a užitečnosti Projektů záchrany kulturních památek

Kritérium	Bodové hodnocení vlivů				
	1	2	3	4	5
Kulturní hodnota	část kult. pam.	-	kult. památka	nár. kult. památka	kult. pam. UNESCO
působení v prostředí	ve dvoře v zahradě	v řad. zástavbě	míst. sp. charakt.	lokální dominan.	celoměst. n. kraj. dom.
stupeň ohrožení	bez ohrožení	potenciální	nebezpeč. z prodl.	bezprost. ohrožení	havarij. stav
povaha obnovy	přestavba dostavba	rekonst. zm. vzhl.	velká, bez zm. vzhl.	záchr. obn. spec. technol.	+ 1 restaurát. práce
efektivnost a život. obn.	provizorní	krátkodobá	dlouhodobá	+ 1 částečná	+ 2 komplex.
lhůta obnovy	3 roky a více	-	2 roky	-	do 1 roku
povaha využití	jiné, odlišné od pův.	-	beze změny	-	návrat k pův. nebo příbuzné
zájem o využití	soukromý	-	smíšený	-	veřejný
uplatnění pam. hodn.	částečné	interiér	exteriér	interiér + exteriér	+ 1 zpříst. veřejn.
využití ploch	do 20 %	40 %	60 %	80%	100 %
časové využití	občasné	sezónní	celoroč. někt. dny v týdnu	celoroč. někt. hod. dne	celoroč. plné možné
podíl vlast. na fin. obn.	do 10 %	20 %	30 %	40 %	50 % a více
podíl přísp. SR na fin. obn.	50 % a více	40 %	30 %	20 %	do 10 %
vlast. příjmy	do 20 %	40 %	60 %	80 %	100 %

na provoz a
údržbu

příspěvek
v budoucn.

50 % a
více

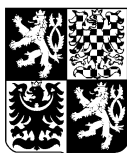
40 %

30 %

20 %

do 10 %

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

USNESENÍ

VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY
ze dne 16. července 1997 č. 426

o Programu restaurování movitých kulturních památek

V l á d a

I. s c h v a l u j e Program restaurování movitých kulturních památek uvedený v příloze tohoto usnesení (dále jen "Program");

II. u k l á d á ministru kultury

1. zabezpečit ve 2. pololetí roku 1997 přípravu a od 1. ledna 1998 realizaci Programu,

2. seznámit s Programem příslušné orgány státní správy, samosprávy a odborné organizace.

Provede:

ministr kultury

Na vědomí:

přednostové okresních úřadů a
primátoři měst Plzně, Brna a Ostravy,
primátor hlavního města Prahy

Předseda vlády
prof. Ing. Václav K l a u s , CSc., v. r.

V L Á D A Č E S K É R E P U B L I K Y

P ř í l o h a
k usnesení vlády
ze dne 16. července 1997 č. 426

Program restaurování movitých kulturních památek

1. Zásady Programu

Program je systémové řešení účasti státu na obnově - restaurování - movitých kulturních památek a jejich souborů, které jsou významnými díly výtvarných umění a uměleckořemeslnými pracemi dokládajícími životní způsoby a tvůrčí schopnosti člověka v minulosti, zejména pokud jsou tyto památky ohroženy ve své hmotné existenci v důsledku dlouhodobě v minulosti nedostatečné péče, a které jsou zapsány v Ústředním seznamu kulturních památek. Jedná se zejména o soubory uměleckých děl sochařských a malířských a předmětů výtvarného a užitého umění, které jsou anebo mohou být prezentovány veřejnosti na zpřístupněných hradech a zámcích, a dále o movité kulturní památky, jako jsou např. oltáře včetně oltářních obrazů, závěsné obrazy, sochařská díla, kostelní lavice, varhany nebo kazatelny, které jsou umístěny v církevních objektech - kostelech, klášterech apod. - a které jsou obvykle dosud užívány ke svému původnímu účelu.

Program je dlouhodobý a směřuje k zachování, obnově, vhodnému užívání a prezentaci movitých kulturních památek a jejich souborů jakožto významné složky našeho hmotného kulturního dědictví. Účast státu spočívá v odborné bezplatné pomoci vlastníkům movitých kulturních památek při zpracování záměru restaurování movité kulturní památky a podle možností státního rozpočtu v poskytnutí účelového finančního příspěvku potřebného na provedení tohoto záměru a na zachování a obnovu movité kulturní památky za účelem jejího účinnějšího společenského uplatnění. Příspěvek je poskytován jako účelová dotace ze státního rozpočtu¹⁾, případně jako příspěvek na zachování a obnovu kulturní památky²⁾, a to bez ohledu na druh vlastnictví k památce.

2. Cíle programu

1. Záchrana a další uchování ohrožených movitých kulturních památek a jejich souborů efektivní a urychlenou obnovou.

2. Využití restaurovaných movitých kulturních památek ke zvýšení atraktivity a vyhovídací schopnosti o historické a umělecké hodnotě dochovaných historických interiérů zpřístupněných veřejnosti pro výchovně vzdělávací nebo náboženské účely.

¹⁾ Podle § 5 zákona ČNR č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Podle § 16 zákona ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

3. Vytvoření podmínek pro vznik nových interiérových instalací zpřístupněných veřejnosti s uplatněním nově restaurovaných movitých kulturních památek, které byly dosud uloženy v depozitářích, mimo jiné pro svůj špatný technický stav.

4. Sdružování všech finančních prostředků, které přicházejí v úvahu, s cílem postupného snižování potřeby příspěvku (dotace) na obnovu movitých kulturních památek ze státního rozpočtu.

5. Zvýšení efektivnosti provozu kulturních památek zpřístupněných veřejnosti.

6. Prohloubení poznání uměleckých a historických hodnot movitého památkového fondu.

7. Zvýšení zájmu a podílu veřejnosti na péči o movité kulturní dědictví prostřednictvím vhodných forem propagace výsledků Programu.

3. Záměr restaurování movité kulturní památky

Věcnou náplň Programu tvoří záměry restaurování movitých kulturních památek předkládané společně s písemným návrhem na zařazení do Programu na příslušný kalendářní rok Ministerstvu kultury ve vyhlášeném termínu vlastníky památek nebo organizacemi, které k nim vykonávají právo hospodaření (dále jen "Záměry"). Záměry musí obsahovat zejména údaje, které má standardní žádost o restaurování³⁾, tedy

a) název, umístění a popis kulturní památky včetně rejstříkového čísla Ústředního seznamu kulturních památek,

b) identifikace vlastníka, popřípadě uživatele památky,

c) popis současného stavu památky s uvedením závad a příčin jejího porušení včetně fotodokumentace,

d) navrhovaný způsob restaurátorského zásahu,

e) sjednaná, případně předpokládaná cena restaurování a lhůta provedení díla,

f) předpokládaný výsledek restaurátorského zásahu včetně návrhu konečného výtvarného řešení a požadavků na prezentaci památky.

Záměry dále obsahují údaje o finančním podílu vlastníka nebo uživatele movité kulturní památky na realizaci díla, o existujícím nebo uvažovaném systému ochrany a souhrnné kulturní hodnotě movité kulturní památky, jakož i o nákladech spojených s dalším užíváním pravidelnou péčí a prezentací památky veřejnosti.

³⁾ Podle § 10 odst. 2 vyhl. č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.

Záměry rovněž obsahují rozbor mimoekonomických i ekonomických přínosů vyplývajících z restaurování a prezentace díla ve výhledu do 10 let.

Evidenci a hodnocení Záměrů, po předchozím ověření jejich náležitostí, zajišťuje ministerstvo kultury, které si pro tento účel může vyžádat posudky expertů.

4. Hodnocení Záměrů

Stanoví se podle dlouhodobých kritérií odvozených z cílů Programu, a to metodou multikriteriálního vyhodnocení významu, proveditelnosti a prospěšnosti každého jednotlivého Záměru. Kritéria hodnocení stanoví následující tabulka.

Kritéria hodnocení Záměrů							
	Kritérium	Stupeň hodnocení					Váha v%
		1	2	3	4	5	
Ř M E R E	Kulturní hodnota I - význam	místní	regionální	celostátní	středoevropský	evropský	
	Kulturní hodnota II.	památková (věc)		Památková (soubor)	Součást Národní kulturní památky	Součást památky UNESCO	
	Působení v prostředí	depozitář	jiné		expozice instalace	původní interiér	
	Stupeň technického ohrožení	bez ohrožení		nebezpečí z prodlení		havárie	
O P R A V N O S T	Povaha obnovy	dílní zajištění			konzervace	Komplexní spec. technologie	

	Životnost obnovy	provizoriu		Krátkodobá do 5 let		dlouhodobá komplexní 20 let	
	Lhůta obnovy	více než 3 roky	do 3 let		do 2 let	do 1 roku	
	Zájem o využití	soukromý komerční		smíšený		veřejný neziskový	
	Prezentace veřejnosti	neexistuje		krátkodobá	každotýdenní	každodenní než půlrok	
	Způsob ochrany	pasivní		komplexní pasivní, dílčí monitoring		komplexní, stálý monitoring	
N L Y	Fin. podíl vlas na obnově	do 10 %		do 30 %		více než 30 %	
	Fin. Podíl Programu na obnově	do 80 %	do 70 %	do 60 %	do 50 %	do 30 %	
	Fin. podíl vlastníka na pravidelné péči	do 50 %		do 70 %		více než 70 %	
	Fin. podíl Vlastníka na zajištění ochrany a prezentace	do 50 %		do 80 %		více než 80 %	

Poznámka: Váhy jednotlivých kritérií (jejich součet je 100 %) stanoví ministerstvo kultury podle tématu vyhlášeného jako priorita v zaměření Programu na příslušný rok.

Předkladatelé Záměrů jsou Ministerstvem kultury a okresními úřady písemně informováni o výsledku ověření, hodnocení a o zařazení do Programu v časové závislosti na rozpisu schváleného státního rozpočtu České republiky na příslušný kalendářní rok. Na základě tohoto oznámení dokončí vlastník, případně uživatel movité kulturní památky přípravu akce restaurování včetně zajištění zhotovitele díla a podá žádost o poskytnutí příspěvku (dotace) z Programu.

5. Obsah a forma žádosti o poskytnutí příspěvku z Programu

Podkladem pro poskytnutí příspěvku v Programu je písemná žádost vlastníka nebo organizace vykonávající k movité kulturní památce právo hospodaření předložená Ministerstvu kultury, případně územně příslušnému okresnímu úřadu, v termínu stanoveném ministerstvem kultury v oznámení, kterým je vlastník informován o zařazení Záměru do Programu. Tato žádost má dvě základní části - část specifickou - jejíž obsah vyplývá z odborného zaměření Programu a kterou stanoví ministerstvo kultury - a část obecnou. Obecná část obsahuje aktualizaci údajů uvedených v Záměru a další údaje a doklady, zejména

a) doklad o vlastnictví kulturní památky,

b) závazné stanovisko územně a věcně příslušného výkonného orgánu státní památkové péče vydané k obnově kulturní památky podle § 14 zákona České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů,

c) doporučení regionálního památkového ústavu a příslušné obce k poskytnutí příspěvku (pokud obec finančně participuje na provedení díla),

d) protokol z vyhodnocení výběrového řízení na zhotovitele díla podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., je-li výběrové řízení tímto zákonem povinně stanoveno,

e) evidenční list veřejné zakázky,

f) doklad o smluvní ceně k celkovým a samostatně k jednorocním nákladům na obnovu movité kulturní památky, sjednané se zhotovitelem díla na příslušný kalendářní rok (smlouva o dílo, případně smlouva o budoucí smlouvě o dílo),

g) krycí list kalkulace ceny obnovy movité kulturní památky,

h) doklady o ročním výnosu z nemovité kulturní památky za poslední 3 roky, je-li movitá kulturní památka umístěna v této nemovité kulturní památce,

i) doklady o břemenech váznoucích na movité kulturní památce,

j) čestné prohlášení vlastníka o jeho příjmech a majetkových poměrech (nevztahuje se na státní příspěvkové a rozpočtové organizace).

6. Finanční příspěvky na realizaci vybraných Záměrů

Finanční příspěvek v Programu je poskytován na záchranu existence a obnovu - restaurování - movité kulturní památky nebo souboru movitých kulturních památek, případně i na dílčí část nákladů spojených s instalací a prezentací restaurovaných památek ve stanoveném ochranném režimu (zejména je-li investorem restaurování a instalace movité kulturní památky nebo souboru movitých kulturních památek státní příspěvková nebo rozpočtová organizace), a to v závislosti na hodnocení jednotlivých Záměrů a podle jejich pořadí v Programu.

Poskytnutí příspěvku je podmíněno finanční spoluúčastí vlastníka movité památky, popř. jejího uživatele nebo organizace, která vykonává k památce právo hospodaření, na uhrazení nákladů spojených s restaurováním díla, a dále zajištěním účinné ochrany věci před zcizením a poškozením, zajištěním její prezentace

veřejnosti a soustavné péče směřující k trvalému zachování movité kulturní památky.

Celková částka výdajů pro Program ze státního rozpočtu na příslušný rok se stanoví na základě zprávy každoročně předkládané ministrem kultury ministru financí o potřebách podpory Programu ze státního rozpočtu na příští kalendářní rok a na základě možností státního rozpočtu.

Prostředky státního rozpočtu určené pro Program mají neinvestiční povahu.

Podmínky pro použití příspěvku stanoví financující orgán správním rozhodnutím⁴⁾ nebo smlouvou o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu⁵⁾.

Základní podmínkou je, že restaurování movitých kulturních památek, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi a které jsou zařazeny do Programu, mohou provádět pouze fyzické osoby na základě povolení uděleného ministerstvem kultury⁶⁾. Tato fyzická osoba předkládá po dokončení restaurování závěrečnou restaurátorskou zprávu regionální organizaci státní památkové péče⁷⁾.

⁴⁾ Vydaným podle § 16 zákona ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Uzavřenou podle § 51 zákona č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, v souladu se zákonem ČNR č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí

v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů, a podle Zásad pro poskytování a čerpání neinvestičních dotací ze státního rozpočtu, č.j. MF ČR 112/13462/94 zveřejněných ve Finančním zpravodaji č. 4/94.

⁶⁾ Podle § 14 odst. 8 zákona ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ V souladu s § 10 odst. 3 vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.

Příspěvek z Programu nesmí být použit na tentýž účel současně s jinými prostředky poskytnutými ze státního rozpočtu v příslušném roce, pokud se nejedná o případ, kdy ke kulturní památce zařazené do Programu vykonává právo hospodaření státní příspěvková nebo rozpočtová organizace, anebo se jedná o kulturní památku ve vlastnictví církví⁸⁾.

V případě prodeje movité kulturní památky, která byla restaurována s využitím příspěvku z Programu, a to ve lhůtě do 10 let od poskytnutí tohoto příspěvku, je vlastník věci povinen příspěvek vrátit zpět do státního rozpočtu prostřednictvím financujícího orgánu, pokud byla tato podmínka stanovena v rozhodnutí nebo smlouvě o poskytnutí příspěvku, a zejména pokud je movitá kulturní památka po svém prodeji veřejnosti již nepřístupná.

Byla-li movitá kulturní památka restaurována v rámci Programu s využitím státního příspěvku a s finanční podporou sponzorů, upozorní vlastník kulturní památky na tuto skutečnost vhodným způsobem v rámci prezentace díla veřejnosti, např. umístěním informační tabulky.

Techniku alokace příspěvků včetně termínů podání návrhů na zařazení do Programu stanoví Zásady, které vydává každoročně Ministerstvo kultury v dohodě s Ministerstvem financí.

7. Pomoc při přípravě Záměrů

Bezplatnou odbornou pomoc při přípravě a aktualizaci Záměrů, zejména

a) zpracování podkladů ke koncepci restaurování a návrhu prezentace movité kulturní památky,

b) zpracování expertiz,

c) odborné poradenství,

d) poskytování informačních služeb zejména ve vazbě na Ústřední seznam kulturních památek⁹⁾

zajišťují pro vlastníky movitých kulturních památek nebo jejich uživatele, případně organizace, které k nim vykonávají právo hospodaření, regionální organizace státní památkové péče, Státní ústav památkové péče, jakož i okresní úřady a obecní úřady, v jejichž působnosti je výkon státní správy na úseku památkové péče v přenesené působnosti.

⁸⁾ Zákon č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ Vedený Státním ústavem památkové péče v Praze podle § 32 odst. 2 písm. d) zákona ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

8. Vyhlášení Programu

Program vyhláší Ministerstvo kultury ve spolupráci s územně příslušnými výkonnými a odbornými složkami státní památkové péče a prostřednictvím denního tisku. Ministerstvo kultury může při vyhlášení Programu zároveň stanovit téma jako prioritu v odborném zaměření Programu na příslušný kalendářní rok.

Bližší informace o programech jsou dostupné na <http://www.mkcr.cz/kulturni-dedictvi/pamatky/granty-a-dotace/default.htm> .

Většina krajů vytvořila po svém vzniku vlastní podpůrné programy pro vlastníky kulturních památek:

Metodický Pokyn

k podávání žádostí o dotace z rozpočtu Středočeského kraje

ZE STŘEDOČESKÉHO FONDU KULTURY A OBNOVY PAMÁTEK PRO ROK 2010

Termín

pro podávání žádostí o dotace z rozpočtu Středočeského kraje ze Středočeského Fondu kultury a obnovy památek pro rok 2010 je stanoven od 3. listopadu 2009 (9:00) do 31. prosince 2009 (12:00)

- ✓ **Žádost o dotaci je nutné podat zároveň:**
 - **v elektronické podobě prostřednictvím internetové aplikace (na adrese <http://dotace.kr-stredocesky.cz>);**
 - **v písemné podobě na formuláři vygenerovaném aplikací.**

Žádost musí být na Krajský úřad Středočeského kraje doručena ve výše uvedeném termínu jak v písemné podobě, tak v elektronické podobě musí být odeslána ke zpracování.

- ✓ **Seznam povinných příloh k žádosti je uveden ve formuláři žádosti o dotaci z rozpočtu Středočeského kraje vygenerovaném internetovou aplikací.**
- ✓ **U akcí investičního charakteru v případě, že požadovaná dotace je vyšší než 4 miliony Kč včetně DPH, žadatel přiloží k žádosti posudek v rámci systému evidence**

obvyklých cen stavebních prací (RTS) zpracovaný Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy (ÚRR).

Žadatel o dotaci o posudek požádá ÚRR v průběhu výzvy hejtmana Středočeského kraje k podávání žádostí o dotace.

Pokud je posudek ÚRR negativní, žadatel může v průběhu výzvy žádost přepracovat s ohledem na stanovisko ÚRR.

Pokud žadatel v průběhu výzvy hejtmana podá žádost o posudek ÚRR, ale nestihne dodat tento posudek ve výše uvedeném termínu pro podávání žádostí o dotace, může žádost podat s ostatními povinnými přílohami písemně i elektronicky (nejpozději do 31. prosince 2009 do 12:00 hod.) a posudek doložit nejpozději do 14. ledna 2010 (14:00).

- ✓ **Akci/projekt nazve žadatel co nejvýstižněji, aby již z názvu bylo patrné, o jakou akci se jedná.**
- ✓ Další podmínky budou stanoveny smlouvou o poskytnutí účelové dotace uzavřenou mezi příjemcem dotace a Středočeským krajem.
- ✓ Bližší informace poskytnou pracovníci příslušných odborů Krajského úřadu Středočeského kraje. Na příslušných webových stránkách mohou být uvedeny pro usnadnění podávání žádostí odpovědi na nejčastější otázky žadatelů – „otázky a odpovědi“.

Jak podat žádost o dotaci pro rok 2010:

- ✓ Na adrese <http://dotace.kr-stredocesky.cz> je k dispozici internetová aplikace pro podávání žádostí o dotace z rozpočtu Středočeského kraje od roku 2010.
- ✓ Při spuštění této aplikace se žadateli automaticky zobrazí titulní stránka aplikace s nabídkou.
- ✓ Nezaregistrovaný žadatel se nejprve zaregistruje do systému Středočeského kraje kliknutím na **REGISTRACE**.
- ✓ **ŽADATEL SE ZAREGISTRUJE POUZE JEDNOU PRO VŠECHNY FONDY STŘEDOČESKÉHO KRAJE.** Při opětovné registraci bude žadatel aplikací upozorněn, že je již zaregistrován.
- ✓ Registrace je povinná pro všechny žadatele o dotace (neregistrovaný uživatel nemá přístup do nabídky pro podávání a správu žádostí).
- ✓ Registrace vyžaduje vyplnění základních informací o žadateli a zvolení uživatelského jména a hesla pro přístup do internetové aplikace pro podávání žádostí o dotace. Po úspěšné registraci bude vytvořen **PROFIL** žadatele. Údaje z profilu budou systémem automaticky použity při vyplňování jednotlivých žádostí o dotace z jednotlivých fondů SK.
- ✓ E-mailem bude žadateli potvrzena registrace a zaslány žadatelem vyplněné přihlašovací údaje. Pečlivě proto prosím ZKONTROLUJTE Vámi zadanou kontaktní e-mailovou adresu před ukončením registrace.
- ✓ Po úspěšné registraci je možné se přihlásit do aplikace pomocí zadaných přihlašovacích údajů. Pro přihlášení klikněte na **PŘIHLÁSIT**.

- ✓ Veškeré údaje označené hvězdičkou ve všech záložkách v sekci **PROFIL** jsou pro vyplnění povinné.
V **PROFILU** je v případě potřeby žadatele možné změnit heslo pro vstup do aplikace. Údaje v této sekci, tj. registrační údaje, může žadatel měnit v průběhu termínu pro podávání žádostí o dotace. Po ukončení termínu pro podávání žádostí o dotace je možné měnit registrační údaje žadatele pouze na základě písemné žádosti odeslané na příslušný odbor Krajského úřadu Středočeského kraje.
- ✓ V sekci **FONDY** je umístěn přehled všech fondů Středočeského kraje, do kterých může žadatel podat žádost o dotaci pro rok 2010.
- ✓ Po zaregistrování žadatele a po přihlášení se do aplikace žadatel vyplní žádost kliknutím na **ŽÁDOSTI** v rámci příslušného fondu, dále žadatel klikne na **ZALOŽIT NOVOU ŽÁDOST**.
- ✓ Do formuláře žádosti žadatel postupně vyplňuje požadované údaje. Pro uložení žádosti žadatel klikne na **ULOŽIT**.
- ✓ Po uložení žádosti je vygenerováno **EVIDENČNÍ ČÍSLO ŽÁDOSTI**. Evidenční čísla obsahují kód fondu, kód tematického zadání, číslo žadatele a příslušný rok (např. FRO/VEP/256354/2010).
- ✓ V horním menu obrazovky je v poli **ŽÁDOSTI** uveden přehled žádostí přihlášeného žadatele včetně jejich **STAVU**. Kliknutím na **EVIDENČNÍ ČÍSLO PŘÍSLUŠNÉ ŽÁDOSTI** je možné žádost dále upravovat.
- ✓ Po vyplnění všech povinných polí (označeno hvězdičkou) klikne žadatel na **PODAT ŽÁDOST**. Tímto je žádost elektronicky odeslána na Krajský úřad Středočeského kraje k posouzení. V tuto chvíli již není možné žádost upravovat, je možné ji pouze prohlížet a případně opětovně vytisknout.
- ✓ Po elektronickém odeslání žádosti o dotaci žadatel tuto žádost vytiskne kliknutím na **TISK**. Na písemné žádosti musí být úředně ověřený podpis žadatele nebo úředně ověřený podpis statutárního zástupce žadatele, je-li právnickou osobou, nebo úředně ověřený podpis zmocněnce žadatele a razítko (mimo fyzických osob). Žadateli je doporučeno si ponechat kopii podané žádosti.
- ✓ Žádost je možné žadatelem tisknout, i pokud je ve stavu **PŘÍPRAVA** (tzn., že elektronická žádost ještě nebyla odeslána ke zpracování). Tato verze – stav příprava – je ale pouze PRACOVNÍ, bude při vygenerování a tisku označena **KONCEPT** a nebude ze strany Krajského úřadu Středočeského kraje uznána jako přijatá žádost.
- ✓ Poslední stránku vytištěné žádosti žadatel nalepí na obálku A4, do které vloží řádně vyplněnou, podepsanou, úředně ověřenou žádost a všechny potřebné dokumenty (přílohy).
- ✓ Žádosti v písemné podobě včetně všech povinných příloh se zasílají na Krajský úřad Středočeského kraje. Osobně se žádosti podávají VÝHRADNĚ na PODATELNĚ Krajského úřadu Středočeského kraje.

Tento Metodický pokyn schválila Rada Středočeského kraje svým usnesením č. 036-38/2009/RK ze dne 2. listopadu 2009 a nabývá účinnosti dnem jeho schválení.

8. Metodologie památkové péče, teoretická východiska ve vztahu k funkcím, rolím a praktickému výkonu veřejné správy

V evropské architektuře lze vypozaorovat tři diametrálně se odlišující architektonické proudy:

1. Antická architektura a její deriváty – řecká architektura a římská architektura (která se od řecké liší zejména tím, že používá oblouk a klenbu) oslovila v následujících stoletích stavebníky, kteří požadovali po svých architektech podobné stavby – v karolínské a otonské renesanci stavby románské, pak vlastní renesanční, barokní, klasicistní, empírové a novorománské, novorenesanční a novobarokní.

2. Gotická architektura a její deriváty – smíšením konstrukčních prvků románské (antické) architektury, tedy oblouku a klenby s arabským (maurským) tvaroslovím vznikla gotická architektura a její deriváty – barokní gotika v 18. století a novogotika v 19. století.

3. Funkcionalistická architektura – to, že si jeden architektonický směr přivlastnil adjektivum „funkcionalistický“ neznamená, že by ostatní architektonické výtvořby nebyly funkční, často je tomu i naopak, barokní zámek je samozřejmě funkční stavba, ale navíc je přebásněn do uměleckého díla, jak píše Vojtěch Birnbaum; už v antice se vyskytovaly ryze užitékové stavby – obytné domy, opevnění, silnice, majáky, mosty atd.; podle bohatství stavebníka pak byly v dějinách zdobeny dobovými slohovými dekoracemi nebo zůstávaly prosté.

První významnější metoda památkové péče – purismus - celkem logicky vycházela z kontextu architektury 19. století, která podle dobového názoru stavěla noblesnější klasicistní budovy než byly antické stavby, krásnější novogotické zámky než byly gotické hrady, malebnější novorenesanční stavby než byly ty jednoduše půvabné originální atd. Není tedy divu, že památková péče použila obdobnou filosofii. Protože v té době byly z hlediska stavebně technického v nejžalostnějším stavu stavby nejstarší – na našem území zpravidla gotické, obrátila se památková péče k nim. Puristické úpravy změnily starobylý Karlštejn na monumentální Mockerovo dílo, podobně byla upravena Prašná brána a dostavěna katedrála sv. Víta, přestavěna katedrála sv. Petra a Pavla v Brně či dóm sv. Václava v Olomouci.

Karlštejn

Brno - Petrov

K puristickým metodám se vrátila památková péče i v poválečném období – např. rekonstrukce zámku Litomyšl, hradu Kámen, domu U zvonu v Praze a zámecké zahrady v Troji.

Praha, Staroměstské náměstí – dům U zvonu:

Praha – Malá Fürstenberská zahrada

Metoda, která reagovala na předešlou a nechtěla památky „zkrášlovat“ naopak chtěla, aby samy „mluvily“, se nazývá analytická. Díky této metodě vidíme na řadě staveb naprosto neorganicky odhalená románská okénka, gotické oblouky či jiné prvky, vždy starší než poslední dochovaný stav. Každý se tak může podívat, jak vypadalo gotické okénko na jinak barokním kostele. Tato metoda se neohlíží na reálný průběh dějin, naopak, do jedné časové etapy – přítomnosti – umísťuje artefakty z různých období, které konzervuje a prezentuje bez ohledu na jednotný, zpravidla umělecký, účinek stavby. Nejkurioznější a patrně nejzlobnější je aplikace této metody na památky, které jsou výsledkem tvorby vynikajících génů, např. památková obnova zámku Žďár nad Sázavou zničila jednotný umělecký účinek díla Jana Blažeje Santiniho za cenu, že prezentovala některé prvky někdejšího gotického kláštera. Pokud analytickou metodu použije geniální architekt, lze se i při její aplikaci setkat s výjimečně působivým dílem – např. obnova Karolina provedená Jaroslavem Fragnerem nebo obnova Betlémské kaple provedená tímž architektem (tam lze vypozařovat i jisté puristické postupy dané zřejmě politickou objednávkou).

Palác Kinských na Smíchově:

Karolinum v Praze:

Jako reakce na předchozí metodu byla rozpracována ve 30. a 40. letech 20. stol. pod vlivem strukturalismu metoda syntetická. Památkový objekt má být respektován jako celek, při jeho obnově je třeba usilovat o ucelený umělecký výraz vyjádřený převládající slohovou jednotou. Pozornost byla obrácena i k širším souvislostem památky a k památkovým celkům. Syntetická metoda kritizovala estetické rozdrobení objektu, které bylo často výsledkem analytické metody, někdy se však nevyhnula úskalí purismu. Syntetická metoda byla důležitá pro vymezení právní kategorie památkově chráněných území v památkovém zákoně z padesátých let dvacátého století.

Brno – Zelný trh: Tzv. Malý Špalíček je příkladem obnovy projektované v osmdesátých letech, z původní stavby zůstaly fasády, které se naří harmonicky zapojit dům do kontextu. Budova tržnice vpravo (autorem je Bohuslav Fuchs) dokládá snahu zapadnout do kontextu prostřednictvím valbové střechy levé části domu, pravá část zhmotňuje požadavek architektů na právo současné architektury zapsat se do tváře města:

Současná doba stále více volá po uchování nebo obnovení autentického stavu památky. V roce 1993 proběhla v Českém krumlově konference pod záštitou UNESCO, která doložila, jak jiný je pohled na autenticitu věcí. Kupříkladu se za autentickou vydávala stavba znovu postavená podle , nepochybně autentické, kresbičky v dopise z roku cca 1500, kresbičky vysoké asi 3 cm...

Nicméně s ohledem na jednu z funkcí památkového fondu, totiž, že je nosičem informací o minulosti, se jeví metoda uchování nebo obnovy autentické podoby jako nejužitečnější.

Versailles: zlatá mříž byla obnovena (znovu postavena) v roce 2009 na základě pečlivých analýz

9. Metody památkové péče, moderní přístupy v oblasti stavebnictví a restaurátorství

Smyslem památkové péče je uchovat hodnoty památkového fondu budoucím generacím. Jak je shora uvedeno, nelze tyto hodnoty uchovat tak, že se vyjmou z reálného života a „zmuzealizují“ se (tak se chrání kulturní dědictví in fondo, tedy sbírky muzeí a galerií, včetně např. souboru domů ve skansenu).

Podle Listiny základních práv a svobod „Při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a **kulturní památky** nad míru stanovenou zákonem.“ Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, stanoví povinnosti vlastníkovu kulturní památky vlastníkovu nemovitosti, která není kulturní památkou, ale nachází se v městské památkové rezervaci nebo v památkové zóně.

Při obnově kulturní památky se zpravidla mluví o některé z následujících metod (jsou zhusta popisovány takto vedle sebe, přestože některé směřují do oblasti funkčního využití památky jiné do oblasti obnovy jejího fyzického stavu):

Konzervace – teoreticky znamená, že bude památka zakonzervována ve stavu, v němž byla za kulturní památku prohlášena, což v praxi ale téměř není možné. Jakákoli dílčí funkční úprava, např. zabezpečení památky proti zlodějům a požáru totiž vyvolá změnu jejího stavu, obohatí někdejší stav o nové artefakty. V praxi tedy tato metoda znamená co nejšetrnější přístup k nosičům autentických hodnot (klenbám, omítkám, výplním otvorů apod.) a jejich doplnění novými artefakty, zpravidla poplatnými dobovému vkusu – např. obnova kostela sv. Anny v Praze. Pozor – anglické slovo „conservation“ má jiný obsah – zpravidla je užíváno kontextu našeho pojmu „památková péče“.

Restaurování – je metoda používaná při obnově uměleckých děl nebo uměleckořemeslných prací. Už z toho vyplývá, že jde o obnovu takových památek, které prakticky nemohou přebírat nové funkce – obraz zůstane obrazem, socha zůstane sochou. Při restaurování se dost často používá metody konzervace.

Rekonstrukce – tato metoda připouští znovuvytvoření chybějících částí památky, používá se často při restaurování uměleckých děl poškozených násilím nebo stářím; pokud existuje dokumentace díla nebo dochované fragmenty (např. potahová látka), je rekonstrukce možná. Metoda rekonstrukce je legitimnější v oblastech, kde byly památky záměrně zničeny např. válkou – patrně nelze nijak zpochybňovat rekonstrukci Varšavy nebo obnovu kostela Frauenkirche v Drážďanech.

Reanimace – tato metoda je zaměřena spíše do oblasti nalézání funkcí, protože jsme ale shora ukázali, že památky žijí jen, pokud jsou funkční, a že je tedy běžné znovuoživování pomocí funkcí, jde o poněkud akademickou kategorii.

Rehabilitace – metoda, která se názvem snaží sdělit, že jde o něco jiného, než co už je výše uvedeno, ale je to velmi těžko prokazatelné, zpravidla jde o reanimaci šetrnou funkcí kombinovanou s konzervací a dílčí rekonstrukcí.

Běžnou skutečností je, že se při obnově konkrétní kulturní památky kombinují shora uvedené metody jako součást procesu adaptace památky na novou funkci nebo na změnu standardu stávající funkce. Příprava obnovy začíná průzkumy. Součástí stavebně historického průzkumu je rozbor literatury, archiválií, ikonografie, na stavbě (či na uměleckém díle) jsou prováděny sondy.

V poslední době se preferují tzv. nedestruktivní metody průzkumu např. v archeologii:

Druhy nedestruktivní archeologie (Gojda a kol. 2004):

1. metody dálkového průzkumu

- analýza družicových snímků
- panchromatické snímky, digitální záznam (vícepásmový skener, radar)
- analýza kolmých leteckých snímků
- panchromatické snímky, digitální záznam (vícepásmový skener, radar), laserové systémy, termovize

- prospekce z nízko letícího letounu
- šikmé panchromatické snímky, video

2. aplikace přírodovědných metod

- geofyzikální metody
- geoelektrické metody, gravimetrie, magnetometrie, seismika, termometrie
- detektory kovů
- užití během archeologických výkopů, cílený průzkum
- geochemické analýzy
- chemické a fyzikální analýzy zemin, fosfátová analýza, analýza kovů, lipidů, kyselosti půdy

3. povrchový průzkum

- povrchový průzkum a výzkum antropogenních tvarů reliéfu
- vizuální průzkum, geodeticko-topografický průzkum, plošná nivelace
- geobotanická indikace
- identifikace objektů, areálů a krajinného rámce
- povrchový sběr
- „vyhledávání nalezišť“, analytické postupy

4. omezený zásah do terénu

- vyhledávání vrstev
- vpichy, vrty, mikrosondáž
- vzorkování vrstev
- mikrosondáž, vzorkovací sondáž
- vyhledávání objektů
- rýhování.

Obdobně existují nedestruktivní metody průzkumu např. obrazů (rtg snímky, speciální kamery). Za nedestruktivní se považují i takové metody, při nichž k nepatrné destrukci dochází – např. se provrtá klenba a otvorem se spustí kamera, která umožní průzkum jinak nepřístupného prostoru.

Průzkum by měl přinést dostatek poznatků, které umožní zvolit při obnově správnou metodu. O té se rozhoduje ve správním řízení. V současné době se při realizaci zvolené metody aplikují pokud možno klasické postupy, opouštějí se např. metody zpevňování kleneb tzv. torkretovými skořepinami. Obnova památkového fondu je tak rozmanitá, že zde nelze vyjmenovat všechny metody obnovy používané na všechny možné situace.

Metody památkové péče sjednocují v odborné rovině mezinárodní úmluvy zv. Charty. Nejstarší z nich je Benátská charta:

MEZINÁRODNÍ CHARTA O ZACHOVÁNÍ A RESTAUROVÁNÍ PAMÁTEK

A SÍDEL

(Benátky 1964)

Památky jako nositelé duchovního odkazu minulosti představují v přítomném životě národů živé svědectví jejich staletých tradic. Lidstvo, které si každodenně uvědomuje jednotu všelidských hodnot, považuje památky za společenské dědictví a prohlašuje se vůči budoucím generacím za solidárně zodpovědné za jejich zachování. Považuje za svou povinnost odevzdat jim je v plné bohatosti jejich původnosti.

Je proto základní, aby principy, jimiž se mají řídit konzervace a restaurování památek, byly obecně objasněny a formulovány na mezinárodní úrovni, přičemž má být každému národu ponecháno zajištění jejich aplikace v rámci jeho vlastní kultury a jeho vlastních tradic.

Když dala první formu těmto základním principům, přispěla Athénská charta z roku 1931 k rozvoji širokého mezinárodního hnutí, které se projevilo zejména v dokumentech národních, v aktivitě ICOMu a UNESCO a v jím založeném Mezinárodním studijním centru pro konzervaci a restaurování kulturních ostatků. Povědomí a kritický duch směřovaly na problémy stále obsáhlejší a speciálnější, nyní zdá se, nadešla chvíle, abychom přezkoumali principy Charty (athénské), abychom mohli prohloubit a rozšířit jejich význam v novém dokumentu.

V důsledku toho II. Mezinárodní kongres architektů a techniků historických památek, který se sešel v Benátkách ve dnech 25. - 31. Května 1964, schválil následující text:

DEFINICE

čl. 1 Pojem historické památky zahrnuje architektonické dílo, buď osamocené nebo sídlo městské či venkovské, které podává svědectví o svěbytné civilizaci, příznačném vývoji nebo historické události. Vztahuje se nejen na velké výtvoř, ale i na díla skromná, která získala časem kulturní význam.

čl. 2. Konzervace a restaurování památek představují disciplínu, jež se obrací ke všem vědám a technikám, jež mohou přispět ke studiu a k záchraně památkového dědictví.

čl. 3. Konzervace a restaurování památek směřují k záchraně jak památek umění, tak památek historie.

Konzervace

čl. 4. Konzervace památek ukládá především soustavnost jejich údržby.

čl. 5. Zachování památek je vždy podpořeno, jestliže se jim určí funkce užitečná pro společnost: takové určení je tedy žádoucí, ale nesmí narušit uspořádání a výzdobu budov. Právě v těchto mezích je možno pojímat i schválit úpravy, které jsou požadovány v důsledku vývoje potřeb a zvyklostí.

čl. 6. Konzervace památky v sobě zahrnuje zachování jejího prostředí a měřítka. Jestliže tradiční prostředí památky existuje, je třeba ho zachovat. Je třeba zamítnout každou novostavbu, každou destrukci a každou úpravu, které by mohly porušit vztahy objemu a barev.

čl. 7. Památka je neoddělitelná od historie, již je svědkem, a od prostředí, v němž je umístěna. V důsledku toho může být připuštěno přemístění celku nebo části památky jen tehdy, když to vyžaduje ochrana památky, nebo z důvodů velkého zájmu národního nebo mezinárodního.

čl. 8. Prvky sochařství, malířství nebo výzdoby, které tvoří nedílnou součást památky, mohou být od ní odděleny jen když toto opatření představuje jediný prostředek, který je schopen zaručit jejich zachování.

Restaurování:

čl. 9. Restaurování je operací, která má podržet výjimečný charakter. Jejím cílem je zachovat a odhalovat estetické a historické hodnoty památky a zakládá se na respektování staré podstaty a autentických dokumentů. Zastavuje se tam, kde začíná hypotéza. V oblasti požadovaných úprav má být každá práce, jež je uznána za nezbytnou z důvodů estetických nebo technických, založena na architektonické kompozici a má nést znaky naší doby. Restaurování budou vždy předcházet i doprovázet archeologické a historické průzkumy památky.

čl. 10. Jestliže se tradiční techniky ukázaly nepostačujícími, je možno zabezpečení památky provést všemi moderními technikami konzervace a konstrukce, jejichž účinnost byla prokázána údaji vědeckými a zaručena zkušeností.

čl. 11. Hodnotné přínosy všech dob, které přispěly k vybudování památky, mají být respektovány, dosažení jednoty stylu během restaurování nemá být cílem. Jestliže budova vykazuje více slohů na sobě navrstvených, pak obnažení stavu skrytého uvnitř je možno odůvodnit jen výjimečně a za podmínky, že odstraňované prvky představují jen malý zájem a že kompozice nově odkrytá je svědectvím vysoké hodnoty historické, archeologické nebo estetické a že stav konzervace bude možné považovat za postačující. Úsudek o hodnotě dotýcných prvků a rozhodnutí o eliminacích, jež by bylo nutné provést, nemohou být odvislé jen od samotného autora.

čl. 12. Prvky, určené k tomu, aby nahradily chybějící části se musí včlenit do celku harmonicky, ale zároveň se i odlišovat od původních částí tak, aby restaurování nefalsifikovalo dokument umění a historie.

čl. 13. Doplnky mohou být trpěny jen pokud respektují všechny části týkající se budovy, její tradiční rámec, rovnováhu kompozice a vztahy s prostředím.

Památková sídla:

čl. 14. *Památková sídla mají být předmětem zvláštní péče tak, aby bylo zachována jejich integrita, zajištěna jejich asanace, úpravy a jejich zhodnocení.*

Vykopávky:

čl. 15. *Práce na archeologických vykopávkách se mají provádět v soulase s vědeckými normami a s „Doporučením definujícím mezinárodní principy, jež je třeba aplikovat ve věci archeologických vykopávek“ přijatým UNESCO v roce 1956. Úpravy ruin a opatření nutná k zachování a trvalé ochraně architektonických článků a objevených objektů mají být zajištěny. Kromě toho je třeba využít každé iniciativy, jež by usnadňovala pochopení objevené památky aniž by byl zkreslen její pravý význam.*

Přesto musí být a priori vyloučena jakákoliv rekonstrukční práce, v úvahu může přicházet toliko anastylosa, to jest rekompozice (opětovné sestavení) existujících částí, ale zhroutených. Spojující prvky musí být rozeznatelné a mohou představovat minimum nezbytné k tomu, aby byly zajištěny podmínky pro zachování památky a pro dosažení souvislostí jejich tvarů.

Dokumentace a publikace:

čl. 16. *Práce konzervační, restaurátorské a práce na archeologických vykopávkách budou vždy doprovázeny vyhotovením přesné dokumentace ve formě zpráv, analytických a kritických, ilustrovaných kresbami a fotografiemi. V nich budou zachyceny všechny fáze prací průzkumových, konsolidačních, rekompozičních a integračních a stejně i všechny prvky povahy technické a tvaroslovné zjištěné v průběhu prací. Tato dokumentace bude uložena v archivech veřejných institucí a bude dána k dispozici badatelům, doporučuje se její publikování.*

Prací v Komisi pro redakci Mezinárodní charty o zachování a restaurování památek se zúčastnili:

*Pierro Gazzol (Itálie), předseda
Raymond Lemaire (Belgie), zpravodaj
J. Bassegoda Nonell (Španělsko)
Luis Benavente (Portugalsko)
Djurdje Bosković (Jugoslávie)
Hiroschin Daifuku (UNESCO)
L. De Vrieze (Nizozemí)
Harald Langberg (Dánsko)
Mario Matteucci (Itálie)
Jean Merlet (Francie)
Carlos Flores Marini (Mexiko)
Roberto Pane (Itálie)
Jakub Pavel (Československo)*

Paul Philippot (ICCROM)
Victor Pimentel (Peru)
Harold Plenderleith (ICCROM)
Deoclecio Redig de Campos (Vatikán)
Jean Sonnier (Francie)
Francois Sorlin (Francie)
Eusthasios Stikas (Řecko)
Gertrud Tripp (Rakousko)
Jan Zachwatowicz (Polsko)
Mustafa S. Zbiss (Tunis)

V oblasti městských sídel byla tato charta upřesněna následujícím dokumentem:

MEZINÁRODNÍ CHARTA PRO ZÁCHRANU HISTORICKÝCH MĚST

ICOMOS, WASHINGTON 1987

ÚVOD A DEFINICE

Všechna města na světě jako výsledek více či méně spontánního vývoje, nebo uváženého projektu jsou materiálním výrazem rozmanitosti společnosti v minulosti a jsou tudíž všechna historická.

Tato charta se týká velkých nebo malých měst, historických center nebo čtvrtí a jejich prostředí přírodního nebo zastavěného, které - kromě své kvality historického dokumentu - vyjadřují hodnoty vlastní městským tradičním civilizacím. Tyto civilizace jsou ohroženy degradací, destrukcí nebo přímo destrukcí pod vlivem způsobu urbanizace zrozeném v průmyslové éře, která postihuje dnes všeobecně všechny společnosti.

Vzhledem k této situaci, často dramatické, jež vyvolává nenahraditelné ztráty kulturního, společenského a dokonce ekonomického charakteru, Mezinárodní rada pro památky a sídla (ICOMOS) považovala za nutné sepsat „Mezinárodní chartu pro záchranu historických měst.“ Doplnující „Mezinárodní chartu o konzervování a restaurování památek a sídel“ (Benátky, 1964), tento nový text definuje principy, cíle, metody a nástroje činnosti pro uchování kvality historických měst, podpoření harmonie individuálního a společenského života a stálé udržování souboru kulturních statků, byť skromných, které vytvářejí paměť lidstva.

Jak v textu Doporučení UNESCO „týkající se ochrany tradičních nebo historických souborů a jejich úkoly v současném životě“ (Varšava - Nairobi, 1976), tak v různých jiných mezinárodních nástrojích, rozumí se zde „ochranou historických měst“ opatření nezbytná k jejich konzervaci, obnově i k jejich nepřetržitému vývoji a harmonické adaptaci pro dnešní život.

PRINCIPY A CÍLE

1. *Ochrana historických měst a čtvrtí musí, aby byla účinná, tvořit nedílnou součást souvislé politiky ekonomického a sociálního rozvoje a musí se s ní počítat v plánech úprav a urbanismu na všech úrovních.*
2. *Hodnoty, které je třeba uchovat, jsou - historický charakter města a soubor materiálních a duchovních prvků, které představují jejich obraz, zvláště:*
 - a) *městská forma definovaná osnovou a parcelací*
 - b) *vztahy mezi různými městskými prostory: prostory zastavěné, prostory volné, prostory osázené,*
 - c) *forma a vzhled budov (interiér a exteriér) jak jsou definovány svou strukturou, objemem, stylem, měřítkem, materiály, barvou a výzdobou,*
 - d) *vztahy města k okolnímu prostředí, přirozenému nebo vytvořenému člověkem,*
 - e) *různá poslání města získaná během jeho historie.*

Každý zásah do těchto hodnot by poškozoval autentičnost historického města.

3. *Účast a implikace obyvatel celého města jsou nezbytné pro úspěch ochrany. Musejí tedy být vyhledávány za každých okolností a upřednostňovány nezbytným uvědoměním všech generací. Nesmíme nikdy zapomenout, že ochrana historických měst a čtvrtí se týká především jejich obyvatel.*
4. *Zá kroky v historických čtvrtích nebo městě musejí být prováděny rozumně, metodicky a přísně, s vyloučením jakéhokoli dogmatismu, ale s respektováním specifických problémů v každém zvláštním případě.*

METODY A NÁSTROJE

5. *Plánování ochrany měst a historických čtvrtí musí předcházet pluridisciplinární výzkum. Plán ochrany musí obsahovat analýzu údajů zvláště archeologických, historických, architektonických, sociologických a ekonomických a musí definovat hlavní orientace a způsoby činnosti, která má být podniknuta v oblasti právní, administrativní a finanční. Plán ochrany se bude muset zaměřit na definování harmonické artikulace historických čtvrtí v souboru města. Plán ochrany musí stanovit stavby nebo skupiny staveb, které je třeba konzervovat v určitých podmínkách a jen za výjimečných okolností zničit. Stav míst před kterýmkoli zá krokem bude přísně dokumentován. Plán by měl mít souhlas obyvatel.*
6. *Při čekání na schválení plánu ochrany musejí být podniknuty nezbytné akce pro konzervaci při respektování principů a metod této Charty a Benátské charty.*
7. *Konzervace historických měst a čtvrtí předpokládá stálé udržování budov.*
8. *Nové funkce a sítě infrastruktury požadované současným životem musejí být přizpůsobeny specifičnosti historických měst.*
9. *Zlepšení podmínek bydlení musí tvořit jeden ze základních cílů ochrany.*
10. *V případě, že by bylo nutno uskutečnit přeměny budov nebo postavit nové, každé připojení bude muset respektovat existující prostorovou organizaci, zvláště její parcelaci a její měřítko tak, jak to ukládají kvalita a hodnota souboru existujících staveb. Zavedení prvků*

současného charakteru, s výhradou, že nepoškodí harmonii souboru, může přispět k jeho obohacení.

- 11. Je třeba přispět k lepšímu poznání minulosti historických měst podpořením výzkumů archeologie města a příslušné prezentace jejich objevů, aniž by byla poškozena všeobecná organizace městské tkáně.*
- 12. Provoz vozidel musí být přísně upraven uvnitř historických měst nebo čtvrtí, parkovací plochy budou muset být upraveny tak, aby neutrpěl jejich vzhled i vzhled prostředí.*
- 13. Velké silniční sítě, plánované v rámci úpravy území, nesmějí proniknout do historických měst, ale jen usnadnit dopravu v blízkosti těchto měst a tak umožnit snadný přístup.*
- 14. Preventivní opatření proti přírodním katastrofám a proti všem škodlivinám (zvláště znečištěním a vibracím) musejí být přijata ve prospěch historických měst jak pro zajištění ochrany jejich kulturního dědictví, tak pro bezpečnost a blahobyt jejich obyvatel. Prostředky použité pro zabránění nebo nápravu všech kalamit musejí být přizpůsobeny specifickému charakteru statků.*
- 15. S cílem zajistit účast a implikaci obyvatel musí být započato s všeobecnou informovaností již od školního věku. Činnost organizací pro ochranu památek musí být usnadněna a musejí být přijata taková opatření, aby byla usnadněna konzervace a restaurování budov.*
- 16. Ochrana vyžaduje, aby byla zorganizována specializovaná výchova určená lidem všech profesí, kterých se dotýká.*

Podobně jsou upraveny i další obory památkové péče, mezinárodní dokumenty jsou dostupné i v anglickém originále na <http://www.npu.cz/pp/dokum/documents/> .

10. Metody památkové péče a role správních orgánů v oblasti ochrany památkových areálů, krajinných komplexů, zahradních a parkových úprav

Při projektování obnovy památkově chráněných areálů, zahrad, parků a krajinných památkových zón se v České republice postupuje podle následujících zásad.

Základní postup stanoví zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Vlastník památky, který zamýšlí provést obnovu památky (zákon ji specifikuje jako údržbu, opravu, rekonstrukci, restaurování nebo jinou úpravu), je povinen si předem vyžádat závazné stanovisko příslušného okresního úřadu (jde-li o národní kulturní památku, je nutné závazné stanovisko Ministerstva kultury).

V závazném stanovisku úřad uvede, zda jsou zamýšlené práce z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné a stanoví podmínky, za jakých je lze připravovat (zpravidla projektovat) a provést. Úřad si před vydáním závazného stanoviska vyžádá písemné vyjádření příslušného památkového ústavu, jímž se může při svém rozhodování řídit.

Podle zákona by měl toto závazné stanovisko obdržet projektant a řídit se jím při přípravě zamýšlené obnovy. Potom by měl vlastník nebo projektant projednat s příslušným památkovým ústavem projekt. Při projednání se zkoumá, zda byl projekt proveden podle podmínek stanovených závazným stanoviskem. Dalším závazným stanoviskem by měl být schválen a může být používán v dalším řízení, zpravidla stavebním.

Zákonná konstrukce předpokládá, že systém státní památkové péče disponuje aktualizovanými informacemi o všech památkách, tedy i o zahradách. Bylo by to ideální, avšak není tomu tak. Personální obsazení památkových ústavů jako odborných institucí, jako informačních center, spravujících informační databáze, neodpovídá nárokům na ně kladeným. Zodpovědný projektant bývá často lépe obeznámen s historickým vývojem chráněného areálu či konkrétní zahrady, s archívními plány než odborník na památkovém ústavu. Jeho přirozené okouzlení tím, jak krásně objekt jeho zájmu mohl vypadat³, či vysokou výtvarnou kvalitou starých plánů, jej vede k obhajobě jím zvolené varianty obnovy. Je na obhajobu zpravidla dobře připraven. Často přesvědčí o své pravdě odborníka z památkového ústavu i úředníka z okresního úřadu. Projekt je pak úředně správným způsobem projednán a schválen, avšak realizace může poškodit vypovídací schopnost konkrétní památky. Nápravu lze mimo shora uvedené metodiky hledat ve výchově odborníků-památkářů i projektantů k postupům a metodám nyní považovaným za správné. Což jest zajisté úkol dlouhodobý.

Nejčastější problémy, s nimiž se při přípravě a realizaci obnovy památky zahradní nebo krajinná architektury lze setkat :

* vlastník neví, že jde o kulturní památku se zvláštním režimem, pak je zaskočen často až na stavebním úřadu ve fázi, kdy má hotový projekt, což nese se značnou nelibostí

* projektant není informován, že jde o kulturní památku se zvláštním režimem; v dobré víře připraví projekt, který je však v dalších fázích pochopitelně odmítnut

³ V archívu nalezené plány nemusí samy o sobě znamenat, že podle nich bylo něco realizováno. Často byly zpracovávány alternativy řešení. V dobách, kdy bylo pořízení kopií stejně pracné jako vypracování originálu, se zvolená alternativa používala při stavbě a velmi často přitom byla poškozena nebo zničena.

* vlastník památky a projektant ví, že připravují obnovu kulturní památky, nejsou však dostatečně obeznámeni s metodami památkové péče a což je častým jevem, nepostupují podle výše uvedeného zákona; v dobré víře je vypracován a schválen projekt, vycházející třeba ze zásad purismu, pokud pak narazí na zkušeného památkáře, je projekt odmítnut, což je vnímáno zpravidla s velkou nelibostí

* vlastník památky, projektant i památkář ví, že připravují obnovu kulturní památky, nejsou však dostatečně obeznámeni s moderními přístupy památkové péče; je zpracován projekt vycházející třeba ze zásad purismu, je projednán a schválen, zahrada je podle něj rekonstruována, formálně je vše v pořádku, vypovídací schopnost památky byla poškozena nebo zničena

Řada odborníků podnes nerespektuje památku v její celistvosti. Kupříkladu je v zákonitém vztahu doba vzniku zahrady a sortiment rostlin, z něhož byla vytvořena. Přesněji řečeno, většinou víme, které rostliny k dispozici tehdejší tvůrci neměli, než to, které z dostupných rostlin použít mohli, záznamy o tom zpravidla nejsou. Přesto je tento logický vztah respektován ojediněle. Někde nejsou doložené sortimenty k dispozici, neboť je nikdo neudrží⁴. Jinde jsou k dispozici, ale záměrně nejsou používány, buď z důvodů následující údržby nebo z touhy zkrášlit zahradu, zapsat se v její podobě vlastním počinem. Například víme, že v našich podmínkách byly vertikální figury v renesančních zahradách stříhány ze smrku, buku, habru. Nedostatek pracovních sil v údržbě svádí stavebníka i projektanta nahradit doložené dřeviny moderním kultivarem, který do vertikální figury roste sám. K dispozici máme kupříkladu kultivar *Thuja occidentalis* 'Malonyana', vyšlechtěný na počátku století, či ještě „mladší“ *Juniperus scopulorum* 'Skyrocket'.

Podobný logický a zákonitý vztah je mezi dobou vzniku a jí odpovídajícím tvaroslovím a použitými materiály a postupy. Obhájit tradiční materiál a tradiční postup založení zahrady je neméně obtížné.

Z toho všeho vyplývá, že základním způsobem uchování památky zahradní a krajinářské architektury je její údržba, tedy prodlužování životnosti autentických živých i neživých prvků, z nichž byla zahrada vytvořena. U zahrad je to ještě těžší než u ostatních památek. Zatímco movité památky lze, když je to nezbytné, nahradit kopiemi nebo uložit v muzeu, a nemovité památky stavební „pouze“ chátrají působením vnějšího prostředí (světlo, střídání teplot, působení vlhkosti, poškození houbami či hmyzem, atd.), zahrady navíc bují. Bují ovšem to, co je z hlediska jejich uchování nežádoucí, zejména plevel.

Památku zahradní a krajinářské architektury nechráníme jako přírodní výtvor, ale jako specifické lidské dílo vytvořené ze specifického materiálu. Je to jev civilizační, bez pomoci člověka zanikne působením přírodních zákonů. Ochrana kulturní krajiny a péče o ni se nyní realizuje zpravidla na úrovni územního plánování. Pro obnovu jednotlivých krajinných částí, určujících charakter konkrétní chráněné krajiny platí v zásadě to, co pro jednotlivé památky.

Základním východiskem pro obnovu každé památky, tedy i zahrady či parku, je poznání. Poznání jejího vzniku, dalšího vývoje. Základní metodou práce při přípravě obnovy památky je diskuse⁵. Základní metodou realizace a údržby je profesionalita.

⁴ Platí to u rostlin krátkověkých, letniček, dvouletek, trvalek. V propadlišti dějin asi už navěky zmizely zahradnické odrůdy, z nichž byly sázeny květinové záhony v minulých staletích, patrně i ve století tomto. Kde jsou uchovány kupříkladu růže českého šlechtitele Jana Böhma ?

⁵ Diskusi doporučují mezinárodní dokumenty, tzv. charty. pro zahrady je důležitá tzv. Florentská charta, řízená diskuse je konstruována zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, i zákonem č. 71/1967 Sb., o správní řízení (správní řád), podle něhož vydávají správní úřady svá rozhodnutí.

11. Vhodné a nevhodné příklady využití a obnovy kulturních památek

Vhodnost a nevhodnost obnovy kulturní památky se proměňuje v čase. Zpravidla zde platí, že nastupující generace odborníků odsuzuje metody, které používala generace předchozí, zatímco už je shovívavější k metodám generace přepředchozí. Zatímco dílo Josefa Rockera bylo donedávna odsuzováno jako puristické a díky tomu neprošla ještě na počátku devadesátých let 20. století nominace hradu Karlštejna do Seznamu světového dědictví UNESCO se zdůvodněním, že nejde o původní tvůrčí dílo, zápisem Carcassonu (obnoveného E. Violet-le-Duc-em) v roce 1997 dal Výbor světového dědictví najevo, že vnímá i tuto obnovu jako specifické a originální tvůrčí dílo.

Za vhodné příklady obnovy se obecně považuje Karolinum, areál Emauzy, areál hradu a zámku Český Krumlov, areál Valdštejnského paláce, zámecký skleník v Lednici a řada dalších. Každoročně vyhlašuje ministerstvo kultury tzv. historické město roku, tedy město, které dosáhlo nejlepších výsledků v Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón. Od roku 1995 je to už docela úctyhodná řada nositelů tohoto titulu a ještě více vítězných měst z krajských kol.

12. Relativita přijatelnosti úprav kulturních památek a role správních orgánů

Úpravy kulturních památek, které jsou nutné pro jejich začlenění do života současné společnosti a jsou tedy vlastně podmínkou jejich uchování, si vykreslíme na případě obnovy Denisových sadů v Brně:

Brněnský park, zvaný dnes Denisovy sady, je parkem v souboru našich chráněných historických zahrad vpravdě unikátním. Je nejstarším městským parkem v zemi, vybudovaným veřejnou správou. Soudobá je parková koncepce Františkových Lázní, jehož architektura vychází dílem ze stejné ruky (Josef Esch) jako v parku na Františkově, jak byl rekonstruovaný brněnský park nazýván. Pokud je nám známo, jsou Denisovy sady na našem území vůbec první národní památkou (památníkem - spolu s parkem Lužánky) prohlášenou rozhodnutím veřejné správy, a sice Zemského sněmu v roce 1849. Jde o rozhodnutí ad hoc, nezaložené speciální právní úpravou, jak ji známe dnes, totiž zákonem o památkové péči, jehož se rakouská monarchie nikdy nedočkala.

Architektura parku je poplatná soudobým způsobům uplatňovaným v zahradách aristokratických (nezapomeňme, že v té době finišovaly práce na Lednicko-valtickém areálu). Kdyby se naplnil původní záměr, vcházeli bychom dnes do parku vítězným obloukem. U veřejných parků později založených se obdobná architektura už nevyskytuje (Chotkovy sady v Praze), ve Františkových lázních se projevuje jen v budovách souvisejících s lázeňským provozem (Josef Esch proměnil dekorativní koncept chrámu antického v užitečný chrám zdraví). Do současnosti se nedochoval ani úplný původní sortiment rostlin. Ten respektoval záměr, aby park byl zemskou botanickou zahradou a proto je dokonale zdokumentován. Na počátku 19. století tak v parku rostlo přes 200 taxonů rostlin, od přímořského hlodáše po alpskou kleč.

Vlastní zahradně architektonické řešení maximálně vytěžilo pozitiva místa a bylo geniální. Konvexnímu tvaru původního bastionu odpovídá jeho jakoby negativní otisk, konkávní zahloubení terénu ve spodní části parku. Zatímco spodní část parku jakoby mizí v hlubinách země Pramenem zdraví, hmota horní části tryská do nebes kamenným obeliskem Aloise Pichla (ještě že se nerealizoval Prokopův plán dostavby katedrály sv. Petra a Pavla jednou věží nad vchodem, protože by obelisku konkurovala a oslabovala jeho účinek). Plató bastionu bylo pásem živých plotů rozděleno na vnitřní komorní část s obeliskem a kolonádou a vnější vyhlídkovou galerii pod korunami stromů. Na malé ploše tak byly založeny diametrálně odlišné prostorové účinky.

Za druhé světové války byl park rozdělen dopravně nezbytným prodloužením Husovy třídy k nádraží a nenapravitelně poškozen. Po válce tam uklizeny skvostné bronzové sochy Průmyslu a Obchodu z pomníku osvíceného císaře Josefa II. Jejich krása však v parku zanikla a svým měřítkem neodpovídaly genu loci.

Obelisk se stal krystalizačním jádrem nové (Eschovy) urbanistické koncepce města. Ojedinělý záměr brněnské okružní třídy tak měl ve vínku dominantu, na kterou navázal výstavbou kostela (dnes J. A. Komenského) v závěru Eliščiny (Husovy) třídy. Na rozdíl od vzorové vídeňské Ringstrasse tak do sebe pojal existující starší dominanty, což jest často úkolem složitějším než tvorba nová nemající potřebu respektovat dochované architektonické dědictví. Průhled mezi obeliskem a věží kostela však zarůstal díky poválečné výsadbě douglasek, které dominantu clonily a svým kuželovým tvarem rozměňovaly. V šedesátých letech park obohatila jednoduchá stavba vyhlídkové kavárny, která zpříjemnila a zintenzívnila užívání parku a stala se vyhledávaným místem setkávání. V osmdesátých letech zanikla.

Úkolem rekonstrukce logicky bylo očistit park od důsledků negativních zásahů a nechat vyniknout jeho ojedinělým hodnotám. Cesta k tomuto všemi chtěnému cíli však nebyla jednoduchá. Investor nechal zpracovat vyčerpávající a kvalitní stavebně historický průzkum významnou brněnskou specialistkou PhDr. Dagmar Černouškovou. Projektová dokumentace předložená k posouzení v procesu podle zákona o státní památkové péči z něj však téměř nevycházela. Počítala se záměrem obnovit vyhlídkovou kavárnu, ale jinak ponechávala v parku jehličnatou clonu bránící jeho propojení s Husovou třídou, zátěž krásnými, ale nevhodnými sochami, rezignovala na žádoucí, alespoň symbolické propojení obou jeho částí, nedocenila posun v mentalitě návštěvníků a nereagovala na něj vložением informací o okolí. Nenavrhovala obnovit geniální koncept rozděleného prostoru plató s kontrastními účinky. Navrhovala odstranit bazénku mezi obeliskem a kolonádou, údajně proto, že se tam nehodí.

Teprve díky důraznému zásahu státní památkové péče začal projektant zvažovat výše uvedená fakta vyplývající ze stavebně historického průzkumu. Díky tomu, že jde o zkušený, otevřený a tvůrčí tým, nenastal zaplatpámbu v praxi bohužel běžný problém sporu, která furiantská strana má pravdu, zda kreativní architekti, či fundamentalističtí památkáři. Na základě vzájemného naslouchání se podařilo dokončit projekt, který byl díky neústupnému investorovi a špičkovým dodavatelům realizován jako mimořádný příklad obnovy kulturní památky, obnovy, která plně přibližuje záměry dávných tvůrců a učí nás k pokoře k nim, a současně obnovy, která standardem pohodlí odpovídá současným požadavkům.

Rekonstrukce je založena na kontrastním přístupu k dochovaným a novým prvkům. Dochované a doložené části byly pietně restaurovány a doplněny bez jakékoliv tvůrčí intervence. Nové prvky (hruškový háj na místě kavárny, betonové povrchy, lampy, lavičky, mříže a zejména ohrazení plató, sortiment nových rostlin) jsou ryze současné a svědčí o vybraném vkusu tvůrčího týmu. Harmonický výsledek dokládá, že metody Plečnikovy, Janákovy, Frágnerovy jsou stále nosné a při úctě k dílům tvůrců minulých nebrání vyniknout tvůrcům současným. A to je to, oč tu běží.

Dokonaly účinek ruší jen dvě odstranitelné drobnosti – informační deska zbytečně cloní osvětlený obelisk při pohledu z Husovy třídy a jeden stožár osvětlení obelisku potřebuje splynout se strukturou větví zatím nevysazeného stromu.

Osvícené vedení města umožnilo městskému podniku Veřejná zeleň města Brna uskutečnit dílo, jehož prospěšnost, oblíbenost a úspěšnost dokládají dennodenně davu nadšených návštěvníků, dílo, které díky nočnímu osvětlení obelisku prosáklo do dalekého městského prostoru a přidalo mu na vznešenosti. Z mého pohledu pak dílo, které naplňuje smysl státní památkové péče a vrací nám obnovenou historickou zahradu (navíc první prohlášenou památku), jež stála na počátku nové epochy tvorby zahrad a parků a může být vnímána jako symbol nové epochy demokratické veřejné správy, obnovené u nás před dvaceti lety.

13. Simulace projektů využití kulturních památek a jejich související obnovy

Sem budou postupně vloženy projekty podporované z Integrovaného operačního programu (IOP), který je definován takto:

4. Základní informace o IOP oblasti intervence 5.1

4.1. Zaměření IOP 5.1

Globálním cílem IOP 5.1 je zvýšit využití potenciálu kulturního dědictví a kulturních služeb.

4.2. Cíle programu

Cílem programu je obnova a využití památkových objektů či souborů zapsaných na Seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO a Seznamu kandidátů na zápis do tohoto seznamu nebo zapsaných v Ústředním seznamu kulturních památek jako národní kulturní památka. Dále se bude jednat o podporu projektů obnovy a využití ucelených tematických souborů kulturních památek ležících na území nejméně čtyř regionů NUTS 2 (vyjma NUTS 2 Praha) a konečně doplnění a

zefektivnění stávající infrastruktury pro kulturní služby a kulturní průmysl na národní úrovni.

4.3. Předmět IOP 5.1

Podpora projektů financovaných z Integrovaného operačního programu v rámci prioritní osy 5 – Národní podpora územního rozvoje, oblast intervence 5.1. „Národní podpora využití potenciálu kulturního dědictví“ zahrnuje:

- ☐ vytváření a zefektivňování národních metodických center pro vybrané oblasti kulturního dědictví
- ☐ realizace vzorových projektů obnovy a využití nejvýznamnějších součástí nemovitého památkového fondu ČR
- ☐ zdokonalování infrastruktury pro moderní kulturní služby s vyšší přidanou hodnotou.

4.4. Území platnosti IOP 5.1

IOP 5.1 je platný pro Cíl Konvergence, tj. celého území ČR kromě hlavního města Prahy.

4.5. Struktura IOP 5.1

Intervence jsou koncipovány tak, aby kromě bezprostředního přínosu v podobě obnovených a efektivně využitých památek a vybudovaných či modernizovaných zařízení infrastruktury pro kulturní služby a kulturní průmysl přinášely také sekundární dopady v podobě stimulace vzniku dalších projektů obnovy a využití kulturního dědictví a budování infrastruktury pro kulturní služby a kulturní průmysl, připravovaných mimo rámec operačních programů nebo realizovaných v období přesahujícím časový horizont roku 2013.

IOP 5.1 má celkem tři aktivity (samostatné věcné oblasti), v jejichž rámci mohou projekty získat podporu. Žadatel je oprávněn žádat o podporu jednoho projektu výhradně z jediné z níže uvedených aktivit, na kterou je vyhlášena Výzva.

Příručka pro žadatele a příjemce vydání 1.3 • datum 10.09.2009 strana 10 z 67

5.1a Vytváření a zefektivňování národních metodických center pro vybrané oblasti kulturního dědictví

Národní metodická centra se specializují na konkrétní segmenty nemovitého, movitého a nehmotného kulturního dědictví, které mají potenciál využitelný pro podporu ekonomického a sociálního růstu a jsou rozloženy na území celé ČR. Součástí budování a zefektivnění center je obnova a využití památkových objektů či souborů nebo jiných vhodných nevyužitých objektů. Centra jsou umístěna v regionech spadajících pod Cíl Konvergence (mimo území hlavního města Prahy) s vysokou koncentrací daného segmentu a kde již jsou pozitivní zkušenosti s jeho využitím. Jsou založena na bázi institucí s celonárodní působností a využívají síť vlastních nebo smluvně zajištěných regionálních pracovišť pro celonárodní působnost.

Jejich náplní je identifikace, dokumentace, uchování, prezentace a využití nemovitého, movitého a nehmotného kulturního dědictví ČR v daných segmentech. Centra plní v rámci celé ČR více funkcí:

☐ poskytují odborné kulturní služby vlastníkům památek a investorům v daném segmentu (např. provádějí rozborů a analýzy, zpracovávají metodiky obnovy a využití památek, poskytují konzultace) zaměřené na využití památek;

☐ poskytují veřejné služby pro odbornou veřejnost (zpracovávají rozborů a analýzy, pořádají celostátní a mezinárodní konference a workshopy apod.) i pro laickou veřejnost (např. zajišťují moderní formy prezentace nemovitého, movitého a nehmotného kulturního dědictví, vzdělávací akce a propagaci).

Vybudování center a jejich činnost umožní napojení dalších národních a regionálních projektů v oblasti služeb a podnikání (cestovní ruch, řemeslná výroba, vzdělávací aktivity apod.).

5.1b Realizace vzorových projektů obnovy a využití nejvýznamnějších součástí nemovitého památkového fondu ČR

Vzorové projekty jsou zaměřené na obnovu a využití konkrétních nemovitých památek, jejich souborů a souvisejících památkově chráněných území k podpoře sociálního a ekonomického růstu vytvářením nových kulturních a dalších služeb. Slouží jako modelové příklady pro další projekty obnovy a využití příslušného typu památek. Použité přístupy a postupy musejí být proto aplikovatelné na obnovu a využití památek daného typu i jinde v ČR. Součástí vzorových projektů je zpracování a prezentace metodiky obnovy a využití daného typu památek a poskytování informací o vlastních zkušenostech s realizací projektu a s jeho výsledky zájemcům o přípravu a realizaci obdobných projektů. V rámci aktivity budou realizovány dva typy vzorových projektů:

podaktivita b1) projekty obnovy a využití památkových objektů či souborů zapsaných:

☐ na Seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO,

☐ nebo na Seznamu kandidátů na zápis do Seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO,

☐ nebo do Ústředního seznamu kulturních památek jako národní kulturní památka;

podaktivita b2) projekty obnovy a využití ucelených tématických souborů kulturních památek ležících na území nejméně čtyř regionů NUTS 2 (mimo NUTS 2 Praha), které je nutné kvůli koordinaci a zajištění synergického efektu realizovat centrálně. Jde o projekty, jejichž součástí je vlastnický nebo smluvně zajištěná garance příjemce za koordinovanou realizaci obnovy a centrálně zajištěné využívání daných památek.

Projekty musí mít prokazatelný přímý přínos na zvýšení atraktivity prostředí, a multiplikační efekt spočívající jednak v replikovatelnosti způsobu obnovy a využití objektů v jiných vhodných místech v ČR a jednak v tom, že umožní napojení dalších projektů v oblasti služeb a podnikání (cestovní ruch,

Příručka pro žadatele a příjemce vydání 1.3 • datum 10.09.2009 strana 11 z 67

řemeslná výroba, vzdělávací aktivity apod.) celostátně a i v daném regionu realizovaných například prostřednictvím příslušných regionálních operačních programů (viz Prováděcí dokument IOP).

4.6. Specifické cíle

☐ technicky rehabilitovat a optimálně využít vybrané památky národního významu;

☐ zvýšit úroveň a dostupnost odborných veřejných služeb v oblasti péče o kulturní dědictví, jeho využití a prezentace;

☐ rozšířit a zkvalitnit kulturní služby a zlepšit jejich dostupnost;

☐ zvýšit atraktivitu regionů pro obyvatele, investory, zájemce, uživatele a návštěvníky.

IOP 5.1 je zaměřen výhradně na operace nadregionálního dopadu s tím, že zaměření oblasti intervence respektuje princip koncentrace prostředků na realizaci malého počtu projektů (20 až 25 projektů) s maximálním celkovým přínosem pro podporu využití kulturního dědictví a kulturních služeb ČR.